sur ϖ λίπαρον *V. 14*, καπακουζλωὸς *p. 172, v. 8, l.* Μαελωὸν ϯ μαυροκαπλῶν. *p. 173, v. 7*, πὰς τῶν λόγων *p. 174, v. 12*, Ἀβδόλεως] *suprà (pag. 85.)* δεαδόλεως: *sed illud apud Cedrenum p. 175*, μελενδυπήσωπες] μελαωειμενήσωπες, *Chrysost. p. 176, v. 12*, ἴσ. ἀκρεμοῦ, *ut suprà 270. V. 4*, *à fine, in marg.* ϖδχωρῆντ ϖ. *V. 24*, ἀπὸ τὴς ἀρῳὰς ϖεἰφορᾶς] *Archilochus, ex Homeri Odyss. σ'. dixit*, πῖϖ. αὐθρώπις νοῦς γίνεπ᾽ ὀνητῆς, ἐκείλω ζεῦς ἐφ᾽ ἡμέρην ἄγει. *At Philo*, τῆς κατ᾽ οὐρανὸν ἐκγόνοις (*id est*, τῆς ἄρασιν) ὁ θεὸς δωάμεις ὡϕ᾽ ἔδωκεν, οὐ μὴν αὐτοκρατῆς. *Ad preces enim Iosuæ steterunt Sol & Luna, c. 10, v. 13, ad preces & lachrymas Ezechiæ regis, anni XV. ætati eius additi sunt, Esai. 38, v. 5. p. 184, v. 12*, ἴσ. ἄναυδος *tollatur. nam illo etiam modo infrà loquitur p. 136, v. 2. p. 13, 15, 18, 49, & alijs, qui sint intelligendi ἀθάνατοι, liquet ex Herodoti Polymnia & Phocicis Pausaniæ.*

Obiter notandum, in his Alexiados VIII. libris quædam occurrere poëtica magis quàm oratoria, ἀΦαυρὸς, ἄναυδ ϖ, νήεθμ ϖ, ὀβελμοεργὸς, κύμβαχ ϖ, ϛυτὸς, ἀχανὴς: *quædam, variora & ἀμαρτύρως in Lexicis posita*, ἀχροικίζειν, ὀλιγοέχαλ ϖ, ἐσπερελάζειν, καθαρεύομαι, μεχαλεπὴ βολ ϖ, ὑπερνεφὴς: *quædam nova, neq; tamen inuenustè composita*, ἀνήλωτ ϖ, ἀποκρυσαλλοῦδαι, ἀϖδημίλητος, ἀπωμίζειν ἄχθος, Ἀβαλαλιὰ, ἐγγωνιάζειν, Ἀβαμάρχαρ ϖ, δορυθήκατ ϖ, καπάκροτ ϖ, παρενδόσιμον, ϖεἰπίζ ϖ, ϖδεκοπὲν, ὑχροσκελὴς, ὑψίκλον ϖ, *quædam denig. δὶπλοχαΦούμμα*, μεσαίχμιος, μεπάχμι ϖ: ὑπούγ ϖ, ὑπόγ ϖ.

Notarum Dauidis Hæschelij ad
Alexiadem finis.

ſuprà p. 44. μοναχήλιον κοσμίδιον *dixit p. eâd. v. 28, l.* καλεύσμασι *p. 147, v. 1,* μεσιτικῆς, *id eſt,* μεσίτης, *verbale à* μεσίτιζω, *V. 6, uncis incluſum, lacunæ (ut alibi alia) ex conjectura inſertum. V. 9,* τὴν σκίμποδα] *aliàs idem, quod in ſacris literis* ὁ κράββατος : *hoc autem loco* ὁ τῆς βασιλείας θάκος, *ut in concilio Epheſino appellatur.* ἀργυρέποδες σκίμποδες, *Cl. Alex. Protrept. V. 15,* ἔθιμον] αἱ ἔθιμοι ἐπῳδαὶ, *Euſtath. V. 18,* χωρίτης] ἄρχοικόν τινα ἢ χωρίτιν *conjungit Lucian.* χωριτικῶς ἐστελλόμην, *Syneſ. epiſt. CIV. pro quo* χωρικῶς *(haud ſcio an perperàm) apud eundem legitur epiſt. IV. p. 184, v. 15,* ἠθικὴν εὔνοιαν] *ita lacunam ſupplevi, non neſcius Baſilium M. ſic loqui. V. 24,* ἴσ. ἄφθονία *p. 151, v. 10,* ἐξεώσων *p. 152. v. 1,* βυκίνων] βυκάνη *Fl. Ioſeph. quæ hîc* βυκίνη, *buccina.* βυκανίζω, βυκανιστὴς, *Athen. buccinator. nec aliter m. ſ. Polyb. lib. II. V. 26.* ἴσ. ἤλατο εἰπὼν πρὸς τὸν *p. 155, v. 6,* ἀνύσακτον] ἐμὴ ὑσάζων. *V. 4, à fine,* τῆς κωνσωντινουπ. *& in marg.* Δαπεζεύομεν *p. 156. v. 25,* λείπει ἴσ. ἐκείνων *& verſu ſeq.* τοὺς ὅπισθεν ἐπομένους. *p. 159. v. 9, Paræmiographi, præpoſ. omiſſa,* κωφῷ ἄδην. *Sed apud Suid. aliÿ quoq. paræmiæ præpoſitio additur,* πρὸς κωφῷ πρόσωπον *p 159. v. 24, l.* κωνσταντινουπόλεως *p. 160,* μηχανᾶται τι σιοῦν] *Commemorat idem Zonaras V. 12, l.* ἐν τοῖς Γαλλίοις *V. 22,* πίφηνεν *V. 25,* ἀνίχρετο] *poëticum, pro* ἀνηγέρετο : *ut Naz. Carm.* ὁ δ' ἔχρετο κόσμου ἀρείων, *pro* ἠγέρετο. *p. 161, v. 4,* κινέμβου *p. 164, v. 20,* πρὸ ὑπηρέτικε *V. 7, ἴσ.* ἐπὶ τοῖνυν *p. 165, v. 18,* ἱερατικήματος] *Xenoph. lib. I. Memorab. V. 22,* ὅσους. οἱ μὲν *p. 166, v. 5,* ἀ fine, *l. in marg.* ὑπεσπείσατο *p. 167, v. 22,* λείπει ἴσ. πέμπει *p. 168, v. 13,* ῥητορικὴν ἢ συμπλοκὴν τῶν λέξεων] *hi* λεξιθῆραι *ſunt Epiphanio, atq. inde* λεξιθηρεῖν *apud eund.* ἡ λεξιθηρία, *apud Cl. Alex.* οἱ λογοθῆραι *apud Philon. p. 169, l.* τὸ, τὸ λοπάδιον *p. 170, v. 25,* καθὰ συμβαίνει *V. eod.* ὑπὸ καπνοῦ] *Baſil. M. homil. in Pſal. XXXIII, & Orat. I, de Ieiunio, P. 171, v. 8. in m. ſ.* διαιρέτως legi-

149, ἄκροις δακτύλοις προσψαύσαι Cic. Orat. pro M. Cælio, extremis digitis attingere *δι' ἄκρων δακτύλων θιγγάνειν, Lucian. in Amorib. ἀκροῦ γε τῷ δακτύλῳ προσαίψαιμι, idē lib. πῶς δεῖ ἱστορίαν γράφειν. Simile illi apud eundem Cic.* primoribus labris gustare, *χείλεσιν ἄκροις γεύεσθαι, & ὑπογεύεσθαι, Philoni. p. 134, v. 4, λείπει π. p. 135, v. 25,* Τιμοθέᾳ] *de hoc suprà p. 5. & in Notis. V. penult.* τῷ ἀλωπικῷ] *Lysander duobus locis apud Plutarch. ἵνα μὴ ἰδιωτεύῃ ἡ λεοντῆ, προσραπίσειν εἶναι τῷ ἀλωπικῷ. Suid. αὖ ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικνῆται, προσαπίσε* [*lege προσράπισε*] *ἢ τῷ ἀλωπικῷ, ubi apophthegma idem explicat. p. 134, v. 17, ἴσ. ἐν τοῖς μέρεσι τῶν p. 137, v. 18, πρόσλημμα*] *Naz. Orat. in S. Baptisma, πῶς δὲ ἄλλοι αὖθρωποι τὸν αὐτὸν ἢ θεὸν, &c. ἀπαθῆ θεότητι, παθητὸν προσλήμματι, vide eiusdem Orationes πρὸ ἑῴου. V. eod.* ἐθεώθη] *Idem homil. in S. Pascha,* προσελθὼν δὲ ὁ θεὸς μετὰ τῆς προσλήψεως, ἐν ὃν ὅλον τῶν ἑαυτοῦ σαρκὸς ἢ πνύματος: ὧν τὸ μὲν ἐθέωσε, τὸ δὲ ἐθεώθη. *Idem, epist. I. ad Cledonium,* θεοῦ μὲν ἀναθρωπήσαντος, ἀνθρώπου δὲ θεωθέντος. *V. 19. ἴσ. πέραν τὸ ὅλον p. 138, v. 20,* προσκύπτει *V. 25,* καπνομάζειν *p. 139, v. 25,* ἀλεκαστὺς, *verius puto* ἀλακασσὺς *p. 140, v. 11.* ἀρουγαίει *p. 141, v. 24,* Φεύγων δὲ τὸν καπνὸν] *Proverbium, nostris etiam familiare, quo cum alij sunt usi, tum Plato lib. VIII. de Rep. extremo, Epiphan. lib. 2. contra Meletianos. Legendum & apud Simplicium in Epictet.* Φεύγοντες καπνὸν, εἰς τὸ πῦρ ἐμπεπτώκασι. *p. 142, v. 5,* κινεῖσθαι] λείπει ἴσ. ἤρξατο *V. 16,* ἐξέπεμψεν *p. 143, v. 18,* ἐγκαυχώμενος. *V. 20,* ῥηϊκλειον] πτήλιον *Phalaris epist. LXX. ad Polycletum medicum.* λαβεῖν τὸ ῥηϊκλειον *(scil. κύλικα) Plut. lib. I. Sympos. q. 3.* εἶα (πτήλια) Θηρακλῆς ὦπλα, *Lucian. Lexiphane. p. 144, v. 1,* ὠνείρωτον *V. 5,* δὲ ἔδραμον] *idem mendum in m. s. lege* διέδραμον *V. penult.* Ὀμηρικοῦ τύχους] *Iliad. γ'. v. 328. p. 146, v. 34, l.* καππεισόμενοι *V. 25,* τῆς μονῆς κοσμιδίου] *hoc*

suprà

ψηφοφορεῖν Lucian. V. ult. λάπτει ἴσ. καὶ ἐρωτηθεὶς, quanquam in m. ſ. Cod. major lacuna. p. 108, v. 10, αὐτίλιγκτον] Athanaſ. lib. περὶ σαρκώσεως ἰησοῦ χριστοῦ. p. 110, v. 17, σκύθας V. 19, αἵμασι] Lege ut infra p. 138. αἵματα. verbum enim λαφύσσειν quartæ caſum poſtulat, Naz. carm. ad Vitalium, v. 106, πατρώϊα πάντα λαφύξας, Lucian. λαφύσσοντες πολλά. V. ἀπιτάρκησι] ἡ νάρκα, torpedo, hinc ναρκίω, Bion epitaphio Adonidis v. 10, ὑπὸ ὄφρυος ὄμματα ναρκᾷ, & ναρκάω, Chryſoſt. homil. 25, in Matth. ναρκᾶν περὶ τὸ ὕψος τῶν ὑπερπαγμάτων. Idem cum compoſ. ὑπονναρκᾶν περὶς, hoc loco, & Orat. περὶ πλεονεξίας apud Baſil. M. p. 113, v. 12, ἁβδὲ λύδιον ἅρμα] Pindaricum, quod in ijs, quæ extant, carminibus non legitur; ſed apud Plutarchum cùm alibi, tum lib. de Diſcrimine amici atq; adulatoris. p. 115, v. 1, poſt καὶ, biatus in m. ſ. integræ ferè lineolæ. p. 118, v. 3, περιστελλεῖν τὰς σκύθας, ita legend. ſuperiùs alicubi, pro τοὺς σκύθας. V. 25, in margine, μελετωμένως, ſcholion è m. ſ. Cod. p. 119, v. 19, ἴσ. ὠμεφίεσον. Phot. p. 120, v. 3, ἴσ. ἄφωνον V. 6, πειρᾶσαι] Metaplaſmus, pro πειρᾶ. Exempla in ſacris literis crebra, Siracid. c. 6, v. 8. κτᾶσαι, pro κτᾷ, Lucæ 17, v. 25, ἐδλωᾶσαι, pro ἐδλωᾷ. D. Paul. ad Rom. c. 2, v. 17, καυχᾶσαι, pro καυχᾷ & cap. 11, v. 18, κατακαυχᾶσαι. Eadem verborum 3. Conjug. circumflex. ſecunda perſ. præſ. Ind. paſſ. formatio, στφανοῦσαι, pro στφανεῖ, contractè στφανεῖ· διορθοῦσαι, pro διορθῦ· πυροῦσαι, pro πυρεῖ· Chryſoſt. δεξιοῦσαι, pro δεξιεῖ, Iſidor. Peluſ. τυφοῦσαι, pro τυφεῖ, Macar. p. 121. v. 14. ἴσ. καλὸν p. 122, v. 17, αὐτῶν p. 123, v. 18, ὡς κύνες] Proverb. 26, v. 11. Chryſoſt. ἐπὶ τὸν πρόπυλον ἐπανέρχεσθαι ἔμελεν, ὃν ὥσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἰδιον ἔμετον ἐπιστρέφειν. V. 6, à fine, ἀφίστωρ ὕμιν p. 124, v. 23, μιτολύλω & Δαλασσηνὸς p. 125, v. 5, à fine, ἀνειλιτὸς p. 126, v. 19, κατάνδυ p. 129, v. 2, ἴσ. χοιροβάκχων p. 113, v. 18, παιζωνάκων p. 133, v. 8, μελετήσεις V. 21, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅψασθαι] Infrà p.

ρεύοντο, θεωρίδες κέλεθοι ἐκαλοῦντο· καὶ τὰ διδέρματα, θεωρικὰ· καὶ ἡ ναῦς, ἡ εἰς Δῆλον πεμπομένη, θεωρίς· καὶ ὁ ἱερεὺς, θεωρός. *p. 97, v. 20,* ἐλλωπίδας] τὰς ἔξω. *V. 23,* μεγαλεπηβολώτατος] μεγαλεπήβολος Ἡρακλῆς, *Diod. S. lib. I.* ἡ Σεμίραμις, *lib. II. p. 100, v. 22.* πανταλῆ *p. 101, v. 12.* ἐξηπάζετο *V. 24,* σκυθῶν *p. 102, v. 3,* ἐξιδιάζομαι] *synonyma sunt* ἐξιδιάζομαι, *Diod. S. lib. I.* ἐξιδιοποιοῦμαι. *Isocr. Paneg.* ἐξιδιόομαι, *Zonar. qui eandem cum hoc verbo ait significationem habere in Canone apost. XXXIX.* τὸ σφετερίζεσθαι. *V. 12,* τὰ βρέφια] *vide Gloss. Graecol. I. Meursii. V. 12,* ἀπωθωνητοῦ] *verbale ab* ἀπωθοῦμαι τὸ ἐγγυᾶσθαι. *Chrysost. homil V. de Paenitentia,* ἀπαγτᾶ γὰρ ὁ διαπείζων ἢ ὑποθήκην, ἢ ἐνέχυρα, ἢ τ ἀπωθωνῆται. *V. eod.* χρυσίου. *p. 103, v. 5,* ἄνω] ἴσ. ἄνανδος *V. 16,* ῥογίῳ] *hinc corrigendum p. 69, v. 22, mendum* ῥογίνῳ. *Nam ab alijs* ῥογέρι *appellatur. V. 22,* ἴσ. τὸ ζερτήσιον, *ut supra, p. 69, dicitur Brundusium, & Philoni lib. in Flaccum. V. 23,* τῷ Κορυφῷ] τῷ Κερκυραίων ἄκρᾳ, *Corcyraeorum promontorium, Nicet. Choniat. initio libri II. V. penult.* κατόπιν] Κατόπι *Procopio est* πόλις ἐν γῇ Φαιακίδι, *Dia Κάσιον ἐτίμων* πᾶσι οἱ τῆδε ἀνθρωποι *p. 104, v. 4,* ἴσ. δηρηθμία *p. 105, v. 2,* Γαίταν *V. 18,* κουμερκίου, *Commercij. V. penult.* συμβαλῶν] ἴσ. καταλαβὼν Ἀθήνας καὶ τῷ *p. 106, v. 11,* ἱερασιχρήματον, *eo nam̃ utitur infra ex Xenophonte. V. 19,* ἴσ. ὂν [*scil.* χρησμὸν] ἐν *p. 107,* ὠρεσκόπας] *al.* ὠροσκόπους. *Vnde* ὠροσκοπεῖν, *& ὠροσκοπεῖον apud Basil. M. homil. VI. in Hexaëm. & Synes. Orat. ad Paonium,* ὠροσκόπιον, *apud Sext. Pyrrhonium & Laërt. V. 4,* ματαιάζει] *Sext. Emp.* ματαιάζουσιν οἱ μαθηματικοὶ, ὅταν λέγωσι τῶν δοθέντων εὐθειῶν δίχα τμηνειν. *V. 17,* ἀερολάβου, *Synes. V. 16, l.* ὄργια, *ut* ὄργια φιλοσοφίας *dixit Synes. epist.* CXLIV. μύθων, *Nonnus.* θεᾶ, *Philo.* ἔργων Διονύσου, *Lucia. V. 18,* ψηφηφορίας] *ab* ὁ ψηφηφόρος, *Themist. Orat. XIII. usitatum &* ψηφοφορία, *Herodian. Fl. Ioseph. & verbũ*

ψηφοφο-

ἐυσεβιάσας] ἐυσεβιάσας. *V. 11,* ἐρεπτωθέντων *p. 73, v. 6,* νιφάσιν ἰσικῆαι χαμεφίγη] *Iliad. γ', v. 223. V. 11,* ἴσ. φεύγους, *ut ſcriptum reperio apud Zoſimum, qui ſuprà p. 17.* Φεύγγει. *V. 20, l.* ἀποπληρωθήσονται *V. 16, in marg.* ἀντεμάχετο *V. 24,* εἰσπηδήσαντες *p. 75, v. 2,* καθελκύσας *V. 21, in marg.* ἴσ. ἐξπαυθέντ@. *V. 27,* ἐξπαύσαντας *V. ult.* ἴσ. ἐπῆρε *p. 76, v. 16,* οὗ τὸ *p. 77, v. 6,* τῶ ὅλκῳ] τῆς ὅλκου, *Diod. S. Lucian. alij. p. 79, v. 9,* πιφθακότας] *uſitatius* ἐφθακότας, *Syneſ. epiſt. Lucia. p. 80, v. 14,* ἡ ὅλη γαῖα] *hinc mendum paginæ 29, v. 16, corrigatur,* γαίτης, *pro* Γαΐτης. *V. 22,* ἴσ. Ναμπίτης *vel (ut ſeq. pag.)* Αμπίτης *p. 81, v. 20, leg. in marg.* βλητέον *p. 83,* πηγάσου πίερὰ] πιερίδες πάγασ@., *Pind. Olymp. ode 13. Iſthm. Ode 7. Mythologia extat apud Lucia. lib. de Aſtrologia. V. 5,* ἀ*ſine,* ἴσ. Φέρεται. *p. 86, v. 4,* ἐκπαίσεως *p. 87, v. 8,* ἀγλυῆ *V. 23,* βησαι τὼ *V. 24,* ἴσ. ῥίψας τὰς ἡνίας, πρὸς τὼ ἐυεγκαμψίω *V. 27, poſt* οἶκον *nihil deſideratur p. 89, v. penult.* ἴσ. ἀφελόμε@., κὴ *p. 90, v. 5,* ἴσ. ὁμωάμεις αἰτιμηχανᾶται, *tale quid poſtulat ſenſus. V. 22,* τί χὰρ ὅλῳ πρὸς Φύσιν] πρὸς Φυσικὼ γὰρ παθους ἀναγκῶν αἰτεῖναι, παγχάλεπὸν ἐστιν, *inquit Plutarch. & Procopius, lib. 4. de bellis Gothicis,* λιμῶ γὰρ οὐκ εἶσθαι ἡ ἀρετὴ ξωσικίζεσθαι, πεινῆν τε κὴ αἰσθαναθίζεσθ οὐκ ἀνέχομῶς τῆς Φύσεως. *Ideò proditionis reum Spartani, Anaxilaum Byzantinum, qui eâdem ſe ratione purgarat, abſolverunt. Xenoph. Grec. hiſt. lib. I. p. 91, v. 20,* οὐτ@. *p. 92, v. 14,* τῆ ὅλῃ μετ', *niſi elliptice placeat accipere, pro* κατὰ τὼ *p. 94, v. 5,* ἴσ. Δραγμομῶ *V. 15,* ἄλλοις. *p. 96, v. 7,* ἀ*ſine,* καθαρεύουτο] ἀ καθαρεύειν, *Plato Phædone. quanquam in Cod. Aug. m. ſ.* καθαρεύειν *legitur. ubi etiam dignum obſervatu (quum Interpretes ſint lapſi) ſcholion exegeticum eius, quod proximè in Platonis loco antecedit,* θεωρίαν ἀπάζειν, αἰτὶ τῶ ψυσίαν ἀπειγκῆν. θεωροὶ ὅλῃ εἰσὶν, οἱ πομπίμῳοι ψυσι, κὴ θεραπεῦσαι τ θεόν. ὅθεν κ αἱ ἑσλοὶ, δι' ὧν ἐπαγεύοντ@.

hoc loco, quam infrà pag. 65, v. 27, Paræmia Homerica, Iliad. τ'. v. 302. qua usus est etiam Plutarch. lib. πῶς τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν οὐκ ἐπαχθὲς, *nō procul à fine. Vide Eustath. in illum versum. V. penult. haud scio an* οἰκουρίας *sit legendum, quemadmodum τῶν ἐνὸς οἰκουρίαν dixit Philo. p. 61, v. 18,* χαμευνίαν] *Naz. homil.* εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. *V. eod.* τὸ πύτισι ἐπίμπλα] πλάκουντα, συναγωγὰς, ἀγρυπνίας, τῆξιν ψυχῆς ἢ σώματος, *ibid. V. 25, l.* λιξούσης *V. 26,* σίκκων] τρηχὺν, *Naz. Carm.* κατὰ σαρκὸς, *v. 33. V. 28,* χαμευνήσας] *Philo, Naz. Chrys.* χαμευνιτήσας, *Lucia. p. 62, v. 14,* τὰς ἡνίας *p. 63, v. 15,* σίκκια] ἴσ. σίκερα. *V. 17,* ῥεγῶν] *vide Codinum, & Glossarium Græcobarbarum Io. Meursij. p. 64, v. 5, à fine,* λοβιζοῦν] ἐκ τοῦ λοβιτζῶ, *Zonar. V. ult.* ὑπερχιλήσαντος] ὑπερχιλοῦς γεγενότος, *Zonar. Nomen & alibi legitur, ut* ὑπερχιλῆς καὶ ὑπέργυλοι, *Themist. Orat. 6.* λεκαὶς ὑπερχιλὴς ὕδατος, *Nicet. p. 65, v. 25,* πάντα κάλων κινοῦντος] *Cl. Alex. Str. VII.* σείοντος, *Lucia.* ἀνασείοντος, *Philo. Paræmia satis nota. V. 27, leg.* πάγκοινον. *p. 67, v. 15,* πίνων *V. 21,* ἴσ. ἅπαξ πάντας δὲ *p. 68, v. 2,* Διάθησις *V. 14,* βλάπλια] *de hoc, & aliis quibusdam in hac epistola id genus barbaris dictionibus consule Glossarium Græcob. accurato studio Io. Meursij nuper editum. p. 69, v. 2,* ἐγκόλπιον] λάπκειν ἴσ. σκυρὸν, *cuius mentio facta est superiùs, pag. 44. V. 5,* ἰμάντης κρύος] *F.* ἔκπωμα *vel* σκύφος κρυσάλλου. *Nam* κρύος, Διάφωνος λίθος, ἰοικὼς ὑάλῳ, *Scholiasta Aristoph. V. eod.* ἴσ. ἀστροπίλεκτων, *Fortasse* αἰδοῖος θεοδιδράου, θεαυχένιος κόσμος *Philoni. V. 7,* εἰς ἐνεδισμὸν. *1. Machab. 10.* εἰς καταπάτημα, *Esai. 5. V. 15,* ἴσ. τῶν νίκαια ἀωλιζομένου *p. 70, v. 2,* ἴσ. ἐφόδου, *quod modò accipitur* ἀπὸ τῆς ἐπανόδου, *Chrysost. homil. 3. contra Iudæos, modò* ἀπὸ τῆς διαδρομῆς, *aut* σολῆς, *ut infra p. 72. apud Lucian. Toxari. V. 17,* ἐπιτιθῶτο, ἐφεκολύτουν] *Synes. epist. 4. V. 20,* ἐκ πεύτης ἀφετηρίας] *Idem epist. 133. p. 71, v. 2,*

ἐπαρι-

ἀγαθὲ p. 50, v. 25, τειχεσιπλήτης] Iliad ί, v. 31. p. 51, v. 11, ἴσ. αὐτοχθόνων, ut paulò pòſt. V. ult. σαθρέω] vide Gloſſarium Græcobarbarum doctiſſ. Io. Meurſij. p. 12, v. penult. πεύμνων τι κρύπτεσθαι] Phraſis paræmiaca, Ariſtid. Panathen. Οὐχ ὅσον φασὶ πεύμνων κρύπτεσθαι, οὐδ' ὡς δεῖ σθαι ἀναχωρῆσαι. Lucian. lib. I. hiſt. ver. extremo. Herodot. Vranid, οἱ ὧν δὴ ἄλλοι ἕλλωες δεῖ πεύμνῳ ἀνεκρούσαντο. Viſe adagium Inhibere remos. V. eod. ἐπεραλκέα] Iliad ή. v. 26. p. 53, v. 8, λείπει ἴσ. εὖ μάλα. quanquam conïjcere in talibus, ſententiâ etiam perſpicuâ, eſt difficile. V. eod τὰ πευμνήσια λῦσαι] Odyſs. ί. v. 178. V. ult. συκεώτου] in Martyrologio Romano fit mentio epiſcopi Theodori Sicæotæ, Anaſtaſiopoli miraculis clari. V. eod. poſt ἕκλυέμβωσι, deſiderari arbitror, cum literæ veſtigium adſit, τὶ χρὴ πιθῆσαι. p. 54, v. 23, l. σωτηρίας. p. 55, v. 3, l. θέλε μιαιθλεῖσαι. V. 9. ἀπιόθαλεν] vox πιπτικωτέρα. qua tamen & Lucianus utitur in Dialogis. V. 12, Δαμαρχάρων] Δαμάρχαρ, eâ dicitur analogiâ, qua Δάχρυσος infrà pag. 69. & apud Io. Chryſoſt. hoc à χρυσὸς, illud à μάρχαρ, quo ſæpiuſcule in verſibus utitur Gr. Naz. veluti carm. ad Nemeſ. v. 331, μάρχαρον αἰγλήεντα. Carm. ὑποθηκῶν παρθένοις, v. 84, μάρχαρ ἄλλῳ κοσμεῖτω, καὶ χρυσὸς ἐπιφράπτων μελίεσσι. Carm. eod. v. 658, μάρχαρ ἐν λαέσσιν. Alibi, quod ſciam, neq. ſimplex, neq. compoſitum legitur. p. 56, v. 12, ἰς τὸ & ὑπ' ἐκείνου V. 16, ὡπῷ V. ult. ἀλλάθα p. 57, v. 2, σώιευσεν V. 9, πάλαι V. 4, à fine ἐείβαλε p. 58, v. 3, κονίσαλον] κονιορτὸν, Lucæ 9, v. 5. in carmine ex geminatur, Apolin. pſal. 101, v. 28, quanquam & apud Syneſ. epiſt. 32, ubi Scholiaſtes m. ſ. ἡ Κοπυτὼ, ἥτις καὶ Κότυς, ὡς καὶ αὐτὸς κάτω (epiſt. 44.) εἶπε, καὶ οἱ κονίσαλοι, θεοὶ ἦσαν αἰχρῶν ἔφοροι. V. 11, ἐδεδίει V. 12, ἴσ. πολῆθ τάτων V. 19, ἴσ. ἐξαιτησαμένη V. 20. πεύκλον] mendum è compendio natum, rectâ lineolâ ſupernè omiſſâ. Legendum enim πίτυοκλον, πεύφασιν, tam

ἀμφεῖν *V. 14*, ἐώρων *p. 40*, ἐύνως] ἰυνεϊκῶς, *vide Phrynich. p. 41. v. 3*, *leg.* αὐϑυπινεγκόντ@. *Synes. epist. 89*, ὥσπερ ῥεύματος αὐϑυπινεχϑέντ@. *V. 21*, *leg.* δέμας. *hujus etymon (ex Themistio) adfert Stob.* λόγῳ ριϑ'. *Macrob. lib I, in somn. Scip. c.* XI. *hic quod addit*, σῶμα dici *quasi* σῆμα. *id quàm eleganter Philo*, ἡ ψυχὴ, ὡς αὖ ἐν σήματι, τῷ σώματι ἐνταφιάζομένη. *p. 42, v. 8*, ἀριμάνιον] *hoc loco in bonam accipitur partem, ut apud Plut.* κεφαλαίων ῥωμαϊκῶν, *quæst. 19. sed apud Philonem lib.* περὶ μίσους & περὶ αἰδρίας, *in malam*, ἀρίμανίος ϑεομύτης & ϑεμάνι@. λύπα. *V. 18*, χρυσομαλῆ Μίδαι] *Midæ chrysomalæ cum alij notarunt, tum Theologus carmine* κατὰ πλουτούντων *nondum edito*;

ἢ πάντ' ἔδλει σοι χρυσὸν, ὡς Μίδλα πὰ
Φασὶ, φρέδαι· ὡς τὰ Μίδου χ' πάϑοις,
ἔχων δίκαιον λιμὸν ἐξ ἐυχῆς κακῆς.

V. eod. κίμβικα] *m. s.* κύβικα, *vitiose. Illud notum ex Aristot. lib. 4. Ethic. Nicomach. cap. 1. V. 19*, ἕνα τῶν Δραπετίδων τὸ κύμινον] κυμινοπρίσλω, *Aristot. ibid. & Xiphil. in vita Antonini Pij. V. 24*, τυροφάγου κυλακῆς] *sequente pag.* τυρώνυμον σάββατον *appellatur, id est Quinquagesima, Dominica quæ τῶν πεντηκοστῶν præcedit. In Triodio Græcor. sit etiàm mentio τῆς τυρινῆς ἑπτέρας. V. 25*, *leg.* τῇ δὲ μετ' αὐτὰ *V. 27*, τῆς ἑρμῆς *V. 28*, *sublata marginis Nota lege* ἀσμάτων *p. 43. v. 1*, ἴσ. καπνφαίνει *V. 5*, ὑψιπέτης] *Lucian. Icaromenippo*, ὑψιπέτης ἄτμενι, *Pind. Pyth. Od. 3. V. 27*, τῶ ὡς *p. 45. v. 1*, ἀπιτάλλαται *V. 10*, *in marg. Iliad. Φ. pag. 46, v. 21*, Φοινικοβαφὲς] Φοινικόχροον, *Zonar. p. 47, v. 16*, Μελισσῶν *V. 3*, *à fine* ἴσ. ἀκρελῶς & *seq. v.* ἴσ. ἡμῶν πέρι Φέρεσϑ. *Nam* τὸ δλέον *cum Infinito non infrequens, quemadmodum & verbum ipsum*, δλέσσει σε ἐλϑεῖν & ἀπάνευ, *Lucian. p. 48, v. 16*, ἄπ *p. 49, v. 13*, ἀββᾶν] ἴσ. ἀββᾶν, *ab ὁ ἀββᾶς, Abbas: quum monasterium sit ingressus. V. 24*, βαλεῖν *V. 3*, *à fine*, λείπει ἴσ.

ἀκαθὲ.

Digitized by Google

Latinùm rarò, & in Græcorum aliquando ludibrium, uſurpatum. Exemplum apud Luitprandum Ticinenſem hiſtor. lib. 4. c. 4. & Sigonium de regno Italiæ lib. 6. an. 933. extat, quos adeat cenſeo, cui riſuſe explere eſt animus. De Gregorio ſeptimo Pont. (*verum fatendum*) *nihil ejuſmodi lectum, ne hoſtes quidem, quos infenſiſſimos expertus eſt, objecere, non Brenno, non Venericus Vercellenſis, ſiue Valtramus Naumburgenſis ab Hutteno editus, non alij, non ipſe Henricus epiſtola ad Annonem, qua hujus legationis meminit, factum profectò non diſſimulaturus.* Neq; *enim, ut Cæſar apud Salluſtium ait*, cuiquam mortalium injuriæ ſuæ paruæ videntur. *Fit veriſimile rumorem amphibologiæ errore Græciam perualuiſſe, quod Gregorius cælibatum à ſacerdotibus ſeverè exigeret. nam in ea cauſſa Chriſtus quoq; εὐνουχισμοῦ vocabulo uſus eſt Matth. 19, v. 12,* Εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς, διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. *Pag. 30, v. penult. leg. ἡμᾶς. p. 31, v. 7, ἡ ἐν καρχηδόνι σωσοθ.*] *legendum eſt ἡ ἐν καλχηδόνι vel χαλκηδόνι σωσοθ. ut editum eſt in annotat. ad Cantacuzeni hiſt. lib. 4. c. 9. Græcorum enim plerique à Chalcedonenſi ſynodo principatum eccleſiaſticum Conſtantinopolitanis tributum eſſe putabant, at verba 28. Canonis ſic habent, æquum videri* Vrbem quæ & imperio & ſenatu honorata ſit, & æqualibus cum antiquiſſima regina Roma privilegijs fruatur, etiam in rebus Eccleſiaſticis æquè ac illam extolli ac magni fieri, ſecundam poſt illam exiſtentem &c. *Cui à Romanis legatis reclamatum eſt, quod Alexandrino patriarchæ, qui hactenus primus à Romano Pont. fuerat habitus, præjudicium crearetur. Num Anna canonem legerit, videtur dubitabile. p. 31, v. 20, leg. τὴν ῥωμαίων ſcil. ἀρχὴν p. 32, v. 9, γνώσεσι*] *ἴσ. τρώσεσι. V. 18, λαοπύθῳ*] *alij hiſtorici Rudolpho. p. 34, v. 16, lege πλίμας τὰς πρὸς ῥομπίστας. p. 37, v. 28, οὐ δηλαδὴ. ἐυκαιρίαν p. 38, v. ult. ἄμφω p. 39, v. 10,*

Digitized by Google

βάρου Τυπάχ ἐκ. *P. 9, v. 8, πηχερῶν. V. 15, ὑμᾶς. P. 10, v. 14, ὥσπερ ἐσράκου μεπαπόντ@.*] *Paramia, qua & Dio Chryſoſt. Orat. IV. de Regno utitur. V. 20, παλαμήδειον μηχάνημα*] *Adagium & hoc, pro quo παλαμίδειον σκίμμα dixit infra p. 38. παλαμηδικὸν ἐξεύρημα, Eupolis. P. 11, v. 2, ἀποκαραδικῆσαι*] *Plut. Parallel. XXI, τὸ μέλλον ἀπικαραδίκει. Vnde ἡ ἀποκαραδοκία apud D. Paul. V. 15, ὅπῃ τῇ τὲ λαμήπυ λαχήτιδι*] *Euripides Alceſtide. P. 13, ſλομέϊσκον τῶν χολῶν*] *vide Codinum de Offic. Palatij Conſtantinopol. V. 7, l. διστίδαστο. P. 14, v. 8, ἀφαυερὸς,*] *vox poëtis uſitata, Theocr. Idyll. 22, v. 49, Nonno, Naz. in Ἀπρήκτους. V. 16, ἡ ἀποπατὰς*] *idem ferè quod ἀποπατημα Philoni, Theodoret. de Provid. lib. IX. Βλέπε τὰ κλήματα τῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν ἄλλων δένδρων ἢ τὰς καλουμένας ἀποπατάδας, ἢ πὰς ἀπὸ τῶν ῥιζῶν χελώνας. Non. Dionyſ. lib. XLV. extremo, κισσεμένας δ' ἀκτῖσιν ἀποπατάδες. P. 17, v. 24, locus mendoſus at g. etiam mutilus in m. ſc. μὴ πωσαπ' πν@. P. 18, v. 3, lego ἰλλεχᾶν, nam ἰλλήχην vitioſum. P. 20, v. 1. leg. ἀποκεχόμθ@. V. 26, τίμψον*] *ἴσ. τίμιον. Diod. Sicul. lib. 3. τλῶ δ' ἐχλῶ, τὸ τὲ τίμιον. V. 18, βέελον*] *vide infra p. 35. Zonaram Tomo III, de Imperio Niceph. Botaniatæ V. 20, ἴσ. ἔδρακεν (velἴδρασιν) ὅ, τι δὴ καὶ. P. 21, v. 6, Non dubium, quin Τυφῶνα ſit legendum. Verùm is ἐκατογκεφάλας Pind. Olymp. Ode VI. Ariſtoph. Νεφέλαις, dicitur, ἑκατονταπάρῳ@. Pyth. Ode I. Aeſchyl. Prometh. ἑκατόγχειρ autem, Briarem, Iliad. ά. v. 402. Plut. περὶ πλυτίλ. V. 13, Βαρδάριον*] *alio nomine Ἄξιον, Zonar. Tomo III, Nicetas initio libri III, & Niceph. Gregoras lib. VIII. P. 22, v. 18, ἴσ. δίκλα. P. 23, v. 18, ἀκοντα καὶ βία. V. 19, ἐγκαρπήσας. P. 30, v. 1, leg. ἐπὶνες καθαιρεθέη V. 7. πάπας*] *Gregorius VII. Ενερίκου*] *Henrici Regis IV. Imp. III. V. 21, Εἶναι αὐ τὸ ὔθλον*] *Facilè ſuſpicamur quid hoc orationis circuitu Anna innuat: multa nimirum genus apud Græcos non infrequens, à*

Latinis

NOTAE DAVIDIS HOESCHELII, AVGVSTANI, AD ALEXIADEM.

Pag. 1, κυρὲν] *Ita m. ſ. Cod. Aug. quo utuntur recentiores Graci, pro κύριον · ut κυρὲ, pro κυρία : quod ab ἡ κυρέα Coſmas Scholiaſtes ſic diſtinguit, ut hoc ἐξουσίαν, illud ἀνθέντειαν ſignificet.* πορφυρογενήτου] *Per* purpuram *in hoc ſyntheto non eſt intelligendum τὸ τῆς πορφύρας αἷμα, τὸ αἷμα τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ κοχλίδιων · nec ἡ πορφυρὶς, ἡ πορφυρᾶ ἱμάτιον : ſed locus Palatij, πορφύρα dictus, in quo Imperatrices pariebant, autor Conſtant. Manaſſes, in Chronico : quod infra etiam legitur, lib. III. pag. 108.* ἀθροήσει] μὴ ἀθροισηρῶσαι τῷ χρύσῳ, *Naz. epiſt. ad Cæſarium fr.* εἰς βαθὺ ἀφανείας] χρύσου δ' ἁμαυρεῖ πάντα, κ' εἰς λήθην ἄγει, *Eurip. P. 2, v. 20,* τὸ τοῦ Νῶε χαμ] *Gen. cap. 9. V. 9, à fine, uncis inclusum à libro aberat, nec niſi vias legebatur. P. 3, v. 12, leg.* ἄλλαττα *V. 20.* ἴσ. Διογένους. *P. 4, v. 12, leg.* ἀρρωστοῦντα κλίνῃ, κίλικες δὲ *V. 21,* σωκίλοχε *V. penult.* ἀφ' ἧς *V. ult.* Ὀρφεὺς] θρᾴκιος σοφιστὴς, *Clem. Alex. initio Protrept. Lucian. lib.* περὶς ἀπαίδευτον. *P. 5, v. 1,* Τιμόθεος] ὁ ἐκ Θηβῶν *Lucian. nam alter, Mileſius, fuit citharœdus, Plut.* τὸν ἔρθιον] τῆς ἀθλιωτὰς τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον, *Suid. in* Τιμόθεος. *V. 9,* ὡς οὕτω γε φάναι, *vel (ut præced pag.)* εἰπεῖν. *V. 20,* διωλύγιον] ἀμίτρητον. *Philo, lib.* περὶ ὀνείρων, Βαθυβληκὴ διωλύγιος ὕπνος, ᾧ πᾶς κατέχεται φαῦλος. *Chryſ. Or. 2. contra Iudæos,* μέχρι τὸ διωλύγιον ὀλολύξαι τοις *P. 6, v. 20,* Οὐρσέλιον] Ρούσέλιον, *Zonar. Tomo III. v. penult.* ἴσ. τὰ ἑώας χωρία, *nam tantulum ferè lacunæ ſpacium. P. 7, v. 2,* λείπει ἴσ. ταληχὰς, *aut ſimile. V. 16, leg.* ῥεύσας ἔλεος, κὴ *V. 20, leg.* βαρὺ

Lucian. Macar. Philo.

Digitized by Google

σατο, ὡς πάντ' ἀοίκητον δοκῶν τοῖς διερχομένοις. ὁ δὲ γε ἀσὴν καπηλεῖον τ̃ φιλαδέλφειαν, ἐ τῷ οἰκείῳ πᾶσιζώσας τοῦτο μα τρατόμαπι· ὅθεν τρισὶ παρέμβυρεν ἡμέραις. ὡς δὲ οὐδεὶς αὖθις ἐπεκύπτων ἐφαίνετο· νομίσας ὀλίγον εἶναι τὸ τῦ ἐυμαθίᾳ τρατόμα, ἀ Δι' τῦτο μὴ ἀποθαρρῆσαι τ̃ ἐξέλευσιν, πολλῷ αὖθένειαν κατὰ ψηφισμάρος τ̃ ἑαυτῦ, ἄλλῳ ἀτρεμὴν ἐτρέπετο. δέκα γοῦν χιλιάδας τῦ ἰσλίου τρατεύματος διελὼν, κατὰ

ἐξαπίσηλεν: ἐπέρας δὲ ὡς πρὸς σμύρνῃ ἀ τὸ νύμφαιον,* σὺν αὐτῷ καθικρέατος. ἐπεὶ δὲ ὁ καμύτζης δέσμιος παρῆν, τ̃ ἡνιοχήσην σύγχυσιν ἡ ασάμενος, καθῆρες ὦν, ἐφασμὸν μελετήσας, τ̃ ὁδοῦ εἴχετο. ἐπιτυχὼν δὲ αὐτῷ καθ' ἕρμακτός πε κιλτὸς, τ̃ ἵππον δίδωσι, κἀ καταλαμβάνει τ̃ αὐτοκράτορα ἐπὶ τ̃ πεδιάδα τ̃ πτείας αὐλιζόμενον, τ̃ μεθ' ἑξῆς φιλαδελφείας κἀ ἀκροκοῦ Δι' ἀκριμένων. ὁ δὲ τ̃ καμυτζῆν ἡασάμενος, μεγάλως αὐτὸν ἀπεδέξατο· μεμαθηκὼς δὲ κἀ πῶς σφαγὼ τῶν ἀμπλᾶ ἀ τῶν τζιπρούλη, ἀ λίαν ἐπιαλήσεις τ̃ ψυχῶν, ἔφη, δύο δόντες ἕνα ἐλάβομεν. τ̃ ἐμὸν καμύτζην εἰς τ̃ βασιλεύουσαν σκέπτεται, εἰπὼν λέγων, ὅσα τὰ πίστηθι, κἀ ὅσα ἐώρακας· κἀ πῶς ἡμῶν σὺν θεῷ κατάγγελον ζωήν. πῶς τε μὴ ἔτως ἐτέλεσε; γὰρ ὡς ἀληθῶς, ὅσον ὠφ' ὁπο τ̃ τύχης, δυσχερέσι πεάγμασιν ὁ ἡμὲς ὠμιλήκει πατὴρ· ἀ ἡ* αὐτίζως ἔχωσι πρός τε αὐτὸν ἀ τὰ ῥωμαίων πεάγματα. ἀ ἔλως δυσυχημάτων ταλήθη ἐπειρᾶτο. ἀλλ' ἥ γε ἀρετὴ τότε, κἀ τὸ ἰσχνηρὸς ἀ θρασύνεσθαι, αὐτίζαγε· κἀ* Φι ἔχε πρὸς ἅπαν δυσύχημα. οὐδενὶ γὰρ τῶν ἀνέκαθεν βασιλέων* ὅθη κἀ μεχθηρία παντοδαπῶν ἀνθρώπων ἐπεσπίλασεν, ὡς ὅθη τότε τὸ αὐτοκράτορ ἔυρομεν. εἴτε γὰρ ἔσθι πηήρους Δι' ἀτενῆναι τὰ τ̃ ῥωμαίων, θεοῦ* ἔδοχε· οὐδὲ γὰρ ὀπὸ τ̃ ἀσφὰς ἐπιφορᾶς ἐξαπολοίμην πο τὰ ἡμέτερα· εἴτε ὀπὸ τ̃ τῶν πεπεβασιλδκότων ἀβουλίας εἰς πόδε καταστάσεως τὰ τῆς ῥωμαϊκῆς δυναστείας ἴσῃ: ὕχλ@ πλύς.

* αἰπεῖος

* ἴσ. φιλοῖμος

* ἴσ. ἐπῦελα)

* ἴσ. πιεχωρῦντ@, vel πιεχωρέντ@

Τέλ@, καὶ θε῀ῳ.

Digitized by Google

σὲ ὁ τζαχὰς τὰ κατὰ σμύρνην ἐληΐζετο, καὶ αὐτὴ παντελῶς ἐρημώσας ἡ Φωΐσσα. τὴν γὰρ ἀφαυσμὸν τῆ πιαύτης θαλάσσης πόλεως, ὡς δοκεῖν μηδὲ ὥθρωπόν ποτε κατοικῆσαι ἐν αὐτῆ: ὥστε χρῆμα ἀνηκοδόμησέ τις, καὶ εἰς ὀφθαλμὸν ὀξὺ κατάτισεν χρῆμα * ὥστε μὴ βλεπόμενον. ἦν δὲ καὶ ἐκαλέσατο, καὶ ἐξ ἄλλοσε πόλεις μετοικίσαι ἐκέλευσε. πυθόμενός τε βεζὴρ τὸν τύραννον, καὶ μεμαθηκὼς, κατὰ τὸ λάμπλιον τάσσων * ἐν ὀλίγοις ἐκόμισεν τὸν ὑπὸ αὐτὸν δυνάμεων ὁπόσα ἐδύνατο, ἐξέπεμψε κατ' αὐτῶν. οἱ καταλαβόντες αὐτὸν, καὶ πόλεμον καρτερὸν κατ' αὐτῶν συνάψαντες, τὴν νίκην ἔσχον * παρ' ἀπηνῶς δὲ τοῖς τύρκοις ἐχρήσαντο, ὡς καὶ τὰ τείχεα τούτων εἰς λίθους * ἐμβαλεῖν. πολλοὺς δὲ καὶ ἔκτειναν: καὶ ζωγρίαν ἄγοντες, ὡσὲ τὴν ἐυμάθειαν ἐπαινέσαι χαίροντες. οἱ δὲ γε καλεσθέντες τύρκοι, μεληδυτήσαντες, καὶ πὸς σφᾶς συμφορὰς ἐξ αὐτῶν ἀμφίων παρεστάνειν τοῖς ὁμοφύλοις ἐκέλευον. * πᾶσαν χώραν, γοερὸν ἀνοιμώζοντες · κάκ τῶν * ὥστε μηκυνθῆναι. Ἐ πὶς ἄμυναν ἐρεθίζοντες. ὁ δέ γε Φιλοκαλῆς ἐυμάθης τὴν Φιλαδέλφειαν καταλαβὼν, ὅθεν τῆ ἐυτυχίᾳ καὶ ἐγχειρήματος ἔχαιρεν. ἐξεστρατεύσατο δέ τις, ἀσὰν τὴν κλῆσιν, ὁ τὴν καππαδοκίαν κατέχων, μεμαθηκὼς τὰ τοῖς ἤδη ῥηθεῖσι τύρκοις ξυμπεσόντα · οἴκοθεν πρὸς τοῖς πόσαρσι χιλιάδας ἀναλαβὼν στράτευμα, κατὰ τάχος ἔζεισι. δεινὸς δέ ἐστιν ὁ ἐυμάθης, ὡς εἴρηται: ἀμελῶς * οὐ Φιλαδέλφειαν, οὐδ' ἀναπτήσσει, ὅσον τὸ πώποτε τειχῶν γεγονὸς: ἀλλὰ σκοπὰς ἀπαντᾶσιν ἔπεμπε. καὶ ἵνα μὴ ἀμελοῖεν, αὐτοῖς προσέπεμψεν ἄλλους · καὶ πρὸς ἐχέγγυρσιν ἀνηρέθιζεν, ὥστε πανύχους ἐγρηγορέναι, καὶ τὰς ἀμφόδους ἐπιδιάσας φυλαθρᾶν. τούτων οὖν τις πρόρρωθεν τὸ τουρκικὸν θαλάσσιος στράτευμα, δρομαῖος αὐτοῦ προσελθὼν ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ φρενήρης ὢν, καὶ ὀξὺς τὸ σέον σωσθῆναι, καὶ ἐν ἀσπίδων χρείῳ πέρας τοῖς λογισμοῖς δισθέναι: ἐπεὶ μὴ ὑποχρώσας ἔχειν πρὸς τοσοῦτος ἐγνώκει σφωάμεις · ὥστε χρῆμα ἀπάσας τὰς πύλας τῶν τοῦ πόλεως ἀσφαλισθῆναι ἐκέλευσε, καὶ μηδένα τὸ ὥστε πάν εἰς τὸ τεῖχος συγχωρεῖσθαι αἰέσαι · μήτε μὴν κεραυκάζειν ὅλως, μήτε αὐλοὺς ἢ κιθάρας ἠχεῖν. καὶ ἁπλῶς ἐν τούτῳ χρήματι τὴν πόλιν καλεσήσατο,

* λάπτειν ἴσ. ἁρπαμυτίων ἀπαντᾶν ἴσ. ἐκφαυτιδίσαι.

* παρανύκα.

* ἐμβάλλειν

* λάπτειν ἴσ. σφρίγμασι

* λάπτειν ἴσ. συμβάντων

* οὐκ ἔχει ὥστε

θεῖσαν συμφωνίαν ἐνέρκως ὁ Καϊμοῦνδος βεβαιωσάμενος, καὶ τοῦδε τὸ αὐτοκράτορος χρυσόβουλλον λόγον, ἐστασιασμένον μὲν κινναβάρεως (ὡς ἔθος) διὰ βασιλικῆς δεξιᾶς λαβὼν: τὸν πρὸς τὸ ἐναγκαλίζεσθαι ἠτιᾶτο ἐπίνοσον, πάντας οὗτ' ἐπ' αὐτὸν τῇ ἰσχύι καὶ γνώμῃ ὁ αὐτοκράτορος αἰσθόμενος, ἀξιῶν ἅμα ἐπὶ τὸ ῥωμαίων διακρατεῖσθαι βαρβαρικὰ τὰ οὗτος τὸ χρεωδῶν δαψιλῶς διηνεκῶς αὐτῆς. τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἀξιώματι, καὶ χρήματα λαβὼν ἱκανὰ, πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐπανέτρεχε φρόνημα. καταλαβὼν οὖν τὸ ἰδίαν παρεμβολὴν, καὶ τοῦδε δοὺς τὸ φρόνημα τῆς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀπειλημένοις τοῦδε ὁ αὐτοκράτορος, εἰς μονῆρες αἰσθόμενος, τὸ λογχοφορεῖαι κατέλαβεν. οὐ παλαίσας δὲ τὸ ἐξ μηνῶν διηνεκῶς, τὸ κοινὸν ὑποδεδώκει χρέος. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ σκέπτεται τὸ κελτῶν φρόντιδος ἄχετο, τὰ κατ' αὐτοῦ εὖ διαθέμενος. καὶ δὴ διαβόλεως αἰτίας (σκῆψαι γὰρ ἰσχύειν, ὅτι τὰς μὴ ὁ Καϊμούνδου συμφωνίας πεποίηται) τὸ πρὸς τὸ ζυζάντιον φερούσης ἦψατο. ἐπαισθόμενος δὲ, οὐ πρὸς ἀνίσους καὶ ἀπαράλληλα ἀπέκλινεν ὅλως· ἀλλὰ λογιζόμενος, ὅπως τὰ κατὰ τὸ βαλλίαν τὸ μυρίης, καὶ μέχρις αὐτῆς ἀπαλίας, οἱ βάρβαροι πλείονος ἠρεμοῦσι: ἐν σμικρῷ ἐποιεῖτο, εἰ μὴ τὰς πόλεις αὐθις εἰς τὸ πρότερον

κλείσιν ἴσ. ἀγκύρᾳ

* κατάστασιν. τὸν δὲ Φιλοκαλῶν ἐμαθήτευε μεταπαλαίσας. (ἀνὴρ ἦν οὗτος ὑπολωβητὸς, καὶ τοῦ Φαιδῶνος ὑγιέστερος, ἀλλὰ ὁ Φρονήσει τὸ πολλῶν ἀμείνων Φίλιππος· ἐλευθέριος καὶ γνώμῃ καὶ χέρσι· πρὸς μὲν θεοὺς ὁ δὲ οὗτος Φίλιππος, πρὸς δὲ οὗτος δεισιδαίμονας ἦν, ἢπερ τις ἄλλος· τὸ μὲν τι φρατρικῆς παιδείας πάμπαν ἀμύητος· ὑπὸ γὰρ πένητος καὶ νοσερὰν ὑπὸ μαζὸν ἔχων ἤδει, οὐ πολλὰ δὲ δεινότατος λέγειν τε ἐφίεσθαι, καὶ ἀπὸ παντοίων μηχανημάτων οὗτος πολεμίους ἡδέως:) τοῦτον τὸ ἀπαλίας φέρεσθαι ὁ αὐτοκράτωρ ἀνέῳγε: γινώσκων τὸ ποικίλον τοῦ αὐτοῦ νεημάτων, καὶ ἐγχειρίσεων, καὶ τὸ συμπαρομαρτοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ἧς ποτέ ἐσί τι καὶ λίαν τι. ὅσα γὰρ εἰς ἀδηνὶ ὑπεβάλλων τοῦ πράξει, ἐξημάρτηκε δὲ σκοπῶ. οὗτος οὖν ὑποχωρήσας δυνάμεις λαβὼν, καὶ τὸ ἄδυδον καταλαβὼν, αὐτίκα τὸν αἰαμεπιξὺ Δραπαλωσίμβρος πρθυὶν, καταλαμβάνει τὸ ἀτραμύττιον, πόλις ἢ πρώτη ἐν πλυαθρωπατὴν ὑπηκόων

βασιλικῆς ἐγκρύπτει σκηνῆς, περισπάσας τὰ τῆ ὑπαυλίας αὐτῆ, καθὼς οἱ πρίσβεις τὰ τῷ σωτῆρι ἐλθόντος δὲ μετὰ δύο χλαμύδων, καθὼς καὶ τοῦτο ἠτήσατο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ὁ βασιλεὺς, καὶ τῆ σκέπου χειρὸς ἁψάμενος, ἐπὶ τῆ σωτηρία τοῖς βασιλεῦσι προσαγορεύσιν ποιήσας· ἐγγὺς τῆ βασιλικοῦ τέγους ἵστησι θρόνου. καὶ ἀναμείνας αὐτὸν τῆ περὶ τέρων δηλονοτι καὶ σωτηριασμένως, ἑτέραν λόγων περίοδον ἐποιήσατο. ὁ δὲ τῆ ἰδίαν σωτηρίαν ἐλέγχουσαν ἔχων, δικαιοσύνης τὰ τῆ λόγων αὐτῆ ἐξέφυγεν αὐθυποφορὰς· τοῦτο μέντοι φάσκων, ὡς οὐ περὶ τῆ τοιούτων ἀνακρίνεσθαι ἐν λήθῃ· εἶχον γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὰ λέγειν. τῆ θεῆ δὲ * ἐν σωτῆρος, πάντα τῆ λοιπῆ τῆ σῆ αἰδοῖ ἀπήγγειλε τέκνῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν· τὰ μὲν πρῶτα ἐν ἀπηλλύσθαι δίκαιον· σὺ δὲ εἰ βούλει ἀπέσκαζε μεθ' ἡμῶν, πρῶτον μὲν ἵνα σε τῆ ὑπαὶ τὸ ἐμὸν κράτος χρὴ ἡδέως· εἶτα δικαίῳ τῷ σῷ αἰσχύνῃ ἐγχρίσῃ, τοῖς ἐξ ἐμοῦ δοκοῦσι σκεῖσι φθάσαι τῆ αὐτόχειρα, κατὰ τὰς γεγονυίας ἐξ ἐγχῆς συμφωνίας ἡμῶν. πάντα δὲ καὶ ἀλλάξαι πρὸς αὐτὸν τῆ βασιλέως εἰσπίπτει, ἐπεὶ ὁ αὐτὸς μὲν ἐκεῖνος ἐαυτοῦ ἐστι, καὶ σὺν ἠλλοίωτο· ἔφη, αἰδωτάτως ἔχω τῆ τοιαύτην ὑπάρξειν πίστεως, καὶ ἡτοίμασται τῆ πρὸς τὸ ἴδιον φρόνημα ἐπανάζευξιν, κατὰ τῆ γνωμένην συμφωνίαν φθάσαι τῆ πέρσεων. ὁ δὲ βασιλεὺς * πρὸς αὐτὸν, ὅτι κρείττονα ἐμοῦ σὺν ἔχω, τὰ μετὰ ἀσφαλείας σε διασώσειν. καὶ ἅμα μὲν τῷ λόγῳ τοῖς ἡμισυ τῆ φρατεύματος παρρησίας ἐπέτασεν, ἑτοιμάσας σὺν ὅπως αὐτῶν, ἐφ' ᾧ τὸ πρὸς δυρράχιον ἄψασθαι. τῷ δὲ Βαιμοῦνδος ἀκούσας, ἐξελθὼν ἐπὶ τῷ πρὸς τὸ ὅπου παγμένην αὐτῷ ἀπέναι σκηνῆ, τὰ ἐμὸν καίσαρα νικηφόρον τὸ Βρυέννιον, τῷ δὲ πανυπερσεβάστῳ τὸν πεπιστευμένον ἀξιώματι, ἐζητεῖτο θεάσασθαι. ὁ δὲ ἐξελθὼν, καὶ πᾶσαν πειθὼ λόγων κινήσας, ὅπως ἐκεῖνος ἐν δημηγερίαις καὶ ἀλαλίξεσιν ἀσθενήσει, πείθει τὰ Βαιμοῦνδον τῆς πλείστοις σωθείσης τὰ φθορᾶ δὲ βασιλέως ῥηθέντων. κρατήσας δὲ αὐτὸν τῆ χειρὸς, εἰσάγει πρὸς τὰ βασιλέα. τῆ δὲ μετ' αὐτῆν ἐσωμότως, καὶ μετὰ τὰ εἰκείας πρὸς αἱρέσεως, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῆ τὰ συμφωνίαν ἐπλήρωσεν. ἐν δὲ ἐρχομένῃ πληροφορίᾳ, τὰ ἱερῶν ἐν ἐναγγελίων πεπιθέντων, καὶ τὰ λόγχης, δι' ἧς τὰ τῆ σωτῆρος πλευρᾶν * ἐξεκέντησαν, ἐπὶ τὰ σκη-

* κἀπιτοῦτό μοι

* ἄπει

* λείπει ὅσ. οἱ περέντομοι

σὲ κ᾽ ὁ σκύθης, μηδ᾽ ἄχρι γλουτῶ φθάνων ᾧ γιγαντιαίου σκεύη κελτῶ, δίσμιον τ᾽ ἂν ἐπαγόμθ. εὐθὺς ἂν γέλως πάντων ἄρτι πλύς. κ᾽ οὕτ᾽ μὲν τοιούτου τὴν μητρὸς φρενῶν διδιξατ. οὕπω σὲ μικρὸν ὀπωπειλάσωτ. ᾧ βασιλίσσ ὁπὶ τῷ τὸ καπακυζηνὸ καπρῶμα, ἐπέρα τις ὀπόφημ. κατέλαβεν ἀγγελία, φέρουσα μύθησιν τ᾽ μετὰ τὸ καμύτζη καὶ ᾧ καβασίλα ῥωμαϊκῶν παγμάτων μηνύουσα. εἶπε, ἐπεὶ τὸ κοντοστφάνου ἰσπακίν, δυκὸς ὄντ. τὸ σόλου, κ᾽ μὴ, ὡς * ἔ , πρθμὸν φυλαίπουτ. μαελανὸν τ᾽ μαυροκαπακαζῶν, τ᾽ ἐπ᾽ ἀδελφῇ χαμδρὸν δοῦκα τὸ σόλ χειρίζεπ᾽ ἐντυχὼν ἂν πᾶς ὀπὸ τ᾽ λογγιβαρδίας πρὸς τ᾽ βαϊμουΐδαν ᾳλαπλωϊζομῶμας ληγρικᾶς κ᾽ φορπηζῖς ναυσὶ, κατάχειν ἀπάσας, πλήρεις πανοπλιῶν ἰδωδίμων · καὶ τὰ λοιπὰ ἄχρι τ. φύλαξ τὰ αἰαμεπαξὺ λογγιβαρδίας καὶ ἰλλυριπὸ πρθμὰ τυγχάνων, οὐ πωιχωρῆτο πρὸς πὰ κελτοῖς τ᾽ πρὸς τὸ σλῴραχιον ὀπόπλουν. ὁπὶ τάτοις ἂν ἐ βαϊμονΐδ. ἐκ π ἠπείρου καὶ θαλάπης ἐνοχωρούμθ., κ᾽ κατὰ μικρὸν ὀρῶν τ᾽ αὐτὸ ᾳλαπωώμθον σράτωμα, ὑπηίκα τ᾽ χορπαγωγίας χάριν ἐχῆκε πις τῶν σκεύη τὰ χάρακος, ἢ καί πινων συγκομιδῶν ἄλλων, ἢ κ᾽ οὕτ᾽ ἵππους εἰς πὸν ἐχῆλαυνον, ἐπιτήδεντο τάτοις οἱ ῥωμαῖοι, καὶ οὕτ᾽ πλείονας ἀνῆρουν. ταῦτ᾽ ἰδὼν, ὁπως εἵλας πρὸς τ᾽ σλοῦκα δυῤῥαχίου, τὰ πρὶ εἰρήνης ἵππρωτᾶ. ἐπεὶ σὲ καὶ εἰς πὴς ἐυσβυὴς τὸ βαϊμουΐδου κομήτων γαλίερμ. ὁ κλαρέλης ἐώρα τ᾽ ἅπαν σράτωμα τ᾽ κελτῶν ὑπό τ᾽ λιμοῦ καὶ νόσου ᾳλφθειρόμθον, τ᾽ ἑαυτὸ σωτηρίαν πραγματούμθ. μεθ᾽ ἵππίων πιτήκοντα, αὐτομολεῖ πρὸς πὴν βασιλία . βασιλεὺς τ᾽ τοιοῦτον δεξάμθ., πυθόμθος τ πὰ κατὰ τ᾽ βαϊμοῦνδον, κ᾽ μαθὼν : πολλᾶς δωρεᾶς καὶ χάρισιν ἀμειψάμθ., μεμαθηκὼς δὲ καὶ ᾳλ᾽ τ᾽ τὰ ἀληξίου γραμμάτων, ὅπ᾽ ὁ βαϊμοῦνδ. τὰ πρὶ εἰρήνης αἰτεῖ : σέλας κατὰ τ᾽ σκεύην αἴτησιν πείσεσις, καὶ ὁμήρους τῶν μεγιστάνων πινὰς, κ᾽ ὅρκους δοὺς κ᾽ λαβὼν · τῷ ἀδελφῷ τὰ αὐτὰ γράψῳ οὕτ᾽ ὁμήρους, πὸν τι σεβασὸν μαελινον, κ᾽ πὸν ἀδράλεσεν κ᾽ τ᾽ φεάγγον ῥογέριον ᾤδοδοὺς, αὐτὸς μετὰ τὸ ἰφορβλωΐδ κωνσπαντίνου τὸ κατακαλὼν, τ᾽ πρὸς τ᾽ βασιλία φερούσης εἴχετο. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τ᾽ βασιλι-

* ἴν. ἰχθῶ

πας * ἡ ἀφ' ὧν ἐξέπιπτε βέλη συχνά. ἄνωθεν δ' αὖθις ἦσαν ὑ- 4 ὑφάλων
μοῦ δεῖς, καὶ πρὸς ἄμυναν διηυτρεπισμένοι. ἐπεὶ δὲ τῷ τείχει προσήγγισαν, σὺν ἀμελῶς ἔχον ἀμφὶ τ' στρατηγὸν τ' πόλεως αἰλίξιον. ἀλλὰ τὰ παρα ξύλα μακρότατα, καταστρὺ τὸ μέσον Θ· πήξαντες, πληρῶσι τ' μεταξὺ πᾶν ξ' ξυλίνου, καὶ τὸ τ' πόλεως πύργου ὑκατατηξου, παντοίας ὕλης, καὶ ἐλαίου πολλοῦ. πύρις ἐπιπήκτου πῦρ, δᾶδες καὶ φλό γες δὲ, κατὰ μικρὸν ὑποφθορον, εἰς ὃ εἰφαιῆ φλόγα καὶ σωεπλαμβανομένων καὶ τ' ξ' ὑγροῦ πηγήρων, ἅπαν ἀνῆψε τὸ πολύστατον σκεῦνο μηχάνημα. καὶ περιχὴ τῆς ἔνδον βαρβάροις πολλὴ καὶ ἀμήχανο Θ· τ' ὡς ὑποφρυγμῶν τῷ πυρὶ, τῶν σδὲ ὑπὸ μετώπου ῥιπτούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸν γλῶ. οὕτως ὡς δ' καὶ τὰ εἰς ξ' ὑπερεγεφῦς μόσιο Θ·, καὶ τ' τ' βαρβάρων τειχομαχίας ἐγίνετο. ἐν πολλοῖς οὖν ἔπ οἱ τὸ βασιλέως ὑποφαλένης, καὶ αὖθρας ῥωναίους σὺν ὀλίγους ὑποβαλένης, ἔστ' δ' οὐ καὶ ὑπεραγήσαντες ἐγένοντο. καὶ μᾶλλον ὁ παυπακουζηνὸς, μεπακληθεὶς ὑπὸ λασδικείας, ἐν πολλαῖς συμβολαῖς τὸ λατινικοῦ στρατόμπατ Θ· καϊμοῦνδ Θ· ἐν στενῷ κομιδῇ πὰ κατ' αὐτὸν ὥρα, ἔκπ θαλάσσης ἐκ ἠπείρου βαλλόμε Θ· καὶ γὰρ ὁ καυπακουζηνὸς οὐδ' ὁπωσοῦν ἠμέλει, οὔτ' νήδυμ Θ· ὕπνος ἔχε τ' αὖθρα, κατὰ τ' σιητικόν. ἀλλὰ καὶ τὰς ναῦς liad. β'. v. 2.
τότε φέλας, ἐπερπόλησε καὶ κόμητας σὺν ὀλίγοις τότου κατεχόν, πρὸς τ' αὐτοκράτορα ἐξαπέστειλε. καὶ κελτῆς ἑκατὸν ἐντοχὸν, ὁρεΐας ἐυτρεπίζουσι, δι' ὧν τ' πταμὲν ἢ δύσασαι διανηξάμενοι, τὸ πρὸς τὸν πραίαν Θλακέρνας πολίχνιον αἱρήσειν ἠβούλοντο. πύρις αὐθρόον ἐπεπωτεσότης οἱ ξ' καυπακουζηνὸς, ζωγρεῦσι μικρὸν ἅπαντας. καὶ αὐτὸν τ' ξ' βαϊμόνδου ἐξαδελφον. εἰς δέκατον πᾶσα τὸ μέρος ἀνέλκοντα. καὶ Ιωΐδην καμέντ τ' μέγαν ἐκεῖνον γίγαντα καὶ τῷ ἔντι πλοΐαρχον, εἰς ὁρμὰ μεπλόντα σκυθιδίου. ὑποφύλων δὲ καυπακουζηνὸς σὺν καταχρεθέντας εἰς τ' αὐτοκράτορα, καὶ τ' πυγκῶν ἐκεῖνον σκύθλω παρεκελεύσατο δέσμιον αἰσίζαι τῷ βασιλεῖ, τ' πλοΐαρχον ἐκεῖνον κελτόν. ὁ δὲ βασιλεὺς προκαθίσας, ἐκέλευσεν αἰσίζαι σὺν δεσμώτας. εἰσεισπ

ἐνῷ ἐπωχεῖτο, καιρίαν πληγὴν κατὰ γῆς ἔρριψε, μικρὸν ἀναπνεύσας, δηλόν που ὀδὸν ἑαυτὸν ποιησόμενος, καὶ τὴν ἀκινάκην ἀπασσάμενος, τὰς τῶν σωζόντων καθάπαξ ἀπολωλεκὼς ἐλπίδας, ὅσοι τὸν τῶν βαρβάρων κατὰ πλήμνην, κατὰ γόνυος, καὶ ὤμων, καὶ αὐτῶν δὴ τῶν χειρῶν πάγων οὐκ ἐνεδίδου. ὁ δὲ ἀρχισατράπης μουχούμετ, τὸν καὶ πάλαι γινώσκων, καὶ πανικαῦτα ἀναγνωρίσας, ἀποβὰς ἀπὸ ἵππου, μεθ' ἕν ἔτυχε ποσὶ παρελθὼν ἔφη· μὴ ποίκιλε τὴν σὴν σωτηρίας τύχην· ἀλλὰ δίδου τὼ χεῖρε, καὶ σῴζου. ὁ δὲ μὴ πρὸς ποσὶν αὐτοῦ πίπτειν ἐπιδιωκόμενος, δίδωσι χεῖρα τῷ μουχούμετ. καὶ εἰς ἵππον τὸν ἀδιεισάσας, οὐκ αὐτὸ πόδας δεσμεῖ, [ὅπως] μὴ ἀποδράσει δύναιτο. ὁ δὲ γε αὐτεπάγτως τὼ ἀκρομὸν διελθὼν, καὶ τὴν καλαμῶναν τοῦ πιτοίας καταλαβών, καὶ ὥσπερ τις σκηπὸς τοῖς τέρμασιν ἐπεσπερίσων, καρτερὸν τὴν μετ' αὐτῶν σωτῆρα πλεῖον. καὶ πολλοὶ μὲν τῶν βαρβάρων κτείνοντες, πολλοὶ δὲ καὶ δορυθήρατοι ἄγοντες. οἱ δὲ τῷ καλαμῶνι ἐσωσιφοβούμενοι πῶς ἐσώζοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τὸν Αἰὼν τὴν γραπτῶν ἐκπλήξας, πῦρ ἐκ μέρους ἀφῆναι ἐσοίσειν. εἰς ὕψος δὲν ἦρτο ἡ φλόξ. οἱ δὲ ἐντὸς φεύγοντες τὸ πῦρ, εἰς τὰς τῶν γραπτῶν ἔπιπλον χεῖρας· καὶ οἱ μὲν ξίφους ἐγίνοντο θανάλωμα, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὴν αὐτοκράτορα ἦγοντο. ὁ δὲ ἀμηχάνως μουχούμετ, μεμαθηκὼς τῶν μουσουλμάνων συμφοράν, ἀθρόον τὴν οὐραγίαν τοῦ βασιλέως ἐποίησε, ὥστε τῶν ἀμπλᾶ, παρείπετο δὲ τούτῳ καὶ ὁ τζιτζιπούλης. καὶ οὗτοι ἵπποις, ἐν οἷς ἐπωχοῦντο περώσαντες οἱ τοῖς βέλεσι, θαμὰ χρῆμα καὶ ἀμφοτέρους ἀνέλον. οἱ δὲ τὴν οὐραγίαν τηρεῖν τες γραπτῶν, οὗτοι γύρκους ἠσαύμβοι, κατ' αὐτῶν ἵεντο, καὶ τοξεύμβοι τοῦτοι, ὥστε τὰ τούτων πρόσωπα κατηθάλωσαν. καὶ ἦν ἰδεῖν τοῦτοι, κατὰ σμῆνος μελισσῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ διωκόμβον, ἐξαγωμένους ἀτάκτως, ὅθεν ἐντάκτως εἰσήεσαν. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο αὐτοῖς εἰς μάτην ἐθπινεύητο, τρίτον αὐτοῖς ἐθπνοεῖτο μηχάνημα. πύργον ξύλινον εἰς ὅλον ἑαυτὸν αὐτοῖς κατεσκεύασε. φοβερὸς μὲν ἰδεῖν, φοβερώτερον δὲ κινούμβον κατεφαίνετο. εἰστήκει γὰρ ἀπανταχόθεν ἐκ βάσεως εἰς κορυφὴν, καὶ εἰς τέσσαρας πλευρὰς διήρητο, καὶ θυρίσι κύκλῳ παντοδαπαῖς

ὡς πρωτημιδῶν αὐτῆς χωρῶν καπλθᾶν, σὺν δὲ μονολυκνησὺν ωδῇ τ ϑαλασσαν δῆλον, ὡς δὲ κ τ πρωῦσαν, κ τ ὀπτιλλασιάδα. κ [ὅτι] τ λείαν ἀφελόμδυοι, πρὸς τὰ πρόσω ἰχώρησαν, τὸ, πλοπάσιον κ πάντα τὰ συμπαρακείμδνα ληϊζόμδνοι, Ϲ αὐτῶ τ κύζικον ἐξ ἰφέσδου ὀπὸ τ ϑρᾴκης κατίχον. κὰ πρὸς τ τ πάριον ὀπιεισύκασι, κὰ τ ἀφ' ἑλλησπόντου ἄβυδον, κὰ δι' ἀτραμυττίου δὲ κὰ τ χλιαρῶν διελήλυθασι, μετὰ πάσης αἰχμαλωσίας, ἀναμάκτως κ ἀνδμάχης πινὸς: πρὸς ταύτῶ τ ἀγγελίαν ὁ αὐτοκράτωρ τ καμύτζῶν ἐυσέβιον, δοῦκα τ̄ιωικαύτα χρηματίζοντα, Ϫ γραμμάτων παρεκελδσατο παρίππδόν τ τῆς βαρβάροις μετὰ πεντακοσίων στρατιωτῶν, κ Ϫ γραμμάτων τὰ κατ' αὐτὸν τῷ βασιλεῖ δηλοῦν. ὁ δὲ τ νικαίας ἐξελθὼν, καταλαμβάνει τ̄ιν τὰ καλούμδνα ἀέρατα· καὶ ωδῇ χρῆματα τ̄ιτις πρόσβαλλει. οἱ δὲ τ αὐτοκράτορα εἶναι νομίσαντες, πλοηθέντες τ̄ιν τὰ ὅλδίασι. σκύθᾶν δέ τινα καταχέντες, ἐπὶ τ * καμύτζῶν ἐγνώκεσαν εἶναι, κ τ̄ιν ἅπαντα χῆ σκιδαθέντας τῶν ὁμοφύλων αἰκαλέντο. ἐπανελθόντες οὖν κατὰ ἀνακλητικὸν σάλπημα, εἰς τ πεδίάδα τ καλουμδνων ἀερατων αὖθις ἠθροίδησαν. ὁ δὲ γε καμύτζης τὼ λείαν πᾶσαν ἀφελόμδνον, οὐκ ἤθελε μέχρι Ϫ πμαυτῦ καπλαβᾶν, κὰ τὰ κατ' αὐτὸν Ϫ ϑάδα (ἑρυμνότατον γάρ ἐστι πυπὶ τὸ πλίχνιον:) ἀλλὰ ωβῖ τὰ ἀέρατα ἐμβραδύνειν καθ' ἑαυτὸ ϭκλδσαίμδνον. οἱ γὰρ βάρβαροι ἐς τῶ ἀκινδύνῶ γεγονότες, οὐκ ἐπλαίθασιν Ϫ καμύτζη, πρωΐτῶ πληθῶ βαρβάρων ἰσρακηνῶν αἰδρα πδλδέντα ἐξ αὐτῶν ωδῇ τ καμύτζη. ὅθεν κ συσσέντες ἐχώρησαν κατὰ Ϫ καμύτζη. οἱ δὲ μετ' αὐτὸ πρωΐτῶ πληθῶ βαρβάρων ἰδόντες, Φυγῇ τ ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐδόκῶσι πραγματδύσαϫ· οἱ δὲ βάρβαροι τὰς ὑπ' αὐτὸν δωνάμεις κατ' ἴλας κατιζησάμδνοι, ωβῖ δλίλῶν ἐφαν ἐπαΐπλουσιν αὐτῶ. τὸ μὲν ἓν πλεῖον Ϫ γρατδύματο Ϫ καμύτζη πρὸς Φυγὴν ἀπῆδεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τ σκυθῶν, κ τ κελτῶν, καὶ ὁπόσοι τῶν ῥωμαίων ἰυψυχότεροι ἦσαν, ϭκλύμως ἐμάχετο. πίπτουσι μὲν ἓν οἱ τούτων πλέους· ὁ δὲ γε καμύτζης μετ' ὀλίγων πάνυ καπληφθεὶς, ἐπὶ κ ὁ ἵππος,

* καμμύτζῶ Zonar.

ἔχου. ἤπις οὖτι *τινα τῶν προγόνων ξυμβεβηκέι ποτε, οὔτι ἐκ διαιτης ἀδρᾶς, ὁποία τοῖς Δαρείου τ βίον καὶ Φιλησίοις συμβαίνειν ἐώθην· ἀλλ' ἕτερος αὐτῷ ἡ Δίαιτησις τ πολῶν * διηγήσομαι. ἰσφαίριζε ποτε γυναιζόμῳ, συσφαιρίζοντα κ τ ταχίκιον ἔχων, ὠθεῖ οὖ πλάκις ἐλέλεγμαι. ὃς κ ἐπὶ τῷ ἵππου ὠθισθείς, ἐμπίπλει τῷ βασιλεῖ· κἀνταῦθεν ἀλγήσας, κ αὐτὸν ὅλον πόδα τῷ ἀκροβαρεῖ τ καθαφορᾶς οὐκ ἐπεδίξατο μὴ ἀλγῆσαι, φερεπνάτατος ὢν· ὅμως μή τι μικρᾶς τυχὼν ὀπτμελείας, καὶ εἰς τὸ ἀνώδυνον ἐλθὼν, τ σωθῆναι Δαιτιζῶν εἶχετο. δηλότερα δὲ κ ἐναργέστερα, καὶ τῆς ὅλης ὀδύνης μήκη, τοιαύτη πις ἐστ. πίς οὐκ οἶδε τὰ ἄπειρα τῶν κελτῶν σκέλη πλήξη, τ βασιλέα πλειν κατειληφότων; καὶ τ αἰσχιστον κ ἰζωμὸν φύσει τῶν κ ἐργασχεήματον; ἔτι γε μὴν τ λαλον τῶν κ θηρώδεσιν κ σμικρολόγον τῶν λέξεων; ἄλλου γὰρ ἄλλον προφθάνοντος, οὐ τῶν ἀπὸ λειμώνων τῆς ἡμερινῆς ὁμιλίας, ἀλλὰ κἀκείνων αὖθις ἐπανιόντων, καὶ ἄλλας καὶ ἄλλας αἰτίας λέγων προβαλλομένων· ἐκεῖνος ἴσαν ἀκλινὴς, τῆς τοσαύτης γλωσσαλγίας αἰσχίμβρος. πέρας δὲ τ ἀκαίρου τῶν κελτῶν φωμυλίας οὐκ ἐᾷ. ἐπηνίκα δέ πις αἰσθέσθαι τῶν μεταζύντων τάδε ἐπιχειρεῖ, ὠθεῖ κ βασιλέως αἰσχύνεται. ἰδιάζει γὰρ, μὴ ὀκ μικρᾶς προφάσεως μέγας πυρὸς σκανδάλευ αἰαφθῆ, τ τῶν φρόνιμων φύσει ἐργάτην γινώσκων· ἀλλὰ τὰ μὲν τ τῶν πολλῶν ἀληθεῖ, ἱκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω ζητοῦ. ὁ δὲ λόγος ἐχέτω τῆς δικηγόρου. αὐλίζεται μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ κατὰ τὸν πέραθεν σλάμαλιν· τὸ μὲν τῶν τ ἁπάντων ἔλαθεν ἀπεσλεχίμενος, τὸ δὲ κ τ σφοδρὰν σκηνὴν ὀδύνην ῥαΐτως ἐλπίζων. πλησιαθεὶς δὲ τ σκηνὴν θεατίμενος, ἀστέ ποτε ἦσιν, εἰς προνομὴν οἱ τοῦρκοι ὁρμῆσαι ἐβούλοντο. ἐκαρὲς ὀπτηθεὶς ἤδη πάρεσι, κ ἄχθομαι τ προσήκοντα καιρὸν ὑπολελεκώς, ἤδη δὲ τ κιδωτὸν καζαλαβοντος, ἡ αὐγέστα τότε σωζαμένη πρὸς τ βασιλεύουσαν ἐπρέσετο. μεμαθηκὼς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἐκκρεῖσθαι σατράπας μετὰ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἱζύναι· κ τοῦτο μὲν εἰς προ-

Digitized by Google

ὀπτησίαν μελετήσας, κατίσχυεν αὐτὼ· καὶ τὰ ϖροκείμενα *
ϑηνῶς ἐληΐζετο. ϛείλας δ' ὁ βασιλεὺς κατ' αὖτ' ἦ τῦ ϑηκαυδ-
πὼ ὡϕ' πίλιν κατίσχυεν αὐτὸς, τὸν ϑες ὀπτησίαν ϖρὸς τ' αὐτοκρά-
τορα ταχίως ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ τὰς ὀφρῦς ὀπτρεξύσας αὐτῦ, καὶ τὴν
ϑαίατον κατὰ τῦ αὐθρὸς ψηφισάμενος, εἰς φέβον μίγαν ἐνῆκε τ
αὐθρωπον· κἂν ϗ ταχὺ τὸ ϝ ϛραπιότε ἔλυσε ϑέος. εὕπω γὰρ ὁ ἥ-
λιος τῦ ὁρίζοντος κατέδυ, καὶ ὁ ϑεσμώτης ἐλεύθερος ἴσατο, καὶ
ὁ ϑάνατον καταψηφισθεὶς, μυρίων ἱπποχίκει ϑωρεῶν. τοιοῦτος ὁ
ἱμὸς ϖατὴρ βασιλεὺς ἐν ϖᾶσιν ἐφαίνετο, κἂν ϖολλῆς ἰσύστερον τ ἰξ
ἁπάντων ἀγωμοσυνὴς ἀπήλαυσε. καθάπερ ϖοτὶ καὶ ὁ ϖάντων ἐνερ- * στίζει
γέτης κύριος, μάννα βρέχων ἐν ἐρήμῳ, * σπίων ἐν ὄρεσι, καὶ ἐν
ϑαλάϑῃ ἀβρέχως ϑαβιβάζων, ἀϑετήμενος, ϗ ὑβριζόμενος, * λοιδορ.
καὶ τυπτόμενος, ϗ πίλος ϛαυρὸν ϖροὶ τῶν ἀνέμων * ἐσπεῦ- * ὑπομένων. κρί-
ϑα γνωμόρης ϖσεικπηδᾶ μου ϝ λόγου τὸ ϑλάκρυον, καὶ σφύζω ϖᾶσι μοῦ
τέκνοις ἐρᾶν, καὶ ϖιήσασϑαι τῶν ἀγωμίων καταλέγειν· ἀλλὰ τὴν
γλῶτταν ἐπίσχω, καὶ τ καρδίαν σφαδάζουσαν, καὶ τᾶτο σὴ ϖρὸς
ἐμαυτὸν ὁπλίσω ϖνεῦσιν ϝ ϖιητᾶ,

Τίτλαθι σὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ϖοτ' ἔτλης. Odyss. ν. v. 18.

τῶν σέ γε δὴ ϝ χορεσσὶν ϖροὶ τᾶ σπιᾶν συλτάνου ϖεμφθέν-
των ϛρατῶν κατὰ τῆς ἀσίας μεμαῆκὼς ὁ ϗαβερᾶς κωνσταντῖνος, ὁ
Φιλαδέλφειαν ϖόλιν φρουρᾶν, τὰς ὑπ' αὐτὸν ϑλωάμενος ἀναλα-
βὼν τύσδυ εἰς τ κερδιανὸν· αὐτὸς ϖρῶτος ἀπάντων κατ' αὐ-
τῶν λύσας τ χαλινὸν, ϗ τοῖς ἄλλοις αὐτὸ τᾶτο ϖροκελεύσαμενος,
ἡδέως κατὰ κράτος τύσδυ ϗαρδάρους. ὅπερ μαθὼν ὁ τύσδυ ὀπτησέ-
λας συλτάνος, ϖρὸς τ αὐτοκράτορα τὰ ϖερὶ εἰρήνης ϗαπίσασϑαι,
καπνίσας οὖν ὅπη τάχις ὁ αὐτοκράτωρ, * κατὰ τ εἰρήνης λαμ- * ἐκ τῶν
βάνει πέρας. οὐ πλοῦς παρίπτωκε χρόνος, καὶ τύρκων ἴφοσος
καπυγέλασεν, ὡς οἷς πεντήκοντα χιλιάσλας συμπεσυλιόων. τῶν
καῦτα οὖν βασιλεὺς τ ἀσαμέζαν βυζαντίου καὶ ϑλαμάλεως ϑαπερᾶ ϖρῆσις·
καὶ οὐδὲ ἡ ἐπιλοιδᾶσα τάτῳ τῶν ϖειωδίων ἀκῆρξε

ϝ ϕ-

τύρον πολιορκῶν, ἐπὶ δ' οὐ μόνον πρὸς τὰ ἄκρα καταλήλυθεν. αἰσθόμενος οὖν ὁ Βοτυμίτης εἰς τὰς κυπρίας βαλδουΐνον κἀθίζει καταλαμβάνει. ὁ δὲ βαλδουΐνος πρὸς τὸν βοτυμίτην * μετ' ὀλίγης μέχρι τοῦ ἁγίου τάφου ἐλήλυθέναι, κἀκεῖθεν τὰ ἡμῖν συνδόξαντα δηλῶσαι τῷ αὐτοκράτορι. ἅμα γοῦν τ' ἁγίαις πύλαις καταλαβεῖν, ἐπιζητεῖ τὰ σφῷν τοῦ βασιλέως ὑποτελέσματα οἱ χρήματα. ὁ δὲ βοτυμίτης, * ὑπερβοηθήσας κατὰ τάχος τῷ αὐτοκράτορι * αὐτὸν ἠπαγγίλατο· τ' ὄρκον ὃν πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο φυλάξοντος, καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ὑποτελέσματα λήψεσθαι χρήματα. ὁ δὲ τὰ μὲν χρήματα λαβεῖν ἤθελε· βοηθεῖν δὲ μὴ τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ τῷ παγκρατεστηθύμητι. τοιοῦτον γὰρ ἅπαν τὸ βάρβαρον. πρὸς μὲν τὰς ἀλωσεὰς κέχρηται· πεζῇ δὲ ὑπὲρ ὧν τὰ χρήματα διδόναι, ἤκιστα βούλεται. γραφὰς οὖν ψιλὰς ἐγχειρίσας αὐτῷ ἀπέπεμψεν. ὑποκομίσαντος δ' αὐθις πρὸς τ' ἐυμάθιον, δι' αὐτῶν ἐξωνήσατο ἵππους τῶν ἐυγενῶν, ὑπό τε σλαμάσκου καὶ ἐδίσσης καὶ αὐτῆς χαλκίας. ἐκεῖθεν δὲ τὸ πρὸς ἑσπέραν πέλαγος καὶ τ' παμφύλιον ὠδαμέψατο κόλπον, τὸν πλοῦν τε περιτήσατο, καὶ τ' ἤπειρον * ἀσφαλέστατα τῆς θαλάττης ἠγησάμενοι, πρὸς τ' χερρόνησον ἀφορῶσι τ' αὐτοκράτορα ἔχουσαν. καὶ τ' ἐλλήσποντον διαβαίνουσιν. ὡς δὲ ὑπὸ λογγιβαρδίας ἐυτρεπὴς γέλως καὶ τῶν λοιπῶν: λύσας τὰ πρυμνήσια τὸν ὑπόπλουν ἐποιήτο. πέντε δὲ τριήρεις ὑποδιελόμενος ὁ πύτων ἀρχηγὸς α ἐφ' ᾧ κατοχὴν τιμᾶς, καὶ τὰ πρὸς τὸ βασιλέως καταμαθών. ὡς δὲ τάχιστα αβ καπάλαβον: μίαν πύτων πρὸς τ' πέμψασα σωτηρίαν ἐποιήσατο, τῶν λοιπῶν κατοχθισῶν σὺν αὐτῆς ἱερέως. δι' ἧς οἱ ἀρχηγοὶ τ' γέλων τὰ κατὰ τ' αὐτοκράτορα μεμαθηκότες, σὺν οἰάκας μετασχεδούμενοι, * γράφουσι, βέλτιον εἶναι νομίσαντες ἀπράκτου ὑποστρέψαι, ἢ μετὰ ῥωμαϊκοῦ γέλου μαχούμενοι ἡττηθῆναι. ἐν τούτοις μὲν τοι τὰ τῶν κελτῶν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατ' τ' ἤπειρον πάλιν αὖθις περῆσαι τῷ αὐτοκράτορι. μιχαὴλ γάρ τις ἐξ ἀμαρίδου, τῶν νέων φρουρῶν, ὑποσ-

κυάνεον. φασὶ vel ἄπα

ὑπερβοηθήσας * αὐτὸν

ἀσφαλιστέρως

ἐς τὰς πύλας ἱερὰς πύτων, vel αὖθις ὑποστρέψαντος.

τὰς χάρτας. μετὰ δὲ τὴν Βαϊμούνδου πλοῦτον, ἐπεὶ ὁ αἰσχρὸς αὐτῷ παγχρὴ τῆς αἰσχρίας ἀπεδράξατο, καὶ ὡς Δαφέρουσιν αὐτῷ ἐλογίζετο, παντάπασι τὸν τῆς ἡλοτρίου τὰ αὐτοκράτορα, τῶν σκήνης καὶ χρημάτων καὶ πάντων καταγυφῶν. Δραπετεύσαντος δὲ πρὸς σκήνον ἐξ αὐτοκράτορος ὁ ἰμμανὴς σκήνος καὶ θεοπλὴξ βάρβαρος οὐδ' ἄκρως ὢν ηὐέχετο τὰ τῶν πιστοῦν, ἀλλὰ ζονίας ἐγκόμβος· καὶ ὑπερῆνε τὸ ἄχρον ἡσὶν τὸ φρόνον αὐτῷ ἐμπαλαύχα, καὶ τὸ δίρατος τῇ ἀκμῇ Δραπετήνην ἐπιλεῖ τὰ τάχη τὰ βαζυλώνια. καὶ ἑαυτὸν μὸ εἶναι τὸ νοῦ τὸν μίγαν τὸν ἀστύελον, καὶ ὥσπερ τινα γίγαντα μίγαν καὶ ἀνυπόστατον, καὶ ἄχθος ἀρούρης ἐσῶπα τῇ γῇ: ὅθεν δὲ ῥωμαίους ξύμπαντας, μύρμηκας ἐλογίζετο, καὶ τῶν ζώων τὰ ἀσθενέστερα. σκήθην δὲ τῶν πρεσβέων ἐπαινελθόντων καὶ τὸ τῆ κελτῆ ὑπόνοιαν διηγησαμένων: ὁ βασιλεὺς πλήρης ὀργῆς ἐνεγένει θυμοῦ. καὶ σκήπτρ καθεκτὸς ἦν, ἀλλ' ἤθελε ῥᾳδιούργημα τὼ αὐτοκράτορα ἀσάζητεῖν. μεταπεμψάμενος οὖν τὸν βουτυμίτην μαιουνὰ, πρὸς ὅθεν κόμητας καὶ τὸ ῥῆγα ἱεροσολύμων ἐξέπεμψεν. ἐπεὶ δὲ καὶ χρεία χρημάτων ὑποζυλῆς πρὸς αὐτὸν ἀπαραίτητος ἦν, Δρᾶ τὸ τὸ λατίνων * αἱρεσιχρημάτων: πρόσταγμα πρὸς τὸν τίνικαῦπα * ἱερασιχρήμα-
δούκα κύπρου ἐνμάθιον τὸ φιλοκάλλω τῷ βουτυμίτῃ ἐπεχείρησε, τον
Δραλαμβάνοντα, ὅπως καὶ * πλεῖα δοίη τότε ὁπόσων ὁ χρεία γίνοι- * πλείω
το, καὶ χρήματα παντοδαπὰ, καὶ ὑπὸ πάσης ἰσλίας καὶ εἰκονίσματος, πρὸς τὰς εἰς ὅθεν κόμητας δίσεως: οἱ μὸ ἀμφὶ τὸν βουτυμίτην τὰ χρήματα ῥᾳδᾷ τὸ φιλοκάλη λαβόντες, καὶ νῆας τριήρεις, κατέδυ τῆς πόλεως θέουσι. καὶ τὰ χρήματα ἐκεῖσε ἐάσαντες, πρὸς τὸν βαλδουῖνον τὸ ῥῆγα ἱεροσολύμων ἄπερ χρημάτων ἀπῆεσαν * συμβουλῆ ἔ πλεκτραίου, ἔ ἰοὺ ἔ ἰσαγγέλη, τὸ πιθανότης, ὃς τὼ εἰς τὸ αὐτοκράτορα πίστιν καὶ ἕνοιαν ἐτήρει ἀμεταπίπτην. καταλαμβάνουσιν οὖν τὸ βαλδουῖνον πλιορκοῦντα τὸ τύρον. ὁ δὲ ἀσμένως αὐτοὺς ὑποδεξάμενος, καὶ παντίας φιλοφροσύνης ἀξιώσας, ἐπὶ κατὰ τὼ αὐτοκράτορα καταλαβόν, κατεῖχεν αὐτοὺς δι' ὅλης παραμονῆς. τὼ

τῷ τείχει τὲ ἀπαντικρὺ μέρους τὲ τοῦ λιμένος τοῦ ἐσωτέρου, ἀλλ' οἱ ἔνδοθεν, καταγελῶντες τοῦ βαρβάρου, τὰς πύλας ἀναπετάσαντες, ἐκέλευον εἰσιέναι. οὐ γὰρ ἂν (ἔφασαν) ἐρχόμενοι κρεῖττον τοιοῦτον χάσμα, οἷον ἡ πύλη παρέχεται τῆ τῶν ἔνδοθεν αἰδοίᾳ, καὶ τῷ θαρραλέῳ τὲ στρατηγοῦντος ἀλεξίου, τὲ ἀδελφιδοῦ τὲ αὐτοκράτορος, πθαρρηκότες. ἀλλὰ καὶ πῦρ, αὐτόθεν ἐμπρησθὲν κατὰ τὲ μηχανήματος, εἰς πόρρω τὸ μεθήσειεν. ἐπεὶ τοίνυν τοῦτον τὸ φρούριον ἀπειπάμενον· ὡς ἄλλο μεῖζόν ἐστι μηχάνημα. ἐρύσοντες γὰρ τὸ ὑπόγειον χοῦν, ὥσπερ τινες * ἀποσκαλαγγες, πλατύτατόν τε καὶ ἰσυμμετρότατον πόρον ποιούμενοι· ἔχαιρον, ὥσπερ τι μέγα κατορθώσαντες. [οὐ σὺν] ἡμέλησαν οἱ ἔνδοθεν: ἀλλὰ κατὰ βάθρα καὶ σὺν τῷ γλῶ * ὡς ἐπίσχοντες ὅπου δῆτα τὸ πλησιοῦν μέρος τὸ βάθρου μέλλει τὸ καὶ κατὰ κορυφὴν τὸ ἐκείνων τρυμαλιᾶς βαρεῖσθαι τὰς δὲ τῶν βληθησομένων ὡς τὰ χλιερὰ, καὶ τὸ πίτυρον ἅπαντας δὴ εἰς ἀσφαλείας ἀποσείλας, σωσίπτολιν καὶ αὐτὴν τῆς ὡς τὸ σμύρναν ἀπερχομένους. ὁ μὲν γε Φιλεκάλης, βάρους τὸ τὲ ἄσου βληθέντος, ἀπάσας τὰς ὑπ' αὐτὸν σωλάμους κατὰ τὸ πύρκων ἀπεσείλεν· οἱ δὲ διώκοντες σὺν ὡς τὸ κερδαίνειν ἀπληθέντας, ἀσθενεμερίμνους καταλαμβάνουσι, καὶ ἐπειπασόντες τὸ πίσω αὐγαζούσης ἡμέρας, ἀφειδῶς καπέφαγον σὺν δὴ παρ' αὐτῶν κατορθώσαντες δορυαλώσουσι ἱππέας ἅπαντας. κἀπειθ' οὕτω σὺν πρὸς τὸ σμύρναν καὶ τὸ νύμφαιον ἀπερχομένους πύρκους ἐδίωκον. καὶ κατὰ κράτος πυθόμενοι νικήσαντες, πολλοὺς μὲν κτείνουσι, πολλοὺς δὲ καὶ ζωγρίαν ἄγουσιν. οἱ δέ γε καταλειφθέντες ὀλίγοι πάνυ, φεύγοντες, τῆς δίνας ἐς μαιάνδρου ἐμπεσόντες, ἐυθὺς ἀπεπίγησαν. θαρρήσαντες δὲ καὶ τῇ δευτέρᾳ νίκῃ, σὺν δὴ πλοίοις ἐδίωκον. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς ἐγίνετο πλέον, τῶν πύρκων φθασάντων ὡς πρόπαλαι γνόντων τοῦτο. οὕτω δὴ οὕτως ἐπανῆλθον ὡς Φιλαδέλφειαν. ὁ δέ γε ἐνεμάθησε τὸ σὺν Φιλομήδους, καὶ μεμαθηκὼς ὡς σκύμνος ἐγωνίσαντο: δαψιλῶς αὐσὺν Φιλοπημαίμου, μεγάλας καὶ ἐς τὸ ἔμπροσθεν ὑπερεχούσας

* ἀσκαλαγγες Aristot. Galenus. Oppian. σκάλαγξ, Clem. Alex. * λείπει ἐν. διόρυξαν

τὰς

καὶ τῶν πάλαι Φαιάκων ὁ μέγιστος, ὃν οἱ μὲν δοκίδα, οἱ δ' ἀκοντίαν ἔφασαν εἶναι. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεᾶς ὅλη ποταμάκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὅλως παμφαίνοντα. ἐφαίνετο δὲ ἀπὸ τῶν ὀπτικῶν μερῶν ἐξιών, καὶ ὡσεὶ αἰαπλὰς ἡλίου δίσκων. ἐζήτουν ἓν πάντες, τίνος ὁ αἰὼν ἄγγελός ἐστι. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, καί τι μησὶ πολλὰ τοῖς τοιούτοις πιστεύων, μεταπεμψάμενος τὸν τῆς ἱππερχίας τὸν βυζαντὸν ἀξίωμα πρώην ἀληθόμενον, ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τὸν περὶ τὸ φαινόμενον ἀστέρος ἐπανεθέσθαι. ὁ δὲ εἰς νέωτα φυλάξειν ὑπηγγείλατο τῷ δεσπότῃ. καὶ ἀπιὼν οὐ κατέμεινε (πέμπουσι δὲ τοῦτο) ἐπ' οἰκήματι τοῦ ἐναγχλιοῦ ἰωαίνου ἐκκεισόμενον τὸν ἀστέρα νυκτός. καμόντα δὲ τοῖς λογισμοῖς, ὑπνῶσαι ξυμβεβήκει· καὶ τὸν ἀνακαθεῖναι τὸν ἄγγελον ἱερατικῶς ἐθέσθαι ἐπελμόμενον. ἐνθεν τοι καὶ γνωρίσας τὸν ἄγγελον, ἠτιᾶτο. σίνων ἀγγελικὸς ὁ ἀστὴρ ἐστι, γνωρίσαι οἱ. ὁ δὲ κελτῶν κίνησιν πολλῶν σημήνειν τῶν ἔφη. τὸ δὲ σβέννυσθαι τὸν τοῦτον καπήλυσιν δηλοῖ. ὁ μὲν βαϊμοῦσθος τὸ φαγγικὸν ἅπαν στράτευμα συναγαγὼν, μετὰ βαρυπάτου * τὸν ἤπειρον σπιδάμουσι καπήλασιν, αὐτίκα εἰρήσειν τὸν οἰόμενος. τὰς δὲ γε φορτηγὲς αὐτὸς καὶ ἱπταγωγοὺς νῆας, πυελ ωδοδιδόασι: τοῦτο μὲν, καὶ στρατιῶται τι μηχανώμενος· τοῦτο δ', ὅτι καὶ τὸ ῥωμαϊκοῦ στόλου τὸν καταναγκάζοντος, καιροῦ δὲ παρεχηκότος· ἐπεὶ, ἅπερ ἀπὸ τῶν ἀεὶ στρατιωτικοῦ πεζοῦ φορτικὰ χωρῶν, τάδε ἀνήλωτο: τὰ δ', ἅπερ ἡλπίζετο κομισθῆναι οἱ, ὡς καταναγκάζοντες, τὰ πάμπυ καὶ τὰς ἐξόδους καὶ αὐτῷ τὸ θαλάσσιον, οἱ τὸ ῥωμαϊκοῦ στρατόμαται ἀπεκώλυον. κἀντεῦθεν λοιμὸς τάχιστος διαφθείρας, σὺν τ' ἵπποις καὶ σὺν ἀνθρώποις ὁμοῦ διέφθειρε, καὶ κωλιακή τις ἀλάθεσις: τὸ μὲν ὅλεκεν, ἀπὸ τοῦ κίγχρου σπήσας· τὸ δ' ἀληθὲς, μήνιμα θεοῦ, κατὰ τρόπον ἠρίθμου στρατόμαται ἐκκηψαν, ἐπαλλήλους θανάσσον αἰρήσαντο. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ συνέχημα κοῦφον ἐδόκει πρὸς ἄνδρα τυραννικὸν, καὶ ὁπόλεων ἀπειλοῦντα πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συνεχῶν διεμηχανᾶτο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κρυφιόφρον χειλόνιον ἐξεργασάμενος, ὡς ἐπῆν τὸ θαῦμα,

* λάπαθον, ἄλλου

τοῦ βαϊμούσιου γεγόνασιν ἀψοφοδεέστατοι, ἀπιστῶνα δοκαλεῦντις αὐτὸν, καὶ μηδ' ὅλη τῇ τυχόντι ἐπληθύνοντα, κατὰ σέσωπεν αὐτὸ πολλάκις ἐλέγχοντις. ὁ μὲν οὖν αὐτοκράτωρ τὸ Θετταλοῦ πλὴν καταλαβὼν, καὶ τὴν αὐγέσαν σωεξεληλυθέναι μετ' αὐτὸ περιδιάπεμψε· ἐκείνη γὰρ τὰ πολλὰ οἰκουρεῖσα ἐώ. ἐπειδὰν δὲ μέλλει δημοσιεύειν, κατά τινα χρείαν, αἰδοῦς τι ἐπεπίωλαν, καὶ ἐρυθημα ἐυθὺς ἐξέωθηκει τῆς παρειᾶς. καὶ ἡ μὲν φιλόσοφος Θεανὼ, τὸ πήχεος αὐτῆς γυμνωθέντος, ἐπειδή τις παίζων ἐρήκει πρὸς πάππω, καλὸς ὁ πῆχυς· ἀλλ' οὐ δημόσιος, ἔφη ἐκείνη. ἡ δὲ βασιλὶς καὶ μήτηρ ἐμὴ, μὴ ὅπου γε πῆχυν ἢ βλέφαρα δημοσίευειν ἠνάπα· ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἐκείνης ἤθελεν εἰς ἀσπάθιος ἐξαπίπτειν ἀκοάς. καὶ τὸ μὲν πᾶν ἄκουσι, τὸ δ' ἑκουσίως, σωπῶντο, ἀφ' ὧν τὸ συμπτὸν τῷ βασιλεῖ νόσημα τῶν σοφῶν. καὶ γὰρ ἀληθόνας εἶχε δημόσιας, καὶ οὐδεμίαν ἐπαφὴν οὕτω σεσοφὸς, ὡς τῆς ἐμῆς διανοίνης καὶ μητρός. ἐμμελῶς γὰρ αὐτὴ σεσοφίρετο, καὶ ψάυουσι τὰς ὀθόνας τῶν σοφῶν ἐπεκύφιζε. ἀφ' ὧν καὶ μοι γεῖν τῷ βασιλεῖ συμπαρείπετο, κατὰ τὸ βαϊμούδου τὸ ἐρμῶ πιουμένῳ [τῷ] τόπ. οὐ γὰρ σωισθαλεῖν ἔδει τὸ βασίδα τῷ βασιλικῷ στρατεύματ· πῶς γὰρ ἂν τεμένεσθος πῶπα, καὶ σωαρέθρας τῆς μαστιγέποσθος, ἀλλ' οὐ τῆς ἰωῆς εἰρήνης. ἄλλοσε γὰρ ἔρριπτο τὸ πάσης αἰσθῆσιν, καὶ ἄλλως ἐξώπλιζε· ἀλλ' οὐ τῷ τῆς αἰχμῆς δόρατι, οὐδὲ τῇ κωλῇ τὸ ἄϊσθος· ἀλλ' ἀπὸς μὲν ἐκείνη καὶ θυρεὸς καὶ ξίφος, τὸ σεσὲς τὰς συμφορὰς καλῶς αὐτοσταθεῖναι, καὶ τὰς τὸ βίου ἐπιναστάσεις, ἃς εἶσλεν ἡ βασίλεια τῆς βασιλεύσιν ἐπικειμένας, ἡ σεσὶ τὰ πεύγματα θρασυρίστης, καὶ τὸ κατὰ τῶν παθῶν ἐπεικεπώτατον, καὶ ἀνυπέκριτος πίστις δοκεῖ. οὕτως ἡ ἐμὴ μήτηρ, καὶ πρὸς πολέμους τοιούσδε ἰσκίυασε. τὰ δ' ἄλλα εἰρηνικωτάτη ἐώ, κατὰ τύπομα. ἐκ τῶ ἐωτερίων οὖν λήξειν, καθάπερ τὰ βαρία τῶ σωμάτων ἐπὶ κέντρον φέρεται. οὕτω δὴ καὶ ἅπαντες πρὸς τὰ βασιλία ἐφοίτων. ἀκρὶς μὲν οὖν οὐ σεσηήκοτο τῶ κιλτῶν, καθάπερ καὶ τῶν πρότερον διελθόντων. ἐν ὑγιαρῷ δὲ κομήτης ἐφάνη μέγας, καὶ τῶν

Plutarch. præcept. Coniug. Clé. Alex. Pad. l. 1. c. 10. & Strom. 4.

Herodot. Clio. Phot. in excerptis Creſiæ, p. 53. Ilia. Ψ. v. 389. ι. v. 845.

ἐγὼ βαϊμοῦνδ(ον) σκαῦν(ον), ὁ τῦ ῥομπέρτου υἱὸς, ὃν ἀνέκαθεν ὁ
καὶ σὺν αὐτῷ σε ἐδίδαξεν, ὁπόσ(ον) τὶς εἰμι ἢ αἰδρείας, καὶ ἢ
ἔνεκεν, πὸς σὺς Δαβεδραπὸς χεῖρας, ὡς ὸ χρῆμα πθνηκότ(ον),
νῶ καὶ ζῶν ἢ κηνούμθν(ον), ἢ τ ἀέρα πίων, ἐκ τῆσδε τῆς κορυφῆς
Δαπίπτω σοι πάνυ μεμισημθμὰς ἀγγελίας. ἃς καὶ ἀναμαθὼν, σὺ
αὖ ἀσχαρῶς ἀποδέξαιο. ἴσθι πίνω, ὡς τᾷ ὠλῷ τᾳχρὲ ἢ ἐμῷ ἀνε-
ψιῷ ἢ αἰπόχου πόλιν ἀπδακαπθέμθν, ἀσὺς σὺν σὺς ῥατηγοὺς
αὐτίμαχον ἀξιόμαχον καπαλείψας: αὐτὸς δὲ ἐς τὼ εἰκείαν ἀ-
πειμι χώραν, ὅθενὰ κατὰ σὲ βουλεύομθν(ον). ἐφ' ᾧ γὰρ τῷ ἀπὸ
σι ῥωμαίαν κλονήσειν, καὶ ζῶν ἀποπθνηκα, καὶ ἀπθανὼν ἔζηκα.
εἰ δὲ ἢ τῷ αἰπτέραν ἤπειρον καπαλαβοιμι, καὶ λογγιβάρδους, ἢ
πάντας λατίνους ἢ ῥεμαιοὺς, ἢ σὺν καθ' ἡμᾶς Φραγγους ὑφοί-
μθν, ἄνδρας Ἄρεθν(ος), μηνίοντας πολλῶν Φόνων ἢ πολλῶν αἱμάτων:
πὰς σὰς ἐμπλήσω πόλεις καὶ χώρας, ἕως αὖ ἐπ' αὐτῷ τῷ βυζαντίου
τ ὅλου πηξαίμθν. ἐς τοῦτον ἄρα ὁ βάρβαρ(ος) ἀλαζονείας ἐπῆρ-
το, ὁ γοῦν βασιλεὺς τὰ ᾠδὰ τῦ βαϊμούνδ(ου) ἐς αὐτὸν
Δαμηνυθέντα ἀκηκοὼς, κατὰ πάσας τὰς χώρας, * πισαυπ. καὶ
γθμναν, καὶ βιετέαν γράμματα ἀπέστειλε, ἐν ᾠδαῖς κευάζων αὐ-
σὺν μὴ πωαχθῆναι τοῖς ἀπατηλοῖς τῦ βαϊμούνδ(ου) λόγοις. σκᾶνος
δὲ θεῖον πάσας τὰς λατινικὰς πόλεις καὶ χώρας, πολλῷ τῷ
κατὰ τῦ αὐτοκράτορ(ος) καταδρομῷ ἐπιπίπτο, παλαίειν ἀνομάζων
αὐτὸν καὶ τῶν χριστιανῶν πολέμιον. τῦτ' ὁ αὐτοκράτωρ μαθὼν, σὺν
κόμπᾳς, οὓς ὁ βαβυλώνι(ος) ἐμφρούρους κατεῖχε, Δᾳ τ τῦ βασ-
λίως ἀξίωσιν ἐλθυθερίας ἠξίωσεν, ἔπ ᾗ ὸ τῇ βασιλδύσῃ σὺν δια-
τρίβοντας, καὶ ᾠδὰ τῦ βασιλίως παιτοίως Φιλοφρονθμένους, Δᾳ
τ χρονίαν τύτων κάθηρξιν. * Φιλῆς ἔπ' ὀλρειᾶς ἐπιχορηγήσας, * ωσφιλῆς
οἴκαδε ἐξαπέστειλε. τὸ μὲν τι, καὶ αὐτῶν ωσμηθούμθν(ον). τὸ δὲ π
ἢ ωσμηθούμθν(ον), ὡς ἔλεγχον τῶν κατ' αὐτὸ ᾠδῶν τῦ βαϊ-
μούνδου Δακηρύκευσάμθν ψδοῖς. αὐτὸς δὲ ὡς τ θετταλοῦ
πόλιν ἀπουδαίως ἐζέτει. ἀπιλθόντ(ος) οὖν οἱ κόμπης ἐκεῖνοι, ἔλεγχοι

σθιω· ἱπικρίματος·) μηχανᾶται τι τοιοῦτον, λίαν μὲν ἀγχοῦ, σφόδρα δὲ πανουργότατον. πρῶτον τὸν αὐτόχειρα πάλιν καταλείψας, τῷ ξιφαρκίῳ παγχρὲ, καὶ τοῦτο ἀσθενεῖ φῶτ, αὐτὸς ἀπαντιχίσας φήμας περὶ αὐτοῦ πέμπει, ὡς ἄρα ὁ βαϊμοῦσθλος ὑποτιθήκοι, καὶ ζῶν
*κατιχίμενος ἔτι ὡς *κατοιχ αὐτὸν ἡ εἰκουμένη διέθετο. καὶ φήμη διέτρεχεν ἀπαντιχρὲ περῶν ταχυπέρα, καὶ τὸν βαϊμοῦσθλον νεκρὸν ἐκήρυττε. λάρναξ τε ἐτοῦθεν ξυλίνη, καὶ ταῦς λίτρας, ἐν ᾗ κατατεθεμένη ἡ λάρναξ. καὶ ὁ ἔμπορος οὗτος νεκρὸς ὑπὸ τὲ συσσὶ, ὅπερ ἐστὶ τῆς αὐτόχειρος ἐπίνειον, ὑπὸ τ ῥώμῃ ἀπάλει. καὶ Δημόνικος ὡς νεκρὸς ἐκομίζετο, τὰ μὲν ἔξωθεν ὡς νεκρὸς, τὰ δ' ἔνδον ἐκπάλαι κείμενος. εἰσίπτει τ τὸν αἶρα καὶ ἀπίπτει Δημόνικος κρυφίων ἐτῶν. ταῦτα μὲν * ἐστὶς Γαλλίοις. ἐπειδὰν δὲ κατὰ πλάγιος τὸ σκάφος γένοιτο, τροφῆς αὐτῷ μεταδίδοσαν, καὶ ἐπιμελέντο. καὶ μετὰ τὲτο
*ἴσ. ἑκασταχὲ πάλιν οἱ αὐτοὶ θρῆνοι, καὶ τὰ αὐτὰ μαγγανεύματα. *ἑκάστυ γὰρ οἱ βάρβαροι ῥωέμμοι, ἀπιπλεῖ τ τὰς τρίχας, καὶ ὠλολύζοντο. ἵνα δὲ καὶ σλοκὴν ὁ νεκρὸς ἔχειν ὦναι καὶ ὀδωδὼς, ἀλεκτρυόνα ὑποπτίξαντες ἢ ὑποσφάξαντες, ἐνέθηκαν τῷ νεκρῷ· καὶ ἐυθὺς σκεῦος εἰς πάρτιν καὶ πίμπλαν ἡμέραν βαρυοδμίζοντος ὧν τοῖς ἴσφρησιν ἔχουσι, πλέον σλ' σκεῦος τὲ ὑποπλάσαν κακοῦ σωσπίλαβεν. ἀλλ' ἐπεῦθεν μεμάθηκα, ὅτι πᾶν τὸ βάρβαρον, δύσροπόν τι καὶ δυσωσάκλητον, ἐφ' ὅπερ ἐξορμήσειεν αὖ, καθάπερ ἰμβαλὲν ἑαυτὸ πρὸς αὐθαιρίτους κακόσεις. αὐτὸ πρῶτα καὶ μόνη πίχυη τὲ βαρβάρου πίφυκεν· οὐδὲ πρὸ τοῦτο βάρβαρον, ἢ ἕλλο, κατὰ πλεμίων γιαῦτα ἰμηχανήσατο. ἐπεὶ δὲ τ κορυφὼ καζελάβοι, καὶ ἐν τῷ ἀκινδύνῳ τυγχάνει· αἰέρχετο ὑπὸ τῶν ἐν δέξῃ νεκρῶν, ἡλίου τὸ ἐπιφορᾶτο, καὶ τὸ αἶρ ἀνίπτει καθαρώτερον, καὶ βλεύσει τ πόλιν. ἐν ἑαρανόπι ἐν ξένῃ καὶ βαρβαρικῇ φωλῇ, τίς γὰρ ἂν, καὶ πόθεν ἦκει, ἀνεπιθάνετο. ὁ δὲ τῶν μὲν ἄλλων ὑπερέφρα· αἰεζήτα δὲ τ δοῦκα τ πόλεως, θεασάμενος τοῦτον, μετὰ σβαρᾶς βλέμματος, σβαρᾷ καὶ βαρβαρικῇ βοῇ χρέμπτεται, ἀπαγγέλλει τε σείταξεν τῷ βασιλῆ, ὅτι

ἐγὼ

ὀχύρωμα. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ δουκὶ κύπρου ἐμαθήτῳ τῷ ϛ πιστὸν πολιορκίου κτῆσιν ἀνέθετο. ὃς καὶ ταχέως ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξαπορήλας τὰ σωτήσοντα πάντα εἰς τὴν ἱερὰν πατρίδα οἰκοδομῶν, τὸν πανίκιτα. καὶ ὁ μὲν ἰσαγγέλης ἔξωθεν τῆς τριπόλεως γραπτιδιάμενος, πάντα κάλων κινῶν ἕνεκα τῆς τούτης ἅλωσιν, οὐκ ἐτεδίδου. ὁ δέ γε βαϊμούνδος τὴν τζιντζιλούκη ὑσάλδουσιν εἰς λαοδίκειαν μεταπηκὼς, μετὰ σπουδαιότητος ὑποχρέωσης τὴν αὐτοῦ μα αὐτὰ κρατοῦντα καταλαμβάνει τὴν λαοδίκειαν, συμβουλεύων τῷ πηγκρὲ τῆς τοῦ κάστρου πολιορκίας ἀπέχεσθαι. ὡς δὲ ὧδε κωφῶς αὐτικρυς ἄσβεστον ἰδόκει, πολυποιήσας καταλαμβάνει αὖθις τὸν τρίπολιν. σκάνδαλον δὲ οὐδὲν ὀπωσοῦν τὴν πολιορκίας ἀφίστατο, ἰσχὺν σωὶ ὁ τζιντζιλούκης ὡς ἐν στενῷ τὰ κατ' αὐτὸν σπουδαιότατα, βοήθειαν ἐκ κύπρου ἠτεῖτο. βεβαθυόντων δὲ τῶν ἐν τῇ κύπρῳ· εἰς ἀμηχανίαν ἐλθὼν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, τὸ δὲ ἐκ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενος· ἐκδοῦναι τὸ κάστρον ἠρέτισατο. μεταπηκὼς οὖν τῶν ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸν βαϊμούνδου γράμματα σκηθεῖσα, οὕτως ὠφέλησε· τὰ ὅρκια εἶδας, καὶ τὰς ἐπαγγελίας, ἃς ἐκ αὐτὸς μένων, ἀλλὰ καὶ πάντας κλπὶ ἐκ τὸν βασιλέως ῥωμαίων ὑπήκοον. νῦν σωὶ αὐτὸς πρῶτος ἐξαπορήσας, τὸν αὐτοχρατορίαν: καὶ ἄλλα φρούρια ὑποπιπτόμενος, καὶ αὐτὸν τὴν λαοδίκειαν. ὑπέρθη πάντα τῆς πόλεως αὐτοχρατορίας, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, δικαίου τι πάντων. ὁ δέ γε βαϊμούνδος τὰς χαφὰς ὑπαναγούς, τῷ φαινομένῳ καπνοῦσι· αἰτίαν μέν τοι τῶν κακῶς παρ' αὐτὰ πραχθέντων εἶναι τὴν αὐτοκράτορα, ἔλεγε. ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τὸ τέκτον δὲ ὑστερον ἐγνωκὼς, τὴν καταπυζηνὸν καὶ ἑτέρους, ἀφέ τι τῆς ἠπείρου καὶ τὴν θαλάσσης, ἐξέπεμψε κατ' αὐτό. οἳ καὶ ἀπελθόντες κατέχον. τῷ τε λο , τῷ τρόπον, ἀνάδλω, καὶ τῷ μαμίσαν, καὶ αὐτῷ δὲ τῷ κιλικίᾳ ἅπασαν. ὡς δὲ πᾶς τὸ αὐτοκράτορα ἀπελᾶς ὁ βαϊμούνδος ὑποστρέψας, καὶ μὴ ἔχων ὅ,τι καὶ χρήσαιτο ὡς ἄμμωσαν (οὔτε γὰρ κατ' ἤπειρον εἶχεν ἀξιόλογον στράτευμα, οὔτε κατὰ θάλασσαν· ἑπρωθεν γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος

χαὶ πεφθάσας τοὺς τὸν αὐτάδελφον αὐτὸ βαλδουῖνον πρὸς ἀπόλοφ. καταλαβόντας δὲ τοῦ κόμητος τὸ μεγαλόπολιν, ὁ βασιλεὺς ἐτίμως ἐδέξατο, χρήματά τε ἱκανὰ δοὺς καὶ ἐφ' ἱκανὸν τοῦτον δὲ ἀπαπέμψας, οἴκαδε ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ γεννφρὲ ῥῆξ ἱεροσολύμων αὖθις ὀπικαπασᾶς, τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ βαλδουῖνον ἐς ἔδεσσαν σκπέπεμφε. πρὸ δὴ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἰσαγγέλῃ ἐπέσκηψε τὸ ὡὼ λαοδίκειαν τῷ τζιντζιλούκῃ ἀναθέσθαι· τὸ δέ γε μαρκίσος, καὶ τὸ βαλαίῳ, τοῖς ὑπὸ τὸ ἡμάθιον τὸ φιλοκάλλω, δοῦκα κύπρου [τῷ] πρὸ ὑπάρχοντι· σκιῶν δὲ ὧδε τῆς τῶν λοιπῶν κάρων καταρχίσας, ὡς ἐνόν, ἀφαγωνίσασθαι· ὁ δὴ καὶ ποιήσας. καὶ μετὰ τὸ ἀφδοῦναι τὰ κάρα τοῖς τὸ βασιλέως, ἀπῆλθεν εἰς ἀπέρασον, καὶ τοῦτῳ ἀμαχητὶ ἐχειρώσατο. τὸν ἐκπαιδεῖς ὁ ἀπάπακας, δῆωσάμενος σωαθρόισας κατ' αὐτὸ ἱερατόσατο. ἐπεὶ δὲ ὁ ἰσαγγέλης ὑποχερώσας δῆωσάμενος τοὺς ποῦπιν πολῆθον ὃν εἶχε, βουλῷ βουλέυεται συνεπῶ. θαῤῥήσας γὰρ τοῖς ἐκπαίοις, ἔφη· ὡς ἐγὼ μὲν ἔ κάρου, παμμιγέλους ὄντον, ἔν τινι τόπῳ κρυδήσεσθαι· ὑμεῖς δὲ, ὀπλίσασθε ἀπάπακας καταλάβη, φυγάδα ἡγεῖσθε με. ἀφδεδαιώσατο. καταλαβὼν δὲ ἀπάπακας, καὶ ὧδε τὸ ἰσαγγέλῃ ἐπερωτήσας ὑποδεδρακέναι τὸν ἐν δήσθαι, καὶ ἀγχεῦ τῶν τειχῶν τῷ σκηνῷ ἐπῆξατο. τῶν δὲ ἐκπαίων πᾶσαν φιλοφρόσυνον εἰς αὐτὸν ἐνδεικνυμένων, πθαῤῥηκότες οἱ πύρκοι, καὶ μηδὲν ὑποπτεύσαντες, οὖν ἱδίους ἵππους ἐπὶ τὸ πδίον ἔλυσαν. ὁ δὲ ἰσαγγέλης μίσης ἡμέρας καιρῷ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὁπλισάμενον (εἰς πτρακοσίους δὲ ὡδὶ σαν) ἄφνης τὰς πύλας ἀνοίξας, ἀφ' μίσης τῆς αὐτῶν παρεμβολῆς ὥρμησεν, ἵνθεν τι καὶ ὡχυμάλωμα ξιφῶν ἅπαντας ἴδοιτο· ὀλίγοι δὲ τούτων καὶ καπεφύγησαν. οὕτω γοῦν τῶν πύρκων καπεφαγήσας, κατὰ τῆς τριπόλεως ἐχώρει. καὶ ἐπὶ τὸ λιβανοῦ μέρον ἄνεσιν, ἐφ' ᾧ καὶ οἷς ὀχύρωμα ποῦπιν ἔχων, καὶ τὸ καπῤῥέον ὕδωρ εἰς τρίπολιν ἀφὶ τὸ πρωσοῦς τὸ πιόπου βουνὸ διήκειν. καὶ ἐπὶ τὸ βασιλέα τὸ σωόπε δηλώσας, ἠτεῖτο ἡμυπότατον σκῆσιν ἡδέως ὀχύρω-

κεχωρηκότες οὖν τὰ τῆς ἐξουσίας, αὐτὴ τῆς πρὸς τὰ ἱεροσόλυμα φερούσης ἥψατο. ἐν δὲ τῷ διέρχεσθαι πολλὰ μὲν τῶν φρουρίων, κάστρον κατέσχον· ἦλον δὲ καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ, πολλοὺς τῶν ἐντὸς σαρακηνῶν καὶ ἑβραίων ἀνῃρηκότες· καὶ τὴν ἐξουσίαν πᾶσαν ταύτης τῇ γυναικὶ ἀναθέμενοι, ῥῆγα τοῦτον ὠνόμασαν. Ἀμαλουνθίσης δὲ τῆς τῶν κελτῶν ἐφόδου τῷ ἄρχοντι βαβυλῶνος ἀμελεμὴ, καὶ ὅπως παρ' αὐτοῦ ἦλθεν ἱερουσαλὴμ ἁλῶναι, καὶ ἡ αὐτόχειρ, καὶ ἄλλαι πόλεις πολλαὶ· πολλῆς πολὺ ἐκ τῶν ὀρμιῶν καὶ ἀρχόντων, σαρακηνῶν καὶ ἀγαρηνῶν συναγομένων, κατ' αὐτῶν ἐξαπέστειλε. τότε δὲ Ἀμαλουνθίνθος τῇ γυναικὶ τῇ πρὸς κελτοὺς, πανικαῦτα κατῆλθον εἰς τὸ ἴαφα, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀπειλήμενοι ἔφοδον. εἶτα ἐκεῖθεν τὸ ῥάμελ κατέλαβον, ἐν ᾧ ὁ μεγαλομάρτυς γεώργιος μεμαρτύρηκε. καὶ ἐναθένθης [τῷ] τὸ ἀμελεμὴ στρατόπεδα, συνῆψαν πόλεμον, καὶ τὴν νίκαν εἶχον ἐυθὺς οἱ κελτοί. τῇ δὲ μετ' αὐτὴν ἡμέρᾳ ἦλθον οἱ λατῖνοι, μέχρι τὸ ῥάμελ ἀπεσωθέντες· μένου τὸ βαλδουΐνου κόμητος φυγαδεία χρησαμένου, καὶ μὴ τῷ ῥάμελ ἀπεκλεισθέντος· εὐχ' ὡς αἰσχύνου, [ἀλλ'] ὅς τι κρεῖττον ἀσυμβούλου, καταλαβόντες δὲ οἱ βαβυλώνιοι, καὶ κυκλοτρεῖ τὴν πολιορκίαν ὃ ῥάμελ πυκάζοντες, θᾶττον τὸν κατέχον· πολλοὶ μὲν λατίνων πανικαῦτα κτείνοντες, πλείους δὲ καὶ ζωγρίαι πρὸς βαβυλῶνα ἐτέλεσαν. ὁ δέ γε ῥηθεὶς βαλδουΐνος τὰς πρὸς φαράγγων ἰωλακίας κωμοπόλεις ἁπάσας ἀπείλει, σὺν ὀλίγους τι συναγομένους ἱππεῖς καὶ πεζούς, τῆς βαβυλωνίοις ἐπιλθὼν, ἤπτησε κατὰ κράτος. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν κατὰ τὸ ῥάμελ τῶν λατίνων ἦσαν μεμαγηκὼς, ὅτι τῇ τῶν κομήτων ἀπειλήσας αἰχμαλωσίᾳ, οἷς βαβυλῶνα τινὰ βαρδαλὶν τῶν αὐτοῦ θεραπόντων σκπίπτει, χρήματα ἱκανὰ ἀπιδοὺς πρὸς τὴν τῶν κομήτων ἀνάρπυσιν. καὶ πρὸς τ' ἀμελεμὴν γράμματα ἐξαπέστειλε, περὶ τῶν κομήτων ἀναλαμβάνοντα. ὁ δὲ τὰς τοῦ αὐτοκράτορος αἰτιλίζας γραφὰς, ἀπὸ τιμῶν τοὺς κόμητας ἀπέδιδου μετὰ περιχαρίας, πλὴν τῆς γυναικός. τοῦτον

ἐν ἀμηχανίᾳ καθίστατο. οἱ δέ γε κατὰ τὴ αἰπήχυν λαπίνι, ὥσ-
ν λείπει ἴσ. βαζείας * καὶ σωτηρίους πολιορκίας δεινῶς πιεζόμενοι, πρεσβεύονται τῷ βασιλεῖ αὐτῶν τῷ κουκκιπέτρῳ, ἠτοῦντο βουλὴν ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ φησὶ πρὸς αὐτοὺς· ἀγνὸς τηρῆσαι ἑαυτὸν οὐκ ἀναχέομαι, μέχρις ἂν τὴ ἱερουσαλὴμ καπιλαβεῖτε, παρέξητε (εἶμαι) τὴν ὑποχεῖρ. ἀφ' τοῦτο γὰρ ἡμῖν σὺν ἐπαρήγει, ὡς τὸ πρότερον, ὁ θεός. οἱ δὲ οὐδ' ὅπλα γραφῆναι πρὸς κύκλον. ἐκ μιᾶ ἡμέρας πνὰς, ἐκ θείας ἐμφῆς κινηθεὶς ὁ ἐρχιερεὺς, μεταπιμψάμενος οὖν μιγισέας τῶν κωμήτων, παρηγγείλατο ἀλεξιοθεν ἀναβῆναι ἐς ὑψαγωγέιον, κἀκεῖσε τὴν ἄγιον ἐυρηκέναι ἦλον. τὸ κελευσθὲν οὖν ἐκπληρώσαντες, καὶ τὴν ζητήμενον ἐυρηκότες, ἀναμφίλογα τῷ κουκκιπέτρῳ πρεσφέρουσι, ὁ δὲ τῷ ἰσαγγέλῳ, ὡς ἀγαθὸν πάντων, ἐν ταῖς μάχαις τὴν θεῖον ἦλον ἐγχειρεῖσθαι πρεσάπτει. τῇ δὲ μετ' αὐτὸν κατὰ τῶν τούρκων ἐξώρμησαν. τότε καὶ ὁ καλούμενος Φλάντρας ἠτήσατο σὺν λοιποῖς συγχωρηθῆναι οἱ μετὰ τριῶν μόνων, κατὰ τῶν τούρκων· τῶν ἄλλων πᾶσιν αὐτὴν ἐξιπτάσασθαι. δέδοται δὴ τοῦτο καὶ αὐτῷ. καὶ ἐπωίκα ἡ τῶν πολεμίων σωλὰς ἠντρέπησε, αὐτῆς τὸ ἵππου λύσας, καὶ πρεσυδίσας ἑαυτὴν τριάκις, τῷ θεῷ ἐπήυξατο. βοησάντων δὲ πάντων, ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν· ἅλους ῥύτηρας κατὰ τὸ πρόσκοπον ἀμπρὰ τὸ καρπασὶ ἐσέλακεν. ὅπι ἦν ὁ λόφου ἐσεμένου. εὐθὺς οὖν σὺν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπαντιάσαντας τοῖς δέρασι βαλόντες, κατὰ μῆς ἔρρεψαν. ἐστεύθην οὖν ἐκδειματωθέντες οἱ τέρκοι, πρὸ τὸ συρράγναι τὸ πόλεμον εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. θείας τοίνυν ἀμωμήτως ἐπαρηγούσης τοῖς χριστιανοῖς, καὶ τῷ φεύγειν οἱ πολῖται τῶν βαρβάρων ἀπορήσαντες, ταῖς σήναις τῶν ποταμίων ῥοωμάτων ὡς αὐτὰ μὴ φύρας χρηματίσωσι τὰ σώματα τῶν ἀποπνιγέντων τοῖς ὕπαθεν

ἐφ' ἱκανὸν οὖν σὺν φεύγοντας διώξαντες, καὶ λείαν ὅτι πολύ-
πολύδωτος vel ἀπαγωγὸς ς ἐκ τούτων * ἀφ' ἡμέρου τὸ αὐτὸ πόλιν καπίλαβον. αὐτίζητοι γοῦν τ' [πότιν] φευγήσωσι. ἐὼ δὲ ὁ βαΐμεϊσθ, καθάπερ πρὸ τὸ τ' πόλιν ἀλῶναι φθάσας ἠτήσατο. σὺν-

μιχωρη-

ἀμφοτέρους ἐν ταὐτῷ μετά τε τῶν ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς μαχίεσθ: ἀλλ' οἱ μὲν ὑμῖν τοῦτο σωζόμενοι, ἐμοὶ μὲν τῷ τ' ἀκροπόλεως ἐκράτη· ὑμῖν δὲ ὡς οὐκ ἔχωσιν μελήσει κατερῶς συναλίσκεσθ. συντιθέντας πάντες τῇ τούτου βουλῇ, ὁ δ' ἐυθὺς ἔργου ἥψατο. καὶ τοῦδε τὸ τεῖχος αὐτίθετον ἐχυράτατον ἀποδειλιῶν τῆς ὅλης αὐτοκρατείας, τῷ ἀκροπόλιν ἐξελόμενος, ἔρυμα κρατερώτατον, καθ' αὑτὸν ἀνίστησι φύλακ τοῦ τοιούτου τείχους καθίστημι. πῶς μὲν τὰ κατὰ τὴν αὐτοκράτειαν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ πολλῷ εἶχε τῆς εὐθυμίας εἰς ἀρωγὰς * ἐξαιρέσεως. ἀπῆρχε δ' αὐτὸν ἡ τῶν κατὰ θάλατταν ἁλόντων πόλεων τε καὶ χωρῶν λεηλασία, καὶ παντελὴς ἁλὼς τῶν τούρκων γενομένη ἐρήμωσις. τῷ σμύρναν γὰρ καὶ τὴν ἔφεσον κατέχειν καὶ αὐτὰς δὲ τὰς νήσους, τῷ τε χίον καὶ ῥόδον, καὶ τὰς ὀλιγοπλοίους νήσους ὁ τζαχὰς, ληστρικὰς νῆας * κατα ναυποιήσατο. καὶ ἐς ὕστερον ὁ βασιλεὺς ἁλοὺς τῷ δουκὸς ἰωάννου, καὶ γυναικαδέλφου αὐτοῦ, ἐμοῦ θείου ὡς μητρὸς, αὖθις τῇ ῥωμαΐᾳ ἐπανεσώσατο. ὁ δὲ γε βασιλεὺς ἑτοιμασθεὶς εἰς ἀρωγὰς τῇ τῆς αὐτοκράτορος φθάσαι κελτῶν, τὸ φιλομείλιον κατίλαβε, σὺν ὅλαις δυνάμεσι· πολλοὺς ἐν τῷ μεταξὺ κτείνας βαρβάρους, πολλὰς δὲ καὶ πόλεις δηωσάμενος, ὑπ' αὐτῶν πρὶν κατεχούσας. φθάσει οὖν τὴν τοῦτον γαλέλμου ὁ φραντζμανὴ, καὶ σίφωνος κόμης φεραγγίας, καὶ πέτρου ὁ ἐξ ἁλίφα. χαλασθέντες καλωδίοις ἁλόντων κρημνῶν αὐτοχείας. καὶ διεβιβάσθησαν εἰς τὸν κομισθῆναι σωληνασθῆναι ἐυθὺς καλῶς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἁλοὺς τοῦτο καλλιον ἐσκόπει * εἰς βούθειαν αὐτῶν· κἂν ἅπαντες αὐτὸν τῆς τοιαύτης * συμβουλῆς αὐ ἁλοὺς τοῦτο αὖθις ἐπαναζεύγνυσι πρὸς τὴν μεγαλόπολιν, πολλὰ συμφερόντως * ξάμβου. ὁ δὲ δεσπότης ἰσμαὴλ μεταβουλεύσας αὖθις ἐξ αὐτοκράτορος, καὶ σανγιανὶ πόλεως ἐξελήλυθώς, πολλὰ μὲν αὐθρωπασίαις πεποιηκὼς, πολλὰς δὲ καὶ κωμοπόλεις ἐν τῷ διέρχεσθαι παντελῶς ἐρημώσας, πρὸς τῷ τε λείαν καὶ σκυλεύσας αἰχμαλωσίας, ἐπαναζεύγνυσι πρὸς τὴν βασιλέυουσαν. * ἄρχας ἀπίγων,

* λείπει ἴσ. τῶν πολιτῶν

* λείπει ἴσ. καθεστώτας.

* λείπει ἴσ. αὖθις τῶν

* ἴσ. ἐρημῆς ἀπίγων

* λείπει ἴσ. ἐξ ἀπὸ τῆς

ἄλωσιν, εἰς τ ὲν τῷ λιμένι σύδλῃ ἰσχὺν ῥωμαϊκὸν σῦλον ἐσπλεῖν, τὼ κύπρον καπίλαβε. τοῦτ δὲ ὑποχωρίσαντ@· ὁ δλαινὸς βαϊμοῦνδλ@· τ τῷ δρμίῳ λόγον ὑπεδρύχιον ἐπ ἔχων, πῆς κόμησι προσπλεῖν ἔπιτ· ὡς οὐ χρὴ δι᾽ πολέμου καὶ μόνου πὼ ἡμῶν σωτηρίαν πραγματεύσασθ, ἀλλὰ καὶ δι᾽ λόγου ϗ ἀλλοίας μεταχερίσεως. ἕκαστος οὖν ὑμῶν τ τὸ ἴδιον λαχὼν τηρούντω βάρβαροι, ὑποπιέσθω· καὶ, εἰ βούλεσθε, κείσθω καὶ ἄθλον τῷ πρῶτος τεῖχ ἐ ἔργον κατορθωκότι καὶ ἡ τῆς πόλεως πιστὸς φυλακή, μίχρις ἂν ἀλλάξιτ@ ὁ δι᾽ τῷ αὐτοκράτορ@· ὁ μέλλων πιὸν ἐξ ἡμῶν περιλαβεῖν, πῶτα ὁ δαιὸς βαϊμοῦνδ@· καὶ σκοπήσας, ϗ εἰπών, καὶ ἀπατήσας, οὐ διήμαρτ τῇ σκοπῇ· ἀλλ᾽ αὐγαζούσης ἡμέρας, ὡς τ πύργον ἀπῆκε· καὶ ὁ ἀρμάτ@· κατὰ τὰς σωθήκας, τὰς πύλας ὑπανοίγνυσιν, ὁ δὲ ἄλλοτε τι ἐυθὺς μετὰ τῶν σωτηριμβίων αὐτῷ ἄνωθεν, ϗ ὡεὶ τὰ κρήδιμα τῷ πύργου ὠρᾶτο τῆς ὁπῆς [π] ϗ ὀπῆς, ἰσάμβ@·, ϗ τ ἐυάλιον ἠχεῖν ἐγκελεύων σάλπιγγα. καὶ οἱ μβ᾽ τοῦρκοι ἐκδειματωθέντες, δι᾽ τῆς ἀπίνακτ πύλης ἔφυγον, ὀλίγοι πιὲς ἡμαλοῖς, τοκουλᾶ Φρουρᾶντες, ἐγκαρτήπαπες· εἰ δέ γε κιλτὸι κατὰ πόδας τῷ βαϊμούνδου, δι᾽ κλιμάκων ἀνελθόντες, τὼ αὐτόχου καπέχον. καὶ ὁ μβ᾽ *παγγ κόμης, κιλτοῦ ἱκανοὺς αἰαλαβόμβ@·, ὅπωθεν τῶν φυγόντων ἐδίωκε· ϗ πλοὺς μβ᾽ ἔκτεινε, πλοὺς δὲ καὶ ζωχρίας ἔλεν. ὁ δέ γε εἰς ἀρωγὶὺ τ αὐτόχυ ὡδ᾽ τῷ συλτὰν ὑποστελεῖς, κουρσγαὶ τ πλιν ἀσκαπαχεθῶσιν ἐυρηκὼς, χάρακα ἐκπώθα πηξάμβ@·, πλιερκεῖν πιὸν ἰδούλιτ. ἀλλὰ ἀσκαπλαμβάνουσιν αὐπὸν ὀκλεκτοὶ ἐξελθόντες, καὶ μίγας αἰαμπεχὺ τότων συρρήγνυτ πόλεμ@, ἔχον δὲ τὼ νικᾶσθαι οἱ τᾶρκοι· καὶ οἱ λατῖνοι εἴσω τῶν πυλῶν σωεκλείστο, πὸ μόθυ ἐκατέρωθεν ἔχοντες, ὑπό τι τῶν τοκουλᾶ Φρουρούντων, ὑπό τι τῶν ἔξωθεν ὡδ᾽ καθημβρῶν τούρκων. ὁ μβ᾽ τοι βαϊμοῦνδ@· δεινὸς ὢν, καὶ τ τ αὐτόχου ϗχλὸ σφιπερίσασθ θέλων, ὡς ὲ χήματα μβουλῆς, αὖθις φησὶ ἀσκὸς σοῦ κόμητ· Ὡς οὐ χρὴ ἡμᾶς καὶ ἀμφοτέ-

ἐκεῖθεν τῶν [illegible] των ἱλαδὸν, σωίλαχεν πύπις ὁ πύλαιν, ἢ ὁ αὐτὸν· ὃς μὲν γ' ἦρχε χιλιάδων αὐδρῶν ἐπλιτῶν ὀγδοήκοντα. μάχης δ' ἐν πρώτοις γενέσθην, καὶ μηδὲ θαπέρου μέρους θαπέρω τὰ νῶτα διδόντων· ὁ βαϊμοσῶδ' τὰ δ' ἀριστερὰ κέρους * χων, πῦ λειπῦ γραπάματ' διαιρεθεὶς, κατὰ τὰ κλυτζαθλὰν συλταὶν ἐπεμῶς ἐχώρησεν, λέων ὡς, * ἀλκῇ πεποιθὼς, κατὰ τὴν πιπτώ. * τὰ πυ σῦ πύρκους ἐκδηματῶσαν, τὰ νῶτα τῆς κελπῆς δ' εὖναι ἐπίησιν. οἱ δὲ σὺκ ἔτι πολὺ πύσσ' ἐδίωκον, τῶν τὰ αὐτοκράτορ' μεμνημένοι θεσσαλικημάτων. ἀλλὰ τὴν θρείαν καταλαβόντες τὰ πύρκων, καὶ μικρὸν ἑαυτοῦ διαπεπωκότες, σῦ πύρκους αὖθις κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἴλην καταλαμβάνουσι· καὶ περιβάλοντες, τρέπουσι καὶ κρατοῦσι. καὶ πῶθεν πάσῃ τὰ βάρβαρον. οἱ δὲ γε σωθέντες, ἄλλοι ἄλλαχοῦ διεσπάρησαν· ὡς τὰ λοιπὰ μήδ' αὐτοπήσῃ τῆς λατίνοις ἰσχύσης. τί τὸ ἐπῶθεν; καταλαμβάνουσιν οἱ λατῖνοι μετὰ τῆ ῥωμαϊκῆς τραπᾶς τὴ αὐτοκράτορα, καὶ ἐπολιόρκουν πύτην, σηλνιάκαῖς βελόσλοις τρισίν. οἱ δέ γε πύργοι τῷ τῶ * χορσῶν συλτάνῳ μηνύουσι, βοηθείαν ἐξαιτούμενοι. ἀρωμένων δὲ πνα, τὰ τείχους πολλάκις περκύπτοντα, ὁ βαϊμοσῶδ' σκαμηλιοτόμος, καὶ ἐπόχεσιν ὑποσπάνων, αἰρέσεσι περσοῦναι τὴν πόλιν. πύτων δὲ οὕτω γνωρμένων, κατέλαβέ τις, λέγων, πολὺ πλῆθος ἀγαρηνῶν ἔρχεσθαι κατ' αὐτῶν. ὅπερ μεμαθηκὼς ὁ βαϊμοσῶδος, καὶ μὴ θέλων τὴ αὐτοκράτορα περὶς σῦ Βασιλέως θρόνου δοῦναι, κατὰ σῦ ὅρκους αὖτις, ἔκλιθε βουλεύεται πυκνόν. ἀπελθὼν γὰρ περὶς τὴν πόλιν, πέδε φησὶ περὶς αὐτὸν· ὡς οἱ κόμητες κατὰ τὸ σὸς μελετῶσι ζωῆς, μαθόντες ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔπεσε τὴ συλτάνου, ἐξαπέλαι καθ' ἡμῶν σῦ νῦν ὅπου τὸν χορσῶν ἐρχομένους. καὶ γὰ μὲν ἦδη πύμεν. * πεπλήρωται, καὶ τὸν ἐπερχόμενον σι σιδήλικα κίνδυνον· τὸ λοιπὸν *, σὺν ἐσὶν, ἵνα τὸ ὑπὲρ σου καὶ τῶν ὑπὸ σὲ πεγμάτων σωτηρίαν φρενήσῃς. ὁ δὲ πεπίκιος ὁρῶν μὲν καὶ τὸ λιμὸν πολὺν· (καὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ πῦ * τρισὶ χρυσίοις ἀπεπολεῖτο·) ἀπαγορεύων δὲ καὶ πῶ τὰ αὐτοκράτορος

* ἄρχων

* αλλ. Iliad. ι. v. 229.

* τῶν τὰς

* χορσῶν

* ἰσ. πεπλή-

τάχη καταστήσας, μετὰ βυκίνων καὶ σαλπίγγων ἐυφήμει τὴν αὐτοκράτορα: καὶ οὕτω τὸ ῥωμαϊκὸν ἅπαν στράτευμα ὅσον νικαίας ἐσπληλύθει. σὺν δὲ γε τέρνους πρὸς τὰ βασιλέα ἐξέπεμψεν, πείθων αὐσὺν ἀπιθήντας τιμῆς ἀξιωθῆναι μεγίστης, καὶ τηνσίους φιλοτιμίας τυχεῖν. οὕτω γοῦν τὸ βουτυμίτου σλουκὸς νικαίας πρωτεμισθέντος τῷ αὐτοκράτορος, ἠνέσατο τῶτον οἱ κελτοὶ εἰσελθεῖν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἱερὰ τιμὴν θεᾶς καὶ πρωτείων. ὁ δὲ τὸ σλολιόφρου τάτων ὑπεράμενος, οὐ πᾶσιν ὁμαδὸν τὸν εἰσέλθουσιν παρεχώρει, ἀλλὰ κατὰ σλεκάδας, ὑπανοίγων τὰς πύλας. οὕτω γοῦν οἱ κελτοὶ ἐνωθέντες, τὸ πρὸς αὐτοκέαιαν εἶχοντο ἅπαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς τσχασάμενος, ὡς οὐ πάντες σωσπληθον τοῖς κόμησι: σληλοῦ τῷ βουτυμίτῃ, ἵν' ὁπόσοι τῶν κελτῶν τὴν ἰσίας τραπὰς ἀπλεί- φθησαν, εἰς φρουρὰν * σὺν νικαίας μισθώσηται. ὁ δὲ γε παῖκος μετὰ ὑπὸ αὐτὸν στρατεύματος, καὶ οἱ κόμητες ἅπαντες, τὰ ὑπὸ αὐσὺν αἰαζίθητα κελτικὰ σλήθη. ἐν σλυσὶν ἡμέρας τὰς λόφκας καταλαβόντες, τῷ βαϊμούνδῳ τὴν ἔμπροσθεν ἀπειρίσαστο τόπον. ἐκεῖνοι δ' ὄπισθεν αὐτὸ σφαπεξάμενοι, βεβαθὲ πόδι ἔσχεν. ὀξυτέραν δὲ τῶν κίνησιν ποιούμενον, ἐπεὶ εἰς τὰς τῆς σλορυλαίων πεδιάδας τέρνοι τῶτον ἐθεάσαντο, οἰηθέντες τῷ παπᾷ στρατήματα τῶν κελτῶν ἐστετυχηκέναι, τὸ μεῖ' αὐτὸ σωθῆναι πόλεμον. ὁ δὲ γε τεύφωμῷ ἐκεῖνον λατῖνον, ὁ δὴ βασιλικοῦ σκίμποδον καθεδῆναι τολμήσας, τὸν αὐτοκράτορον σπλαθέμενον συμβουλῆς, τὸ ἄκρον εἶχε τὸν βαϊμούνδου σφαξέως· καὶ μικροψυχήσας τὸν λοιπὸν στρ με. καὶ κτείνοντας μὲν τεσσαράκοντα τῶν μεῖ' αὐτὸ· ἐκεῖνον δὲ καιρίως παληγείς, νῶτα τοῖς ἐχθροῖς ἐστρεψεν, εἰς τὸ μέσον τὸν σφαταξέως ἤλατο, τὸ αὐτοκράτορα, ἵπεῖος σύμβουλός ἐστιν; ὁ δὲ βαϊμοῦνδος σὺν τέρνους ἐκθύμως μαχεμένους ὁρῶν, ἀποφίλας τὰς κελτικὰς μετεπέμπετο δυνάμεις. φθαίσουσι δὲ τάχος· κἀντεῦθεν σωΐστατο πόλεμος βαρὺς καὶ σλεινὸς, καὶ τὸ νικῶπαν εἶχε τὸ ῥωμαϊκὸν καὶ κελτικὸν στράτευμα. περδομένων δὲ ἐκεῖθεν

* τῆς vel τοῦτο

ϗ δὲ βραδύνοντος, ἐπεὶ ἐν τῷ κομιδῇ τὰ κατ' αὐτὸν ἐώρων? βέλτιον προσελθεῖναι τῷ βασιλεῖ, ἢ τοὺς τῶν κελτῶν ἀλλᾶναι ἐγκάκεσαν. μεταπαλεύσαντα γοῦν τὸν βουτυμίτλιν διὰ γραμμάτων, πολλάκις αὐτῆς ἐπαγγελλόμενον τὰς τῦ βασιλέως φιλοφροσύνας, καὶ ἀσμένως οὕτω τοὺς τῶν πύργων ἐντὸς νικαίας ὁ βουτυμίτης δέχεται, οὕτω δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐντὸς εἶχε, καὶ ὁ ἰσαγγέλης καταλαμβάνει, καὶ ὑποπιεράζ τὸ τείχους δι' ἐλαττόλων ἔμελλεν. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ καὶ φήμη τὰς *τλὼ τὸ συλτάνου μὴ ὑποπτέλθοιεν, τὸν καὶ οἱ τὸ ἔρκει μεμαθηκότες, καὶ πθαρρηκότες, τὸν βουτυμίτλιν τοῦ σχεδίασαι. ϗ δὴ μεταξὺ τ πύργων, ϗ τῶν κελτῶν μάχη σωίεση γενέσθαι. καὶ πίπτουσι μὲν ἐξ ἑκατέρων πολλοί, ὅμως τ νικῶσιν οἱ κελτοὶ εἶχον· πολλῶν δὲ κεφαλὰς τῆς δέρσει τοῦ πιεράζοντος ὑπαιρόντες, καθαπερεὶ σημεῖα, πρὸς τοὺς * . ὁ δὲ συλτάνος ἄπειρα πλῆθη τῶν κελτῶν θεασάμενος, καὶ τ ἀκάθικτον αὐτῶν πλοῦτον ἐξ αὐτῆς προσδοκῆς ἐγνωκὼς: παρεσκεύασε τοῖς ἐντὸς νικαίας πύργοις δίδωσι· πρόσταγμα δ' ἦν τοιοῦτο, λέγων, πᾶν ὅπερ βέλτιον κρίνειν. ἤδει γὰρ προαιρουμένους τοὺς δεσπόζειν τ πόλιν τῷ βασιλεῖ, ἢ τοὺς τῶν κελτῶν ἀλλᾶναι. τῆς ὑπαρχίσιν ἦν πθαρρηκότες τὸ αὐτοκράτορος, τῷ βουτυμίτῃ τ εἰσέλθοιεν ἐσεδίσθησαν, ὁ δὲ τοῦ χρῆμα διὰ γραμμάτων τῷ παλικίῳ ἐδήλου, ὡς τῷ ἄρχειν ἐν χερσὶν ἤδη ἔχοιμι, ϗ χρὴ πρὸς τειχομαχίαν ἑτοιμάσασθαι. ταῦτα δὲ καὶ τῆς κελτῆς τοῦ σκοδάσαι, ϗ μηδὲν πάλιν αὐτῆς πθαρρηκέναι, ἢ τ κυκλοπρῆ τειχομαχίαν· καὶ ὡς χρὴ τοὺς ζῶσαι τὰ τείχη, καὶ τῆς πολιορκίας, οὗ ἄρχοντος ἡλίου, ὑποπιεράζ. τὸ δὲ ἄρα μηχανὴ τις ἦν, ἵνα δόξῃ τῆς κελτῆς πολέμῳ ταυτῃ τ πόλιν αἱλῶναι τοῦ τὸ βουτυμίτῃ, ϗ λάθῃ τὸ μελετηθὲν τοῦ δ' αὐτοκράτορος δράμα. τῇ δὲ μετ' αὐτὴν τὸ ἑωαίλιον ἀλαλαξάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς πόλεως, σκῆπτρον μὲν διὰ τ ἠπείρου οἱ κελτοὶ τ πολιορκίας εἶχοντο· ὕπτιον δ' ὁ βουτυμίτης δι' ἀκταίων, ὧν εἰς τὸν λιμένα εἶχεν, οἷς τὰς ἐπάλξεις αἰελαλυθὼς, ϗ τὰς σημείας τοῦ τὰ τείχη

* λείπει ὁρ. συλτάνου

† ἐπιφέροντος

βασιλεὺς τὸ φύσει παλίμβολον τῶν λατίνων γνώσκων, τ̃ δημώδη λέγον αὐτῷ φησι, κακὸν πρᾶγμα πρὸς τ̃ ἴδιον ἐπανέρχεσθαι αὐθέντην. τοῦτο ὁ βαϊμοῦνδος ἀκούσας, καὶ οὐ προκομίσαντας δημοσίᾳ ἀναζητοῦντας αὖθις αὐτὰ ὁρῶν: ἱλαρὸν βλέμμα τοῖς προκομισᾶσι ἐδίκαιον, καθάπερ τις πλοῦτος μεταχειριζόμενος ἐν βεχκεῖ. φύσει γὰρ ὁ ἀνὴρ πονηρὸς, καὶ ὀχλος πρὸς τὰ συμπίπτοντα. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τὸ φύσιον καὶ κακόηθες αὐτοῦ δημοσιεύμενος, ἐπαύσατο τὰ σωμερόμενα πρὸς οὓς πυνθανόμενος αὐτοῦ λογισμούς, ἐνφυῶς ἐβιάζετο. διὸ καὶ τ̃ δημοσιακὴν αἰτίαν μὴ τ̃ ἀναγκῆς, σὺν ἔτυχε τ̃ αἰτήσεως, πρὸς κρῆτε κρατίζων. ἐλπίσι δὲ χρηστῇς αὐτὸν ἐπανεσαίνων, ἔφη· τάχου μὲν καιρὸς οὔπω πάρεστι: ἀλλὰ δὲ τῆς σῆς ἐνεργείας καὶ ἐπαληψεως, ἀλλὰ δὲ καὶ πίστεως, μετ' οὐ πολὺ καὶ τάχος χρήσεται. τῇ δὲ μετ' αὐτὸν μεταπεμψάμενος τ̃ βαϊμοῦνδον καὶ σὺν κόμητας ἅπαντας, ἐκ τ̃ κατὰ τ̃ ὁδὸν αὐτοῖς συμβησομένων αἰσθάδεσκεν, οἷς ἐώθασιν οἱ τοῦρκοι χρῆσθαι μεθοδείαις, καὶ ὅπως χρὴ τούτοις ἐφεστάτιεσθαι, ἐπιτιθέμενος· καὶ οὕτω τ̃ ἀμπειράσιν ἐφειτείψατο. τ̃ δέ γε ἐσαγγέλλειν ἠράτο ἀφ' ἑρούντας, ἀφ' ὧν τὸ ἐκεῖσε αὐτῷ ἔχοι φρονήματος, καὶ τ̃ ἐπαληψεως [τὸ] αὐθάδους. τοσοῦτον γὰρ ἀπάντων τ̃ λατίνων ἐν πᾶσι διέφερεν, ἐὸν * ἀστέρας ἥλιος· ὁ δέ γε βαϊμοῦνδος, καὶ πάντες οἱ κόμητες ἐναθέντες, οὐ δεδιπλωίασαν πρὸς τὸν κίβωτὸν ἐμελλον μετὰ ἔ γοντος φέρειν, τὸν τὸ ἐσαγγέλη πρεσβεύμενον ἄφιξιν. πληθος δὲ ὅπως ἀναριθμητον, ἀφ' ὧν τ̃ ἀπάνευ τ̃ βοσκημάτων ὀκτὼ διαιρεθέντες, οἱ μὲν ἀφ' ἡ βιθυνίας καὶ νικομηδείας πρὸς νίκαιαν ἤλαυνον· οἱ δὲ τ̃ τῆς κίβωτὸν ἀφαπεξάμενοι πρθμὸν, ἐς ταὐτὸ συνειληλύθεσαν. καὶ τῇ νικαίᾳ προσπελάσαντες σὺν πύργους καὶ τὰς μεταξὺ κορτίνας σφίσιν αὐτοῖς διενέμαντο, κατὰ τάξιν τ̃ τεκτομαχίαν ποιούμενοι. τὸ δὲ λάχος τῇ ἰσαγγέλη κενὸν ἐάσαντες, τὸ ἐκείνου προσεμένον ἄφιξιν. ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ κατίλαβε, κατὰ νοῦν τ̃ νίκαιαν ἔχων· οἱ δ' ἐν τῇ νικαίᾳ βάρβαροι τ̃ συλλαβόντες εἰς ἀρωγὴν αὐτὸν μεταπέμψαντο.

* ἀστέρων

ἐξαπίθιτη σλεψιλής, παστίων ὕψων καὶ ἐδεσμάτων μειή. εἶπε καὶ ὠμὰ κρέα χερσὶν τὰ καὶ ἡλίων ζώων πεσανέγκοντις, οἱ ἐψοπιεῖ ἔφησαν: ἡμῖν μὲν τὰ ὕψα, ὡς ὁρᾶς, ἡυτρέπισεν κατὰ τὸ σωήθες· εἰ σὲ μὴ ὀρίσκι σι τοῦτα, ἰσλοὺ καὶ ὠμὰ καὶ κατασκιναδήτωσαν. τῦτο δὲ ἐκπαλμένον αὐτοῖς [ἰῶ]. ὁ δὲ δεινὸς βαϊμεῦνδ@· τ μὲν ὕψων εὖ μάνον ἀπογεύσαζ ὅλως, ἀλλ' οὐδ' ἄκρις σλακπύλοις πεσφαῦσεν ὅλων ἡνείκετο, ἀλλ' ἀπώσατό τ' ἰυθύς. καὶ μηδὲν τ ἀπὸ δακτύλοις αὐτῦ ὑπονοίας ἰμφήνας, τοῖς παρισῶσι πάντε * δίκειραν, τῷ * ἰν. δίκαιον
Φαινομένῳ φιλοφρονῆζ τάσδ' ὑποκρινόμ@· τὰ δὲ ὠμὰ κρέα κατὰ τὸ ἦθος τοῖς ἰδίοις ἐψοποιεῖς καπασκιναύσιν ἰπίπαθε. τῇ μετ' αὐτὼ δὲ σδ' τὰ ὕψα σκῆνα ἰδηδοκότας ἰπωνθάνετο, ὅπως αὐσδ' διέθειντο; τῶν δὲ, καὶ λίαν καλῶς, ἰρηκότων, καὶ μηδὲ τ τυχόσης αἰσθάνεζ βλάβης: ἀποκαλύψας αὐτοῖς τ ἀπόῤῥητον, ἵφη 'ἔγωγε μεμνημέν@· τ μετ' αὐτ' πολέμων, ἰσλεσθίειν μὴ τ ἰμὲν ἐχαρτύση θάιατον, θανάσιμόν τι φάρμακον τοῖς ὄψοις ἰπιμβαλών. μεταπεμψάμ@· οὖν τ βαϊμεῦνδον ὁ βασιλεὺς, τ σωὴν τοῖς λατίνοις καὶ ἐξ αὐτ' ἐζήτει ὅρκον. ὁ δὲ καὶ μάλα τῷ ἓ αὐτοκράτορ@· ὑπαὶξι θελήματι. καθ' ὑτὸς ὁ βασιλεὺς σῶι τὰ βασίλεια οἰκίσκον τινὰ ἀφορίσας, οἷς τοῦδαφ@· καπίρωσε παντοίου εἴδους χρημάτων, καὶ ἀμφίων, χαράγματός τι χρυσίου καὶ ἀργύρου καὶ κατωτέρας ὕλης, τοσοῦτον πληρώσας τὸ οἴκημα, ὡς μηδὲ βαδίζειν δύνασθαί τινα, τῷ πλήθει τάτων συμποδιζόμενον. τῷ δὲ μέλλοντι ὑποδείκνυ τοῦτα τῷ βαϊμούνδῳ, ἰπίπαθεν ἀθρόον τὰς πύλας αἰαπιτάσαι. ὁ σὲ ἐπὶ τῇ τάτων * α σκάλαις, φησὶν, οἱ τοσαῦτά μοι κεσοῖν χρήματα, πολλῶν χωρῶν κύρι@· πάλαι ἀὸ ἰγένοντο αὐτός. καὶ ὅς, ταῦτά σι τῷ σήμερον ὑποχαρίζεται ἅπαντα ὁ βασιλεύς. ὁ δὲ ἀβίχαρῶς ταῦτα σλεξάμεν@·, καὶ ἰυχαριστήσας, ἀπῆει, αἰαπαυησόμεν@· οὗ κατέλυσαν. ὑποκομισθέντων σὲ τάτων αὖτις, μεταβαλὼν ὁ πρὶν θαυμακὼς, ἔφη· οὐδέποτε τοιαύτῳ ἀπιμίαν ἴσεσθαί μοι ὑπὸ τῶ βασιλέως ἤλπισα, λαβόντις εωὶ ταῦτα ἀπαγάγετε τῷ πέμψαντι. ὁ δὲ

χεσόμενον. ὁ δὲ τὰ τολμήσων εὐδαμοῦ. πῶς ὁ βασιλεὺς ἀκηκοὼς, ἔφη· εἰ πόλεμον πᾶν ζητῶν οὐχ εὗρες, πάρεσί σοι καιρὸς ὁ πολῶν σε πολέμων ἐμπλήσων. παρεγγυῶμαι σοί σοι, μήτ' ἔμπεσεῖν τῷ στρατῷ ἀποδύσασθαι, μήτε τοὺς εὐρυχωρίαν ἴσαχε Φάλαγγας, ἀλλὰ τὸ μέσον ἔχειν τῶν ἡμιλοχιτῶν. οὐκ αὐτὸ δὲ μόνῳ σωιβούλευεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι παρηγγύα, μὴ ἀκρατῶς διώκειν, ἐπιλοίκα τὴν νίκην αὐτοῖς κατὰ τῶν βαρβάρων δοίη θεός· ἵνα μὴ τοῖς ἐρεθίζουσι λοχαγοῖς ἐπιπίπτοντες, ἀναιρεῶσιν. ἀλλὰ πῶς μὲν τὰ κατὰ τὴν γεντοφρὲ, καὶ ραούλ, καὶ οὓς ἄλλους οὗτ' σωιεπομένους αὐτοῖς. ὁ δὲ γε Βαϊμουνδος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν κομήτων, καταλαβὼν τὴν ἄπεον, καὶ μὴτ' ἐξ ἐναγῶν φύγοι ἑαυτὸν ἀπαγινώσκων, μήτε δυνάμεις πολλὰς ἐπισυλλέγων, δι' ὧν εἶχε σπάνιν τῶν χρημάτων, πρὸς τὸ αὐτοκράτορος βουλόμενος* σωαχ ἕνεκεν, ἅμα δὲ καὶ συγκαλύψαι οὓς κατ' αὐτὸν ἐθέλων, μετὰ δίκα καὶ μόνων αὐτῶν ἐκπεξελθὼν τὴν ἄλλων κομήτων, ἔπαυσε καταλαβεῖν τὴν βασιλέυουσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς αὐτοῦ μηχανὰς γινώσκων, καὶ τὸ ὕπουλον καὶ ὑπεδρωτικὸν αὐτοῦ ἤθους ἐκ μακροῦ διεστάλθαι, ἔπαυδε μὲν δὴ καὶ οὓς ἄλλους καταλαβεῖν κόμητας, ἐμιλήσαί τι καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ' αὐτοῦ λεγομένων, καὶ πᾶσαι μὲν τῆς ἐκείνου ἀφίξεως διαπερᾶσαι· ἵνα μὴ ἐνοθῆς μετ' αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκείνου διαφορίψῃ γνώμας. εἰσελθόντι δὲ ἱλαρὸν εὐθὺς ἐπαγγείλας, τὰ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἐπυθάνετο· καὶ ὅπου οὓς κόμητας καπλιπὼν; ὧν δὲ ἅπαντα διασαφήσαντος αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ κατὰ τὸ δυρράχιον καὶ τὴν λάρισσαν πτολεμηθέντων παρ' αὐτοῦ ἀναμιμνήσκει. καὶ ὃς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὡς ἔγωγε κἂν ἐχθρὸς καὶ πολέμιος πάντ[ημῖν·] ἀλλὰ νῦν αὐτόμολος φίλος ἥκω τῆς βασιλείας. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ διὰ πολῶν μεταθών, ἐπὶ δίγω καπεντεύσαντα τοῦτον, ὅρκια πιστὰ δοῦναι πρὸς αὐτὸν ἔφη· τὰ νῦν μὲν κεκοπακότα σε ἀπὸ τῆς ὁδοιπορίας, χρὴ ἀπιθόντα διαναπαύσασθαι· ἐς νεώτερα δὲ πρὶ ὧν βαλο ἐμιλήσεσθαι. ἀπιθόντι οὖν οἱ τὸ κοσμίδιον, οὗπερ τὰ τῆς οἰκίας αὐτοῦ σκηνηρίσηται, τράπεζα τούτῳ σῶμα τι-

*Ἰσ. διεράσασθαι

τῆς ἐυγνωμοσυνίστερους χρώμω. μεσαιτάλης τῶν ἀπηλιωτέρων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπείθοντο, τῷ τῆ βαϊμούδου καρασλοκωῦτης ἔλδυσιν, καὶ πολλοὺς τρόπους ἐυρίσκοντες ἐξαιτήσεων, ἀλλά τι σφαπαντύντες ἦσαν: ὁ βασιλεὺς τὲ παρ' αὐτῶν σφοπιθέμδον ῥᾷστα ἀμαύων, καὶ παντοίως τόσδ' μεπλθὼν, σωήλασεν ἐς τὴν τῆ γοντφρὲ ὅρκον, μεταπεμψάμδω. καὶ * αὐτῶν ἀπὸ ϛ' πλεκαίου ἀμφὶ πίπτον [τὴν πηλίκιον] παρεῖναι, τῆ ὅρκου πλουμδίου. πάντων οὖν σωεληλυθότων, καὶ αὐτὸ σλὴ τῆ γοντφρὲ: ἐπεὶ καὶ ὁ ὅρκος ἤδη πάλεται, πλμήσας τὶς ἀπὸ πάντων τῶν κομήτων ἐυχῆς ἐς τ' σκίμπσλα τῆ βασιλίως ἐκάθισεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνείχετο τῶν, μησλέι τι φθιγξάμδω., [τῶν] ἀγίρωχον τῶν λατίνων φύσιν εἰδώς. σφοελθὼν σλὶ . βαλδουΐνω., καὶ ἀψάμδω. αὐτοῦ τῆς χειρὸς · ἤγαγεν ἐκάθιζεν. καὶ πολλὰ * κατα ἔφη. Οὐκ ἐξὸν σοι πιοῦτον ἐντοῦθα πιῆσαι. καὶ τοῦτο δουλείας * ὑποφορώδου τῷ βασιλεῖ. οὐ γὰρ ἔθιμον τοῖς βασιλεῦσι ἐωμοίων, σωίσδους ἔχειν σφ' αὐτοῦ. ὁ σλὲ πρὸς ὠλὸ τ' βαλδουΐνον, ἐφθέγξατο οὐδέν. δημιόπρεν δ' ἐναπνίσας τῷ βασιλεῖ, πρὸς ἑαυτὸν τῆ ἰσλίκ. ϗαλίκτῳ λέγους τινὲς ἀπεφθίγξατο λέγων· ἴδε πῖω. χαρίτης καὶ πτμὴν μόν., παρεισωλόων αὐτῷ πιούτων ἠγημόνων! οὐδ' ἡ κίνησις τῶν χειλέων τούτε τὸν βασιλέα διέλαθε. καλέσας δ' ἕνα τῶν τ' λατινικὼ ϗαλίκτην μεθερμηνεύσοντων, ἠρώτα πρὸς τῶν λεχθέντων. ἀκούσας δὲ, εὐσλὲν ὠλὸ πρὸς τῷ λατίνῳ εἰρήκει· ἐτήρει δ' ὅμως τ' λόγον παρ' ἑαυτῷ. σωπαρορωλόων σλὶ τῷ βασιλεῖ πάντων · μετακαλῶ τ' ὑψηλόφρενα ἐκεῖνον ϗ ἀναιδῆ, καὶ ἐπωθαίετο, τὶς τ' ἴσι, καὶ ὅθεν ὥρμηται, καὶ ὁπ πίου γένους; ὁ σλὲ, Φρύγιος ὠλὸ εἰμι καλφρὲς, ἔφη, τῶν ἐυγενῶν: ἐν δὲ βδιάτειμῳ, ὅτι ἐς τριόδω τῆς χώρας, ὅθεν αὐτὸς ὥρμηκα, πυλμοὶς ἰσι πάλαι οἰκοδομηθὲν · ἐν ᾧ πᾶς, ὁ σφυμούμδω. μένος σφὸς μάχλω αἰσθύσεσθ., σφοτρεχόμδω. βοήθειαν ὠλῷ τ' ϗ θάου πάτῆσι, ϐραδύνει δὲ τ' κατ' αὐτὸ πλυήσοντα ἀπικδεχόμδω. καθ' ὧ τρίοδον ἐχρύσια ϗ αὐτὸς, χολαίζων, καὶ ζητῶν τ' μετ' ἐμὲ μα-

* ὑπ. καπ. μιμψάμδω., * ὑποχαμύνω

μοσύμβ@., χρήματά τε ἱκανὰ λαβὼν, ἐμίσθιός τε καὶ ὁμοτράπεζος αὐτῷ γενὼς, διαπερᾶσας κατὰ τὸ πλεικάϊνον ἠυλίσατο. κατάπιν δὲ ἐφθακὼς ἡ ὁ ῥαιὸλ καλούμβ@. κώμης, μετὰ πέντε ἢ δέκα χιλιάδων ἱππέων τε καὶ πεζῶν κατὰ τὸν ϖροπύσλα, ὃς τὸν καλουμβάϊον μογιὸ τὸ πατριάρχου σκιώσας, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν κωμήτων, οὓς λοιποὺς μέχρι αὐτῆ σωθενίου κατέθετο. μὴ πειθόμενος δὲ καὶ οὗτος διαπερᾶσαι· ὁ βασιλεὺς διὰ ξηρᾶς μὲν τὸ ὦπον, διαπέντε δὲ τὸ πηγάσιον σκέλας μετὰ στρατοῦ, τοὺς κελτοὺς ϖροσβαλὼν σκελεύσατο. μάχης οὖν γενομένης· πολλοὶ μὲν τῶν κελτῶν ἀναιροῦντες, πολλοὶ δὲ καὶ πεζώσαντες, καὶ οὕτως οἱ σωθέντες αἰχμαλωτοῦντες τὴν περαίωσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν αἴτησιν τούτων διεξάγων, ἐπεὶ οὐκ ἤθελεν ἐναυθῆναι πύσῳ τῷ γενοφρῆ, ἐν πολλοῖς τούτου ὑπῆρ, καὶ διαπεπύους ϖρὸς τὸ τοῦ σωτῆρ@ πάθος ἐκπέμπει. αἰαεληθμήπου δὲ καὶ ἑτέρου πολήθους ἔποθεν ἐρχομένου, συμμίγδλως ἐξ ἁπάντων ὁμοῦ τῶν κελτῶν χωρῶν σωνελεγμένου, μετὰ τὸ αἰχοίτων αὐτοῦ ἡγεμόνων, ῥηγῶν τε καὶ δευκῶν, καὶ κομήτων, καὶ αὐτῶν βλεπόντων· ὑποτείλλων ὁ αὐτοκράτωρ Φιλοφρόνως αὐτοῦ ὑπερβλέχετο. βλεπόμενος τε καὶ τὰ ζωαρκῆ πύπις ἐρχομένους βλέχορηγεῖτ, ὡς μὴ λαβεῖν αὐτοῦ τὰ σθράπαν ἐχχείναι πολέμου. οἱ δὲ ϖρὸς τὴν μεγαλόπολιν ἐπείγοντο. τάχα δὲ ἀπό τις, τούτων ἰσθὼν, εὐεργετοῦ ἀστέρας εἶναι, ἢ γάμμον σθρὸ τῷ χείλει τῆς θαλάσσης ἐγ-
Ilia.β'.v.468. κεχυμβρίου. ἦσαν οὖν, ἔσα Φύλλα καὶ ἄθια γίγνεται ὥρῃ, τῇ κωνσταντίνου πόλει πλάζειν ἤδῃ καπνιζόμβοι. ὡς οὖν τὴν μεγαλόπολιν ἤδῃ καπίλαβον, καπατίθεντο τὰ τούτων στρατεύματα βλεπκήψοι τὸ αὐτοκράτορ@ ἀγχοῦ τῆς μονῆς τοσμιδίου, μέχρι αὖτε δλή-
Iliad. β'.v.96. κοντα σύχῃ. ὁσία δὲ κήρυκες, καθάπερ ποτὲ τὸ ἐλλάνικὸν, τούτων βοοῶντες ἐρήτυον· ἀλλ' ἱκανοὶ καὶ ῥηγάϊοι ἐκάλεσαν οἱ τούτοις ἐφεπόμβοι τοῖς τὸ αὐτοκράτορ@. κελεύμασιν ὑποείκειν ἀϊπεπιθον. βουλόμβ@. δὲ τούτων ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τὴ γενοφρὸ σωνελάσαι ὅρκον, δι' ἱερημβόων ϖροκαλῶν, ἰδλία ϖροσομιλῶν ἅπαξ ἡ δύλοις τοῖς

χρῆμα. οὐδὲ γὰρ κατ' ἐκείνους ἓν' ὁμηρικοὺς ἄλλως, Νευρὼ μὲν μαζῷ, πέξῃ τὸ σίδηρον ἠγέ τ καὶ ἰΦέρμοσθε, κωπηγετῶν ἀρετῇ ἐνδεικνύμενοι κατ' ἐκείνους: ἀλλ', ὥσπέρ τις ἡρακλῆς, ἐξ ἀθανάτων πέξων θανασίμους ἀσαπίμπων ὀϊστούς. καὶ οὔπερ αὖ ἐκεχάσητο, κατώρυσσεχῶν ἰῷ, εἰ μόνον γιλήσειεν. ἐπεὶ οὐ λατῖνές πε ἐπιμὲς ἐ ἀναίσχυντ@, οὐ μόνον κατὰ τῶν ἄνωθεν ἰσαμβρίων πυκνὸς ἐξέπιμπλεν ὀϊστούς, ἀλλὰ καὶ τῇ ἰδίᾳ ἀμαλέκτῳ πολλὰ φωνῶν ὑβρίζειν ἰσλόκει. τάνυε μὲν κατ' αὐτὸ ὁ καίσαρ [τὸ πέξον] τῇ σῖ οὐχ ἅλιον βίλ@ ἴκηρε χειρὸς: ἀλλὰ διέτρησε μὲν τ θυρεὸν, τ σὲ Φολισίωνὸν θώρηκα σὺν αὐτῷ διελὼν τῷ βραχίονι, τῇ πλευρᾷ τ σέλ@ ἐπέπηγεν. ὁ δ' ἰυλὺς ἀφωνί@ ἔκπτ χαμάζε, κατὰ τ πιπτὼν, * φωνὴ δ' οὐρανὸν ἦκε: τῶν μὲν ἐπικαλομένων τῷ καίσαρι, τῶν δὲ σὺ τῷ πτπλωκότ ὁπλοφυρομένων. καρπερῶς οὖν τῶν τ ἱππίων σκιθῶν μαχομένων, τῶν τ ἐν τῆς τάχεσιν ἰσαμένων, βαρὺς ἐξ ἀμφοτέρων ἀνειλπίζετ πόλεμ@. πλβαλὼν σὲ ὁ αὐτοκράτωρ τὰς ἰδίας δυνάμεις, ὡς φυγὶν τὰς τῶν λατίνων ἀσυτρέψατ φάλαγγας. τῇ δὲ μετ' αὐτὸν ἀπιλθὼν ὁ σύ@ συνεβούλευε τῷ γεντφρὲ, τῷ τὰ βασιλέως ὑπὲξαι θελήματι. ὁ σὲ πολλὰ τὴν καπηφετο· σὺ ὡς βασιλεὺς * τὰς ἰδίας ἐξεληλυθὼς χώρας, μετὰ πλούτου καὶ γραθύματ@, νῦν ὡς σὸ βούλου πέξιν ἑαυτὸν συνήλασας. εἶτα ὡς μίσα π κατωρθωκὰς, καίμοι πιαῦτα συμβουλίνεις. ὁ σὲ, ἰχρὸν ἡμᾶς, ἔφη, ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις ἀσυσμένους, καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπίχειν. ἐπὶ δὲ μέχρις ᾧ σὲ κατήλθομεν, τῆς βασιλέως κηδεμονίας δεόμενοι, εἰ μὴ τῆς αὐτὸ πειθώμεθα λόγοις, οὐκ ἀγαθὰ ἡμῖν συμβήσεται· οὕτως οὖν ὁ γεντφρὲ ᾠδὰ τὸ σύβουν πειθθεὶς, τῷ βασιλέως ἰσοίχει γιλήματι. καὶ ἀσελθὼν τῷ βασιλεῖ, ἐπαμόσατο ὅπερ ἀπιτεῖτ ὅρκον. ὥστ ὁπόσας πόλεις καὶ χώρας, ἃ φρούρια, φθάσει κατασχεῖν ὁ τὰ βασιλέως ῥωμαίων τ πρῶτον πλουῶται, ἀὸς τ ἐπ' αὐτὸ τὸν ᾠδὰ τῷ βασιλέως ἀκολουθῆσαι, ἐχρηγὸν ἐν τῇ αἰσπλῇ ὑποσαλίπτα ᾠδὰ δίναι. πῶτ' οὖν ἐπομόμε-

* αὐτὸ δ' ἰρεσιὸν ἴσε

* τῆς ἰδίας

Iliad. δ'. v. 113.

Iliad. ι'. v. 18.

μισαλόπολιν καπηχῶν ὠνείροπον. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ γίνεταί τι τοιοῦτον. μεταπεμψαμένου γὰρ τὸν βασιλέως πυὰς τῶν μετὰ τὸ γεντοφρὲ κομήτων, τάγμις συμβουλεύσασθαι ὑπαθέας αὐτῷ τὸ ὄρνον. τριῶμφου δὲ τῷ καιρῷ, ἀλλὰ τὸ φύσει λάλον τὸ καὶ μακηγερώτατον τῶν λατίνων ψόφησις δὲ ἐδραμόν εἰς αὐτὸν φήμη, καπηχεῖται τοῦτ' κόμητας ἀπὸ τὸ βασιλέως. ἰυγὸς οὖν πυκναὶ κατὰ τὴς βυζαντίδος κεκίνητο φάλαγγες, καὶ ἀθρόχθημα τὰ κατὰ τὸ ἑῷον καλευρμίου λίμνιον πλάπα παντελὰς ἐχηρείπωσαι. ἀπεπειρῶντο δὲ καὶ τῶν τῆς βυζαντίδος ταχῶν, κἂν μὴ δι' ἐλεπόλεων· οὐ γὰρ παρῆσαν αὐτοῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ μὲν, ἀλλὰ τὸν ἑσπερινὸν ὡς σθασμίαν τῶν ἡμερῶν, (μεγάλη γὰρ ἀθρόσκευὴ ὡς) τὸ δὲ, καὶ τὸν ἰμφύλιον παρεκκλίνων φόνον· πολλάκις μεταπεμψάμενος, συνεβούλευε ἔ τοιοῦτον ὑποχείας ἔργου. ἀδίδωτι, λέγων, τὸ ὑπὲρ πάντων κατὰ πωτὶ τὸ ἡμέρον ἡμέρα σφαγέντα θεὸν, καὶ σωτῆρα, καὶ ἄλυσιν, καὶ λόγχιον, τὰ κακούργοις ἀσκήσαντα, ἀλλὰ τὸν ἡμῶν σωτηρίαν καπαδεξάμενον. εἰ δὲ μάχης ἡμῖν ἔφεσις ἐστι, μετὰ τοῦ αἰσχύνομεν τὸ σωτῆρος ἡμέραν καὶ ἡμεῖς ἕτοιμοι παρεσόμεθα. οἱ δὲ οὐ μένειν οὐκ ὑπέσχοντο, ἀλλὰ καπηκόους μᾶλλον τὰς φάλαγγας. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸ χαμβρὸν αὐτῷ νικηφόρον, τὸ ἱμὸν καίσαρα, παρεκελεύσατο, αἴθρας αἰαλαβίρμου τοξείας εἰδήμονας, τοῦ τείχους αὖωθεν καπεῖσαι· ἑτέρους δὲ τῶν σκηνέτων ἡγεμόνων, τοῦ κατὰ τὸ ἄγιον ῥωμαίου πύλου αἰαπτάσασθαι. σφοδρὸν τὸ κατὰ τὸ λατίνων ὁρμῶν ἐσηλήλαδο σκηλίνετο. καὶ οὗτοι μὲν κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσωπος πρόσταγμα, τὰς πύλας αἰαπτάσαντες, κτείνουσι μὲν τῶν λατίνων πολλούς, τοὺς ἵππους τῶν βέλεσι πλήξαντες. ὁ δ' ἡμὸς σεαυτὸς καίσαρ ξυνίημι, αἰαλαβίρμου τοῦ τοξείας εἰδήμονας, ἀπὸ τῶν πύργων ἔχετο, τοῖς βαρβάροις ἐπιτοξαζόμενος. καὶ πάντα μὲν εἶχον τάξα, καὶ εὐσχήμονα· καὶ ἐυθυδολαι γὰρ ἦσαν ξύμπαντες, οὐκ ἦσσον δ' ὁμηρικοῦ πίχους εἰς τοξικὴν ἐμπειρίαν. τὸ δὲ τόξον κρίσαρ, ἐπίλοιπον τὸ ἀεὶ τόξον αὐτόχρημα.

καθέμβω, λίθοι πίπτει κατὰ τὸ μαρμαρεῦ. * τλὸ δὲ τλὸ κιφαλλὸ ΔΙᾳ τ' ἀπαϊδω πιφραίποντας πλήξας τ' ἀπαΐδα, διὰλε πατράχη. καὶ τ' κόρυθον κατιθραυσε. καὶ ἐφ' ἱκανὸν ὁ μαρμαρεὺς τῇ βολῇ συγχυθεὶς, ἄταυδω ἵκετο, ὡς ἵκτωρ ὑπὸ τῆς βολῆς αἰαντω, μόλις δ' αἰσιγκών. τριακὶς τ' πάσατο ἔπαρσε, βίλεμνα καὶ αὐτὸ ἀφίεις. ὁ δὲ πλίμαρχω σκάω, ἡ ἱερεὺς, ἐπὶ καὶ σὺν λίθους ἀπάρψατο, καθάπερ ῥηΐον εἰς ἑαυτὸν γρεφόμβω, τοῖς ὄβραποχοῦσιν σκίχρητο. σύκκον σὺ μάζης μετὸν ἐφυγράμβω, καβάπερ χερμάδας τὰς μάζας ἔβαλεν· ὥσπερ ἱερατῶν καὶ ἱεροπλεῖαν τ' πλεμεν ἐργαζόμβω. μάζω σὺ μῖας ἀναλαβὼν, κ' ἔλη τῇ χειρὶ * πῆνσας, ἐπαφῖκε τοὔτῳ κατὰ τῆς μαρμαρεῦ ὄψιος· κ' πλήξει τοῦτον κατὰ , ὁ δὲ κόμης πεζβύτζας, πιτύσας ἑαυτὸν σὺ αὐτῇ νηΐ, κ' τοῖς ὑπ' αὐτὸν γραπώπας, χλίους ὡσὲ τοῖς πιπακοσίοις ἔχων, ἵππους τὶ τῶν σκηρίτων ἐνδεδόκοντα, τῷ μαρμαρῷ ὤπτε. ἐπὶ δὲ κατὰ τ' χέρσον * ῥυόμβει πλλάκις ὁ ἱερεὺς ἰζήτει τ' μαρμαρεὺ, τ' κλῆσιν μὲν αὐτὸ μὴ γινώσκων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀμφίων τοῦτον αἰακαλούμβω· * ποσπλθὼν τοῦτῳ σθένυθεὶς κατασπάζετο. ἐγκαυχόμβω ἄμα καὶ λέγων· ὡς ἢ μοὶ κατὰ τ' χέρσον ἐπτυχήκατ, πολλοὶ ὦ πᾶς ἰμᾶς χερσὶν αἰρεῖθητ. σκβαλὼν δ' ἀπέδωσα τοῦτῳ ἀργυροῦ ῥηΐκλειον, πρὸς κατέρων ἑκατὸν ὡς τοῖς τριάκοντα. πάσα δὲ ὁμιλῶν, κ' ὅδὸς, ἐξεπιπίνκει. ἀλλὰ καὶ ὁ κόμης γογρφρὲ τῷ τόπ * καιρεῦ ΔΙαπερᾶσας μεθ' ἱπέρων κομήτων, κ' γραπύματω ἱππάων μὺ χλιάδων ἑξήκα, πιζῶν δὲ χλιάδων ἑβδομήκοντα, καὶ καπαλαβὼν τ' μιγαλέωλιν· ὑπὸ τῆς ἴγγισε τῷ κομιδίου ΔΙακεκιφὼς γεφύρας καὶ μέχρι [τῦ] ἁγίου Φώκα τ' γράτβμα καπαπῆκσι. ΔΙακελβυσμένου δὲ αὐτὸ τὸ Βασιλέως διαπερᾶσαι· ἠώρας ἐξ ἠώρας ὑπερίπιθιτο, τλὼ τῷ Βαϊμούσδου καὶ τῶν λοιπῶν κομήτων ἄφιξιν αἰσωμένων. κ' γὰρ ὁ Βαϊμοῦσλος, κ' οἱ λοιπὶ κόμητς, παλαὶν μῆνι κατὰ τῷ κρατουῶτω τρίφοντος, διὰ τὸ ἡβῆσαι τούσδυ κατὰ τ' λάσιος· ὡμογνωμόνησαν, καὶ αὐτλὼ τ' μιγαλέ-

* τῷ δὲ τλὼ κ. λ. τ' ὁ περιφράποντ. Iliad. ξ. v. 412.

* πλήσας

* γυόμβω

* κιφ

καὶ δὴ τῶ ῥωμαϊκῶ στόλου, καὶ τῆς ληστρικῆς ἐκείνης μεγίστης νηὸς, ἐκ πολέμου ἐντεταμένων, κἂν μίσ@ χαμαὶ ἰῶ· ἡ γὰρ κατὰ τὸ μήκιλλο τῶ ἐν ἱεραρχίας μεγάλου νικολάου τοῦτο σωίβαινεν· ἀλλ' ὅμως νεωμηνία ἔτυχε παντελὴς, καὶ ἡ νὺξ παισίλλω@. ἐπεὶ γοῦν ἡ ληστρικὴ ναῦς κινεῖσθαι τῶν πλοίων ἀναλαβὼν, κατ' ἐυθὺ τῆς νηὸς ἐκείνης ἔπεσε. βάλλει δέ τις τῶν λατίνων κωμήτων ἀφ' ὑψηλῆς τζάγγρας κατὰ τῆς κόρυθος. τὸ μὲν πι τζάγγρας βλῆμα ἐντ@ δαιμόνιον· καὶ ὁ * περιαθὴς, τῆς ὀκ τοῦτης πληγῆς αἰθλιώτατ@ ἀναισθήτως ἐκπεθνήκειν, ἢ μηδὲ τῆς πληγῆς, ὅπου πίεσιν, αἰσθανόμεν@. τὸ μὲν οὖν ἐκ τῆς τζάγγρας βιλ@ ἐμπεσὸν [εἰς] τὸ ἄκρον τῆς κόρυθος, δηλάσειν αὐτὸν ἐδόκησεν, οὐχ ἁψάμενον ἔ μαρμαιοῦ. ὁ δὲ χορεγὸς κατὰ τὸ κόμητ@ ἐπαφεὶς εἶδεν, πλήξει τοῦτον κατὰ τὸ ἔμπροσθεν@. ἢ πὼ αἰσθόμ@ ἀφεγίσας, τὸν τ Φολιδωτὸν θώρακα διελήλυθως, ἢ αὐτῆς ἥψατ' τ πλευρᾶς. ἱερεὺς δέ τις λατῖν@. τρισκαιδέκατ@ τυγχάνων τῶν σὺν αὐτῷ μαχεμένων, πρυμνόθεν ἰσάμεν@, πολλὰς βολίδας κατὰ τὸ μαρμαιοῦ ἐξέμπεμψεν. ἀλλ' οὐδ' ὁ μαρμαιὸς ἐνεδίδου· αὐτὸς τ ὀκδύμως μαχόμεν@, καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν τὸν ῳδμακελοῦσθαι@., ὡς τρισὶν * τὸ μετὰ τὸ λατῖνον ἱερέως ἐπαλλαχθῆναι πτοησόμενος τὸ καὶ κοπιῶντας. ἢ αὖτὸς δὲ ὁ ἱερεὺς, καὶ πολλὰς πληγὰς διεδεγμέν@ ἰῶ, καὶ τῶ ἰσλίῳ αἵματι ἐβεβρεγμέν@, ἀλλ' ὅμως ἄτρεστος ἰῶ. καὶ γὰρ οὐ τὰ αὐτὰ ἡμῖν ἢ τοῖς λατίνοις ἐδεῖ τῶν ἱερωμένων δέδοκται· ἀλλ' ἡμῖν, μὴ θίξῃς. μὴ * ῥίξῃς, μὴ ἄψῃ, ἱερέμ@ γὰρ εἰ. ὁ δὲ λατῖν@ ἅμα τὸ τὰ θεῖα μεταχειρίζεται· καὶ πὼ αἰσθόμ@ ἢ τὸ δόρυ ἐναγκαλισάμεν@, ἐμοῦ τὸ μεταδίδωσι τῶν θείων, ἢ φίνιον πρὸ· οὐκ ἦλθ' ἱεράτικὸς, ἢ αἱμοχαρὴς. οὕτως τοίνυν, ἐξ ἑτέρας αὐτῆς μάχης μέσης ἡμέρας, τῆς μάχης καρπὸς γενομένης, οἱ λατῖνοι, κἂν μὴ ἐβούλοντο, τῷ μαρμαιῷ ἐπῆλθαν, λόγον ἀπαθείας ἐξ αὐτῶ αἰτησάμενοι. ὁ δὲ γε μαχιμώτατ@ ἱερεὺς ἐκεῖν@, οὐδαμῶς τῆς μάχης ἀπέστη· ἀλλὰ τ γαυρωτὸν τῶν βελῶν ἐκκαυάσας, χειμάδα αἰλαβόμε-

* περιαθὴς

* ῥίξῃς,

αὐτὸν σλωάμιον σλοχλῶ· καὶ ἀλλάτια ὑπέρογκα φρυαπόμθ· εἰς λογιζαρδίαν ουῶ ὁ οὗος καπλθὼν, ϗ ὀπὸ τ βάρεως ὡς πρὸς τὸ ἰλλυρικὸν τ ὀπάπλουω πισύμθ·, κλύδωνι μεγίστῳ πβειπσὼν, τὰ πλοῖα πάντα τάτυ, σὺν αὐτῆς ἑρίτης ϗ σπιδάπης ἀπώλεσεν· ἐνὲς μόνου σκάφους, ἐφ ᾧ αὐτὸς ἐπύγχανεν ὤν, ἡμιθραύστου ϗ τάτε, ϖδαλήξως ἀσωσθέντ·. οὕτω γοῦν τὸν ἀσωσθέντα μαθὼν ὁ τοπ τ τῆ σπιδάμου ἴχων ἀρχιὸ ἰωάννης, ὁ ϗ σβασκεράτορ· ἰσακίου υἱὸς, ϗ ὅπως αὐτῷ ἀσπλεϊζομθ τὰ σλοῖα ξυμβιβήκει ἐνωπαίθ·, καὶ χρησὶς ἐλπὶπ τῦτον ἐπανακπαίθ·, τράπεζαν αὐτῷ δαψιλῆ περιπθεν. μετὰ δὲ τ ἰσυχίαν, ἄνεγν μὲν, ἐλαθρεγον δὲ παπλῶς εἶχε, ὑπὸ τῷ αὐτοκράτορι δηλόντος πὶ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ τ βουτυμίτων σέλας, καὶ τῦτον αἰαλαβίδος ϖδαικελαθαίθ·, ϗ μὴ ἀφὸ τῆς ἰυθείας βαδίσαι, ἀλλὰ * καὶ τῆς φιλιππουπόλεως εἰς πὼ μεγάλ᾽ πολιν τῦτον ἀγαγῶν πεσέπεμψεν. καὶ δεξάμθ· τῦτον ὁ βασιλεὺς, καὶ πανηγίας φιλοφρονῶς ἀξιώσας, χρήματά τι δοὺς ἱκανὰ· πίθει ϖδαχρῆμα αὖθρωπον αὐτ᾽ ἡμίδος, τ τῆς λατίνοις σωήθη ὅρκον ἐπομοσάμθ·. ὁ δὲ βαΐμουνδ·, οὐ πω μετρίων πάνυ * η διελθουσῶν, μετὰ κομήτων ἀφερων, ϗ * ἐπ. ἡμερῶν στρατόματτ· ὅπ πλέοσυ, εἰς πὼ ἀκτὼ ϗ βουβαλίων· διεπέρασε. κατὰ πόδας δὲ τάτῳ ϗ ὁ κόμης πβεδίντζας ὑπὸ λογιζαρδίας, καὶ ληϛικὼ τριάρμθον μιαθωσάμθ·, ἐς ἣ ἑρίτης μὲν ἀφικόσιος, ἐφόλκια δὲ τὰ συνεφεπόμθα παύτῳ τρία, τ ὀπάπλουω ὡς πρὸς τ αὐλῶνα πεπίηκε. ὑφορώμθ· δὲ τ ῥωμαϊκὸν σῖλον, κατ' ἰυθὺ χεμάρρας ἀνέπλει. φεύγων δὲ τ καπὸν, εἰς πῦρ ἐμπεπάϊκεν, καὶ χαῖρε οὐχὶ τῆς ατρεφάλω ἐπεδρίυουσι πβεύτυχεν, ἀλλ᾽ αὐτῷ τῷ σλοικὶ τῦ ῥωμαϊκῦ σίλου, νικηλάῳ τῷ μαυροκατακαλῶν, πβείπσεν· ὃς καὶ καπαλαμβάνει τῦτον, πρὸς τ πρώιαν σπιδάμου ἀναδύοντα. θεασάμθ· δὲ τῦτον τ ῥωμαϊκὸν σῖλον ὁ τ νεὼς πδαλιούχ·, φησὶ πρὸς τ κόμητα πβεδίντζαν· ὁκ ὡς ὁ γδη καπαλαμβάνων ἡμᾶς σίλ· ἐσὶ, ϗ μαχαίρας ϗ ξιφῶν ϖδαλωμα ηνίσπ παρ' ἡμῶν.

πνὰς ἀλαλαζόμθ. γραπώτας οὐ πάνυ πολλοὺς, θαρραλέως ὅσης. θεὶς χαρὰς δὲ τῶν ἑαυτῆς ἐπιδεξαμθων αὐτὴν, καὶ τὰ φερυρεῦντες τῷ πύζῃ ὅλῃ τὸ βαλασσῖον αὐτὴν προσκαλουμθου, σωσθμένης τι ὅλῃ τάτε καὶ σθῷ τῆ ἀλεκασσίως· πάθεπ τύπις ἐυθύς. εἶπα δαψιλῆ τραπέζαν αὐτῷ τὴ καὶ τοῖς μετ' αὐτὸ κομμάσεις παρίθηκα. ἐυαχηθέντος σωὶ ἱκανῶς, πληθυσθεὶς τὸ οἶνου, * ἔκαπ ἐγχέντος. θελησάντος ἐυθὺς ὅ, τι ἀλέκασσις καὶ ὁ Φύλαξ, σὺν ἵππους τὸ τάτων καὶ τὰ ὅπλα ἀφελόμθοι· σὺν ὧν κομμάνους ἀναιρήσαντις, ἐς διώρυξιν ἀπόρριψαν· τὸν δὲ διεγρῶν αἰαλαζόμθου ὁ ἀλακασσὺς, κατ' ἐυθὺ τζουρκλοῦ ἤλαυνεν, ὡς θεὸς τῶ βασιλέυουσαν. ἔνθα καὶ ὁ τῆ σάλου θρογγάρεου κυμπιάνος, ὁ ἐυσεθὴς ὁσιρμίας, σθῷ τῆς μητρὸς τῆ βασιλέως ὀπασαλεὶς τῆν ἐξετάζλωσιν. κατ' ἐκεῖνο καιρῷ καὶ ὀκελὴς πέτρου, ὁ κουκόπετρου λεγόμθου, μετὰ μυριάσθων ὅπ πολλῶν, ἱφίππων τι καὶ πεζῶν· ὡς ποσῦσθαι τὰς μὲν ἱππίων χιλιάδας ἑκατὸν, τῶν δὲ πεζῶν χιλιάδας ὀγδοήκοντα· ὀλίγῃ τῆς εὐγρίας διελθὼν, τῶν βασιλέυουσαν καπλαδεῖ, καὶ σθῷ τῆ βασιλέως φιλοφρονεύμθου, παυηγύρεις τι εὑρίσκων ἐν τῆς ῥωμαϊκῆς χώραις, καὶ σφαλερῶς τὸ πλῆθου ἐυωχούμθοι, διῆλθεν ἀμαχητὶ. καὶ ὀλίγον περάτας, ἐπῆλθε τὸ χάρακα εἰς τῶν ἐλευσθνίων. * ἔχει δὲ ἡ ὁρμαὶ τάτῳ σωσάπτη, εἰς ὅλίκα χιλιάδας πεσύμενοι [οἱ] ἀποκελθέντες τῆ λοιπῆ στρατόματου, τὰ κατὰ τῶν νίκαια ἐληΐζοντο, σθῷ τῶν πύρκων τόπ τῆς αἰαγλῆς πάσης καπχωρήσ. τῆτ μαθὼν ὁ συλτὰν, καὶ φοσάτου ὅπ πλεῖσον ἐξαποστείλας· καὶ σὺν ὁρμάνους ἀνῆλε πάντας· ἀλλὰ τὸ τῆ κουκουπέτρου ὀχεδὸν πάντα στρατὸν, φόνου πεπίκις σθῷαναλωμα. μετὰ δέ πια καιρὸν καί τις οὐδὲν λεγόμθου, τῶ δ' ἀγίου πέτρου χρυσῆν σηκὸν κ' αἰαλαζῶν, καὶ ἀρχηγὸς δ' Φεραγγικοῦ στρατόματος γεγονὼς, ἔκοπ θεὸς τοῖς πατρὶ τ' ἀριθμὸν θώρακι χρυσέοις σωὶ αὐτοῖς κνημίσι θεὶς πφερομθους θεὸς τ' σλῶκα σλυμβαχίου ἐξαπέστειλε, σθῷ καλέυων τῆτον ἑτοιμαθῆναι θεὸς τῶ τάτου τ' ὧν ἐφ' αὐτὸ

* ἔκαπ ἐγχέντος

* ἔχει δὲ ἡ ὁρμαὶ

μετὰ τῶ ψΔυδοσμέρδου θεογένους καταλαβὼν μεμαχημένοι· εἰς τὸν τῶ θεοῦ μεγάλου ἐκκλησίαν φοιτῶντα, καὶ ἐν δυσὶ πυκτείοις τὸν ὑπερωτησιν ἀεὶ τὸν, εἰ σφᾶ ἐξεληλυθότα τῆς κομμάνους σωτηριότέρους, ἢ μὴ· ἐσημηνάμενον. καὶ ὥσπερ ἐκ θείας ἐμφῆς τὸ ἐσφέρσιμον λαβὼν, ὅλον ἐγεγόνει τῆς ἐκφρατέας. ἐπὶ γοῦν ὁ ψΔυδοσμέρδος διεγήρης μέχρι καὶ τῆς λθριανουπόλεως μετὰ τῶν κομμάνων ἐξελθὼν, οὐ τυχοῦσαν ἐσεπίεις ζημίαν τῆς χώρας· σφέρσιον ἔκρινε καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐξ ἀγχιάλου κἂθι καταλαβὼν. ἀποστελθὼν οὖν τῶ βασιλεῖ ἀλακασεύς τις ὀνομαζόμενος, καὶ τὸν σπὶ * κύρου Ζώπυρον μιμησάμενος, τὸ πωγωνά τε καὶ τὰς τρίχας ὑποκόρας, ὡς σφῆλεν ἀφῖκτο τὸ αὐτοκράτορος πῶτε πεποθὼς, καὶ ἑαυτὸν αἰκίσας, ἀπὸς τὸ σπίταλον ἐκεῖσε διεσφέρε ἰφοίτησε, λέγων· ὡς Δῶρ τὸ σφεῖα πεπονθα, καὶ σιδηρόδετος γέγονα, εἰρκτῆ τε παρεπίμφθην σπὶ πολλαῖς ἤσφη ἡμέραις, ἐξ ὅπου τῶν ῥωμαϊκῶν ὁρίων ἐπίσης αὐτὸς, ὕστερος Δῶρ τὸ ἐμοῦ πατρὸς ἀπὸς σὲ Φιλίαν δόξας τῶ αὐτοκράτορι. λαθὼν οὖν σὺ τῶ ἐμῶ σφεωτέρῳ ἀποστόφυγα, ἑαυτὸν τῶν σφεσμῶν ἐλευθερώσας, καὶ σοὶ τὰ σωσίσοντα ὑποθέμενος. ὁ δὲ καλῶς τὸν ὑποδεξάμενος, ὅτι σφῆ τοῦτον πιὰν ἐπωφθάντο· καὶ ὃς εἰς τὸ καστέλλιον πύτζης αὐτὸν ἀπεσούλωσεν ἀπλθὼν, ὅθεν σφοῦσαί σοι χάρ τὸν ἔχω ἀμαχητί. ὁ χάρ τὸ πολιχνίου πύτε Φύλαξ ἐκπαλτ, ἐμός ἐστιν ὅλος. ἐκεῖσε σφῆ ἀπελθὼν, καὶ σαυτὸν Δῶναπόσεις, καὶ σὺν φράτορα. ἤρεσε τάδε τῶ ψΔυδοσμέρδου· καὶ δὴ νυκτὸς, σφεσμήσας ἥνπερ εἶχε βασιλικὼ χραφὼ ὁ ἀλακασεύς, Δῶ βίλους ἐπὶς τῶ κάστρου πίπτει. ἐῶ ὑπασαγοὺς ὁ πῦτ * Φύλαν περισκευάθη ἀπὸς τὸ ἀρχιδόον πολίχνιον. πρώϊος σφῆ ὁ μὲν ἀλακασεὺς τῆς πύλας ἀποστελάσας, ὁμιλεῖ τῶ Φύλακι ὑποκρίνετο, ὡς πρὸν σημεῖον σφοὺς τῶ ψΔυδοσμέρδου· ἵν', ὑπνίκα πῦτ θεάσωτο, ἐυθὺ τὸ κάστρου χωρήσωσιν. ἐφ' ἱκανὸν δὲ ἀποστοιχυμβρίου τῶ μετὰ πύτου Φύλακ ὁμιλίαν, καὶ ὅπερ Φθάσας ἐσπεδώκει τῶ ψΔυδοσμέρδου πεπαντ σημεῖον, καθὼς σκεῖνος πῦτ' ἐθεάσατο,

* φυλάττον.

4 Δαρεῖου Herodot. Thaliâ, Iuſt. hiſt lib. 2.

καὶ αὐτὸν, ἀμεταθήτου ὄντα, ἡ ἐκκλησία τῷ αἰωνίῳ περίδηλον ἀνα-
θέμασι. ἀλλὰ τίς αὖ ἡ δημοσθένους ἠχώ, ἢ ῥοῖζος πολέμου, ἢ ὁ-
μηρικὴ καὶ πάσαι μοῦσαι πὶ τῷ βασιλεῖ καταρθαρθεῖσα πρὸς ἀξίαν
ὑμνησαι; ἐγὼ δ' αὖ φαίην ἂν αὐ αὐτὸς πλάτων, οὐδ' αὖ ξύμπασα σοφία καὶ
ἀκαδημία εἰς τοῦτο συνηλυθῦαι προσῆκον τὸ ἐκείνου ψυχῆς ἐφιλο-
σόφησεν. μὴ γὰρ τῶν χαμαίων παντοδαπῶν ἐκείνη, ὑπερ-
χαμαὶ, οὐδενὸς τῶν ἐρημλύων ἐλάττων, αὐτὴ ὑπειρέπαι. αὔθρω-
πος γάρ τις, οὐ τῶν ἀπὸ φαέων, ἀλλ' ἐκ τῆς κάτω τύχης τὸ χάρε-
κος ὁρμαμένος, τ' λογίνους ὠὸν ἑαυτὸν ἔλεγε. κἂν ἐκεῖνος φθά-
σας αἰηρέθη ἀφ' ἁρπαγῆς τῶν πύρκων εἰς αἰπόχασκα. ἦλθεν οὖν οὗτος ἐξ
ἀνατολῆς εἰς τὸν κωγκανήσου, πέπης τε καὶ συμφορέων· ἐπειγόμενος
τὸ κατ' οἶκον, καὶ φαιεραῖς ἐβασιλεία, ἑαυτὸν σαφῶνει εἶναι φάσκων
τ' προβιβασιλεύοντος λογίνους ὠὸν τὸν Δίοντα. καὶ ἐν πᾶσι ἀγω-
νίαις καὶ ἐν πᾶσι ἀμφόδοις, ἐν παντὶ καιρῷ, πιαίνεται σὺν ἐπίνευσι. ἦλ-
θε πᾶσι οἷς ἐκάλει τὸ κραταιοῦντος ἀδελφῆς θεοδώρας, καὶ ἐμευ-
νήσου τὸ ἀναιρεθέντος ἐκείνου ὑὸς τὸ λογίνους λέροντος. ἡ δὲ σὺν
λήρους σαείνους μὴ φέρουσα, ἦχθετο. ὅθι τῇ σφαγῇ γὰρ ἅ αἰδρὶς
μοιήρη βίου ἠλάξατο. ὁ δὲ ἀσπικράτωρ τ' λῆρον ἐκεῖνον οἷς χερσὶν
ἔχων ἐκπορίλας, ἐμφορύρειν ἔναγ σκίλλουσιν, σαῖσι δὲ λόγοις, ὑκ-
τὸς ὑπὸ τῷ τύχευς ἀσκυφῶν τοῖς σωθῶσι φοιτῶσι κομμάσεις,
ἐπεὶ ἅπαξ καὶ δὶς ἐμιλήσας, καὶ πίσεις δοὺς καὶ λαβὼν, δὲ καλωδί-
ων ὑκτὶς ἑαυτὸν ἀλεσμήσας, ἐκαλάσθη τῷ τύχους. ἐμπαγλα-
βόντες δὲ οἱ κόμμασοι, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπῆσαν χώρων. σωαυλι-
ζόμενοι δὲ τάπις ἐφ' ἑκαστον, οἷς πᾶσιν ἀσῳήλασεν, ὡς καὶ βασι-
λεὺς ἑαυτὸν κοσμομαζον ἤδη. οἱ δὲ καὶ ἀνθρώπων αἵματα λαφύ-
ξαι ἐμεμέμφοντο, καὶ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμφορῆσθαι. καὶ λέων πολλῶ
Iliad. τ'. v. 302 ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἅπασθαι· πάγκοινον τοῦτο ἐυρηκότες, καὶ τ'
ῥωμαίων πανσρατὸν χωρῆσαι ἐβουλεύοντο. σὺν ἔλαβε πᾶσι τ' ἀνα-
κράτορα, καὶ τὰς δυνάμεις, ὡς ἔχειν, ἐξωπλίζετο, καὶ πρὸς τὸν τῶν
βαρβάρων μάχλον ἡτοιμάζετο, ἐπεὶ δὲ τὸ περίφρον σὺν κομμάσοις

μετὰ

ἀσιδῶς τὼ πεισθείσα ὁ βασιλεὺς · καὶ οἷς ἡμέρους λαβὼν ζῶν
π συγχωεῖς κ᾽ ἐκκρέσθ᾽ τῶν ζουσέναν, ἀλλὰ σὴ κ᾽ ζῶν αὐτὸ αὐτ
ψαλδῆς, καὶ ἑπέρους τ εἴκοσιν ἀριθμὸν ὁποπληρεωῦτας, ἱερωσικῶς
ὡς τὼ βασιλεύουσαν ἐπανέστρεψε. τότε δέ τις Νεῖλ⊙., ἄνηρ π
ρεῦμα κακίας, σπηλύζων, πλὴν τ᾽ αἴλον πᾶς τῶν ἀπίστων ἐκ
πίσι ψυχαῖς, μετ᾽ οὐ πολὺ σὴ τ᾽ τῶν ἔ ἐπαλοῦ ἀρεγμάτων καθαι
ρέστως ἀναφανεῖς, πολλοὺς πᾶς * δι τῆς αὐτὸ κακοδοξίας ἐβύ * λίπως
θισαν. ἀνὴρ δὲ οὗτ⊙ δεξιὸς μὴν τ᾽ ὀρεπτὼ ἐπτακέλιαδ᾽ ἐκ εἰδάμβα
ὄψιν πῶς τῇ μεγαλοπόλει ἐφοίτησε, καὶ ἐγγωνιάζων θεῷ μένῳ σὴ
ζῆσθαι, καὶ ἑαυτῷ ἀφιερωκέναι λόγῳ παντὸς. πᾶς ἱεραῖς βιβλοις ἐναγκο
λούμβ⊙., ἐνεικεύφει μὲν πῖς τῶν ἁγίων συγγράμμασι ἀγθυ
σ⊙. σὴ πάσης λογικῆς παιδείας ὢν, ἐπεπλαίητο δὲ καὶ τὴν τοῦ τῶν
χαφῶν. καὶ ἐν μεγάλαις οἰκίαις ἀσάσθη διδάσκαλ⊙., αὐτὸχειρο
τόνητ⊙ · τὸ μὸ πι λόγῳ τῶν ὑπφαινειμίλιν αὐτὸ ὀρετὼ, καὶ τὸ Φαινικους. ῥ
κατασκληκὸς ἦθος. τὸ δὲ καὶ λόγῳ τῶν ἐπτακέρυμβίας ἰωφαινεί
νῶν αὐτὸ πίχα γνῶσιν. ἐνθὲν πι κ᾽ τ καθ᾽ ἑαυτὸν ἐνοῶν τὸ καθ᾽
ἡμᾶς ἀγνοήσας μυζηρίου, καὶ μηθ᾽ ὅτι ἰσὶν ἕνωσις ἡ ἐπόστασις εἰς
σῶς, μηθ᾽ ὅπως ἐθεώρη τὸ σχίσλημα, σῶμα τῶν ἁγίων διδασκό
μβ⊙. * περ τὸ ὄντ⊙ ἐξειεχθῆς, φύσει τῶν θεὸν εἶναι ἰδά * ἴσ. πέρας
ζαζεν ἀπατώμβ⊙., ἐκχὶ δὲ πῖπ καὶ * τῶν ὀρμβίαν ἡ μεγα * λείπει ἴσ.
λόπολις, οἷς τῆς ἀσεβείας ἐκείνης ἐπτέκναμα ὁ Νεῖλ⊙. ἐπεῖν⊙. πολλοὺς
ἐγίνετο. πῖ τὲ ἐπιῤῥύης τῶν ἀσίβειαν πλλῶν ὑπνεμορμβίων ψυχὰς ὁ
αὐτοκράτωρ ὁρῶν, σωσόμον σὲι τὲ τὸν διενήσατο ῥμβίας. καὶ παρῆκ
τωικαῦτα τὸ τῶν ὀρχιερέων πλήρωμα. καὶ οἱ τῆς ἐκκλησίας λογά
δες, καὶ αὐτὸς ὁ πατριάρχης νικόλα⊙. καὶ ὁ Νεῖλ⊙. οἷς τ᾽ μέσον
μετὰ τ᾽ ὀρμβίων ἵστα. κ᾽ τὰ πάπυ αἰκαλύμβετο σῆγμα, καὶ τ
σωσθῆ⊙. αἰωνίῳ τῶπον καθυπβαλεν αὐαθέματι. πῶ τοῦτο καὶ ὁ ἐστ τ Ἐπιβ
βλαχερνίτης σὲ ἐδημοσίευτο, ἀσεβῆ κ᾽ ἐκφυλα τῆς ἐκκλησίας φρο
νῶν, κἂν ἱερωσθ⊙. ἰῶ· εὐθυσιωσῶς γὰρ ὁμιλήσας, καὶ τῆς τοῦ
* λυ μεταχὼν, πολλοῖς τῆς κακοδοξίας μεπδωκεν. οὕτω γοῦν * ἴσ. λύμης

μασυλλ δὲ ὁ Φιλοκάλης τοῦτο θασύμβω, ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτοῦ μελετώμενα οὐ διελάνθανε, ἅμως ἐξαυτίκα αἰσήκει συναγαγὼν σὺν τῷ φρονεῖν τῆς ψυχῆς, πρόσεσιν τῷ βασιλεῖ, καί φησιν. Οὐχ ἁπλοῦν τὸ γινόμενόν μοι σλοκεῖ, ἀλλὰ σλίες μοι ἔπεισι, μήτι κατὰ τὴν βασιλείας σου νεωτεριεθῆν· ῥήμασι γοῦν σοὶ πρὸς αὐτὸν χρησάμβω, σκέθην μεταβῆναι παρεσκίνασε. ὁ δὲ σύδαμοῦ παρεχώρει τοῦ ἔργου τῷ Φιλοκάλη, οὐ πλὺ τὸ ἐν μίσῳ κ τοῦ βασιλίως σὺν τῇ βασιλίδι ὑπανάπτοντος. πρὸς μίσλω φυλακλὼ τὸ νυκτὸς, ἄσεισιν ὁ διογένης, ξίφος ὑπὸ τλὺ μάλλω φέρων· κ ἐπιβεβηκὼς τὸ σύδδν, ἔσῃ κοιμωμένῳ τῷ βασιλεῖ. θεία δέ τις δωάμις τότε τοῦτον ἀπέπαρξε τὸ ἐγχειρήματος. θασύμβος γὰρ τὸ παιδίσκλω, τλὺ τὸν αἴρα αἰαίριπίζουσαν, καὶ σὺν κάνωπας ἀπωθουμβόλω τοῦ βασιλίως χρατὸς· πρόσχρῆμα ὑπὸ τὸ τρόμος ἔλλαβε γῆα, ὤχρός τε μὶν ἄλε περειὰς, κατὰ τὸ πιητλὺ φάναι μβὶ, ἐς νίωπα τὸ φαῦλον ἀναρτήσαντα. κ ἡ παιδίσκη τῷ βασιλεῖ τὸ δρᾶμα ἀπήγγειλεν. σκέθην δὲ ἀπάρας, τῇ μετ' αὐτλὼ τὸ πρωκεμβόμῃ ἑδοῦ εἶχετο, τὸ ἀγοδίτα ὑπανακεμόμβος, φυλάττων δὲ ἑαυτόν. ἐν τοῖς μέσυσιν δὲ ἡμέρμβος τὸ στρῶν, ἐπεὶ ὁ πρόφυρογέννητος κωνσαντῖνος ὁ δούκας, σωεπάμενος τῷ αὐτοκράτορι, οἷς τὸ ἴδιον ἀρχεῖν τὸ πιτήσεσιν τότον μετεκαλέσατο, καὶ τὰ πρὸς ἐυωχίαν σλαβιλῆ ἡτοιμάσατο, λουθῆναί τε παρεσκέυασε, λουσάμβους τὸ βασιλία κ τοῦ βαλαυσίου ἐξελθόντα ὁ διογένης μεταθηκὼς, πρίζωσάμβος τὸ ἀκινάκλω ἐσέβη, ὡς δῆθεν ὀκθήσας ἐπαυσίαν, τότον ὁ παπίκης θεασάμβος, κ πάλαι γνάσκων τὸ παρ' αὐτοῦ μελετώμενον, ἀπώσατο ἐπειπὼν· ἵνα τί ἀσωζίκτους σεαυτοῦ ξιφήρης εἰσέρχῃ; καιρὸς βαλαυσίου, κ οὐκ ἐδοιπορίας. ἢ θῆρες, ἢ μάχης ἐστίν. ὁ δὲ τοῦ σκοπὸς δημαρτηκὼς, ὑπεχώρησεν. ἐς ὕστερον σλὶ κατοχεθεὶς, κ πολὺς τὸ τότε βουλῆς ὀκφάνας σωίσεσε. σὺν ὀφθαλμοὺς ἐξώρυκτο. ὁ δὲ βασιλεὺς κατόβδ σλαλματίας ἤλαυνεν. ὁ δέ γε τούτων ἀρχηγὸς βουλκάνος, τοῦ [βασιλέως] κατ' αὐτὸ ἄφιξιν θεασάμβος, αὐτίκα τὰ πρὸς εἰρήνης ἠρώτα, σλίχιστα τοίνυν ἀσμένως

Iliad. γ'. v. 34. 35.

βασιλέως ῥωμαίων ἐξοπλίζεται ὁ τζαχᾶς τὴν σὴν πᾶν, σκαιώρημα κατὰ σοῦ ἐξαρτύεται. καίγω μὴν πῶπον τῶν ὑπὸ ῥωμαίους ὄρεων ἀπλάσω. θεοῦ ἐπαρήγοντος· σὺ δὲ παρεγχωμίου, ὡς αὐ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας φρονήσης. τάτων οὕτω ὠφθὼ τῷ βασιλέως οἰκονομηθέντων, ὁ τζαχᾶς ἐξ ἑταίρου καταλαμβάνει τὴν ἀδουσλαὶ· καὶ ἐπιλόρκει πωτλω δι' ἐλεπίλεων. αὐσλὶ γὰρ παρῆσαν ἔπ τούτῳ λεγικὴν νῆες, οὕπω ἀπαρτισθεῖσαι. ὁ δὲ γε σλαλαστλωὶς τὸν ἀρχὸς ἄδυσλον φερούσης μετὰ τῦ φάλου εἶχεν. ὁ δὲ συλπὰν κλυτζαθλαὶ τὰ ὠφθὼ τῦ βασιλέως μλωυθέντα ἀφισλεξάμθω, ἔργου εἶχεν, τῆς ἀρχὸς τὸν τζαχᾶν φερούσης αὐψάμθω σωὶ πάντ τῷ στρατόμματι, ἰσλὼν οωὶ ὁ τζαχᾶς τὸν ἓν κησλεισοῦ στράτομμα κατ' αὐτὸ ἱέρμεν, ἐν ἀμηχανίᾳ εἰσήκει. πδουύμθω δὲ κ' σὺν ἰσπίκους, καὶ στρατώτας ἀβύδε, ἀλλὰ δὴ κ' τὸν δαλαστηνὸν· δὲν ἐλογίσατο ἀφσληλυθέναι τῷ συλπὰν. ἐς τὸν θασάμθω, ἰλαρὲν ἰδείκνυ βλέμμα, καὶ ἀσπασίως ἰδίεχεν· τραπίζω γίνω (ὡς ἔθος) ἐτοιμάσας κ' σωδεπνῶν μετ' αὐτό, ζωρότερον πῶν τὸν τζαχᾶν κατλωάγκαζεν. ὁπλωίκα δὲ τοῦτον ἐμφορηθέντα δ' οἶνου λέγω· ἀπασάμθω ξιφθω, κατὰ τῶν λαγόνων ὧδεν αὐτό. καὶ αὐτὸς μὴν αὐτὸ πὺ νικρὸς ἔκειτο· ὁ δὴ γε συλπὰν τὰ ὠδὶ ἱερώσης ἀρχὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀφαπτισθίνεται, κ' δὴ τὸ σκοπὸ εὐ διήμαρτε. τάτων οὕτως ἀφαπταχθέντων, εἰς ὕπερον ἀγῶνα αὖθις ὁ βασιλεὺς ἠπείγετο. ὁ γάρ τι τῶν δαλμάτων ἄρχων ὁ σολκάνθω, τῶν ἰδίων ἱερῶν ἐξεληλυθὼς, τὰς ὠφακαμδίας ἐλήζετο πόλεις καὶ χώρας. [καὶ] αὐτὸ δὴ τὸ λιπαίνον καπαρὸν, πῦρ ἐμβαλὼν ἐσέπτησε. πῶπα ὁ βασιλεὺς * μεἰυδὺς ἐξωπλίσατο. μὴ πάνυ τι μηδὲ αὐλητῦ πιυθέσθαι ὠδὲς τὰς δείρμθω, καθάπερ ἀλίξανδρθω, ὠδιμένας τὸν ὄρθριον νόμον· ἀλλ' ἰυδὺς τῆς κατὰ δαλματίας φερούσης εἶχεν. καὶ τὸ σλαφεύγον καταλαβὼν, σκαπτόρει σὺν μετ' αὐτό. τῇ γοωῖ μετ' αὐτὸν, καταλαμβάνει ὁ σλογένης νικηφόρθω, πλήρης θυμοῦ, κἂν κ' τὸν ἀλωπεκὴν ὠδιεβίβλητο, πλὼ μὴν τι σκηνὴν αὐτό, ἀγχοῦ πυ τῆς βασιλικῆς αὐλαίας ἰδίζατο.

μασυηλ

* ὑπ. μεμαθηκώς

ἰμηνίθη, ὅτι σμύρνης ἐς μιτυλήνην ἀφικόμενος, καὶ ἐπέρας τῶν νήσων ἐλών, σὺν ὀλίγῳ τῷ βασιλεῖ τὴν μίσθωσιν ἔφυτο· καὶ οὔπω τὸ μέγα πλοῖον, ἢ γυναικάδελφον αὐτοῦ τὸ πλοῖον, καὶ κυναγωγὸν τὸ θαλασσηγὸν ἐξαπέστειλας, καὶ ἑτέρους τῶν ἡμιόνων αἰδρῶν ὑποθρέψαντα· ὡς τὰ λοιπὰ πλοῖα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπὸ ταπήτων, ὧν ἐκ τῶν ἱερηθρῶν αἰδρῶν ὑπολωλότων. οὐ πολλαὶ παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ καρύκης ὑποτυφίαν νοσήσας κρήτην κατέχει· ἀλλὰ καὶ ὁ ῥαψομμάτης τὸν κύπρον. καὶ ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν τὸ μέγα δοῦκα ἰσαιώλιν, μετὰ πλοίου μεγάλου ἐξέπεμψε. καὶ καταλαβόντα τοῦτον τὸν κάρπαθον, ἐν ᾧ τοὺς οἱ κρῆτες τῷ καρύκῃ ὁπλισθέντες, τὸ φόνου πύτυ εἰργάσαντο, καὶ τὸν νῆσον τῷ μεγάλῳ βουκὶ ὑποδεδώκασιν. ὃς καὶ φρουρὸν αὐτοῦ καταλιπὼν, ὅλῃ τὸν κύπρον τὸ κατάπλουν ποιεῖται. καὶ τὸν ῥαψομμάτην σκεῦθρον τῷ πλέμῳ ἠληθότα, καὶ ὡς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῶ τιμίου σωροῦ ἀπεγερθέντα νεὼν ὠφεπιφλύσῃ, ὁ βουπομπὸς (οὗτος γὰρ πτεαιῶν τοῦτον ἐδίωκε καπήλαδων) λόγον ἀπαθείας αὐτῷ δίδωσι, καὶ συμφθαλαδῶν, ἄγει ὡς τὸ μέγα πλοῦκα. τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὑποδεξάμενος, δεῖν ἔγνω τὰ κατὰ τὸν κύπρον ἀσφαλίσασθαι· καὶ τὸν φιλοκάλλιν ἰυμαθίαν τῶν τούτῳ αἰαθέντων φρουρὸν, γραπτοδάρχην ὠοιχυρίσατο, ναῦς πλεμικὰς πλείδακας αὐτῷ καὶ ἱππότας, ἐφ' ᾧ τὰ κατὰ τὸν κύπρον ὑπὸ τῆ θαλάσσης καὶ ἠπείρου ἀσφαλίζασθαι. ὃ μὴ τοι βοζαπάτης, αἰαλαζόνα τὸ ῥαψομμάτην, καὶ σὺν σωαπατήσαντας αὐτῷ ἀθαλάσσους, ἐπάγεται ὠοὺς τὸ πλοῦκα, καὶ οὕτως ὅσους ὠοὺς τῶν βασιλέυοντων. ὁ δὲ γε τζαχὰς πάλιν τὸν ἤθελεν ἠρεμεῖν, φιλοπόλεμον ὤν, καὶ αὐδὶς τὸ σμύρνην καπήλαδε, καὶ δημώνας τε καὶ τειήρεις ληϊρικὰς καπεκίναζε. μεμαθηκὼς δὲ τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ, τὴν θαλασσοκύδων κανσεντῖνον θαλασσοκράτορα ὠοχυρώσατο. ἐξέπεμψε κατὰ δ' τζαχᾶ, τὸν δέ γε συλλαβόντα τὸ * κυτζαθλᾶ, τὸ κηδεστὴ τὸ τζαχᾶ. ἀφ' ἡμάτων ἠρίθμησε κατ' αὐτὸ, χρόψας· ὡς τῷ μὲν φαινομένῳ, κατὰ τὸ

* κλυτζαθλᾶ

βασιλέως

τ̀ γυκὺς (εἴτ' ἐκ θείας ὁμφῆς, εἴτε κ̀ ὅπως, οὐκ οἶδα) ὡς ἐξ ἑνὸς συσήματ@· μικροῦ πάντας οἱ σφαττόμενοι ἀπέκτειναν. τοῦτο ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸ πρωΐαν ἀκηκοὼς, ὕστερον ἰσυδὺς τὸν σωτῆρα εἶχε. κ̀ ἐπειλᾶτο, λέγων, τοῦτ' γὰρ ἔρχον σὺν. τ̃ δὲ ἐπιμιμιδέου μὴ εἰσλέναι, ἐπέταξε δεσμηθέντα τὸν καθερχθῆναι· γοῦν, λέγων, ὅπως κ̀ μόνον ὁ δεσμὸς κακὸν ἔσῃ, ὡς μηκέτι κατὰ ἀνθρώπων τοιαύτας ὀφρύας ποιῇς. τῶν δὲ κομμαίων οἱ πλείους, πεισθέντες μὴ τὸ δεινὸν κ̀ κατ' αὐτῶν ὁ αὐτοκράτωρ γυκὺς μελετήσαι· τὸ λοιπὸν πᾶσαν ἀναλαβόμενοι, γυκὺς ἔχοντ. αὐτὸς δὲ, αὐγαζούσης ἡμέρας, φεύγων τὸν τ̃ νεκρῶν δισωδίαν, ἀπάρας τῶν χοιρείων (σκῆνος γὰρ ὁ πόλεμ@· ἐργάζοντο) ἐπὶ τ̀ τόπον τὸν καλὰ δένδρα καλούμενον ἔρχεται. μαθὼν δὲ τοῦτο τῶν κομμαίων δρασμὸν, πάντα τάχιστα ἀνῆκε, πεῖσ τ̀ τῶν συμφωνηθέντων αὐτῷ ἐλκλεῖ, ἡμιόνους ἐπισάξας ἀπέστειλε. σὺν δέγε καπηλεφθέντας εἰσία τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἡσυχῇ. τῇ δὲ μετ' αὐτὸν μετακαλεσάμεν@· ἅπαντας, οὐ τὰ περιττὰ σκήνη μόνον, ἀλλὰ κ̀ πλῆθ πλείονα, κ̀ ἡμέρους λαβὼν ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐν τῷ ἀπέναι εἰς τὰ νομιζόμενα σκιδασθέντες, τὰς κατὰ τὸν ὁδὸν κωμοπόλεις βλάβῃσιν ἐπάξωσι. κ̀ τ̀ ἰωαννάκιον δοὺς ἀφεῖσεν τ̀ σὺν μίχρις αὐτ' ζυγοῦ, οἴκαδε τ̀ σὺν ἀπέλυσεν. αὐτὸς δὲ τὸν βασιλέυουσαν εἰσῆλθ, κατὰ μῆνα μάϊον. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν σκυθῶν οὕτω· κ̃ν ἐκ πολλῶν ὀλίγα μοι εἰρῆτ, ἀκριβακτύλῳ τῇ ἀδριατικῇ ἀψαμένῃ πελάγους. τὰς γὰρ λαμπρὰς ἀδραναθίας τῆ αὐτοκράτορ@· οὐδ' ἂν δημοσθένης, οὐδ' ἂν ἡ ἀκαδημία πᾶσι κ̀ ἡ σὰ εἰς ταὐτὸν σωνελθυθέντα, τούτων ἱφικράζ ἐξίσχυσαν. τότε κ̀ ὁ ἀγίβης ἀρμιρᾶ@, κ̀ ὁ κιλτὸς αὐμπερτόπουλος, κατὰ τῆ αὐτοκράτορ@· μελετήσαντες ἱφωραθησαν, πληθ@· σὺν ἀγλυϊς πεῖσ τὸν βουλὸ ἐπισυρέμενοι, κ̀ οἱ ἕλληνες παρῆσαν, κ̀ ἡ ἀλήθεια ἐπαρρησιάζετ. κ̀ οἱ ἐπίβουλοι δημόσιον κ̀ ἐστερήσαν καπνεχθησαν, ὑπηνίκ τ̀ σῶμα λωβηθέντ@· μίχρι δὲ τούτου τὰ κατὰ τ̀ αὐτοκράτορα ἦσῃ· ἀλλὰ κ̀ ὁ τζαλᾶς, ὃν οὐ ὀπίσω ὁλίγος

καπηλόσων δὲ κ᾽ ὧν πῦρ ὠθοῦσι ἡμᾶσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἥλιον ὑπὲρ κεφαλῆς τὰς ἀκτῖνας βάλλοντα ἐώρα, μεσημβρίας ἀπάρτι οὔσης· ᾠόμην δίκαιόν τι ποιοῦν, καὶ μεταπιμψάμενον πᾶς ἀποχίλει, ἐφ᾽ ᾧ ἀρχώμεθα ἀσκοὺς πλήρεις ὑδάτων ἀγαγεῖν. οὗτος οὖν ἐπίσιτον. καὶ ὁ μὲν δι᾽ ἀμφορέως, ὁ δὲ δι᾽ ἀσκοῦ, ὁ δὲ δι᾽ ὀπίσω τύχοιεν ἄγγους, ἀναψύχοντες ὕδατι ἥσαν, οὗτος τῆς δίψης τῶν σκυθῶν χειρὸς αὐτοὺς ἀπαλλάξοντας. οἱ δὲ σφαγῶσιν ἄκος τὸ ἀπὸ τοῦ ὕδατος * ἀπαμύνοι, πάλιν [τὰ] τῆς μάχης αὐτίκοντο. καὶ μὲν ἰδὼν θάμα, καὶ πλῆθος ἔλεον, οὐ * μυρίασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν ὑπερβαίνειν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἄρδιν καλῶ πεπτωκὼς τῶ ἡμέρᾳ ἐνάτῃ πλωλώλες. μὲν δὲ μὲν ἀπείλημεν ἑπτὰ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐνάτῃ, πρίτι δὲ τῆς ἑβδομάδος. ἐνθέν τοι καὶ παρώδιόν τι οἱ συζάντιοι ἐπῇδον, φάσκοντες· Δᾳὰ μίαν ἡμέραν τὸ μαῖον οἱ σκύθαι τὸ μαῖον σὸκ εἶδον. ἐπεὶ δὲ ἥλιος πρὸς δυσμᾶς ἤδη μὲν καὶ ἅπαντες μὲν ξιφῶν ἔρεον γεγόνασι, πολλοὶ δὲ καὶ ζωγρίαν ἐλήφθησαν· τὸ αἰακληπικὸν ὁ αὐτοκράτωρ κελεύσας ἠχῆσαι, πρὸς τὴν ἰδίαν ἐπάνεσιν πᾶν παρεμβολήν. τῶν δὲ πραγμάτων τῶν ῥωμαϊκῶν καὶ κομμανικῶν ἀπ᾽ ἀλλήλων Δᾳκερηθέντων. καὶ τὰ αὐτοκράτορος ἐδεῖ δᾶπον ἀποδύτου, σωτῆρός τις καλούμενος, δυσχεραίνων εἰσήκει· τί τὸ γινόμενον, καὶ τίς αὐτὴ ἡ εἰκονομία. λέγων πρὸς τὸ αὐτοκράτορα· ἵκας τῶν σφαγέων, ἀνὰ τριάκοντα καὶ * πλέω δεσμώτας ἴχει σκύθας, ἡ τῶν κομμανῶν πλῆθος ἐγγὺς ἡμῶν ἐστίν. εἰ γοῦν ὑπανώσειεν οἱ σφαγῶντες, καθάρσιον καὶ δεῖ τοῦτον κεκοπακότες, καὶ οἱ σκύθαι ἄλλος ἄλλον λύσωσιν, καὶ οὗτοι αἰκιάκεις ἀπαράλυτοι, ἀναιρήσουσιν αὐτούς. τί τὸ λοιπὸν ἔσται; ἀλλὰ κέλευσον ἀναιρεθῆναι θᾶττον οὗτος πλείονας. ὁ δὲ δριμὺ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν, ἔφη· κἂν σκύθαι, ἀλλὰ πάντως ἄνθρωποι· κἂν ἐχθροί, ἀλλ᾽ ἐλέους ἄξιοι. αὐτὸς δὲ σὸκ εἶδμα τί φρονήσας * ἀπελπρῆς· τὸ δὲ αἰσχάλυνον, μετ᾽ ὀργῆς αὐτὸν ἀπεπίμψαντο. πρωΐτερον δὲ πωικαῦτα, Δᾳλαλιὰν εἰς ἅπαν τὸ στράτευμα γενέσθαι, οὗτος δὲ δεσμώτης ἐφυλάσσην. ἐδεῖ μέσῳ δὲ φυλακὴν τὸ γυκ-

* ἐπαπαμύνοι vel ἐπαπαμύνοι
* μύριον
* πλέους
* πωῖτε λεγῶν

παίδας, καὶ κηρυκας, ὡς ἕκαστος ἡλωάμενος ἔχειν, ἀπῆψαν. εἰ δέ γε
ἁλοὺς τῷ θρασύματος ἀναπεπτώκοιεν φωνὴ μέχρις (εἶμαι) τῶν
τυραννίων αὐτύχων ἔφθανον. μᾶλλον δ', εἰ χρὴ ταληθὲς εἰπεῖν, ὡς
αὐτὸν τ διατόνλω θεὸν αἰεφέροντο. καὶ τῶνδε μὲν μέχρι μέσης ἐπλεῖ-
το νυκτός. μικρὸν δὲ τοῦ λοιποῦ τὸ σῶμα διαπαύσαντες· ἡμέρας γὰρ
τι διαγελώσης, τὸ ἐνάλιον ἠχῆσαι κελεύσας ὁ βασιλεὺς τῆς Φά-
λαγγος ἐξῆσαν. ἤδη δὲ καὶ οἱ κάμμαροι τὰς ῥωμαϊκὰς Φάλαγ- ἐξῆσαν
γας καθεζόμενα ὁρῶντες τὸν αὐτοκράτορα, τὰς σφῶν ἅπαλιζον ἡλιά-
μενοι. ἐξ ὑπερδεξίων δὲ τούτων ὁ μαναρχὰς ἐπαλισάμενος μετὰ τῶν
ὑπ' αὐτὸν ἵππων, ἐξ ἐναντίου δὲ ὁ αὐτζᾶς καλούμενος. αὖθις οὖν
τὸ ἐνάλιον σκέλλουσιν ὁ αὐτοκράτωρ ἠχῆσαι σάλπιγγα. οἱ δὲ ῥω-
μαῖοι τ ὅλων κύκλον ἐς ἕλιον μιᾷ φωνῇ ἀπεκαλεσάμενοι, ὅλως ἡνί-
ους χαλάσαντες, τ μετὰ τῶν σκυθῶν μάχλῳ ἐπάϊσσον· τὰ αὐτο-
κράτορος ἁπάντων περιπαρῆλθον θέοντος. μίωσιδοῦς δὲ τ θρα-
τάξεως γεγονὼς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἑνὸς σώματος πάντ τὰ θρατὰ,
καὶ αὐτῶν δὴ τῶν κομμαίων, τὸ κατὰ τ σκυθῶν ποιησάμενος ὁρ-
μὸν· ξυχασάμενος τὸ μέλλοντος σκύβης, τ τῶν σκελίτων ἡγεμό-
νων τὸν ἀκμαιότατον καλῶς, περιῆρπακε τ σωτῆρα. καὶ ὀλίγους σμαθ-
λαδῶν, περίεσιν τοῖς κομμάνοις ὡς ὁμογλώττους, θαῤῥήσας μᾶλλον
αὐτοῖς, ἢ τοῖς ῥωμαίοις, ἐφ' ᾧ μεσίτας τοὺς τ αὐτοκράτορα χρή-
σεσθαι. τοῦτ' ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, καὶ πλησθεὶς μὴ πύπις, καὶ
ἔπρεσι τῶν σκυθῶν περιχωρήσαντος, ἀναπαύσεσθαι σὺν κομμαίους τὰ
ὑπὲρ αὐτῶν φρονῆν· τῷ τ βασιλικῷ σημάνα κατίχοντι ἐπίπεξε
μετὰ τ τ κομμαίων ζῆναι παρεμβολῆς. τ σκυθικῆς δὲ ἐμμιχίας
διαπαθεὶς, αἰδρεκπασίαν ὧν θεάσεσθαι, ὁπόσαι οὐδεὶς πώποτε ἐ-
θεάσατο. τῶν δὲ σκυθῶν δεινῶς ὑποσφαδομένων, ὡς ἐγκαταλειφ-
θέντων ὑπὸ τ θείας ἡλωάμενος· κινοπακόπις οἱ σφάδοντες τῇ
σφοδρᾷ καὶ πυκνῇ κινήσει τῶν ξιφῶν, λειποψυχοῦντες αἰεκόπουν τ ὁρ-
μῆς. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐν μέσοις τοῖς πλεμίοις ἐξιππαζόμενος ὅλας
σωτάρχας Φάλαγγας. πολλῶν μὲν σὺν αἰσκαθημένους,

αὐτοῦ, καὶ παντοίων δωρεῶν ἀξιώσας, ἔρκον τε ἐμήρους ἐξ αὐτῶν ἥτε τὸν πατέρα, πατρεύων τὸ τῆς αὐτῶν γνώμης ἐνεξαπάτητον. εἰ δὴ ἐπίμως τὸ πρωτοχθὲς ἐπλήρωσαν, αἰτησάμενοι τὰ μετὰ τῶν σκυθῶν πόλεμον δὴ τρισὶν ἡμέραις. ὁ δὲ οὐκ ἐδίδου τρισὶ μόναις, ἀλλ' ἕως * ἕλκειαν δέκα μεπλέυσαξ αὐτοῦ σκύθας, κατὰ τὸ αὐτὸς βουλητὸν, ἄδειαν ἐδεδώκει. μετὰ δὲ πινας μετρίους ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ ὁπὸ τῶ μελιστέως συμμαχικὸν πρὸς τὰ βασιλέα ἀπιστάλη. ἐκ τε βουρσάρων καὶ βρασχ[illegible] μετὰ τῶν σκυθῶν σωτῆρε πόλεμον. καὶ κτίνοντα μὲν ἐξ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων πολλοὶ, πόσοι δὲ τὰ νικῶσαν εἶχεν ὁ βασιλεὺς, ἠθέλησας οὐκ σκύθας κατὰ κράτος. πρέσεισι δὲ τῷ βασιλεῖ αὐτόμολος ὁ τεάντζης, καὶ σὺν αὐτῷ ὀλίγοι σκύθαι. ὃν θεασάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ τὰ πρώτερα αὐτὸ ἀγνωμοσύνης ἀναμνήσας, ἐμφρουρεῖ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ σοφηρίδεπν εἶχεν· οἱ δέ γε σκύθαι ἐπεβεπιοῦντο λαθραίως οὐκ κομμάνους, συμμάχους προσκαλούμενοι. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἔπεμπον τὰ μὲν εἰρηνίης ἐρωτῶντες. ὁ δὲ τὸ δολερὸν αὐτῶν ἐκκαζόμενος, πρεσβεύσας ἐπήνεσε τὰς ὑποκρίσεις. ὅπο αὐτοῦ. εἰ δὲ κόμμανοι ἀμφιβόλως ἔχοντες, τὰς μετὰ τῶν πατζιάκων ὑποχίσεις προσπέθεντο. ἀλλ' ἐπείρας μλωύουσι τῷ βασλεῖ, μέχρι πόσου τῶν μάχλω ἴδοι πότερα ὡς θέλουσιν οὐκ ἐγκαρτερήσομεν· ἀλλ' ἡλίου ἀνατέλλοντος, λύπου ὡρία κρίας ἰδόμεθα. τῶτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ ὀξὺ τῆς τῶν κομμάνων γνώμης ἀλεγούς· ἐκείνους μὲν κατὰ τὸν θέουσαν τὰ μετὰ τῶν σκυθῶν ὑπέρεπε πόλεμον· αὐτὸς δὲ ὧδε προσέπαξεν, ὡς πανπὸς τῦ φοσάτου ἀλακηρυκεύσαι τὰ ἐς τὸν αὔριον πόλεμον. ἀρχομένου δύνοντος δὲ τὸ ἡλίου, πρῶτος αὐτὸς κατῆρχε τῆς πρὸς θεὸν * ὥρας δὲ τὸ ἅπαν φοσάτον ἠρεμεῖν συνεχώρει. ἀλλὰ τὰ αὐτὰ πάντας πράπειν ἐβούλετο. τὸ δὲ ἥλιον ἕως ἐρᾶν τὸ ὁρίζοντος ἤδη δύνοντα· τὸ δὲ αὐτοκράτορα δείπνου παυσατό. καὶ οὐχ ἑνὸς ἔνεχεν λάπτος, ἀλλὰ πάντων λαμπὰν τῶν δείπνοις παρεχομένων. ἅπασι γὰρ τοῖς ἰδίοις δείπνοις πήξας λαμπάδας.

* ἴσ. ὅλοις δίκα

* παρακελεύσεως

τὰς ἀποτμηθείσας τῶν σκυθῶν κεφαλὰς ϖδρὸς τοὺς τῶν ἰυνευτήρων, ϖεριέπεσεν εὐθὺ τῦ καίρου χοιροβάκχου ψυχὰς ἀποδεχομένους αὐτόν. σκεῦη δὲ μετὰ [τῶν] τ̃ σκυθῶν σημαῖα, ϗ τ̃ τὰ σκυθικὰ ἄμφια ϖεριβεβλημένων ϛρατιωτῶν, ὡς ϖρὸς τ̃ ἀγχοῦ χοιροβάκχων ῥεούσῃ ϖοταμὸν κάτεισιν, ἔνθα ϗ αὖθις ἀπὸ τ̃ ϖερονομῆς ὑποτρίφοντας σκύθας διελθὼν ἤλπιζεν. οἱ δέ γε ϖερονομεῖς σκῦνοι ϑεασάμενοι τοῦθ', ϗ νομίσαντες σκύθας ϗ αὐτοὺς εἶναι, ἀφυλάκτως τούτοις ϖροσπίπτοντες, οἱ μὲν ἀνῃροῦντο, ἄλλοι δὲ κατέχοντο. ἐπὶ ἵππες δὲ καβαλαβούσης, καὶ ϐᾶττον δὲ ἰὼν, ἐπεπέρχεται μετὰ τ̃ δορυαλώτων εἰς χοιροβάκχους. καρτερήσας δὲ ϗ τ̃ ὁπλιοῦσιν, αὐχαζόμενος ἤδη τ̃ θλῶπες, ἐξῆλθε τῦ καίρου. ϗ διελὼν θεῦ ὑπ' αὐτὸν, ἵμασθεν μὲν εἰσῆγαγε τὰς τῶν σκυθῶν σημαίας, ϗ θεῦ ϖώλας κατίχονβας· ὄπιθεν δὲ θεῦ ϖορυαλώθεν τ̃ σκυθῶν, ϖδρὸς χωλτῶν κατιχομένους· τὰς δὲ ἀποτμηθείσας κεφαλὰς ϑέρσει ϖεπέπερας, ϖαρ' ἑπὸν αὖθις· τούτων δὲ ὄπιθεν, ἐκ ϑλαφήματος μετρίου, αὐτὸς ἐπέμβα ἰὼν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτόν. οὕτω μὲν οὖν ϑεὸς τ̃ ϖδρόδοξον ϖάντων νίκην ϖεδωκε τῷ κρατοῦντι. εἰσερχόμενον δὲ αὐτὸν ἐρῶντες οἱ βυζαντῖοι, ἔχαιρον, ἐκπληττόμενοι τὸ ταχὺ· τῶν ϖεδεξιώσθαι ξ̃ ϖολιχειρήματο·, ϗ τ̃ ἐξ ὑπογύου τρόπαιον ἐπαινίζον· ἔσκαιρεν, ϗ ἀνύοντων τ̃ σωτῆρα, * ὁ ἰυεργέτης τοιοῦτον αὐτοῖς ϖεδωκότα ἀνάκλα. ἤδη δὲ τῶν σκυθῶν τ̃ ἀρχὴς * κρεβασθέντων, ὡς ἀναρίθμων ὄντων, κατὰ τὸ ϖλῆθος ἔαρ, ἐν τοῖς μέρεσι τ̃ κυψέλλων σκλωσύντων, ϗ ϖαῖζε κρεδὸν ληϊσαμένων· ϖλῆθος τούτοις ὁ βασιλεύς. ϗ ϖατζινάκων αὖθις κομιδῶν ὡσεὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ϖλικαβαλαβούσας ἤδη ὁ βασιλεὺς ϑεασάμενος, ἐν ἀμηχανίᾳ ἰὼν· ϖεδὸς μὴ ϗ αὐτοὶ, τοῖς σκύθαις ϖροστεθέντες, ϖεινὸν τ̃ κατ' αὐτὸ ποιήσοντας πόλεμον. ϖεῖν οὖν ἐλογίσατο ὑποποιήσας αὐτὲς, ϗ τὲς ἡγεμόνας τούτων μετεκαλέσατο· οἱ δὲ ϖδρόκριμα ϖροσερχόμενοι τῷ βασιλεῖ. ϖαῦλη τοίνυν τράπεζα αὐτοῖς ϖδατεθῆναι, τοῖς ὑψηλοτέροις ἔταξε, καλῶς οὖν φιλοφρονησάμενος

κῦρ. τὸν ἰυεργέτην ϖεδὸς Φίλιππον

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον η'.

redundat

ΕΝθα πάλιν σὺν σκύθας εἰς χειροβάκχους σκιρωσάντας, καὶ ἀπειροκαληθέντας ὄντας, ὡς ἢ μέχρι τῶν δεκάπυλ φθάσαντας, καὶ πάντα λητσαμένους· ἐξελθὼν τῆς πόλεως κατὰ τὸ ϖροσκυλιὸ τὸ ϗοτέρεω, καὶ ὡσεὶ πεντακοσίους μόνους τῶν οἰκείων μετ' ἑαυτοῦ ἐκλεξάμενος, [ἑαυτὸν] ὁ βασιλεὺς σὼν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν, ὁπτὲς ὃ κάρρυ τῶν χειροβάκχων εἰσπεληλύθειν νυκτός. καὶ κλείσας τὰς πύλας αὐτὸς ἀναλαμβάνειν. καὶ σὺν ὕυσους τῶν θερμοτάτων ϖερὶ τὰ κρήδεμνα ὃ τείχους ἐπιχειρεῖν ἐκελεύειν, μή που τὶς αὐελθὼν καὶ ϖροκύψας ὁμιλήσειε τοῖς σκύθαις. οἱ σκύθαι οὖν ὑποκεχθέντες, ὡσεὶ χιλιάδες ἓξ, οἷς ϖροσωμοιὼ διεσκιδάσθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ αὐτοῦ ϖου διαμεμενήκεσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνελθὼν διὰ τῆ τείχους εἰς τὰς ἐπάλξεις, ϖρῶτον μὲν ϖεσκόπει τὰς πλαίδας, καὶ σὺν ϐουνοὺς, εἴ ϖη καὶ ἑτέρᾳ σὺναμις πύργοις ἔπεισιν, ἢ εἴ ϖου λόχους ποιήσαιντο, μελετοῦσι τὰ τούτοις ἴσως ϖροσβαλεῖν ϖλιχερήσαιζε καζαχεῖν. ὡς δ' οὐδέν τι ϖρισῦτον ἰθεάσαντο, ἀλλὰ ϖρὸς τροφὼ καὶ ἀναπαυσιν ὑποκλίναντας τοὺς σὺν ἑωρᾷ· ϖροκαλεῖται διὰ τῆς ὑποπευευκύας ὡς ϖρὸς τὸ λίμνιον πύλης, ἐπαλισαίνοντα ἕξεσι. καὶ ϖροκρημνὸν τὰ τείχη, μικρὸν ϖαρεγκλίνας, ἐξ ἑπαθίων τῶ αὐχένος ἄνεσι. καὶ ϖρῶτον αὐτὸς ὅλου ϖαρασάλπιγγα, ἐς μέσους σκύθας ἑαυτὸν ὤθησι. ϖαίσας τὸ ϖρώτως αὖτις ὑπαναπαύσαντο. ἀλλ' εὐθὺ οἱ ϖερὶ αὐτὸν ϖραπῶται τῆς μάχης ἀπελείφθησαν. καὶ τεύθην σὺν ὀλίγοι ἔκτειναν· σὺν ὅλῃ καὶ ζωρίας ἦγεν. εἶτα τὰς τῶν σκυθῶν ἰδὼν τὰς σὺν ϖραπώτας ἀμφιέννυσι, καὶ τῶν σκυθικῶν ἵππων ἅπτεσθαι κελεύει. σὺν ὅλῃ ἵππους τῶν ϖραπωτῶν, καὶ τὰς τούτων σημαίας, καὶ

τὰς

θαρρήκοτας ὁ βασιλεὺς· καὶ αὐτὸς τὰς ἰδίας φάλαγγας καταστήσας, καὶ τὸ μέσον τῶν πραγμάτων ἐπέχων χάρακα, κατ' αὐτῶν ἦγε. καὶ μάχης αὖθις καρτερᾶς γενομένης, τὸν νικῶντα καὶ πάλιν αἱ Ῥωμαϊκαὶ εἶχον φάλαγγες. οὕτω γοῦν κατὰ τὸν ἡμέραν ἑκάτερον ἄμφω διεφθάρη τὰ στρατεύματα: οἱ μὲν, φυγάδες· ὁ δὲ βασιλεὺς χαίρων νικητὴς παρὰ τοὺς περὶ τὸν ἰδίαν περιμβολὴν ἐπάγεται. οὕτω μὲν οὖν οἱ σκύθαι κατακράτος ἡττηθέντες, μετὰ τοῦ βουλγαροφύτου καὶ τῆς μικρᾶς τικαίας τὰς σκηνὰς ἐπήγοντο. χειμῶνος δὲ ἤδη καταλαβόντος, εἰ μὴν ἔγνω ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὸν βασιλεύουσαν ἐπανελθεῖν, ἐφ' ᾧ ἑαυτὸν τε καὶ τὸ στράτευμα τῶν πολλῶν καμάτων ἐπανακτήσασθαι: τὸν ἰωαννάκιον, καὶ τὸν μαυροκατακαλὸν, ἡγεμόνας ἐν τοῖς κατὰ δύσιν ἔασας μέρεσιν, ἐστειλάμενος αὐτοῖς ὑποχεῖρους εἰσαγαγεῖν στρατιώτας εἰς τὸν τῶν σκηπτουλιχίων φρουρὰν. οὕτω γοῦν ἅπαντα διεῖτο διαθέμενος, πρὸς τὸ ζωΐου ἐπανέρχεται.

πρώϊθεν δὲ αὖαχες, ἐπλισθέντες σὺν τραπώτας ἐξάγει τῷ τείχει, αὐτιμετώπους ἔστησε τοῖς βαρβάροις. αὐτὸς δὲ μέσην τὴν τραπέξαν ἐφήκως, σωτεβούλευεν, ἐπὰν ἡ σάλπιγξ τὸ ἐυάλιον ἐμβοήσειεν, ἀποβάντας τῶν ἵππων σὺν τραπώτας, σχολῇ καὶ βάδην κατὰ τῶν ἑαυτῶν χωρεῖν, τὰ πολλὰ χρωμένους τῇ ἀκροβολισμοῖς. ἐπὰν δὲ πύσσυν προσορίντας, καὶ ἐπ' αὐτὸ ἐγκεκραχότας σὺν ἵπποις θεάσασθαι· ἀποθορμήσσυν ἡνωμένους διαρρηγνύναι πλίσκαυτα δίχῃ, καὶ χώραν δοῦναι τοῖς ἑαυτέοις, ἕως αὖ τὸ τείχους πλησίον γένοιντο. ἐγίνετο οὖν τοῦτο, κατὰ τὸ τῆ βασιλίως προάγγελμα, πτζῇ καὶ βάδην ἡνωμένων πάντων κατ' αὐτῶν· μένου δὲ τὸ αὐτοκράτορος ἵππου συγκαπέντος αὐτοῖς. αὐτίκα γοῦν οἱ μὲν ἔ βασιλέως, κατὰ τὸν σκάπου τείχους, γένυ γενυὸς ἀμείψαντες, ἕσω ἔ σταθμοῦ, ἐς εἶδον αἰσαθόμενοι, διεχίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, ὡς σὸκ αὖτις ἥλπισεν, ὥσπερ ὑγρὰν τοῖς βαρβάροις πλατύπαν ὑπαναστήσαντες: οἱ δέ γε σκιθαι σὺν ἀλαλαγμῷ βαρβαρικῷ κατὰ τὸ ῥωμαϊκῆς τραπέξεως ἱππότα συρρήξαντες, ἕσω τῆ σταθμοῦ τῶν ἑκατὸν φαλάγγων ἐπεχώρησαν. οἱ δὲ τοξόται μετὰ πνοῆ ῥοίζου καὶ καταφορᾶς ὑπεχθέντες τὸ τείχους, καὶ εἶδον ὀπισφενδονηθέντες, ἐς μέσους σὺν ἵππότας τῶν βαρβάρων ἐξεκυλίσθησαν. καὶ ῥοπὴν λαβόντες ἀκαθηκτον, ὀπὸ τῆ κατόντες πόνους σφοδρῶς τοῖς βαρβάροις ἐπέπεσον. καὶ παντοχόθεν αὐσὺν βελέθλιζον, τὰ σκέλη τῶν ἵππων ὥσπερ θηρίζοντες· καὶ ἀμφότερα ἑκατέρωθεν, ὀπὸ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων μερῶν, διατμηνόμενοι, ὀκλάσαι σὺν ἵππους, καὶ σὺν ἵππότας συγκαταλαβεῖν, κατωάγκασαν. ὧν ἐπαλλήλων καὶ συχνῶν πιπτόντων ἐξ ἑκατέρων, καὶ τῶν τραπωτῶν κατ' αὐτῶν ἰεμένων, καὶ σλευῆς τῆς μάχης τοῖς σκύθαις παντοχόθεν ἐφιεμένης· οἱ μὲν τοῖς πιπτωδίοις ἀνηρούντο βέλεσιν, οἱ δὲ ζῶ τῶν σλοιάτων ἐαλήσιεντο. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ πλείους ὑπὸ τῶν τροχῶν σφοδρῶς κατ' αὐτῶν φερομένων σωωθούμβοι, πρὸς τὸ ῥεῦμα τῆ σταμοῦ ἀπιπίγησαν. τῆ δὲ μετ' αὐτὼ, ἐπεὶ σὺν καταλειφθέντας σκύθας πρὸς πόλεμον ἐώρα πη-

Iliad. χ'. v. 146.

ῥῆγη-

σκοπῶ διημάρτηκεν· ὁ γὰρ λόγος ἔρχον ἐνδὺς ἐμηχάνατο. αὐτὰρ ὁ τὴν κατ' αὐτὸ τῶν σκυθῶν ἐπέλασιν προσδοκῶν, οὐκ ἰδίδου ὕπνου τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ ὅπνυε ζῶν ἄλλως ἐῶ· μικρὸν δὲ ὑπώσας, ἐπεὶ, τῆς ἡμέρας ἤδη ὑπιφωσκούσης, οἱ λοιπάδες ἅπαντες τῶν σκυθῶν διαπεραιωθέντες τὸν ποταμὸν, τὸ πλεῖστον αὐαζητῶν ἐφέποντο· καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ὡδαχρῆμα τοῦ ἵππου ὑπιδὰς, τὸ ἐυάλιον ἠχῆσαι προσέταξε· καὶ σὺν τῇ τρομερᾷ ἐυαλήμονας, τῶν ἵππων ὀπισθίους ἐπίπαν ψε, καὶ βάδην χωρεῖν κατὰ τῶν σκυθῶν. καρπερᾶς δὲ τῆς μάχης γενομένης· τὸ μὲν τῇ πυκνότητι τῶν βελῶν, τὸ δὲ καὶ τῇ τῶ ρωμαϊκοῦ σωματίγματος σωφρονισμὸν ἐρώντος, καὶ αὐτὸν δὴ τὸν αὐτοκράτορα σκήψασθαι μαχέσθαι· σκοπιματωθέντος πάλιμπρόσω γενόμενοι, εἰς τὰς σφῶν ἁμάξας τὴν φυγὴν ποιοῦνται. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ τῶ ὄχλου τὸ κᾶλον ἐφακέλλισε τῷ ποταμοῦ, ἀναιρεθέντες πλεῖστοι· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτὰ κράτος φεύγοντες, ταῖς δίναις τῷ ποταμοῦ * ἐκπίπτοντες, ἐκαπίπτοντο. ἐκθλῶς οὖν ἀριστεὺς κατὰ ταυτὶ τὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθείς, ὑπὸ τὴν ἰδίαν παρεμβολὴν ἐπανέστρεψεν. ὅπου τρισὶν οὖσι ἡμέραις αὐτόθι αἰσπασάμενος, ἐκεῖθεν ἀπάρας καταλαμβάνει τὸν τζουρουλόν. καὶ τὰ χάρακα πηξάμενος, τὴν βαπλικὴν σκηνὴν καὶ τὰς σκοὰς ἁπάσας ἐσωτούτου κατέθετο. οἱ δὲ γε σκύθαι τὰ οὕτω πως ἐγχωρίως ποταμὸν, τὸν καλούμενον ξυλόγυψιν διαβεβηκότες, τὰ χάρακα ἐπῆξαντο, μεταξὺ τὸ ποταμοῦ καὶ τὸ πλοιχνίου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔνδον ἐκαπέληφθε, καθάπερ πολιορκούμενος. ἀλλ' ἐπεὶ νὺξ κατέλαβεν·

Iliad. β'. v. 1.

ἄλλοι μὲν ῥα, θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί,

πᾶσι δὴ τὸ ὁμήρειον, εὖδον· τὸν δὲ αὐτοκράτορα ἀλίζιον οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλά γε * πεῖρε τὸ καὶ ἀτελίητε λογισμοὺς, ὅπως τὸ θράσος τῶν βαρβάρων πίχυῃ κατακωνίσηται. ἀναλαβόμενος οὖν τὰς τῶν εἰκητόρων ἁμάξας, σὺν τῷ τροχοῖς τούτων καὶ σὺν ἄξωσι, ἔξω τὸ τείχους ὅπου τῶν κηδέμνων ἀπαιρεῖ, ἔνθα καλωδίοις μὲν ἀποδεσμευομένων ταῖς ἐπάλξεσι τῶν τειχῶν·

* ἐμπίπτοντες

* ἐχύτησε

πάμφω τὸν πατρίκιον. ἐστέλατο συμπαραλαβεῖν σὺν τι καλουμένους ἡνδρωμφύους ἀγούρους, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν θεραπείαν αὐτῷ οἰκετῶν σὺν λοχάδας, καὶ σὺν λατίνους ἅπαντας. καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον ὁ δὲ κατὰ τὸ ἑσπαλμόν τι παπικὸς, κτείνει τριακοσίους, ἱκανοὺς δὲ καὶ ζωγρίας ἄγει. τί τὸ ἐπιὸν; καταλαμβάνουσιν οἱ τὰ Φλάντρα ἀπαλείπει ἱππεῖς ἔκκειται, ὡσεὶ πεντακόσιοι, οὓς ὁ κόμης Φλάντρας ἐξ ἱεροσολύμων ἐπανερχόμενος, καὶ τῷ βασιλεῖ ἐνωθεὶς εἰς βερόλιν τὸν Δάνεντ, ὅτε τῶν ἐκ τῶν σκυθῶν ἦλθον εἰς δρίσραν ἰσλέξαν, ἔρκια δοὺς ἐπέσχετο, ἅμα τῷ τὰ οἴκοι καταλαβεῖν, ἕως ἂν βασιλέα ἐξαπαφῆλαι. σὺν τούτοις (ὡς ἔφημεν) οἱ τὰ Φλάντρα πεντακόσιοι καταλαβόντες, χαρίσματα τῷ βασιλεῖ, ἵππους ἐκκρίτους, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν σφῶν δεχηγοῦ τοῦ κόμητος Φλάντρας κομίζουσιν. ἀλλὰ καὶ ὅσα τῆς περικειμένης αὐτοῖς χρείας, ἐπιδεδώκασι πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀξίως ἀμειψάμενος πάντων, ἱκανὰς ἀπέδιδου τοῖς χάρισι. τότε καὶ ὁ τζαχᾶς (ἀμηρᾶς δὲ οὗτος τῶν πέρσων ἦν) τὸν τῆς βασιλέως θεὸν τὴν σύνοψιν πολυχρόνιον ὄχλησιν μεμαθηκὼς· εὐκαιρίαν εὑρὼν, καὶ ναῦς κατασκευάσας πολλὰς, ἕως ἑξήκοντα ἀφεῖρε, περσόμισι τοῖς κλυζομένοις, καὶ ἐξ ἐφόδου παύτας κατέχει· ἀλλὰ καὶ τὴν μυληπόλιν καὶ τὴν χίον. ὁ δὲ λαοσθένης δὲ ὁ τοῦ βασιλίως, πυθόμενος τοῦτον τὴν τῆς χίου ἀπέλασεν. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐπεὶ αὖθις σὺν σκύθαις τὸ ῥεῦσιον καταλαβὼν μεμάθηκε, καὶ κατὰ τὴν μολυβδῶπιν τὴν χάρακα πήξασθαι· καὶ αὐτὸς ὡς εἶχε τὸ ῥεῦσιον καταλαβεῖν, ἐξελθὼν τῆς κωνσταντίνου, ἵνα καὶ συμμίξας τοῖς σκύθαις ἠδάμη. μετὰ δέ τινας μετρίας ἡμέρας, μεταπεμψάμενος τὸν τῆς οὐζὰν καὶ τὸν μασαρᾶν, ἐπέσκηψε μετ' ἐπαίνων ἐκκρίτων ἐξ ἐπαθίων τῶν σκυθῶν διελθόντας, κατὰ τὸ ἐξέρρεον σὺν ἵπποις πύτων, καὶ πᾶλλα κτήνη σὺν αὐτοῖς νομεῦσιν, ἀταλαβέσθαι· καὶ μὴ δεδιέναι παρεκπέλευτο. ἡμῶν γάρ φησι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν μαχομένων, ὑμεῖς ῥαδίως τὸ κιλάδιον ἐκπληρώσατε. οὐδαμοῦ δὲ τὸ

σκηνῶ

ξ βασιλέως μακιδόνων καταμαθόντα. καὶ γὰρ ἔπυθοντο μὲν ἀλεξάνδρου τὸ κατ' αὐγυπτον, ὅπου δὲ καὶ ἡ κατ' ἰνδοὺς ἀλεξάνδρεια, ὑπ' ἐκείνῳ οἰκουμένη, οἱ δὲ κομμανοὶ, ἐπὶ σταθμῶν τῶν χρεωδῶν ὄχον, πάλιν δρομοῦσιν εἰς τὰ ἴδια. οἱ σκύθαι δὲ διελθόντες τὰ μεταξὺ τῶν μήκη μέσον γελέης καὶ ἀμπέλεως, εἰς ἃ τὸ μαρκέλλαν τὸ χάρακα ἐπήξαντο. ἔνθα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ σωέσιον φίλας, ἔπεισιν ὑπατοσόλους ἡμέρας αὐτῷ. ἀλλὰ μετὰ καιρὸν αὖθις ἀθροισθέντες, τῆς ἀποίρας ἀπαιθρωπίας ἄχοντο, τὰς μὲν ἀθρακειωΐδας χώρας καὶ πόλεις λεηζόμενοι. ἐστὰ γὰρ, ὡς ἔλεγον, ἅπαν τὸ βάρβαρον, καὶ ἀσυδὰς φυλάττειν οὐ πέφυκε, τότε θεασάμενοι ὁ σωέσιος, ἐπανέρχεται πρὸς τὸν βασιλέα, αὐτίκα γελτὸς μέγιστος γενὸς τῆς τῶν σκυθῶν ἀγνωμοσύνης καὶ ἀθρασίας. καταλαβόντων δὲ πύτων τὸν φίλιππόπολιν, ὁ βασιλεὺς ἐν ἀμηχανίᾳ καθίστατο. καταλαβὼν οὖν ἄμφω εἴ τι σκύθαι καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τὰ κύμελλα. μὴ ἀποχρώσας γοῦν πρὸς τοσοῦτα πλῆθη ἔχων δηλωμένος ὁ βασιλεὺς, πρὸς ἑρμωνάκτα αὖθις ἀπῆδε ἀσυδίας. οἱ δ' αὖθις τῷ ξ βασιλέως ἀπῆλθε θελήματα. σὺν δὴ πολὺ δὲ τὰ τῆς εἰρήνης δήρκει. ἀλλ' αὖθις δὴ τὸν ἴδιον ἔμετον, ὡς κύνες, ἰσράφησαν. ἀπέραντος οὖν τῶν κυψέλλων καταλαμβάνουσι τὸν παρεκόμον, κἀκεῖ θρασυμάσαντες, τὰς θρακειωΐδας κωμοπόλεις ἐλεΐζοντο. ἔαρ δὲ ἀναφαίνοντος, εἰς χαλκεύσαλιν ἤρχοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βουλαρεΐφυζον ἀμφιζίδων, μέρος τὸ φρατὲ ἱκανὸν ἐκλεξάμενος, λοχάδας ἅπαντας, καὶ αὐτὸν σὺν ἤρχοντο πύλους λεγομένους, κατὰ τῶν σκυθῶν ἔπεμψεν. οὓς καὶ θεασάμενοι οἱ σκύθαι κατὰ τῶν ἁμαξῶν ἐφορμηκότας, ἀχεῖτο ῥύμη κατ' αὐτῶν ἴεντο. καὶ ἀγχιμάχου τῆς συμπλοκῆς κατασκευῆς, πίπτουσι τῶν ἀρχοντοπύλων ὡσεὶ τριακόσιοι, ἐκλύμως μαχόμενοι· ἐπεὶ ὧν δὴ πολὺ χρέων βύθιον ὁ βασιλεὺς ἔστενεν. πήσαντες οὖν οἱ σκύθαι, ἀφ' ἧς χαλκοπύλεως διελθόντες, ἐπενεύκασι πρὸς τὸν ἄπρον, ἅπαντα λεηζόμενοι. αὖθις οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπικαταλαβὼν πύζει, ὥστε ἐς τὸ ἄπρον. καὶ μετακαλε-

καὶ ὁ μὲν παλαιολόγος Φοσφὰν τὴν ἱππασίαν πιπαίζων, παίων τὸν αὐτῷ πεζώτως ὑπαντήσαντα, ὁ δὲ ἰυδὺς κατὰ γῆς ἔκειτο. σωίβη δὲ ὑπὸ τῶν σκυθῶν αὐθις διωκόμενον, τὸ ἵππον πληγίτα καταπεσεῖν, αὐτὸν δὲ εἰς τὸ ϖῦρ κριμένον ὀργὸν εἰσδύναι. ἀναζητῶν δὴ πῶ σώζουσαν ὁδὸν, ἐπεὶ ῥαδίως μὴ ἐξὴν αὐτῷ πωτῶν ἐυμηδίαν. δὴ τὸ ἑ σωδεῖς δὴ δέκα ἡμέρας ποὶ ξενίζεται. * σωθίτης δὲ πλανώμενος, ϖείτυγχάνει γυναικί τινι χήρᾳ, καὶ παρ' αὐτῆς ἐφ' ἡμέρας ποὶ ξενίζεται. σωθίτης δὲ * τὸ κινδύνου καὶ οἱ πώτης μεὶ, ϛραπῶται ὄντες, τὸ σώζουσαν τούτῳ ὁδὸν ὑποδεικνύουσιν. ὁ δὴ βασιλεὺς εἰς βερίολ ὂν Δημητρίων, χρήματα ἱκανὰ μεταπεμψάμενος, ἐπιζάτην τοῦ θηρυαλώτου, καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ πατὴρ τὸν ἵππον, μεθ' ὧν ὑπεπήσατο κομμανῶν. οἱ δὲ τοσοῦτοι λαὸν καὶ τὸ πλῆθος τῶν θηρυαλώτων θεασάμενοι, τοῖς ἰγκμόσι τῶν σκυθῶν ἔφασαν· ὡς ἡμεῖς τὰ οἴκοι καταλιπόντες, εἰς ὑμετέραν ἤλθομεν βοήθειαν. οὐ χρὴ δὴ κινοῦς ἡμᾶς ἀποπεμφθῆναι, τοσούτους ὄντας ὁδηγούς. μεμφομένων δὲ πολεμίους ἡμᾶς ἔχετε. πρὸς τοῦτο ἀνέβλεψαν οἱ σκύθαι. τῶν δὲ κομμανῶν τὸν μὲν φερόντων· σφοδρὸς ἀναμένων αὐτὸν ἀναβήνυται πόλεμος· καὶ κατὰ κράτος οἱ σκύθαι ἡττῶντο, εἰς τὸ καλουμένου ὀχολίμενον μόλις ἰσωθῆναι. ϛενούμενοι δὲ ϖρὸς τῶν κομμάνων, ἐφ' ἱκανὸν σκῶσι διέτριβον. ἡ δὲ γε τοῦ καταπεμαζομένη ὀχολίμνη, μεγίστη μὲν ἐστι κατά τι Δημήτριον καὶ ϖεῖμητρον, καὶ τῶν ἐπίων δὴ ποτε Φημιζομένων λιμνῶν, μηδεμιᾶς εἰς μεγέθους λόγον ἐλλείπουσα. κεῖται δὲ τῶν ἑκατὸν βυτῶν ὑπερθεν, καὶ εἰς αὐτὸν μίγνυταί τι καὶ κάλλιστοι συῤῥέουσι ποτα μοὶ, καὶ κατὰ νότον μεγάλας καὶ φορτηγοὺς ἔστιν ἀνέχουσα νῆας· ὡς ἡ καὶ πόθεν ἐλλὴν τὸ βαθος αὐτῆς. ὀχολίμνη δὲ καπωτόμασται, οὐχ ὅτι καπὸ λινὸς καὶ βαρυόδως ἀναδίδωσι ὀποφορὰν· ἀλλ' ὅτι * ἐκωλικὴς ποτὲ ϛραπὰς ὑπὸ φοιτησάσης τὴν λίμνη (τοῦτο δὲ τοῦτ' ἴσασιν, οὗτοι ἡ ἰδίως ἀπικάλεσι γλῶτα) καὶ ϖεὶ οὖν ἔχουσι τὴν λίμνης αὐλισαμένης τὰ ϛραπᾶς, οὐχολίμνιον τοιοῦτον ϖροσηγορεύκασι, μετὰ ϖροθήκης εἶναι ἓ υ φωνήεντος. τοιοῦτον γάρ τι καὶ δὴ αἰολέανδρα ἓ βασ-

* σωθεὶς δὴ

* λίκωλικὸς. ὁ

* οὐκ ὅτι

θεασάμενος, πρὸς τὸν διογένην ἔφη, ὅρα καὶ σπαθᾶν νικηφόρει. ὁ δὲ γοργῶς ἀποκρινάμενος, παύσῃ αὐτὸν κατὰ τῆς ὄψεως. καὶ, ὡς τὸ βασιλικὸν ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις διηγουμένου ἠκηκόειμεν, οὐδὲ πω πολὺν ἢ βδελυξόμενος αὐτὸν ἐθεάσατο· καὶ ὡς, εἰ μὴ τῷ σημείῳ φησὶν, ἐγὼ κατ' ἐκεῖνον τὸν ἡμέραν κατεῖχον, ὑπὲρ τὰς ἰδίας τρίχας πλήξας αὖ σκύθας αἰσθόμενος. ἀνέμου δὲ πνεύσαντος, καὶ τῶν πατζινάκων ἐφεσθαλλόντων, οὐκέτι ἰσχὺν ἔχει τῷ σημείῳ κατισχύειν ὁ βασιλεύς· ἐπεὶ δέ τις σκύθης, μεταχειρισάμενος δόρυ μακρὸν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἔπληξεν αὐτὸν κατὰ τὸ γλουτόν· διέτρησε μὲν τὸν χρῶτα οὐδαμῶς, ὀδυνῶν δὲ ἐνεπίπτησιν ἀνήκεστον, ἥτις ἐπὶ πολλοῖς διέμεινεν ἔτεσι. διὰ τοῦτο δὴ τοσοῦτον βιαθεὶς, τῷ σημείῳ ἀβεβαίως κατατίθησιν, ὡς μηκέτι ἐρᾶσθαι παρ' αὐτοῦ. οὕτως δὲ διὰ τῶν νύκτα διεσωθη εἰς γολόην· ὅπερ ἐν ἐλεγον οἱ πλέιστοι, ὅτι * τῶν δρίφακα εἰς γολέην καλὸν ἀσπληκτον κομιεῖ. ἐν μεθ' ἡμέρας καταλαβὼν τῷ βορέῃ, διεκαρτέρει, πρίασθαι οὐ βουλόμενος· ἐθέλων.

ὁ δὲ παλαιολόγος ἐν τῷ Φεύγειν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καπνιχθεὶς τῷ ἵππου, ἀπώλεσε τὸν. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ ὢν, καὶ τὸν κίνδυνον ἰσάμενον ὑπὲρ κεφαλῆς ὁρῶν· βδιαβήσας, ἤ που γένοιτο οἱ τοιοῦτον θεάσασθαι, ὁρᾷ τὸ τῆς χαλκηδόνος πρεσβύτερον λέοντα, βεῖ οὗ ἵππων ἐμπεφορημένων, τῷ ἱερατικῷ σολῷ ἠμφιεσμένον, καὶ ἵππον σπανίδιον ἀφ' ὑψηλοῦ. ἐν ᾧ σπεύδας, ἔχετο τῆς φυγῆς· τὸ δὲ ἱερὸν ἐπεκεῖνον ἄνδρα οὐκέτι πυθόμενος· ἐξέχετο δὲ τοῦ ἀνδρὸς ὁ παλαιολόγος, καὶ διαφερόντως ἐπεμε. διὰ τὸ βδιον τῆς ὀρέξεως. ἔπι οὖν διὰ τὸ θερμοτάτως πίστιν, τὸ εἰς τὸ ἄνδρα τοῦτον, ὁ παλαιολόγος θεὸς ἔτυχεν ἐπιφανείας. εἶτ' ἄλλο τι ἐκ τῶν ἀγγοίας ἀποῤῥητον κατὰ τοῦτον ἀρχιερέα τὸ φαινόμενον· οὐκ ἴχω λέγειν. διωκόμενος δὲ ὑπὸ τῶν σκυθῶν εἰς ἑλώδη τόπον ἐν σωτηρίᾳ ἐσελθὼν βδιεγχάσας γραπώσας τὸ ἀριθμὸν ἑκατὸν ἐκ τῶν πεντήκοντα. βδιεκυκλούντων δὲ αὐτὸν τῶν σκυθῶν, ὁρμήσας κατ' αὐτῶν συνεβούλευε. χρὴ δὲ δι' ὅρκων τοιοῦτόν τι βουλὴν ἐμπεδῶσαι, ὃ δὴ καὶ γέγονε.

καὶ ὁ

ἠθέλησε· καὶ τότε μὲν δὴ οὕτως ἐπαύσατο πληγὰς, τῆς κόρυθος αὐτῷ διὰ τὸν ἀσθμὸν τὴν ἀσπίδα πληγῇ, τῇ δὲ σκύθῃ κεφαλὴν φιλῇ τὸ ξίφος ἐνσείσαντι. ὁ δὲ ἰνδὸς * ἄφνω κατὰ γῆς ἔκαπ. τὰ τῶν πυγμάτων οὐκ ἀμέτρως φυγὴν διασώζων. ὁ πρωτράτωρ· αἰφάλαγγις χαίρων ἤδη διαπεπάθηκως, φεύγοντων ἀκρατῶς· ἐνατί, φησὶν, ὦ βασιλεῦ, τὸν λοιπὸν πεφεύγατε ἐστοῦθα ἐγκαρτερῶν; ἐνατί τὸν ζωὸν ἀφεὶς δίωκτε, ἀφειδήσας παντάπασιν τῆς σαυτὸ σωτηρίας; ὁ δὲ, βέλτιον ἡγοῦμαι μαχομένους ὑποθανεῖν, ἔφη, ἢ ἀθυμίᾳ πεπτωκότας σωθῆναι· ὁ δὲ πρωτράτωρ, εἰ μὲν τῶν κοινῶν ἕνεκα τις ὢν τοῦτ' ἔλεγεν, ἐπῄνουν ἂν ἀξίως· εἰ δέ γε ὑπὲρ θάνατον κοσμικὸν ἐπάγει τὸν κίνδυνον, ἐνατί μὴ τὸ βέλτιον αἱρῇ; εἰ γὰρ σωθείης, καὶ αὖθις πλειόνων νικήσεις. τὸν οὖν κίνδυνον ὑπὲρ κεφαλῆς ἤδη ἰσάμενον ἰδὼν ὁ αὐτοκράτωρ, καιρὸς ἤδη τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἶπε· πλὴν ἀλλ' οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι φρονητέον ἐστὶν, ὅπως μὴ τοῦ ἡμετέρου διώκοντες τὸ τῶν ἐπιτιθεμένων σωτῆρας αὐτοῖς ἀπολέσωμεν· ἀλλὰ χρὴ, ὑπολείψαντας τὴν χεῖρα, τοῦ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς ἰσαμένους σκύβας, κατ' αὐτῶν ἐξιππάσασθαι. ὡς δὲ ἔπαθεν, θεοῦ ἐπαρήγοντος, γενόμενος ἀριστερᾶς. ἐφ' ἵππων ἄτερα βαδιούμεθα. τοῦτ' εἰπὼν, καὶ τοῦτ' ἄλλους ἐπεύχας· πρῶτος αὐτὸς, ὡς πῦρ, κατὰ τῶν σκυθῶν ἦτο, καὶ τὸν σωματοφύλακα παῖει. ὁ δὲ ἰνδὸς ἐκκυλίσθη τὸ ἐνίδρας. καὶ οὕτως δὲ σκυθικοῦ σωματισμοῦ διαφευγόντος, μετὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τὸ ἔπαθεν τῶν σκυθῶν κατέλαβε χώραν. τὸ δὲ πρωτράτωρ, ἐλιόθησαντος αὐτῷ τὸ ἵππου, καπνιχθῆναι συμβὰν ἐς δὲ τις τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ἀναβὰς τὸ ἴδιον αὐτῷ ἐπιδίδωσιν ἵππον. ἐφθακὼς δὲ τὸν αὐτοκράτορα, εὐκαίρως αὐτῷ χωρίζεται. φθάνουσιν οὖν αὖθις καὶ ἵπποι σκύβαι τὸ βασιλέα· καὶ ὃς ἀναβὰς ἐπιφρίξας, πλήττει τὸ διώκοντα. οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους, ὡς οἱ τότε παρόντες ἔλεγον, ἀνῄρει. ἐς δέ τις σκύθης ἐκκηφέρει τὸ δορύ, ἐξόπιθεν φθάσας, καὶ ἤμελλεν ἐμπελεῖν, ἐν ὁ αὐτοκράτωρ θεασά-

κατὰ τὴν ἀσπιδηφόρον γένεσιν· ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ἐναντίων σὺν ὀλίγοις τισὶν ἱππεῦσιν ἐπέπλευσεν. οὕτω πίνειν ἐπιμαζοιμόρου τὴν ἀσπιδηφόρον πάρεστιν αἰσθάνεσθαι οἱ σκύθαι, καὶ αὐτοῖς ἅμα ἁμάξαις καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐρχόμενοι. συμμαγίαν δὲ ὁ πολέμου ἀπὸ πεύκης μέχρι ἑσπέρας, αἱμορραγία γέγονε πολλὴ, ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πιπτόντων συχνῶν. ὁπλίτης καὶ λέων, ὁ δὲ ἀσπιδεφόρος τὸ διογένους ὑὸς, σφοδρότερον κατὰ τῶν σκυθῶν ἐξεπαράσσοντο. καὶ τελέου δὲ διόντος πρὸς τὰς ἁμάξας ἀθρόους καιρίαν τὴν τυχοῦσαν πίπτουσιν. αἱρεῖται δὴ, τὸ κρατοῦν τοῦ ἀδελφὸς, ὁ καὶ τὸ λατίνων ἡγεμονίαν ἐμπεπιστευμένος, πάντα τὸν τῶν σκυθῶν ὁμιλον ἀνύποπτον θεασάμενος, ὅλους ῥυπῆρας ἐνδεδυκότας, καὶ μέχρι τῶν ἁμαξῶν ἑαυτὸν ἐμβαλὼν, καὶ γυναῖκας ἀγωνισάμενος, μετὰ ἐπὶ καὶ μείζων ἀνέστρεψε, τὰ ἄλλων ἁπάντων ἀθρόα τῶν σκυθῶν ὑποσφαγιάζων τε καὶ κατασχεθέντων. τῆς δὲ μάχης ὅλη τριταίης ἰσταμένης ἐπ, λοχαγοί τινες τῶν σκυθῶν, μετὰ τριακοντα πρὸς τῆς ἐξ χιλιάδων ἀνεφάνησαν ἐρχόμενοι. σκέπτ οὖν στέγειν πρὸς ποσὶν οἱ ῥαμνῶσι ἔχοντες, τὰ νῶτα ἑλικοειδῆ διδόασιν. ὁ μὲν τε βασιλεὺς προσέβαλε τῆς οἰκείας δυνάμεως· καὶ ξιφηφόρον αἰσθάνεται, τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ δὲ λόγου μητρὸς τὸ ἀμύθορον σημαίνει κατέχων. ἴσταται μεθ' ἱππείων ἡνιόχων αἰσθῶν ἅπασι κατελειφθεὶς, νικηφόρον. φησὶ ὁ ὑὸς τοῦ διογένους, καὶ μιχαὴλ πρωτοπρόεδρος αὐτοκράτορος δὲ δούκα, καὶ ἀσηλεφοῦ αὐτοῦ, συμπαρόντων καὶ πρώτων θεραπόντων. ἀπαγθέντος δὲ τινες περὶ σκύθαι τρεῖς, οἱ μὲν αἴρουσιν αὐτὸν ἑκατέρωθεν δὲ χαλινοῦ· ὁ δὲ ὀπὸ τῆς κνήμης τὸ δεξιᾶς. ὁ δὲ τοῦ ἑνὸς τὸν χέρα ἰσθὺς ὀπτάμενος τὸ ἕτερον δὴ, τὸν ἀκινάκην αὐτοῦ ἁτένας, καὶ ἐμβεβηκὼς, ἀποθέρμηνεν ἐπίησε· τὸ δὲ τὸ κνήμης πῶν κατέχοντα τελήσει κατὰ τῆς κόρυθος. τὸ δὲ φορὸν δὲ ξίφους ἐλαφροτέρου ἐπίνευκε, πλεύσαντος μὴ δυνῶν θάπερον αὐτὸ συμβαίη· τῆς σφοδροτέρας φορᾶς τῶν ξιφῶν ὡς ὅπλα ὁλολιθαμούσης· καὶ ἡ τὸν ἑαυτοῦ ὠδὰ τελήξας, ἢ τὸ ἵππου, ἐν ᾧ ἐπωχεῖτο, καὶ οὗτος ἀλώσιμος τῆς ἐχθροῦς

χώπτης.

βασιλεὺς καταλιπὼν τ̃ τῶν πλοίων πλιορκίαν, ἐπὶ δυχερὲς ἰὼν, κ̃ καιροῦ ὀλεσθρίου· ἀβέ πνα εὔακα, αἰγχοῦ τὲ ἴδρυ ἀξκεισθμον, τ̃ χάρακα ἐπῆξατο, βουλεύσθω· εἰ χρὴ πεσεῖσθαι πῖς σύθαις. ἀλλ' ὁ μὲν παλαιολόγω, κ̃ ὁ καλῶν χρηγόρι, τ̃ μετ' * αὐτὸν ἐπεβάλλοντο πόλεμον. σπεύδουλον δὲ τ̃ μεχάλω προδλάβαι κατάλαβεῖν. οἱ γὰρ σκύθαι πρόσθμους ἡμᾶς καὶ ὠπλισθμένους μετ' εὐκοσμίας θεώμθοι, οὐδαμῶς τὸν καθ' ἡμῶν αἰαθαρρήσειν πόλεμον. ἔλεγον. εἰ δὲ καὶ οἱ ἵππεῖς ἅπερ τῶν ἀμαξῶν τὲ πλέμου καταπλήσσειαν, εὖ ἴσθι ὡς τ̃ πληθήσοντα. καὶ ἡμῖς τὲ λειπὲ ἐχύρωμα ἐρυμνότατον τ̃ μεχάλω ἔχεμθ προδλάβας. τούτων οὖν τῶν λόγων τριζομένων, εἰ τὲ διογένους ἠὲι, ὅ,τι λέων καὶ ὁ νικηφόρω, ὀπόσα τῶν σφοδροτέρων ἵππων, σὺν χαλινοὺς ἀφελόμθοι, κατὰ τῶν κίγγρων ἐξήλασαν· ἐπεπόντες, μὴ δέδιθι βασιλεῦ· αὐτοὶ γὰρ σὺν ἀκινάκεις ασασόμθοι, σὺν σκύθας ἀξκεισόμθα· ὁ δὲ βασιλεὺς φιλοκινδυνότατος ὢν, οὐδ' εἰς νοῦ ἔλας αὐτῶν σὺν λόγους βαλλόμθω, τὰ κατὰ τ̃ βασιλικὼ σκιλὴν πὶ αἰαθέμθος ἐς τὸ βέτεινον ἐξέπεμψε. τὸ δὲ στράτευμα ἐπέπαζε, μὴ λύχνου μηδὲ πῦρ ἀράψαι τ̃ ὠδὴν κατὰ τ̃ ἐπέρχειν σκοπόν· ἀλλὰ σὺν ἵππους κατέχοντας ἐχρηγορέναι μέχρις ἡλίου αἰατολῆς. κατὰ δὲ τ̃ περιοδρον τὰς δυνάμεις διελὼν, καὶ εἰς πλίνου σχῆμα τὰς φάλαγγας κατασκεύμθω. ὠδὴν ἐπὶ ἐξετο τ̃ στράτευμα. κ̃ τ̃ μέσου χώρου τῆς ὠδῆς, μετὰ τ̃ πεσκοπτῶν αὐτῶ συγχωῶν. αὐτὸς εἶχε. κ̃ ξ̃ ἀδελφοῦ αἰδριανοῦ τ̃ λατίνων * ἡγεμονεύοντος, τὸ στέρνον ζυναίοις αἰθρῶν· τοῦ ἀπ' ἀσελθῆς χαμβρὸς αὐτῶ νικηφόρω καίσαρ ὁ * βασιλεὺς· κατὰ τὸ σλεχιὸν ὅ,τι καταμονῆτης κ̃ ὁ παπλίκιω· τῶν δὲ ἐθνικῶν ὅ,τι σύζας κ̃ ὁ καρατζᾶς. ἐξ δὲ τὸ ἀριθμὸν διελόμθω, τ̃ αὐτῶ φυλακλῶ ἐπέτρεψε. σὺν δὲ δύο ἡμᾶς ῥωμαικὸ διογένους, νικόλαον τ̃ μαυροκατακαλὼν, καὶ τ̃ ἰωαννάκλιν, καὶ τ̃ ἀρχοντα ζαργαγίας τ̃ ἀμπίτλω, κ̃ ζευλιὼ τινα, πατρῷον θεράποντα. ἀλλὰ κ̃ οἱ σκύθαι σχῆμα πλίμου διατυπώσαντες, ἰλαδὸν κατὰ

* αὐτὸν

* ἡγεμονεύοντος. τὸ στέρνον ζυναίοις κ̃ μελισσηνὸς

χασμοῦ ἐυρεθήσεσθαι. δύο οὖν οὕτω παρῆλθον ἄρμα, καὶ τὸ ἡλιακὸν φῶς ἅπαν λείποιπεν, ὡς ἀφεγγὲς τ᾽ ὅλον δόκειν ἠρεμοῦν, ὑπεσκιασμένοις αὐτῷ τῆς σελήνης. καὶ οἱ μὲν σκύθαι πωικαῦτα ἐκθαμβοι γένασιν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναδίδωσιν αὐτὸν τῷ ἐν λείνῃ τᾷ περίτῃ, καὶ ὃς τ᾽ ἐς τ᾽ βασιλέυουσαν ἦψατ᾽. οἱ δὲ βάρβαροι τῆς ἑαυτῶν φρονπίζοντες σωτηρίας, ἐπὰν εἰς τ᾽ νικίτζαν ἔφθασαν, νυκτὸς ἀναιρεῦσι τὸν φύλακας, ἀμελῶς ἐπὶ τῷ αὐτῷ διατεθέντας φυλακὴν, καὶ ἐπαναρρέφουσι ἐς τὸν πύλωνας. ὁ δὲ νικητὴς μετὰ τῶν ἅπλοίπων σωθεὶς καταλαμβάνει τὴν αὐτοκράτορα, εἰς * λόλιον. μεμαθηκὼς δὲ τᾶτο ὁ βασιλεὺς, καὶ πεισθεὶς μὴ οἱ πρίσ- * Γολίλιον
θεις ἅπαν τὸ σκυθικὸν κατ᾽ αὐτὸ ἐρεθίσαι τὸ, ἐπαπαίσασιν αὐτῶ· οὐκ ἐνίκησεν δὲ πεισθεὶς ἐς μάχλιν αὐτὸν ἐπορεύνετο, καθάπερ ποτὲ Iliad. β'. v. 6.
τ᾽ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονα· ἀλλ᾽ ἀναζίσας ἐς μάχλιν, καὶ τ᾽ σὺν αὐτῷ μετὰ τῶν ταγμάτων διελθὼν, τ᾽ χάραξα πρὶ τῷ βιτζίνᾳ ἐπῆξατο· ἔνθα καὶ πολλοὶ χορταγωγίας ἕνεκα ἔξω χάρακος ἐξελθόντες ἀνηρέθησαν. κατὰ δὲ τ᾽ πρῶτον καταλαμβάνει τῷ τλίσκεσθαι· κἀκεῖθεν εἰς ἀκρολοφίαν πινὰ, τ᾽ ἔξ συμείων καλουμένην, ἄνεσι· τῇ δὲ μετ᾽ αὐτὸ ἀγχοῦ πυ τῆς θρίσσας εἰς τ᾽ προπρίσσιστα πταμὸν τ᾽ χάρακα πήξας. ἐπεπαισάνησι δ᾽ οἱ σκύθαι τῇ τῶ βασιλέως σκηνῇ, ἀνῆλον τῶν φιλῶν τῶ στρατῶ ἱκανοὺς, καπίσχον δὲ καὶ ζωοὺς οὐκ ὀλίγους τῶν μαιχαίων. καὶ θρούσ ἅπι τούτῳ ἔξ στρατόματος ἠρτο πλὺς καὶ σύγχυσις, ὡς καὶ τῷ βασιλικῷ καπαπίσαι σκιλιῶ, σὺν τῶν ἀπάκτως θεόντων ἵππων. ὅπερ καὶ κακὸς οἰωνὶς ἐδόκιζεν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐνθὺς ἐπιχηθεὶς, καὶ καταφέλας τ᾽ θόρυβον, μετ᾽ εὐπαξίας καταλαμβάνει τ᾽ θρίσσαν, πλιορκήσων πάντῃ δ᾽ ἐλεπλέων. καὶ δὴ πα ἔργου ἀψάμενος, μίαν τῶν πλούρων αὐτῆς καπαράξεως ἐσῆκε μετὰ πάντης τῆ στρατόματος. αἱ δὲ δύο ἀκροπόλεις πιαύτης πλέως ἐφυλάσσοντο ὑπὸ τῶν ἰδίων, τῆ τ᾽ σκυθῶν ἐπιχηγοῦ, τῆ λεγομένου πάθου, ὑποχωρήσαντος τῆς θρίσσας, καὶ πρὸς ἐμμαχίαν ἐπέρους σκύθας * ἀπιλθόντας συγκαλέσαντος. ὁ δὲ * ἀπιλθόντας

αὐτῶν οἱ σκύθαι ἐθεάσαντο. ὁ δὲ πταμὸς αὐτὸς ῥεῖ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν δυσικῶν ὀρῶν, σκάδιδσιν * διὰ τῶν καταῤῥακτῶν· μετὰ πολλὰ δὲ πέντε πινῶν στμάτων εἰς τ πόντον τ εὔξεινον ῥεῖ· μέγας τε καὶ πολὺς διὰ πολλῆς πεδιάδος ἐρχόμενος, ναυσιπορούμενός τε καὶ τῶν πλοίων τὰ μέγιστά π καὶ Φόρτηγὰ πλεῖν τούτῳ τῷ ποταμῷ * ἐπανήκεσθ. οὐ μίαν δὲ πεσσηγορίαν λαμβάνει· ἀλλὰ τὰ ἀνώτατα μὲν, καὶ πρὸς τὰς πηγὰς, σλάνουβις τεύτῳ ὄνομα· τὰ κάτω δὲ, καὶ πρὸς τὰς σκολὰς, ἴσρος μετονομάζεται. ἐπειδὴ γοῦν διὰ τάτε ξ ποταμοῦ τ ἐφορδιῶν μαχόμενον ἡ τῶν σκυθῶν μοῖρις ἐθεάσατο, ἐξ ἡπείρου δὲ καὶ τ αὐτοκράτορα μετὰ στρατεύματος πλείονα αὐτῶν ἤδη καταλαμβάνοντας ἐμεμήκεσαν· ὡς ἀμήχανον τὸν μὲν ἑκατέρων μάχην ἐυρίσκεσθαι, τρόπον ἐπιζήτουν, δι' οὗ γένοιτ' ἂν τ ἐξὺ ξ κινδύνου. * πέμπουσι γοῦν πρέσβεις ἑκατὸν πρὸς τῆς πεντήκοντα σκύθας, ἐπρωτῶντας τὰ * ἅμα δὲ καὶ ἀπειλοῦντα μεταξὺ τῶν λόγων παρενέροντας· ἔτι δ' οὖ καὶ * ἐπηχνουμένου

τάτων αἰτήσει καβιεύσαι θελήσει, μεθ' ἱππέων χιλιάδων τριάκοντα συμμαχεῖν τῷ αὐτοκράτορι, ὁπηνίκα βούλοιτο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τὸν ἀπάτην Δραγεὺς τῶν σκυθῶν· καὶ ὅπ τὸν ὑπόγυιον κίνδυνον Δραφεύγοντες, τοιαῦτα Δραπρεσβεύσαντες· καὶ, εἰ ἀσφάλεια ὅλως τύχοιεν, τ ὑποκρυπτόμενον αὐτοῖς πῦρ εἰς πυρὸν ἀνάψουσι μέγα· τὸν πρεσβείαν οὖν ἐδέχετο. τάτων δὲ τῶν λόγων σωτηρομένων· νικόλαός πς τῶν ὑπογραμματέων, τῷ αὐτοκράτορι πρεσελθὼν πρὸς τ οὖς, καὶ * ὑποψυθυρίσας, κατὰ ταυτὸν τὸν ἡμέραν, βασιλεῦ, ἔκλεψιν τὸ ἡλιακοῦ φωτὸς πρόσσημα γνήσιον. τὸ δὲ Δραπρυτ. σκεῦος ἐπόμνυτο μὴ Δραψεύσασθ. ὁπόταν δὲ ὁ αὐτοκράτωρ φησὶ [φησὶ] σκύθαις ἐπιτραφεὶς· ἀπόμνυμι· καὶ εἰ μὲν σημεῖον * ἔχουσι ταύτην τὴν ἡμέραν ἔκδηλον γένηται, ἴστωσε πάντες, ὡς ἐγὼ μὲν ὑποπτον οὐσαν τ ὑμῶν πρεσβείαν εὐλόγως οὐ δέχομαι, ἐπ σκ ἐπ' ἀληθείας οἱ φαλαγγάρχαι ὑμῶν τὰ περὶ εἰρήνης Δραπρεσβεύσονται· εἰ δ' οὐ, Δραμαρτὼν αὐτὸς τὲ συ-

χασμοῦ

* ἐκ διὰ τῶν

* ἐπανήκεται

* λείπει ἴσ. ἐκκλίνειν

* ἴσ. περὶ εἰρήνης:

* ὑπηχούμενοι, οἱ

* ὑποψιθυρίσας

* ἴσ. συγκαθτίθημι.

* ἐξ ὑρωσῶ πατεῖ

κράτορ- τῶν κατὰ τὴν μακεδονίαν καὶ ἵππον αὖθις ἐπαναστρέψασης ἠλίζοντο, καὶ ὥσπερ ἰδίαν τὴν ἡμεδαπὴν ἀνίτως πάντη παροικοῦσης ἐλπίζοντο. τοῦτ' ἀκούων ὁ βασιλεὺς, σὺν ἡνίκετο τῶν ῥωμαϊκῶν ἐρίων ἔσω σὺν σκύθας περσικῆν, ἱκανὸν δὴ σωσιλοχὼς φράδμα, κατελαμβάνει τὴν ἀδριανούπολιν· κἀκεῖθεν πρὸς τὸν λαρδίαν ἄπεισι. καὶ προχειρισάμενος ἡγεμόνα χωρῆναι τ' *ἐφορ- *ἱππεῖων βιὼ, κατὰ τῆς ὁρίστρας ἀφαπόντιον ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ὅπη παραγένοντα ἡμέρας ὠὸ αὐτὸ που ἐγκαρτηρῶν. ἐβουλεύετο δὴν, εἰ χρὴ τὰς κλισιάρχας διελαυθότας, τὴν μετὰ τῶν σκυθῶν ἀναδέξασθαι μάχην. οὐδὲ κύκλον ὡς ἐναύσιον πυνθάνεται βεβίαστο ψεῦσαι, ἀλλ' ἐφ' ἱκανοῖς ἔπεσι τὰ ῥωμαίων ἐκυμαίνετο. ὁ ῥηξ οὖν νικηφόρος ὁ ζουβίνιος, καὶ ὁ μαυρικατακαλὼν χρηγόριος, ὃν πρὸ πολλῶν παραγένοντα χιλιάδων ὁ βασιλεὺς ἀφῆκε τῶν σκυθῶν ἐαλωκότα ἐαυτῷ, οὐλαμὸν τὸν μετὰ τῶν σκυθῶν σωσχώρουν πόλεμον. ὁ δέ γε παλαιολόγος γεώργιος, καὶ νικόλαος ὁ κατακαλὼν, καὶ ὁπόσοι ἄλλοι νέοι ἀκμάζοντες, τῷ τῆ βασιλέως προσκειμένοι θελήματι, ἐπίτρεπόν τε τὴν τῆ αἵματος ἐκλεῖσθαι, καὶ τὴν μετὰ τῶν σκυθῶν ἀναδέξασθαι μάχην κατὰ τὸ παρίστερον. σὺν πύστις ἦ οἱ δύο υἱοὶ διογένους τῆ αὐτοκράτορος, νικηφόρος τὸ καὶ λέων, οἳ μετὰ τ' αἰνεχθῆναι αὐτὸν ἐς τὴν τῆ βασιλέως βεβιωκὴν ἐο τῆ πρφύρα ἐξ αὐτῆ ἐπιχθόνιον· ὡς σὺν ἡ σὰλπιγξ μέγα ἠχήσασα, ἅπαντας [ἐς] τ' ἐσῆς τ' αἷμον ὀδὸν οἰστρὴ κατὰ τ' σκυθῶν κρυτέρπτο· ὁ βρυέννιος, πολλὰ κωλύων τ' αὐτοκράτορα τῆ ἐγχειρήματος, ὡς σὺκ ἔπαθεν· ἐμφωνηματικῶς φησὶν· ἴαθι, ὦ βασιλεῦ, εἰ τ' αἷμον δίλῃπι, σὺν δρομικωτέρους τῶν ἵππων δοκιμάσεις. ἐρωτήσαντος δέ τινος, τί ὁ λόγος οὗτος βούλεται; ἐν τῷ φεύγειν (φησὶν) ἅπαντας. οὕτως γὰρ ὁ αἰνὴρ, εἰ καὶ σὺν ὀφθαλμοὺς δι' ὀπτασίαν ἐξεκέκοπτο, ἀλλὰ, τό γε ἐς στρατηγικωτάτην βουλὴν καὶ πρᾶξιν, δεινότατος τῶν πολλῶν καὶ τακτικώτατος ἐγνωρίζετο. ἐπὶ δὲ τὸν ἱππεῖων χώρημον, μεθ' ἑκατὸν στρατιᾶς καὶ σίλου, ἀφὶ τῆ ἵππου ἐρχόμενος κατ'

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον ζ.

* τζελγοῦ dicitur poſtea.

ΕΠαφαίντ@. αὖθις, ὁ * τζελιοῦ (σκύθης δὲ οὗτ@.) ἡμῶν τῶ σκυθικοῦ φρατρύματ@., τὰ ὑπερκείμενα τῆ Παιονίαις πίπτει διελθὼν, σύμμικτον ἐπιχώμ@. φρατρύμα, ἐκ τ σωρομάτων, καὶ σκυθῶν, ϗ ἀπὸ τῦ δακικοῦ φρατρύματος ὀλίγους, ὧν ὁ οὗτος καλούμ@. τολομὼν ἡμαγωγὸς * ἰῶ, τὰς κατὰ χαλούπολιν πόλεις ἐληίζετ@. καὶ λείαν πολλὴν αἰχαλβόμεν@., κατέλαβε θεῖ τ χωρίον καλούμενον σκοτεινόν. τοῦτ@ μαθὼν ὁ μαυροκατακαλὼν νικόλα@., ϗ ὁ βεμπτζιώτης, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν καταλαμβάνουσι τὸ πάμφυλον, ἀπὸθεν δὲ τ τυχούσην πολίχνιον. τὸν δὲ σκοπὸν τῦ ῥωμαϊκοῦ φρατρύματ@. ἐυρόντες οἱ σκύθαι, παρείποντο ἰχνηλατοῦντες οἷον τὸ φράτρυμα. ἀνωχλούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας, διεσκωπᾶτ ὁ μαυροκατακαλὼν, εἰ χρὴ ἐπισβαλεῖν τοῖς σκύθαις. τῶν δὲ λοχάδων τῦ ῥωμαϊκοῦ φρατρύματ@. ἐπὶ τὸν ἐπιτρεψάντων, ἐπὶ καὶ αὐτὸς μᾶλλον ἐπὶς τοῦτ@ κατέβρεπ@. ἰῶ, τειχῆ διελὼν τὸ φράτρυμα, καὶ τὸ ἐυάλιον ἠχῆσαι κελεύσας, ξυμμίσγουσι τοῖς βαρβάροις. πολλοὶ μὲν οὖν τῶν καῦτ@ τρωθέντες πίπτουσι, κτεινόντ@ δὲ οὐχ ἧσσους. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τζελγοῦ * ῥωμαίων μαχέμ@., ϗ ὅλας σωτερίσεων φάλαγγας, καιρίαις πληγαῖς ἀφῆρπ τ ψυχήν. οἱ πλείους δὲ ἐς τῆ φεύγειν πίπτοντες, εἰς τ ἀναμεταξὺ τῦ κομυλοῦ σκοτεινοῦ καὶ πυκνὴν ῥῶκα ἀπεπίζοντο, ὑπ' ἀλλήλων συμπατούμενοι. λαμπρὰν πίνυν κατὰ τῶν σκυθῶν νίκην οἱ τῦ βασιλέως ἀράμοι, εἰσῆλθον εἰς τ μεγαλόπολιν, μετὰ τῦ τῶν καῦτ@ ἀσχημοθέντ@ μεγάλου δομεστίκου τῆς δύσεως, ἀδελφοῦ τῦ κομνηνοῦ καὶ αὐτοκράτορ@

* τζελγοῦ dicitur poſtea.

* ἰῶ. ἀ

* γωναίων

ἰσλόιτας ὁμοῦ καὶ σιδήρεα: ἀνέστιλε δ' αὐτοὺς ὁ παῖδικός, ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἐυσθενὴς καὶ τὰ μέλλοντα ῥᾷστα καταμηχάσασθαι δυνατός. ἰσαιθρίων οὖν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων, καὶ οἷον ἐπέρου τινὸς ἐξ ἐπέρου κίνησιν ἀπεκδεχομένου, καὶ μηδὲ σύνηθες ὄντων τοῖς στρατιώταις, κατὰ τὸ μεσαίχμιον, ἐξ ἑκατέρου τῶν στρατοπέδων ἐπτὰ πλοῖα κατέπλωσαν. ἐπεὶ δὲ σὺν μηχανῇ [τινὶ] ὁ ἥλιος, ἕκαστος τῶν στρατηγῶν ἅτε τοῦ ἰδίου παρεμβολοῦ ἀπόντος. πύπυ δὲ σὺν ἡμέραις γεγονότος, καὶ πρὸς μάχην ἑτοίμων τῶν σημαγωγῶν, καὶ πλέμου σχῆμα καθεκάστην ἀφεστηκότων· ἐπὶ μηδενὶ τοῦ πρὸς ἕτερον ἀπροφάσιστα μάχην: κατὰ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας ἀναχωρεῦσιν οἱ σκύθαι. αἰσθόμενος δὲ ὁ παῖδικὸς πύπυ, θαῦμα καὶ πάθημα αὐτῶν ἤλαυνεν. ἀλλὰ πρὸς (Φασὶ) τοῦδε λύσιον ἅρμα. προφάσεως γὰρ οἱ σκύθαι, δηλήθην τοῦ σιδήρου. καὶ πύπυ μὴ καταλαβὼν, ἀναλαβόμενος τὰς δυνάμεις, πρὸς ἀδριανούπολιν ἐπαναζύγνυσι. καὶ τῶν στρατιωτῶν ἕκαστον οἴκοι προθύμως κελεύσας, αὖτις πρὸς τοῦ βασιλέυοντος ἐπανέζευξεν.

Plutarch. initio Nicix, ex Pindaro.

πάντας. Θεασάμενοι δὲ οἱ Σκύθαι, μετὰ τῶν λαφύρων καὶ τῶν ἠρυκαλώτων, τὰ ὅπλα τὰ ὀπίσω τῶν σκυθῶν ἐναθέντας κατὰ τὴν πύρην ὄχθην διῃρημένα, καὶ τὸ ἕτερον μέρος ἐπὶ τὸν ἅλιον ἐκπεπτωκὸς, ἠχθοντο κελεύσαντες σὺν ἀλαλαγμῷ καὶ βοῇ πολλῇ ἐσβάλλειν τοῖς βαρβάροις. καὶ καρτερᾶς τῆς μάχης γενομένης, πίπτουσι τῶν σκυθῶν οἱ πλείονες, πολλοὶ δὲ καὶ ζωγρηθέντες ἐσώθησαν. Ὡς δὲ εἶδον ἀναλαβόμενοι τὴν φιλιππούπολιν καταλαμβάνει. * τὸ ὀπίσω πᾶσι καταθέμενοι ἐσπέρα ἦν, καὶ ὅπως τοῖς βαρβάροις ἐπιβαλοῦσι καὶ σκοπὸν ἐποιήσαντο ἐξαπίνης ἦλθον. ἵν' ἔχῃ τὰ κατὰ τοὺς σκύθας συγκαίειν ἐκέλευον θαλίειν. ἐπαιδιδρομηκότες δὲ οἱ θυεπόλοι, τὸν θεὸν βαρβάρων ἔλεγον πολὺ ἐπὶ τῷ βελτίονι ἐπιδεδρεβαν, καὶ τὰ πρὸς ἡλίζεσθαι καὶ ὁ παῖδικὸς ἐπεσπλέκιμεν τῶν σκυθῶν ἔλαθσιν ἔχων, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μὴ ἐπιχωρῶσαι ἔχειν ὁλιγάμιες. ἐν ἀμηχανίᾳ καθεστήκει, ἀλλ' ἐμὰς χεῖρας ἐλθεῖν ἔφη. καὶ ἐπὶ μάχας ἠθάρρυνε τὸ στράτευμα. καταλαβόντες δὲ ἐπὶ τῷ τῶν βαρβάρων κατ' αὐτὸν ἔλαθσιν διέμηνε καὶ φθάσαι κἄλη δὲ ἐχώρησε. ὁ δὲ εὐθὺς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἦν, καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα ἐξεπλίσας, τὸν εὐρὺν διαπεράσας, τὰς φάλαγγας ἐλαθεῖν κατέστησε. οἱ δὲ πολέμου ἄρχειν διατιθέασι αὐτὸς δὲ τὸ μέσον εἶχε τῆς φάλαγγος. καὶ οἱ βάρβαροι σκυθικῶς παρατεταγμένοι, καὶ τὰς αὐτῶν ὁλωάμιες ἐπὶ μάχῃ ἐρρωμένως ἔχοντες, ἐκπίπτουσι πλέθρου ἀπέχοντες. καὶ ἐπὶ πολὺ ἀνεπαύοντο ἐν μέσῃ μάχῃ· ἐδεδίεσαν δὲ ἑκάτεροι καὶ ἄμφω τὰ στρατεύματα, καὶ πῶς συμπλακεῖεν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ῥωμαϊκὸν, τὸ ἕτερον πληθὺς τῶν σκυθῶν ἐπεφόβητο· τὸ δὲ σκυθικὸν, τεθωρακισμένους ἅπαντας ὁρῶν τοὺς τε σιδήρους, καὶ τὸ λαμπρὸν τῶν ἀμφίων, καὶ πῶς ἐπὶ θεὸν δόξαν παλλομένῳ ἀγγέλῳ πρὸς τὸν ἀρχαῖον βολὴν ἐπιβαλοῦσιν, μὴ οἱ δὲ ἀπέπεσον τὸ λαμπρὸν λαβόντες; καὶ θερσῖτες τῷ μάχῃ ἐπορρώσαντο ἀθλητῇ, θήσοντες

ἐδόκησαν

φλείπαϊσ. ὁπῆ

ἰσλόιτας ὁμοῦ καὶ σισλήρια: ἀνίστλε σλ' αὐτοῦ ὁ παῖλικος, ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἱκανὸς καὶ τὰ μέλλοντος ῥᾷστε καταιχάσασθαι δυνατός. ἰσαμφῶν οὖν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων, καὶ οἷον ἐπέρχου τοῦ ἐξ ἐπέρου κίνησιν ἀπεκδεχομένου, καὶ μησλ' ὑπνοῦντων τῶν στρατιωτῶν, κατὰ τὸ μεσαίχμιον, ἐξ ὑσλεπέρου τῶν στρατοπέδων ἐκπαίσας κατέπλαξε τοὺς. ἐπεὶ δὲ σλυσκῶς [λῶ] ὁ ἥλιος, ἕκαστος τῶν στρατηγῶν σὺν τοῦ ἰσλίου παρεμβολὴν ἐπάγεσι. πύνυ σὺν σλυσὶν ἡμέρας γεγονότος, καὶ πρὸς μάχλν ἑυτρεπισμένων τῶν σλημαγωγῶν, καὶ πλέμου σχῆμα καθεκάστν Δρεπυπώτων· ἐπεὶ μησλεὶς τοῦ πρὸς ἕτερον ἀπεθαῤῥησε μάχλν: κατὰ τὸ τῆς τρίτης ὥρθρον αἰσθόμενος εἰ σκύθαι. αἰσθόμενος σλὲ ὁ παῖλικος πύνυ, ἔδραξε καὶ παῖπν αὐτῶν ἤλαυνεν. ἀλλὰ πρὸς (Φασὶ) Plutarch. initio Nicix, ex Pindaro.
ἔδοξε λύσιον ἅρμα. προφθάσαντες γὰρ οἱ σκύθαι, σλιὴλθον τοῦ σισλήρου. καὶ πύνυν μὴ καταλαβὼν, ἀναλαβόμενος τὰς δυνάμεις, πρὸς ἀδριανούπλιν ἐπαναζύγνυσι. καὶ τῶν στρατιωτῶν ἕκαστον εἶχε προθυμίαν καλόν, αὐτὸς πρὸς τοῦ βασιλίνουσαν ἐπανέζευξε.

πώτας. θεασάμενοι δὲ οὗτοι ταύθας, μετὰ τῶν λαφύρων καὶ τῶν ἀλουργαλώτων, τὰ ἀπολειπόμενα στρατόμματα τῶν σκυθῶν ἐνωθέντας κατὰ τὸν πόρον ὄχθης διῆκε τὸ στράτομμα διελών, καὶ τὸ εὐώνυμον ἐκπερώθεν ἦκεν ἐπὶ κέλευσιν, σὺν ἀλαλαγμῷ καὶ βοῇ πολλῇ ἐσέβαλλε τοῖς βαρβάροις. καὶ καρπερᾶς τῆς μάχης γενομένης πίπτουσι τῶν σκυθῶν οἱ πλείονες, πολλοὶ δὲ καὶ ζωγρηθέντες ἐσώθησαν. Θ. πᾶσαν ἀναλαβόμενοι τὴν φιλιππικὴν ἀποδίδομεν. Θ. ἰσότιμον ἦν χρὴ καὶ ὅπως τοῖς βαρβάροις ἐπεβάλλοντο καὶ ἐκπολιορκεῖν ἐπεχείρησαν. ὅτι ἴχνη τὰ κατὰ τοὺς σκύθας ἐσχνάκις ἐμφανῆ εἶεν. ἐπαιδεύομεν δὲ οἱ σκῆπτοι, καὶ τὴν Θ. βαίβαρον ἔλεγον πολὺ πρὸ τῶν βελτιόνων ἐπιστρέφειν, καὶ τὰ πρὸς λῆξιν. καὶ ὁ πίπτων Θ. ἐφεσσθείκιμον τῶν σκυθῶν ἔλαβεν ἔχων, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μὴ ἐπιχρώσας ἔχων ὁμωμένος, ἐν ἀμηχανίᾳ καθεστήκει, ἀλλ' ἅμας ἦν ἐπάγειν ἔμελλεν. καὶ ἐπὶ μάχας ἐθάρρυνε τὸ στράτομμα. ἐπὶ πλεῖστον δὲ τῆς τῶν βαρβάρων κατ' αὐτὴν ἔλασιν διέμενε, καὶ φθάσαι κάδη δὲ ἐχώριζετο. ὁ δὲ ἡθὺς ἐν τοῖς ὄπλοις ἦν, καὶ ἅπαν τὸ στράτομμα ἐξοπλίσας, τὸν εὐώνυμον διαπερᾶσαι, τὰς φάλαγγας ἐλάσθαι κατέστησε. ἱστάμενος πολέμου ἀρχὴν διαπύσασθαι. αὐτὸς δὲ τὰ μέσον εἶχε τῆς φαλαγγος. καὶ οἱ βάρβαροι ἐνθυμικῶς ἐπῆλθον καὶ ἐκάλουν, καὶ τὰς αὐτῶν ὁμωμένους ἐπὶ μάχην ὁρμῆσαι ἐκέλευον, ἐγκειμένου πλέον ἀνάγκην. καὶ δὴ ἐπὶ πόλους ὁρμῆσαι ἐν μέσῳ μάχων ἐδεήσατο δὲ ἕμως καὶ ἀμφὶ τὰ στράτομματα, καὶ πῶς συμπλοκὴν αἱ ἐβάλλοντο. τὸ μὲν παραπᾶν, τὸ ἐπὶ πλῆθος τῶν σκυθῶν ὑποπτήσαντες τὸ δὲ σκυθικὸν, τὸ θωρακίσμους ἅπαντας ὁρᾶν, τάς τε σημείας, καὶ τὰ λειπόμενα τῶν ἀμφὶ αὐτὸν, καὶ πῶς ἐπὶ θεὸν ἐπὶ πολεμίους ἄγγελλε πρὸς τὴν ἀφορμὴν βολὴν ἐπὶ ἐλεύσουσι, μόνοι δὲ ἀπέκειντο τὸ μηνύσαι λαπίοι; καὶ θεασάμενοι τὸν μάχην ἐπεφαπτόμενον ἄθλιον, θήσοντες

ὀδόντας

κλείπων ὕσ. ὀπίσ

ἐπεδίδου τὰς ὀργὰς ὁ Βερανᾶ. καὶ θωρήξασθαί τι ἅπασι κελεύσας, καὶ πολέμου σχῆμα διατυπώσας, κατὰ τῶν σκυθῶν ἐχώρησε, τὸ μεσαίτατον λιπὼν τῆς φάλαγγος. ἐπεὶ δὲ σὺν τῷ πλήθει τῶν αὐτομολούντων τὸ ῥωμαϊκὸν ἔσωζε φρόνημα, ἐκ μόνης ὕβρεως ἀθεμίτου ἐμπεσόντες ἅπαντες. ἀσυστόλως δ' ἔμενε τοῖς σκύθαις, ἀναιρούμενον μὲν πολλοὶ ἐν τῇ μάχῃ, πίπτει δὲ καιρίαν πληγὴν ὁ Βερανᾶς. ἐδεῖτο γὰρ παρευλαβῶς σκηψάμενος ἀχόμενος, καὶ σφοδρὰς τὰς κατὰ τῶν ἑαυτῶν ἐπιφορὰς ποιούμενος. Φυγῇ μὲν ἐκτρεπομένων ἀφύκτου ἀνάγκης τὸ ψυχικόν. τὸ δὲ ἀλλήλοιν τῷ φρονεῖν ἄλλο. ἀλλαχοῦ διεπαρήσαν. πῶς οὖν μιμαίνεσθαι ὁ αὐτοκράτωρ, ἐπίνθει μὲν σὺν πεπλωκόσι ἅπασι, ἰσθμὸς τὲ καὶ καθ' ἕκαστον καὶ κοινῇ· ἔλεγε δὲ τῷ ξ΄ λεμιτίνῳ θαλάττῃ κ μάλα στενάζων, κρουνοὺς ἀκρύων ἠφίει, ἐφίλει γὰρ αὐτὴν ἐξόχως τὸν αὖθμα, καὶ ἐκ τῆς αὐαρρήσεως. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀναπεπλώκει, ἀλλὰ μεταπεμψάμενος τὴν πεζικὴν, μετὰ χρημάτων ἱκανῶν ἐκπέμπει πρὸς ἀδριανούπολιν· ἐφ' ᾧ τῆς μὲν σφαπάτης σὺν ἱππεῦσι διδύναι μυθοὺς, συλλέγειν δὲ κ ἁπανταχόθεν δυνάμεις, ἵνα φρόνημα ἀξιόμαχον κατασήσηται. παρεκελεύσατο δὲ κ τὸ σὺν κελσὺν ἄγοντα, μετὰ μόνων τῶν κελτῶν εἰς τὸ πεζικὸν ἐφ' θρᾴκέναι. οὗτος δὲ σὺν λατίνους καὶ τὸ ὑμπερπύπουλον θρασύμενος, πθαρρήκως (ἐπεὶ κ ἱκανὸν πρόσφθακεν συλλέξαθαι φρόνημα) κατῆλθε σκυθῶν ἐχώρησε φρόνημα. καταλαβὼν δὲ τὸ πεδ τὸ φιλιππούπολιν· ἔνθα τῷ χηλῇ τῷ κατὰ τὸν βλύσνον ῥέοντος ποταμοῦ, χάρακα πήγνυται. ἐπεὶ δὲ σὺν σκύθας ἐκ προνόμιον ἐπιπορευόμενους ἐθεάσατο, λόχον κοιλῶ καὶ ἀλορυαλῶσὺν σπείσαμενοὺς· μή πω χρεὼν τὰς παρασκευὰς ἔσω τοῦ χάρακος καταθέμενος, ἱκανοὺς τῶν φραγμοῦ ἀποπέμπει, κατ' αὐτῶν ἐκπέμπει. αὐτός τε ἐπιλείπεται, καὶ πάντας θωρήξας κελεύσας· τὰς φάλαγγας καταξαίνεται, γῆς προσαμφίασιν περίπτερα σταπώσας.

σιτο. κἀκῆθεν ἐπανελθὼν, αὖθις σὺν πύρκοις εὐ τλὼ ἓω ἀπαλὰς καταςίχοντας εὗρεν, ἀλλὰ μίχρι τῆς ἐπιπόλης αὐτῆς, καὶ τῶν ἐδαλίων τῶν τῆς χωρίων κατηλυθότας. καὶ ἀφ' μόγων οὔτι μικρῶν, καὶ μεθόδων ἀρίστων, ἔσιν οὗ καὶ μετακινήσεων, πύσου τε πρὸς ἀλλήλους ἔχων ἠρίθμησε. καὶ πλοῦς τῆς ῥαμαίδος [ἐχεῖς] τὸ πυρκαϊὰς ἐλυτρώσατο. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸ ἓω μὴ οὕτως ἀρίστως ἐλήφθη· τὰ δέ γε πρὸς ἡυσμὰς οὐ μετρίως αὖθις διεκυμάνθησαν. γένος γὰρ τι σκυθικὸν ἐδὲ τῶν σωρευμάτων ἐσυλλελόγισον, ἀπείρατος τῶν οἴκων, κατῆλθον πρὸς τὸν ἡλίσυσιν· καὶ μετὰ τῶν προτέρων * Ἐ βιτζίνης ἀπεσπάσθησαν, ἀδρεῖς τὸ λοιπὸν ἀμπερῶντες τὸ ἡλίσυσιν * ληίζοντο τὸ ἐδαφικμήλιον χώρας, ὡς καὶ * λίχνια πιὰ κατακρῆν· κἀντεῦθεν ἐκχειρίας πιὰ χρόνος ἀροτριῶντες ἑαυτῶν κίγχρους τι κ' πυρούς. ἐνωθεὶς δὲ τούτοις ὁ τραυλὸς σκεῦν μαυχαῖος, ἓν ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσε, τὸ τῆς βελιαπόδης πολίχνιον κατακρὸν, μετὰ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, τὰ κατὰ σὺν σκύθας μεμαηκότης, ὃ * παλαί δινον, ὡς φῶς ἐξήκοντ. καὶ τὰς τραχείας κ' ςενωπὰς ὁδοὺς κατακόντες, μετὰ κάλεων σὺν σκυθαῖς. κἀντεῦθεν τ' ἄπαντα ῥαμμάτων ἐληίζοντο χώρων. γίνος γὰρ οἱ μαυχαῖοι φύσει μαχιμώτατον, καὶ αἵμασιν αἰθράπων λαφύσσειν, ὥσπερ οἱ κύνες, ἀεὶ ἐμπεπλήσθαι. πῶτα ὁ βασιλεὺς μεμαηκὼς, τῷ ὁμοιοτρόπῳ τῆς ἑαυτοῦ πανσεβαίῳ, κ' σὺν αὐτῷ τῷ * καὶ τῆς ὁμωάμεις ἀσαλαβωθμούς, κατ' αὐτῶν ἀπελθεῖν ἐγκελεύσατο. καταλαβὼν δὲ ὁ δομέστικος καὶ σὺν σκύθας ἴνδρεν τῶν ςενωπῶν βελιαπόδης, τὸν χάρακα * πεμένους, ἐλλιθς ἀναρίθμητον θιασαμένων, πρὸς τὸν μετ' αὐτῶν ἐυθὺς ἀπανάκρισιν πόλεμον. βέλπον νομίζων, τὰς ἰδίας τὸ πρὸν ἀμαχητὶ ἀφέσεσθαι ὁμωάμεις· ἢ τ' μετὰ τῶν σκυθῶν ἀναληπτόμενος πόλεμον. κ' ἠπειθήσατο, πολλοὺς ἀποκολακεύων, ἀλλὰ τῷ βερκιᾷ, φιλοκινδυνοτάτῳ καὶ θρασυτάτῳ ὄντι, πῶτα σὺν ἤρεσκεν. ὁ δέ γε ὁμοιοτρόπως πανσεβαίος ἵνα μὴ ὁμολίας ὑπονοία τις κατ' αὐτοῦ, ἀναβαλλομένου τὸν πόλεμον, δοθῇ· ὡσδὲ-

ὁ λοιπὸν. ἡλίων

ἐ ἴσ. κατακλίζοντο

ὁ πολίχνιον

ς πάλαι σὺν σον.

* βρασῆ

ἠ ἴσ. ὑπηνεμόμενος

φιλοπάτωρ. μετρητῶν σλέ πίπλη παρελθουσῶν ἡμερῶν τέφους κὰ μὲ ἀξιοῦσιν οἱ φονεῖς, κὰ βασιληὺ Δραδήματος. ἐπεὶ δὲ κωνσταντῖνος ὁ ἠγουμένος τῆς παγοβασιλδικῆς μιχαὴλ τὸ σλευκα, θεὶ οὖ πολλάκις ὁ λόγος ἐμνήσθη, συμβασιλέυοντος ἐπὶ τῶ αὐτοκράτορι κὰ ἐμὲ πατρὶ, καὶ τῶς ἡμέραις δὲ ἱερωθέντα σωσυρα φίτης πύτῳ, κὰ τῶς ἀποστολικῶς μετὰ πάσης αὐτῆ σωσεμβλίου, καὶ τῆ ἰυφημίας δὲ πρὸ ἰυφημουμβλίου καὶ ἰυφημίας ἐμελλον: κωνσταντῖνος κὰ μὲ κατ' αὐτὰ ἐξεφώνουν, ἐν τῆς τ' ἰυφημίας καιροῖς, οἱ τ' ὠφημίας πρὸ ἐξάρχοντος. κὰ πύτε σλὴ μέχρι καιρῶν ἱκανῶν ἐπλείτο. ὡς γὰ μοι τῶν συγγενῶν ἐν ὑστέροις πολλάκις δήλου μβλίων ἀνήκοα. προσκύσημα σλέ ἴσως τῶν ἡμεῖς ξυμπαύστων ἦν, ἢ πὶ ἐυτυχημάτων, ἢ πὶ δυσχημάτων. ἐπεὶ δὲ τῆς βασιλείδος κὰ σλείπρον ἐπῆχθη θήλυ, ἀφαιρεῖν μὸ καπὶ τ' ὄψιν [ἐις] σὺν σφοῦσους, ἐμφαίνον δ' ἅμα κὰ τ' ἐσύτερον σπλάμπυσιν αὐτῆ ὀφειτῶν ἐπαπῆουν κὰ ἄρρεν ἰσλῆν, κὰ δ' ἰυχῆς πύτε αὐπῆς μὸ σπνεμήνους ἂν ἰσλεκάτης τρεχούσης, πίπτω τάπις κὰ ἄρρεν. ἰυδὺς ἐμὲ δὲ μὸ γονεῖς ἠρχήθεσαν· κὰ μὸ ἰσλῆν τὰ βασίλεια χαρμονῆς ἀνάπλεω. τὸ δὲ παιδίον, μέλαν μὸ τῶν χρειῶν, μέτωπον τύπου ἰυδὺ, πρωιαὶ ἐπέχηρον· ἐις οὗτ σμὴ, οὔτ κάμπλεσα σοὶς τ' ὄφρυσιν, ἀλλὰ μέση πως ἀμφοῖν· ὀφθαλμοὶ μελανόπτεροι, κ' τὸ ἐπικαθήμενον ἦρος κ' ὀξύ, ὅσον ἐκ βρεφυλλίου σώματος εἰκάσαι, ἐμφαίνοντες. ἐθέλοντες τιχαρεῖν πύτε τῷ παιδίῳ ἐις τ' αὐτοκράτορος ἀξιωσιμῶν ἀναβιβάσαι, κ' κληρονόμον αὐτὰ τ' βασιλείας ἀμφοῖν καταλιπεῖν, ἐις τ' τῶ θεοῦ μεγάλου ἀξιωσιν τῶ θείου βαπίσματος, κ' τῶ τέφους αὐτ' ἀξιοῦσιν. ὁ μὸ πὶ αὐτοκράτωρ τῶν ἀγγλίων τ' βιθυνίας, κ' αὐτῆς βοατόρου, κ' τῶν αἰωπρὸ χωρῶν σὺν τύρκους ἀπελάσας μετὰ τῶ σλυμᾶ ἐις ἱερωσυνὰς ἐληλυθθὼ ἀσυνήθεις, καθὼς ὁ λόγος ἰσλῆλυθε, κὰ οὕτω ἀφ' ἧς ἐληλυθὼ τὰς ἡμέρας, φρέψας τὸν τ' ῥωμαίπτην, κὰ τὸν ἐὸν αὐτῆ βαιμεθυθλῖον, πολλὰ μεγήσας καπὶ κράτος ἤθησε, κ' μεγίσης συμφορᾶς καπὶ τ' ἐαυτῶν ἐρύ-

ἀλείτευ ἴσ. λίστ⊙, φ ἴσ. ὤχετο
*ἴσ. ἴσως

ἀφ' ἑαυτῆς ἀπηγγέλλετο· ὡς δ' ἤκουσε τοῦτο, καὶ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον ἐπυθέσθη, καὶ τὸν τοῦ παιδίου τοῦ ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἐκείνης γενομένου, καὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἀπαγγελλατο· ὡς δ' ἤκουσε τοῦτο, καὶ τὸν τοῦ παιδίου τοῦ ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἐκείνης γενομένου, καὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς θάνατον ἐπυθέσθη

πώτης ἠκριβωκεν: ἀλλὰ λεῖψις ἰῶ ἐπαίνοις ὠρεπτόπου, ἐν οἷς πεμπαίνεντο, καὶ πᾶξις τ' κίνησων, καὶ τὲ ὅλου Δημήματος ἐπιτηρησις, καὶ ὁπόσα ἄλλα ὁ τ' μίθοσλον πώτλω ἐυρηκὼς τῆς ἑαύτερον περίδοκειν. ἅπερ ζωικὰ τῆς ΒΕΙ πώτης ματαμάζουσιν. ἡμᾶς δὲ ἐκεῖθεν πῃ ὀλίγον π τῆς ἐπιτήμης πώτης ἠψάμεθα· εὐχ ἵνα τὶ πισεῦσον Δαπαξαίμεθα, μὴ γίνοιτ: ἀλλ' ἵνα τῆς ματαιολογίας πώτης ἀκριβέτερον κατηγόντες, καὶ ΒΕΙ αὐτῶ ἠχολημένων καταγνῶσιμεν. πώτα δὲ χαίφω, εἰκ ἐπιδείξεως ἕνεκα: ἀλλ' ἵνα ἐνδεξαίμεν, ὅτι ἐπὶ τὲ αὐτοκεάτορ τέτου πολλαὶ τῶν ἐπιτημῶν εἰς ἐπίδοσιν ἐληλύθασιν, τιμῶντ ἐκ' Φιλοσόφους καὶ φιλοσοφίαν αὐτῶ· οἱ καὶ πρὸς τὸ μάθημα πῶτο τῆς ἀστρολογίας ὀλιγοχρόνως πως κατφαίνετο. οἶμαι, διότι ἐκ' πολὺς ἀφίσκας ἀπίστως τ' ἄνωθεν ἐλπίδων, καὶ κεχωρίσται πῆς ἄστρασιν. οὐ μὲν Δὴ πῶτο αὐχμὸς τις ἰῶ ἀστρολέγων τὸ πωκάδε: ἀλλὰ καὶ ὁ ἡγεμὼν ἐπὶ καὶ ἐκεῖνο καιρεῦ ἐξήνθε, καὶ ὁ αἰγύπι ἐκεῖν ἀλεξανδρεὺς πολὺς ἰῶ τὰ τῆς ἀστρολογίας ἐμφαίνων *ἔργα. ὃς καὶ ἐδοξ πολλῶν ἐμ- *γρνο
πώμφ, ἀκριβέτερα τοῦ ἐμπαίνειν. ἐν ὑσίοις δὲ ἐὐδὲ ἀσφαλάβου δεόμφ, ἀλλὰ Δὰ πνο ψηφηφορίας τὰς προῤῥήσεις ἐπιτίθητ. ἰῶ δ' ἄρα καὶ τὲ ματικὸν μὸν εὐδαμῶς, ἀλλὰ τίχνη τις ἀλεξανδρίων λογική. ὁρῶν δὲ ὁ αὐτοκεάτωρ τῶ νεότητι σύῤῥέουσαν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ὥσπερ τινα προφήτην τ' ἀάρα λογιζομένων: δὲ καὶ αὐτὸς πῶτον ἐπηρώτησε, καὶ πεισωτάκις ὁ ἀλεξανδρεὺς ἠσχάκη τῆς ἐπερωτήσεως. δὲ ἀλιάσας δὲ, ἵνα μὴ πολλῶν βλάβη γένητ, καὶ πρὸς ματαιότητα τῆς ἀστρολογίας ἀποκλίνωσιν ἅπαντες: κατὰ τῶ ῥαδεσὸν πύτω τὰς Δαπεισὰς ἀφώρισε, τῆς πόλεως ἀπελάσας, πολλὴν τ' ΒΕΙ αὐτὸν προμήθειαν ἐποιήσαμεν· καὶ μὴν καὶ ὁ Δαλεκπαίπατ Ελευθέρι αἰγύπι, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ τὰ τ' ἐπιτήμης ταύτης πεισβεύων, εἰς ἄκρον ἦλαυνεν ἐυφυΐας, μηδενὶ μηδαμῶς τῶν πρωτάων ἀποχωρῶν. ἐν ὑστέροις δὲ καὶ ὁ καλούμενο καπαδὰς ἀθήνηθεν εἰς τὴν μεγαλόπολιν παρελθὼν,

ἐφιεμένων αὐτῷ θάνατον πανικαῦτα ἐπήγαγε. καὶ γὰρ τοὺ πολλοὺς τῶν ἐμαυτοῦ ἐνόμιζον, ὅτι μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀθίρου ἅπαντα μέλλοις ἐξετάζειν. ἐκεῖθεν δὲ εἰς ἱερουσαλὴμ ἀπερχόμενος τῷ χριστῷ λειτουργήσειε, ὅπου δὴ ὁ πορισμὸς τοῦ ἀνάλωσιν, ὅπου * πλοῦτος ἦν τοῦ νόσου. ἀκριβῶς λέγειν οὐκ ἔχω. πῶς δ' ἐξ ἡμερῶν πλουτᾷ, μεμαθηκὼς δηλαδὴ ὁ βασιλεὺς τὸν ῥομπέρτου ἐκείνου θάνατον * ἀνίσφαλες μὲν, ἀχθος πιοῦσιν ἀπωμισμένος. καὶ τοσαύτην ἐπὶ γραμμάτων τοῦ σκοπεύειν οὖν τὴν πόλιν δυσμάχητον οἰκοῦντας, ὑπαίθριον τῷ αὐτοῦ θελήματι, καὶ τοῦ δουναι οἱ τὴν θήβαν μὴν, δ' ὑπαρχίσιον καὶ ἀμαρτιῶν πύσου ἐφιλοκίνδυνος. καταπεπληθῶς οὖν γιγνόμενος (πιοῦσιν γὰρ τὸ λατῖνον ἄπαν γένος * χρήματός τε, καὶ ὀβολοῦ ἐνὸς πεφάσκειν οὐθὲν καὶ αὐτὸ δηλαδὴ τὸ φίλτατον) μεγάλα ἐλπίσειε, καὶ συναμοσίας πανικαῦτα πεπαίδευται, αἰναιροῦσι μὲν τὸν πρῶτος αὐτοῦ ἀναπέσειν τὸ κάρτος τοῦ ῥομπέρτου σφίσι οὖν, καὶ σοῦ συναμόσιος αὐτοῦ ἐκεῖνοι δὴ συνελθόντες, τοῦ διδόασι τὸ κάρτος τῷ βασιλεῖ, πᾶσι ἐλαύνειρίας ἐξ αὐτοῦ παρασπλαύσαντος. τὸ δὲ τοῦ ῥομπέρτου πλοῦτον μαθηματικὸς τις, Σὴθ καλούμενος, μεγάλα ἐπ' ἀστρολογίᾳ ἀνῳχῶν, μετὰ τοῦ εἰς τὸ ἰλλυρικὸν αὐτοῦ ἀναπραίσειν, συνειρήκει δηλαδὴ χρησμοῦ. ἐς ὃν χάρτην ἐνθύμιον. καὶ σφεγγίσας, ποῖ τῶν τοῦ βασίλεως οἰκειοπάτων ἐνεχθείη· τοῦ ἐγγύαλος κατέχειν αὐτὸν μέχρι πνός. ἅπαξ, τοῦ ῥομπέρτου πλοῦτησαντος, ἐξ ὑπαιτίης αὐτοῦ, λύουσι τὸν χάρτην. ἔχει δηλαδὴ ὁ χρησμὸς οὕτως· μίγας ἐχθρὸς ἐξ ἑαυτέρας, πλὰ κυκήσας, ἄφνω πεσεῖται. ἐθαύμασεν μὲν οὖν πάντες τὸν τοῦ αἰδρὸς ὑπισήμου, ὃν γὰρ ὑπὸ ταύτῃ τῇ σοφίᾳ εἰς ἄκρον ἐληλακώς. καὶ, ἵνα τι βραχὺ τοῦ διαμώμου, τοῦ λέγου τῆς ἱστορίας μικρὸν ὑποστάντος, οὕτως ἔχει τὰ κατὰ τοῦ χρησμούς. πεύτερον μὲν τὸ ἰφεύρεμα, καὶ οὐκ ἐδηλέ ταύτῳ τῷ ὑπισήμῳ ὁ πάλαι χρεών. οὔτε γὰρ ἐπ' εὐδηλόζευ τοῦ ἀστρονομικωτάτου ἡ τῶν χρησμῶν μίθοδος ἦν, οὔτε ὁ πλάτων τὸ σωσικρατικὸν ταύτῳ ἤδει· ἀλλ' οὐδὲ μανίθων ὁ ἀστρολισμανικὸς οὐδὲ ταύτῃ

* ὃν πλουτῆσαι

* ἀνίσφαλο

* φιλοχρήματον π

χτίσαντες, καλέσαντες δὲ καὶ βωθήσαντες μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸν τὸν
ζῆσον αὐτὸ ὑπὸ χθόνα, καὶ τῷ ὑμοδίτην καταβιόντα γαῖαν καὶ νῆκλω
κατ' αὐτὸ λαμπρὰν ἀραμμοι, δηλοῦσι πύτια τῷ βασιλεῖ, ὃς δὲ
* πολλῷ τοὺς δὲ ἀμειψάμενος δωρεῶν καὶ ὁμοῦ, καὶ αὐτὸν τὸ δεῦκα
βιωτίας τῷ τῶν πρωτοστατῶν ἀξιώματα. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν τὴν μὲν
ἀπέρημον δὲ καὶ τὸν πατριάρχην Φῶν ἤξιε μετὰ τὸ ἀλέ- κυρίου
ξανδρου φεύγας, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ἐν βενετίᾳ ἐκκλησίας χρυσίου
ἱκανῶν ἀποστεῖλαι ἐπισίως δὲ δόσης ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ταμείων ἐκέ-
λευσε. τῇ μὲν τοι ἐπ' ὀνόματι τῶ εὐαγγελιστῆ Φησέλου μάρτυρ
ἐκκλησίᾳ ἱεροφόρους πάντας οὖν ἐν μέλφης ἐν κρυσταλλίνου πλοι
ἱερασηλα καθίχοντας πατέρας, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς βασιλικῆς ἐπιχω
σκαλας μίχρι τῆς καλουμένης βίγλας δηλώντα ἱερὰ τέμενα· αὐτὰς ἐπι
τῆς δ' Αἰσιμάτου τύπου ἐμπεπιεχομένας σκάλας ἐσθωρήσατε
καὶ ἱππων πλῶν ἀκμήτων ὁμοιας, ἐπὶ τῷ βασιλεύσῃ καὶ τῷ
πόλει θυμάχλου, καὶ αὐτὸ τὸ ἀνδρεῖον ἱππάσιμον. τὸ δὲ δεῖ μᾶν
ζον, τῶν ἐμπορίαν αὐτὸς ἀζήμιος ἐποίησε πᾶσις πάντα τῶν
ἐξουσίαν ἐμπορίων χάλαις, ἄσπ αὐτὸς ἐμπορεύοντας καὶ κατὰ τὸ
αὐτὸς βυλήσεν. μὴ τῶν ὡσπερ κυμπορίου, ἢ ἐπερᾶς τινὸς ὁσι-
πεᾶξεως, τῷ δημοσίῳ εἰσκομιζομένης, παρέχειν ἄρχε καὶ εἰβολοῦ
ἐνὸς· ἀλλ' ἔχω πάσης αὐτὰ ἐμπορικῆς ἐξουσίας, ὁ δὲ ἐν ῥωμανίᾳ
(ἐπαναγίρτα χαρ ἐπὶ ἀμπὲ πάλιν ὁ λόγος) οὐδὲ μετὰ πάντα
τῶν ἤθων ἐρίων· ἀλλὰ τῶν κιφαλλωίαν καταπλεῶν ἀεὶ ὑπὸ
αὐτὰ καρπὸν ἐῶ, ἔνθα δὲ λαύρῳ πρατῷ συγκαθὰς καὶ τῶν πῦ-
πυρ μὴ * φέν ὕδωρ ψυχρὸν αὐτοῖς, τῶν δὲ ἀεὶ αὐτὸν ἀ- ἐν φέρων
πεπταχοῦ σκεδαζόντων εἰς τῶν ὕδατος ζήτησιν· τῶν ἐγχωρίων φλέγοντ
ων τις πρὸς αὐτοὺς φησὶν, ὁρᾶτε τοῦτον τῶν ἀνθρώπων ἐκ
αὐτῆς πόλις μεγάλη πέφυκεν εἰφνοδόμητος, ἱερουσαλὴμ καλουμένη,
καὶ ἐν τῷ χρόνῳ ἐρείσατο ἐν αὐτῇ πηγὴ ἀπὸ προνύδωρ ὑπερ ἐκ
ψυχροῦ ἀναδιδοῦσα. τοῦτο δὲ ῥωμαῖοι ἀκούσαντες, δέον πόλιν
καὶ τὰ σωθῆναι συμβαλόντων τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἱερουσαλὴμ τὴ

μετὰ τρίτην πάλιν ἡμέραν προσβάλλοντες αὖθις εἰ βιάσοιντο; λαμπρὰν κατ' αὐτὸ νίκην ἕξειν, εἰθ' οὕτως ἐπιτρέχοντας πάλιν εἰς τὰ λιμένα παιανίζειν, καὶ τὰ πεζὰ δρόμῳ τῶν πλοίων εἰς βιάσεσθαι ἀπίσω. τὰ ξυμπίπτοντα δηλοῦντος καὶ ὅπως καταπεπλάγητον τὸν ἥδησαν. ὁ δὲ ῥομπέρτος αὖθις * ἀναβὰς ἐς ἑαυτὸν, καὶ τῶν βιζιτίνων ἐπεὶ οἱ καὶ τῷ ἀποσόπῳ τῆς αὖτε ἀλεύσεως κατεπλαγήτησε, ὡς τὰ λιμένα τῆς κορυφῆς τὰ λοιπόμενα πλαγολιμένα συναπερτίσοντος, τὰ μικρὰ τούτων σκάφη εἰς μέσον ἤλαυνον. ὁ δὲ κατελαβὼν συμμίγνυται τοῖτοις πρὸς πόλεμον· ὁ δὲ πόλεμος ἐλαύνων ἐλῶ, καὶ τῶν πεζῶν ἰσχυρότερος καρπερᾶς οὖν μάχης γενομένης, καὶ μηδενὸς τῶν μερῶν νικᾶσθαι δόντος· ἐπεὶ οἱ βιζιτίνοι τὰ πρὸς σύζα τούτοις φθάσαντες προκατειλήφεισαν, καὶ οὐδεὶς ἄλλο [illegible] τῶν ἀστιτῶν τῆς ναυσὶ πεζῶν· αὖτα δὲ τῇ κυφότητι ἐπιπλάζειν, εἶον τοῖς ὕδασιν αἰσχόμενα, ὡς μήδ' ἄχρι δόρατος ζωσῆρος τὸ ὕδατος φθάνοντος· πάνυ δὲ τὸ ἴπερον φλοῖον τὸ ὡς πρὸς σὺν πολεμίους συρρεύσαντες, τὰ νικᾶσθαι ἐβυθίσθησαν. ἦσαν δὲ αἱ σὶ χιλιάδες τριακάδεκα· αἱ δ' ἄλλαι τῶν νηῶν σὺν αὐτοῖς πλωτῆρσι κατεχρήσαντο. ὁ δὲ ῥομπέρτος, μετὰ τὸ λαμπρὰν σκεῖνο * ἀπηνῶς Δαρτεθεὶς, πολλοῖς τῶν καταχρεθέντων ὠμοπάτως ἐχρήσατο· τῶν μὲν τὰς ὕψεις πρησέας, σὺν δὲ ῥινοτμήσας, τινῶν δὲ καὶ χέρας καὶ πόδας, ἢ καὶ ἀμφότερα ἀφειλόμενος. ὡς δέ γε τῶν λοιπῶν ἐφήμισεν, ἵν' ὁ βουλόμενος τρίαχα τὸν λον, ἀφέσεως ἀπαγόρευε. ἅμα δὲ καὶ τὰ ὡς ἐρίωνος αὐτοῦ ἠρώτα. οἱ δὲ μιμοῦνται ὡς αὐτὸν· ἴδοι ὡς καὶ τὰς σφῶν ἡμῶν γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα ὑπὸ σφαπέρμα οἱ θεασόμεθα, σὺν αὖ τὰς ὡς τ' αὐτοκράτορα σωθήκας ἀπερησόμεθα. καιρὸν δὲ ὀλίγου περιῤῥηκότος, ἐρέμωνάς τε καὶ τριήρεις ἐντρεπίσαντες οἱ βιζιτίνοι, καὶ ἀλλάπα τῶν μικρῶν καὶ ταχυδρόμων νηῶν, μετὰ πλείονος ῥωμαίους κατὰ τὸ ῥοῦπερον ἔρχοντας. καὶ καταλαβόντες αὐτὸν ὡς τὸ βοθρωτὸν αὐλιζόμενον, τὰ μετ' αὐτὸ παύσασθαι πόλεμον, καὶ καταπράτος νικῶσι· πολλοὺς μὲν

κτείνα-

ρηται: τῷ δ' εἰς καιρὸν ἀναζητήσας, εἰς λογχισμὸν δίκης ἀμπεχθᾶς, τὸ ὅλον κατέρχεται ὁ ῥομφαίρτου εἰς τὸ σαλπιγκτὴν ἐυρηκώς. ὃς δὴ θεασάμενος τοῦτον, τῷ σαλπίγγι ἀγγελίαν δὴ τοῖσιν ἀμφ' αὐτὸν ἔχειν, ἐραίνου σήμαντον εἰς πύργους μεταπεσούσας. αὖος ἰφθίμους ἐσήκει, ὥστε ὑπὸ κεφαλῆς βληθείς. ὡς πάντων δὲ πυθόμενος, καὶ μαθὼν τὰ περὶ ἐλπίδα αὖθις συμπεσόντα. ἀθυμίᾳ κατέχεθη. ἀγανὲς μὲν οὐδ' οὐδὲν οὔτε τ' ἐλογίσατο· ἐνθὺς οὐδ' ὁ φρενοῦσθαι αὖτις τ' ψυχῆς σωναγωγὰν, ἀπεσήλας ἀπαντεχόθεν διεκηρύκευε τῷ εἰς τὸ ἰλυσικὸν αὖθις διαπεραίωσιν, μετακαλεύμενος ἅπαντας. ἐκ αὐτίκα παντεχόθεν πλῆθος σωσίλεκτρα πολιητῶν ἱππίων τε καὶ πεζῶν, ἅπερ αὖ Ὅμηρος,

ὑπεκμολὼν

ὕπνῳ ἐδμηθεὶς ἦσι μιλτοπάων ἀδινάων. Iliad. β'. v. 87.

κἀντεῦθεν ὠπλίζετο καρηκομόωντες, ἰφθίμους τε τοὺς ἀνακαλέσασθαι ἦλθε. κἀκεῖ δὲ συλλεξάμενος στρατεύματα, ἔπι αὖτις αὐτὸς μετακαλεσάμενος ἰέναι, πάντα μογέοντα, καὶ τὰ χθόνια καλυόμενον, ἐν καὶ ὁ βασιλεὺς λάθρα τε κήδεσθαι ἐδήλωσε· πύπτις οὖν τὸ ἱππικὸν ἅπαν ἀναδησάμενος, ἀπίσελε ἀναγγέλας ἀπουσιάσαι κατεχόντων τὰ αὐλῶνα· οἳ δὲ διαπεράσαντες, ἐξ ὑποδρομῆς τοῦτον ἄλσον, καὶ μετεπύτης πύλας εἰς φυλακὴν αὖτις καταλιπόντες, εἰς τὸ βοθρώδη ἀναχωρούμενοι, ἐξ ἐφέδου τοῦτο κατέχον· ὁ δὲ ῥομφαίρτου κατέλαβε τὸ φρούριον. καὶ διαπεράσας, μετὰ τῶν ἡῶν αὖτις ἠώθη· καὶ μετὰ τὸ ναυτικοῦ πᾶσι παρακαλέσαι πρὸς τὸν κορυφαῖον· πῶς γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ μεμαθηκὼς, οὐσιαμῶς αἰσθάνεσθαι; ἀλλὰ δὴ βυσσίνοις διὰ γραμμάτων παρώτρυνεν, τὸν μετὰ δὲ ῥομφαίρτου αὖθις αἰσθάνεσθαι· κατὰ δὲ ῥομφαίρτου ἐξέπεμψεν· ἐκάλιτας εἰσαγαγὼν τὰ εἰς θάλασσαν μάχης εἰδήμονας. οἱ δὲ γε βυσσίνοι κατέλαβόντο τὰ λιμένα πασάρων, ἐξ αὖτις τὸν λιμένα κατόπιν θάσσον καταλαμβάνουσιν, ἔνθα ὁ ῥομφαίρτου. ὑπὸ δὲ ὀκεῖνος φιλοπόλεμος, αὖθις πρὸς ἱππεῖς συμβολὴν ἡτοιμάζετο, καὶ

μετὰ

γὰρ ὅτι καὶ ὁ ἐν Βασιλεῦσι Σοφίτης ἁλιβιὸς, ὡς τῷ αὐτῷ ἀνάγκῃ ἐληλυθὼς, τῶν ἱερῶν ἐμύησεν ἄρτων· μετὰ τῶν ἑταιρισμάτων αὐτοῦ· καὶ ταῦτα μὴ ἐνσιτιζομένῳ τῆς ἐξιλαζομένης Σοφῆς ἰδιώτῃ ἄψασθαι, καὶ ἄλλως ἁλὶ κατεμαθεῖν ἐστι, σὺν ἱερεῦσι καυσίας ἐν ἵπποις ἐνιδόντας τὰ ἱερὰ πυρὰ σκεδάσαι· ὑπὲρ αἰαρύσεως αἰχμαλώτων. εἰ δ' αἰχμαλωτιζομένης εἰκυμένης, ἢ θερυαλώτων ἅλῃ τῶν πόλεων, ἢ αὐτῆς τῆς κωνσταντίνου ψυχῆς καθωδευούσης, ὀλίγων τινῶν καὶ οὐδὲ πάνυ τῆς τῶν ἱερῶν μετεχόντων ἀξίας * ἐνβίατο αὐτὴ αἰψάλμοι εἰς τὸ ἰλάσθητίαν τούτων κατηχεῖσθαι· οὐσθεμίαν ἄρα κατηχορίαν ἔνλογον Φιλοσκώμμοσι καταλιμπάνομεν τῶν· ἀπὸ, καὶ μεταῤῥίψας τ' λόγον, ἴσοχον πάλιν ἑαυτὸν πιέσαι, καὶ καταδικάζει αὐτὸς ἑαυτὸν, καὶ προσκτῆσαι ἀνελίπειν τὰ βρίβια, ἵνα καταφαὴ ψύπτῃ τὰ ἀφῃρημένα. καὶ προσχρῆσαι τῷ μὸ σκρίτῳ τοῦ αὐτοφωνητὲ χρήσεσι σοσῆται ἱκανῶ ἐλογίσατο, κατ' ἔτ@ εἰσκεμιζομένῳ τοῖς ἡμισσοῦ φροντιστῆς· ἢ καὶ μίχρι τῷ νῦν ἀσαλδυτ@ ἀμεμφήκει. ἐκεῖσι γὰρ ἡ τῆς ἡλιωθείσης βασιλίδ@ σορὸς ἐκαπίκειτ@ τοῖς ἁλχαιοπρατάοις ἱπποίαν ἔσαδεν χρυσίου, ἀρκοῦντ@ τῷ θείῳ πιμένι τῆς θεομήτρ@, σωήθως τοῖς ὕμνους ὑμνολοῦσιν ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων πεμπανεύσας παρεκελεύσατο. ἐν τούτοις βουλὴ αἰσφάλη κατὰ ζ' αὐτοκράτορ@ μίλετωμένη, ὧδέ τι τ' τῆς συγκλήτου λογάδων, καὶ τῶν ζ' ἑταίρ@ κορυφαίων, διεμερώθη τὠικαῦτα τῷ αὐτοκράτορι. καὶ οἱ κατήγορος παρίστατο, καὶ σὺν συοίσοντας τ' τοιαύτης βουλῆς ἐξήλιγχον. ἐκεδήλου δ' ἁλὶ τ' μιλήτης γεγενῆσθαι, καὶ τ' ἀπὸ τῶν νόμων ταυτῆς κατ' αὐτῶν βαρείας ἐπερχομένης· ὁ αὐτοκράτωρ ταῦτα μὲν αὐτοῖς εὐσλαμῶς ἐπεπύθμητο, δήμοθσιν δ' ἐμένειν καὶ σθενεσμὸν κατὰ τῶν πεπραγμένων ἀπεφύσατο. ἀλλὰ γὰρ ὁ λόγ@ αὐτὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἐπῆρεν, καὶ ὑπὸ τὸ βαῤῥεῦσθαι ἐπαναγάγω. * οὕτως οὖν τὰ κατὰ τ' βρύνιον μεμαθηκώς, καὶ σὺν ἄλλους κόμητας· ἂν οἱ μὲν ἡπεῦσαν τῷ αὐτοκράτορι ἐσκίλοντο, ἄλλοι δ' ἄλλοσε διεσπάρησαν·

1. Reg. 21. 6.

κὸ μὶς πομένη

αὐτὸ-

ἐφηκαιδήλωσε τῶν ἄλλων ἀφειστήκασιν. οἱ δὲ πύτων καὶ ἔθνη βαπίσματος ἀρχὴν ἐφείλοντο, οὐδὲ πύπω ἀπεπύγχανον. ὁ δὲ μέγας Βασιλεὺς ἀφὸς τὴν τῶν πλέων βασιλίδα ἐπαίνεσεν. ἐκ ἔλαθε δὲ πῦπο τὸ κατ' αὐτὸ ἐκ τριόδους τὸ καὶ γωνίας ἐπαγωνιζόμενος· ἀλλ' αὐτῶν ἐπεχάσκετο τὴν ψυχὴν, ὑφὸν τι καὶ ἐκκλησίαν κηρύξαι, καὶ συνέδριον μίγαν ἐς τὰ ἐκ βλαχέρνας ἀνάκτορα. πρῶτα δὲ ἦλθε κ' ὁ συγκλητος ἅπας, καὶ τὸ ἐραπωτικὸν, καὶ ὅσοι τῶ ἱερεῦ κατελέγοντο, καθαδοκῶντες, τὸ τί αὖ γένοιτο ἡ τῶν ἁπάντων συμφόρησις· τὸ δὲ ἐκ ἔρχ ἄλλο οὐδὲν, ἢ ἡ τῶν κατὰ ἔθνη βασιλίσσης θρυλλουμένων ἀνάκρισις. καὶ τῷ μὲν Φαινομένῳ, κριτὴς ὁ βασιλεὺς ἦλθε τῶ βασιλικοῦ καθέδρου θρόνου· τῇ δ' ἀληθείᾳ, αὐτὸς ἐξεπλήττετο. ἐξεπέζευε πάντων τὰ πάλαι καθ' ὅλων αἰτιάματα τῆς ἐναγείσης δίκης, καὶ ἀφ' ὧν τύπων ἐσύστερον, ἢ καὶ αὖτε ἔθνη ἀφαιρεθέντα. καὶ ἐπεὶ μηδὲν ἀφαιρεθὲν καπφαίνετο, ἀλλ' ἢ μόνον ἡ τῆς βασιλίδος σκήνης ζωῆς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐπικαίρου κόσμος· καὶ ἄλλα πιὰ ἄλλα σκίνη, μὴ πεσεῖν ἐς ἱερὰν λειτουργίαν χρήματίζοντα· ἑαυτὸν ἐς πύμφωνος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπαύλιον καθίζησε, κελεύσας δὲ τὸν βουλόμενον ἐντυγχάνειν. καὶ μετὰ μικρὸν μεταβαλὼν τὴν γλῶτταν, λέγει· ἐγὼ φησὶ τὴν βασιλείαν κυκλουμένην παντοχόθεν βαρβάροις ἐνεχόμενος, καὶ μηδένα τῶν ἐμῶν ἐπικαίρους ἐχθροὺς ἀξιόμαχον ὄντα, ἵστε ἀπείροις κινδύνοις ἐπέπλεκα, μικροῦ καὶ βαρβαρικοῦ ζέφους ὄργον γενόμενος. πολλαπλασίους γὰρ ἦσαν οἱ ἐκπέρωθεν ἡμᾶς πολεμοῦντες. τὰς γὰρ τῶν περσῶν πτύσης, καὶ τὰς τῶν σκηθῶν ἐκδρομὰς ἐν ἀγρύπνοις, καὶ τῶν ἐκ λογγιβαρδίας ὀξυωμόνων συναπῆγε τῆς ἑσπέρας, καὶ ὁ κύκλος τῆς ἡμερησίας ἐς τ' ἀμερὲς σωτῆρα κύτερον. ἢ ποτε πάντα ὅτι πλεῖν ἰσῆτο χρημάτων, ἵστε πάντες καὶ ὅτι τὰ ἀφαιρεθέντα ἐς ὅλου ἀνήλωτο, κατὰ τ' ἀδικλεῖα σκήνων, ὑπὸ τ' ἡμῶν τιμῆς ἐλεδαπήτων. οἱ δὲ τῆς μεμψιμοίρους ἐς τῆς καίσης σωσικρεννήσης καπφαίνομεν· θαυμαστὸν οὐδέν. ἀκούει

σωσι· πῦρ τ' εἰσπνεῖς· ὥλαχε δῆμα πεσεῖλθον τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ βουλεύεται· ὁ δὲ πλουτεῖ· ὁ δὲ μένει· ὁ δὲ οἴκοι τοῦτ' αὐτὸν μέχρι τῶν ὁρίων τῆς* βασιλείας ἀκινδύνως διασώσαντας· καὶ οὕτω πρὸς τὰ ἰδίαι ἀποδῦναι χώραν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ μάλα ἀχθεσθεὶς ἀπήρου τὸ αἴτημα. αὐτὸς δὲ τῆς πρὸς τοὺς Βουλγάρους νίκης ἐπὶ καὶ τοῦτο πολλὰ καυχώμενος καὶ φησὶ τοιάδε τινα· ἐγὼ γὰρ μεσοῦντος ἤδη καλοκαιρίου, φὼν τοῦ πρέσβεως· ἐπανακρεμάμενος· οἱ ἀλλαπαῖ ἐγκαρτερῶν· τὸ δὲ γε ὅλον, τῶν αὐτῶν ἀσυμβόλων ἄφιξιν· ἅτε γὰρ ἐπὶ τὴν καιροῦ συμβάσεως ἐπὶ ἦλθε δὲ τοῦτον· ὡς συμβολῆς πλήμυρα τροπούμενον· πόλεως ἐπὶ τοῦτον· ἐπιτηδείων τοῦτον· αὐθις· καὶ δημιὰ καὶ τῶν κοπαλείων πόσεως· ἀσβεσθῆναι γὰρ ἵνα μὴ ἐπιτηδείως τῆς χειρὸς τὴ μελετήσωμεν.* ἀρίμενοι τοὺς τὰ φῶν οἰκοῦντας πατρίδα. τῷ τοι καὶ ὡς γραμμάτων πυκνῶν χρεῶς αὐτοῦ ἐλπίσιν ἐπίσωμεν· καβαλλάδοντας δὲ τοῦτον· ἐχθρωπίζετε αὐαθυμήσας ἐβάλλοντο τοῦτον· καὶ ἑκάστη τ' ἀνομάσας ἐγγράψαθαι· ἴσθι τοι καὶ Φοβερὸς πρὸ συνάθητος· καὶ οὐ Φρόδλις· ἀλλὰ καὶ δεικάσθαι τοῦτον· λοιπὸς τῶν μαυχαίων πιεσθῆς ἐπέλθοντος· τῶν κοινῶν θέσεις νίκαβασχέθω· καθ' οὕτως εἶτα τῶν πυλῶν* ἀποχαΦθήμενος ἐπὶ σχέθω· ἠτοιμασθῶσι δὲ ἔνθ' οἱ τοῦτον δι ἐσμῶν ἐΦίλοντες· οὐκ ἵππους καὶ πάντα ἀναλαμβάνεσθαι· τοῦτον ἐς τοῖς ἀποπεμπομένοις Φρουρίοις ἐκέλευον· καὶ δὲ γε ἐφεξῆς* ἐρχόμενον πυκνὴν τῶν πεμπτομένων ἄγοντες ἄχετες· εἰσήνεσαν ἀσπούσης τῷ ἑκάστῳ ἀποπεμπόμενον· τοῦτον ἐπὶ οὕτω κατέσχε· καὶ τὰς αὐτὰν ἐλευσίνας τῇ δημοσίᾳ καθυπεβάλλων· διενείματο τοῖς συγκεκοπακόσι τούτῳ ἐς ἔμπεσούσης μάχαις ἐραπώπης· πέμψας δὲ εἰς ΦιλιππουπόλιΣ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας τῶν οἰκίων ἀπολάσας, κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμΦρούρουν εἶχε· ἀφικνοῦς δὲ καὶ τοῦτον πρωτοπάτους τῆς τοιαύτης ἀπονοίας ἐν τάχει ἐλευσῖσας καθεῖρξε· τοῦτον δὲ λοιποὺς συμπαθέσας ἀξιώσας, ἄδειαν δοῦναι ἵνα βουλητὸν αὐτοῖς ἀπέναι· οἱ δὲ ἐς

ἐσεγκα-

* ἀρίμενοι

* ἐπ. ἀποχαΦομένου

* ἐρχόμενον

* ἐσεγκα-

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον ε'.

ΤΟΙ μὲν πι βρυεντίου κατῆχουτο τὰ καισερίαν, ὡς ἄρπυ τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξελάσαι· ἡ παύτιν κατασχεῖν ὁ αὐτοκράτωρ ἰαυτοῦ σπουδάζε, τὸ ἀνακτορικὸν ἅπαν συλλέξας, καὶ πρὸς παύτιν φερούσης εἴκοσι ἴσι σὺν ἡ θέσις τοῦ πάνυ γραυτὴ. λίμνη τίς ἐστιν ἡ τοῦ καισερίας, ἐς ἣ τραχηλοῦται ὑπὸ τῆς χέρσου ὑπερκειμένη· καὶ ἐκεῖ τὸ ἄκρον ὑφιέμενον εἰς πετρώδεις βουνοὺς ὑπανελώτων. ἐκεῖ τὰ τραχήλου καὶ πύργοι καὶ μεσπύργια ὑποσυλώμενα, κάτου σβέλλει. σβέπτερ καὶ καισερία ὀνομάζεται. ἐπεῖ γοῦν καβαλαρῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ τὰς ἐλεπόλεις καὶ τὰ πετροβόλα μηχανήματα καθιστήσας· καὶ καθεσθεὶς τὸ τοῦ τείχους ἐπίβολον, καὶ τῶν ἐντὸς καρτερώτερον αἰσθησθεὶς· βουλὴν βουλεύεται ἡμέραν ἄμα καὶ νυκτός. ὅτι φορτίσας εὐθὺς ἐς ἀμάξας ἀπάντα τινα μικρὰ, ἀφ' τοῦ μολισκοῦ εἰς τὸ λίμνιον εἰσήγαγε. τῶν γοῦν ὀπὸ τὸ χέρσου τι καὶ τῆς λίμνης πλησιοκείαν ὁ βρυέντιος ὁρᾶν, οὐ σὺν οὕτως ἐπεδίδου· ἀλλὰ σὺν νόμητος ἐπέλθοι ἡμέραν ὑπερ αὐτικαθίστασθαι. οἱ δὲ αὐσαχυτότερον αὐτῷ προσφερόμενοι, ἔλεγον· ὁρᾶς οἷς κακὸν ὅτι κακῷ ἰσηλικίᾳ. ἔξεστιν οὖν ἑκάστῳ ὑμῶν τὰ λοιπὰ τῷ ἑαυτοῦ σωτηρίαν πραγματεύσασθαι· καὶ σὺν μὲν τῷ βασιλεῖ προσελθεῖν, σὺν δὲ ὅτι ἐκείνου πατρίδα ἐπαναζεῦξαι· καὶ ὁ δρόμος ἔρχεται αἰφάνροι, ἑκατοντάπηχυ τὸ αὐτοκράτορα μίαν μὲν σημαίαν πρὸς τὸ μεγαλομάρτυρος γεωργίου τεμένους εἶναι, ὑπερκειμένου δὲ πρὸς τῶν οἷς τὰ αὐλῶνα ἀπάγειν ἐκεῖσε· ἐπέσει μὲν τῇ αὖ βασιλείᾳ· ἠπύθοντο, τῇ πρὸς τὸ ἡμέρου ὑποκινδύνῳ προσελθούσῃ· ὑπέσει δὲ πρὸς τῶν εἰκόνα πατρίδα ἐπαναζεῦξαι, τῇ πρὸς τὰ αὐλῶνα ἀφορώσῃ προσχωρή-

φύσ. μετεποιήσατο

μετέπιπτε κακίας, ἢ μετέβαλε κρύβδην· γνώστης· τὸ γὰρ ἰταλὸς πᾶν χαρυδᾶν ὅλον ἐπίστατο. τί τ' ἐπηύξησεν ὁ δῆμος ἄπας κεκίνητο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν; τὸ ἰταλὸν αἰάζησαν ὦ πῖες. καὶ τάχ' ἂν ἀφ' ὕψους κύμβαχος ἔρριπτο· εἰ μὴ λαθὼν ἐκεῖνος εἰς τὸ πρόσω τοῦ θεάτρου παρῆλθεν, ἵν' που φωλεὸν ἑαυτὸν σωσικάλυψεν. ὡς δὲ τὰ παρ' ἐκείνου κακῶς δογματισθέντα πολλοῖς τῶν σοφιστῶν ἐφευρέθη, καὶ ὡς ὀλίγοι διεφθάρησαν ὑπὸ τῶν φθορημάτων πύτου δογμάτων, καὶ μεγάλως ἡ τοῦ βασιλέως ψυχὴ ἀλγεῖ τῷ ἰσλάκητι: εἰς ἴνδεκά που κεφάλαια τὰ δογματισθέντα κακῶς σοφοῖς τοῦ ἰταλοῦ σωσικεφαλαιώσωμεν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐξαπίσεως, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ αὐτὸς τὰ κεφάλαια τὸν ἰταλὸν αἰαθηματίσας ἐπ' ἀμβωνος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ σκίλλουσιν, αἰακαλυμμένῃ τῇ κεφαλῇ, καὶ πλήθους ἅπαντος ἀκροωμένου, καὶ ὀλολίζοντος αὐτοῖς τὸ αἴαγμα. ὡς οὖν ἐγίνετο τοῦτο, καὶ ὁ ἰταλὸς ἀκαθεκτος ἦν, καὶ πάλιν ἐκ πολλοῖς τοῖς τοιαῦτα ἔλεγεν αἰαφανδὸν, καὶ παραινούμενος τοῦ τε βασιλέως ἄπαντι τῷ καὶ βαρβαρικῷ ἀπιστίᾳ: αἰαθηματίσθη καὶ αὖτις. καὶ ἐς ὕστερον αὖθις. σκήνευ μεταμεληθέντος, μετρίως πρὸς καὶ σύντομα γίγνεται αἰαθηματισμός. καὶ τὰ ὠμὰ δόγματα ἀπενηνθεν αἰαθηματίζεται: τὸ δὲ σκήνευ ἕνεκα πλαγίως πως, καὶ ὑποκεκρυμμένως, καὶ οὐδὲ τοῖς πολλοῖς γνωρίμως ὑπαγόμενα τῷ σκληρατικῷ αἰαθήματι. καὶ γὰρ ἐς ὕστερα μετῳδίζηται πρὸς τὸ δόγμα· καὶ ἐφ' οἷς πάλαι ἐπαλαίσθη μεταμεμέληται. ὑρίσθω δὲ καὶ τὰς μεταμυχώσεις, καὶ τὸ ὑρίζειν τὰς τῶν ἁγίων σεπὰς οἰκίας. καὶ ἃ θεῖα τῶν ἰδιωτῶν λέγειν μεθερμηνεύειν πρὸς τὸ ὀρθόδοξον ἴσασθε. ἐ δίλλον ὦ καὶ αὐτὸς καζαγνώσκων ἑαυτὸν ἐφ' οἷς πεῖσι τὰ ἐνθέως μεπίπτωκα.

ΑΛΕΞ.

καὶ συρρεύσης εἰς αὐτὸν τῆς νέότητος· καὶ γὰρ πάσι σοφὸς καὶ πλάτων ὁ καὶ φιλοσοφων ἀμφοῖν, πρφυρίου τὸ ἰαμβλίχου, αἰνε- καλύπτε πύπις δόγματα· καὶ μάλιστα τὰς ἀριστοτέλους πίχνας, ἃ τ ὠὸς ἐραάνου παρεχομένω χρέαν, ὑφηγητὴν τοῖς φέλουσι πραγματείαν, καὶ πάτη μᾶλλον ἐπιρρωτὴ καὶ ἐπιχείρητ. καὶ τὰς μετεμψύχώσεις ωὐτο- σκιασμένως πως, καὶ ἀλληγορικῶς ὁμοίως καὶ ωδικαλήσεως πύπις ἀλλοκότα τοῦ μαθητὰς πάς· ἐκελεύσατο, πάντα τὸν ὠφελῆσθ ἐσόμενος, τὸ ψυχὴν καὶ τ ἄλλων ἕ ἤθους ἀκριβεστέραν * καλύμμενον ἔχων. * λείπων μὴ ἐν πύπεις οὖν ἀκμάζων ὁ ἱπποκράτης, πᾶσι καθ ἑρμηνικῶς ωὐτοφέρεται, τοῦ πολλοὺς τῶν αὐτόθεν ωὐς αὐτοκράτορας ἀνακτῶν, καὶ συρρέοντας ὁπ τ οἰκείων μαθημάτων ὀλίγους ἐκκαθαίρας καὶ ἀχνὸν ἀλλοὺς ωὐτο- φέρειν, ἐ μὴ ὀχλοῦν με τὸν λυπῶν ἀφέλεσ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν ωὐς ἕ ἀνακτᾶσθαι τ ἐμὸν πάτερα εἰς πὸ τῆς βασιλείας ωὐτο- πήν. ἐπεὶ δὲ τὰ ψυχῆς παιδείας εὑρεῖν ἀπάσης ἐυδαίως ἔχοντα, καὶ πίχνης λογικῆς, τὰ λόγου πῶρα τὸν ἀπλανέστ ὧν τὸς, οἱ οὐ ωπιῆρες ἦσαν τοῦτον, τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ κρυπόμενοι ἀνακτᾶσθαι ἠπείγετ. καὶ * ωὐτὸ τοῦτ ὅσοι τὰ μαθήματα ὁλοτρόπως ἔχειν (ἦσαν γὰρ τινες καὶ τοῦτο βεχεῖς) καὶ μέχρι τ ἀριστοτελικῶν ἰσηνὸς ἐσφύρων, τούτου ωὐτοῖς μαθησιν ὁτεῳῶν ὑπὲκ ἐυδιδόμεν. ωὐσηγοῦντο δὲ τ θείων βίβλων μελέτην, τ ἑλληνικῆς παιδεύσεως ἐπιχείρ. τὸν δὲ ἱπποκράτη ἐυρηκὼς ἀρύβαντα τὰ πάντα μᾶλλον πιεύσομαι, καὶ πολλοὺς ἐξαπατῶντα τῷ ωὐτο- σκεύασθαι ἰσπακίφ τ τὸν ὁμοιμασίαν ἀπέχειν. ἀνὴρ δὲ οὗτ ὁ φι- λολογώτατος, καὶ μεγαλεπιβολώτατος. καὶ ὃς οὕτως ἔχοντα τὴν αἵρεσιν ἐυρηκὼς, δημόσια ἤλεγξε ωὐσκευάσας εἰς μέσον, εἰ οὕτως τῇ ἐκ- κλησίᾳ παρέπεμψεν ἱπποκράτην· δὲ τ ἑαυτοῦ ἀπαιδοσίαν κρύπειν οὐχ οἷός τε ἦν, κἀκεῖσε σκεύγων καὶ εἰς μέσους τοὺς τ ἐκκλησίας λογάδας κωμωδῶν τὸν ἱπποκράτην. καὶ ἄλλο ἤθους ἀπαιδοῦ τὸν καὶ βαρβαρικοῦ· ὁ πὸ ἐχιερατεύων ἐυρυάπων· ὁ χαρυδὰς ωὐτὶ τὰς οἰ- κοδομὰς τ μεγάλης ἐκκλησίας, τῶν ωὐσκαπόρων· ἵνα τάχα ωὐς τὸ κρεῖττον μεταπήσῃ. ἀλλὰ μικροῦ δεῖν ἀὐτὸς τ ἐκείνου

ὡς κάλλος ἀπίξεσθαι. ἔνθέν τοι καὶ τὸ χαρακτῆρος εἶχε φυφλὸς, καὶ τὸ πᾶν ἰμαθεδόλως· καὶ σωστέον ὁ λόγος αὖπω τὰς ὀφρῦς, καὶ διόλου ἀπάτρει δημύσητος. Ἀλαλεκτικὰν δὲ ἰφόδιον ἐμεμίσητο τοῦτο τὸ σύγγραμμα· καὶ ἡ γλῶττα τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπιφέρητο τῷ Ἀλαλεγομένῳ ἐν ταῖς ὁμιλίαις μᾶλλον, ἢ ταῖς χεροῖν· οὕτως εἶχεν ἰσχυρῶς ἐνὸς τὰς Ἀλαλίζης, καὶ τοσοῦτον ἄφυκτος ἦν, ὡς τὸν ἀποκεκινόμβρον αὐτοκράτορα σωαχθῆναι ἐνὸς τὴν σιγὴν, καὶ εἰς ἀμηχανίαν ἐλθεῖν· ἑκατέρωθεν γὰρ τὰ ἐρωτήσεως βάθρου ὤρυπε, καὶ εἰς φρέαρ ὑποφυγῶν ἐνέβαλε πρὸς τὸν Ἀλαλεγόμβρον. οὕτως ἐμπίρως ἔχων τῆς Ἀλαλεκτικῆς ὁ αἰὴρ, καὶ ταῖς ἐπαλλήλαις ἐπερωτήσεσι σὺν Ἀλαλεγομβρους κατέπιπτε, συγχέων αὐτῶν καὶ ταραττῶν τὰ νεῦρα. ἐπεὶ ἦν τὰ ἄπαξ αὐτῷ συντεχόντα σὺν λαβυρίνθους διελθεῖν· ἀμουσότατος δὲ ἄλλως ἦν, καὶ θυμὸς αὐτῷ κατεκράτει. καὶ ἦν πονα προσεκτήσατο ἀρετὴν ὑπὸ τοῦ λόγου, κατέλυε καὶ ἡφανίζετο ὁ θυμός. διελέγετο γὰρ καὶ ἔπεσι καὶ χερσὶν ὁ ἀνὴρ, καὶ [πρὸς] τὸ Ἀλαλεγόμβρον· ἐπὶ ἀφίει πρὸς ὑποῤῥίαν ὅλως ἐλθεῖν. εὐθὺ αὖταρκες ἦν αὐτῷ τὸ θηρᾶσθαι ἓξ αὐτοκειμένου τὸ σῶμα, καὶ σιγὴν αὖτῷ καθεψηφίσθαι· ἀλλ' εὐθὺς ἡ χεὶρ κατὰ τὰ πώγωνος καὶ τῶν τριχῶν προσεφήλετο, καὶ ὕβρεις εὐθὺς σωεπῴδιζεν ὕβρεν. καὶ ἀκάθεκτος ἦν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ ταῖς χεροὶ ἐμὲ ἐπὶ τὴ γλῶτταν. τοῦτο δὲ μόνον ὡς ἀφιλόσοφον εἶχεν, ὅτι μετὰ τὴν πληγὴν καπλίμπανεν αὐτὸν ὁ θυμὸς, καὶ τὸ δάκρυον καπλάμβανε, ἐπὶ εἰς μετάπληψιν ἤρχετο. τὴ δὲ φωνὴν τοιοῦτος ἦν, οἷος ἂν ὑπὸ τῶν λαπίνων ἰληλυθὼς τεσσίας εἰς τὴν ἡμέδαπην γῆν, ὃς τὰ ἑλλήνων μὲν μάθοι, οὐ πάνυ δὲ καθαρίευσιτο τὴν φωνὴν, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ κολεβώτερα σκεφίρει τὰς συλλαβάς. ἀλλ' οὖν τὸ ἓξ σῶμα ἰναγὲς, οὖν τὸ εἰς ἄκρον ἄφωνον ἰλάνθανε σὺν πλοῦτος· τοῖς δὲ ῥητορικωτέροις ἀχρειοῦτο καπλαμβάνοντο. ἔνθέν τοι καὶ τὰ συγγράμματα τούτου σωὶς φυγκτὸ μὲν ἅπασι καὶ πᾶσιν τοῖς Ἀλαλεκτικοῖς τύποις· ἀσωφροσύνας δὲ κακὰ καὶ πολοίκισμὸν ἀπορράλλω διερριμμένων πανταπάσιν σὺν ἐξέφυγεν, οὔτε τοίνυν προσκαθημένου φιλοσοφίας ἀπάτης, καὶ συῤῥεύ-

χόμβ@., θεάσους ὧν μεσὸς καὶ ἀσπονίας βαρβαρικῆς, πάντων τ καλυπτηρῶν καὶ πρὸ τῦ μαθεῖν οἰόμβ@., κ πρὸς αὐτὴν ψιλλὸν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας αὐτπέξιτ. ἐμβαθύνας δὲ τῇ Δ|αλεκτικῇ, καθημερινοὺς θορύβους ἐκ παιδήμοις συνελούσοι πανήγυρ. σοφιστικὰς συνέρων ἐριχελίας, καὶ πᾶν (εἴπ τισοῦτον) προσθεὶς, κ αὖθις ἐπίχων λόγον τισυπήχσοιν, πῦσιν προσηγορίσιτ. καὶ ὁ πλωικαῦτ βασιλέων μιχαὴλ ὁ δούκας, καὶ οἱ πύτου αὐτάδελφοι, καὶ σλοῦτρου μὲν λόγου πρὸς τ ψιλλὸν ἐπθεντ. ὅμως δὲ βδιείχοντό τι αὐτῦ, καὶ ἐν λογικαῖς συνεχρῶντο ἀμίλλαις. ἦσαν γὰρ Φιλολογώτατοι οἱ σλοῦκας, καὶ οἱ Ϝ αὐτκράτορ@. ἀδελφοὶ, καὶ αὐτὸς δὴ ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ. ὁ δὲ ἑπτὰς θερμὸν ἀεὶ κ μανικὸν πρὸς τὴν ψιλλὸν ἔβλεπ: καὶ ἐκεῖν@. ὡς ἀεὶπὸς τῶν τῦ ἑπτάλοῦ ἱεραρχελιῶν ἐπερίπλατ. τί τὸ μετὰ τοῦτο; ἐσφάδλαζε τὰ τῶν λατίνων τὲ καὶ ἑπτάλῶν κατὰ ῥωμαίων, κ ἡ τ λογγιβαρδίας ἕλως ὁμοῦ καὶ ἑπτάλίας ἐμελετᾶτο κατάχεσις. κ βασιλεὺς ἐκεῖνον τὸν ἴβαλὸν, ὡς οἰκεῖον σλῆθην αὐδρα ἀγαθὸν ἐ τὰ τῶν ἑπτάλῶν Φπεσάλμον, εἰς Φπίλαμνον ἀπίσελε. κ (ἵνα συσπιμῶ τ λόγον) ὡς καὶκῖ ἐφωρᾶτ τὰ ἡμέτερα προσιδοὺς: κ ἀπεσίλιτ ὁ μέλων αὐτὸν ἐκεῖθεν μετακινῆν. τύτου αἰσθόμβ@., φυγὰς εἰς ῥωμαίων ᾤχετ. ὕπα μεταμεληθείς, πρὸς τ βασιλέα ἀδοκλήσιν χρησάμβ@., κατὰ τ κέλδυσιν ἐκείνου, τ κωνσταντίνου κατέλαβε, τ μονὶὰ τ οὕτω καλουμβίαν πηγὴν ἐσθλαύτημα λαβὼν, κ πῶ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων πατεράρχοντα. ἔνθα κ Ϝ ψιλλὸ μετεχωρήσαστ@. ἐυζαυτῆθεν μετὰ πῶ *ἐπτόκερσιν, αὐτὸς φιλοσοφίας ἀπίσης προῖξη διδάσκαλ@., ὕπατ@. τῶν φιλοσόφων χρηματίσας· καὶ τὰς τε ἐρίστοπλικὰς ἐβίβλους, κ τὰς πλατωνικὰς ἐξηγεῖδζ ἐσπεύδζε. κ ἦν μὲν σλέξαι φιλομαθέστατ@., σλεινὸς δὲ μᾶλλον ἤπερ τὰς ἄλλος ἐν τῷ διερμηνεῦσαι τὴν σλειστὰτὴν πρεπατητικὴν, κ πρὸ τὰς πλέον τ Δ|αλεκτικὴν, πρὸς σλὲ τὰς πίχνας τῶν λόγων πρὸ τ γραμματικὴν *ἐχωλεύη πίχυν. *ἰχώλευσε

πίκτερ@. σὺν ἐγίνσατο, σὺδ' ἐκεῖθεν ὁ λόγ@. τούτῳ ἐφήμοσε κ εἰς κάλ-

καταγέλαστον καταλιπὼν, καὶ τὸν πίτυρον ἐξ ἀλίφατος σὺν πλείστους φυλάξασθαι· αὐτὸς δὲ τὰ αὐλώνια καπήλευε. τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ βασιλεύς, εἰς τὴν πάλιν ἐπαναζεύγνυσι. ἐν συγχύσει δὲ *τὸ

* ἴσ. τὸ τὴν καπῆτα γυναῖκα, ἀλλ' οὐκ

τινὰ χρόνον ἀνέσεως ἐτύγχανεν. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ σκέπτου ὁ ὑποτυπωθεὶς μαθητὴς μανθάνων τῆς ἐξ ἰατροῦ δόγματα τὰ σκληρότερα εὗρε· ἐξ δόγματος τοῦ ἡμέλησεν. οὕτω δὲ ἰατρὸς (δεῖ γὰρ τὰ κατ' αὐτὸν ἐξαρχῆς αὐτῆς διηγήσασθαι) ὥρμητο μὲν ἐξ ἰατρείας, καὶ ἐν τῇ σκευῇ ἐφ' ἱκανὸν διέτριψεν. ὁκόθεν δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ κωνσταντίνου καπήλευεν ἀπάσης παιδείας καὶ τέχνης λογικῆς οὐκ ἐπιπλέως ἔχουσαν. καὶ γὰρ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορείας βασιλείου ἐξ πορφυρογεννήτου μέτρεις αὐτῆς τῆς ἐξ μονομάχου βασιλείας, ὁ λόγος οἱ καὶ τοῖς πλείοσιν ἐρράθυμητο· ἀλλ' οὖν γε πάλιν οὐ καταδεδυκὼς, ἀνέλαμψε καὶ ἀνέθορε, καὶ διὰ στενοῦς τοῖς φιλολόγοις ἐγένετο, ὅτι τῶν χρόνων ἀλεξίου ἐξ αὐτοκράτορος. τὰ μὲν τοῦτου χιλιοντῶν ἡ πλειόνων αὐθρώπων, καὶ παιζόντων· ἐρετικαῖς καὶ ἀλλοῖς αἰσχίοσι παιγνίοις ἐναρχολογιμένων, διὰ ἡ χιλιοῦ· λόγον δὲ καὶ παιδεύσιν ἅπασαν λογικὴν ἐν παρέργῳ πεπαιδύσθαι. οὕτως οὖν σὺν ἐστοῦθα ἔχοντας ὁ ἰατρὸς εὑρηκὼς, καὶ αὐδράσιν ὁμιλήσας σχολαστικοῖς καὶ ἀμελίκτοις, καὶ τὸ ἦθος ἀγρίοις (ἦσαν γὰρ τὸ καὶ τινες τοιοῦτοι περὶ τὸν βασιλεύουσαν·) παιδείας τίνων ἐξ ἐκείνων λογικῆς μεταρρῶν· καὶ μιχαὴλ σκάνῳ τῷ ψελλῷ ἐν ὑστέρῳ περισωμίλησεν, ὃς καὶ πάνυ τι περὶ τὰ διδασκάλοις σοφοῖς ἐφοίτησε. διὰ φύσεως δὲ δεξιότητα καὶ νοῦ εὐφυΐαν, τυχὸν μὲν τι καὶ θεοῦ δῶρον· διὰ ταύτης διὰ ἡ θερμοπότιτλι ἱκεσίαι ἡ μητρὸς αὐτοῦ ἐπαρυπνούσης συχνῶς, τῷ ἐν τῷ ναῷ τῶ κύρου ἡ θεοτόκου σκιᾷ εἰκονίσματι, καὶ θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἐκκαλουμένης, εἰς ἄκρον σοφίας ἀπάσης ἐληλακὼς, καὶ τὰ ἐλλιῶν καὶ χαλδαίων ἀκριβωσάμενος, γένοιτο τοῖς τότε χρόνοις θαυμάσιος ἐν σοφίᾳ. τούτῳ γοῦν ὁ ἰατρὸς περισμιλήσας ἐν ἀπαιδεύτῳ ἤθει καὶ βαρβαρικῷ· ἐκ ἠδύνατο φιλοσοφίας μὴ βάθος ἐλθεῖν, διδασκάλων ὅλως μηδ' ἐν τῷ μανθάνειν αἰσχύνης,

μουῦσθ@. πῦπν ϑιαφώρ@., * ὥσπερ λίων ἰχάρη μιχάλω ϑλῆ σώματι κύρσας, ὅπιν αὖ τις ὁμηλικὼς, ὡς καὶ οὗτ@. ἰσλὼν, ἐν αὐτῆς ὀφθαλμοῖσι πυσῦν ϗ τὴν πρωτοπάτρεσα, ἀχέτῳ ῥύμῃ, πνυσυσλὶ κατ' αὐτῶν ἴεπα. οἱ σλὶ ϖ@ϑχρὴμα ἰῶπα πύπις ϑιλόϊασιν. ούζᾶς σλὶ, πλὼ κλῆσιν φερώυμεν ἐκ πῦ γένους λαχὼν, ἐπ' αἰδρείας βεβοημέν@. ἰσλὼν ἠσλ' ϑλῆ σλεξιὰ * ἠδ' ἐπ' ὀρίστεσ ἐωμῆσαν βῶν ἀζαλίλω, ἐν τῷ ϝ ϛημίου ἐξέρχεσϑ· σλεξιὰ παρεκκλίνας, καὶ γοργῶς ϖπραφὲὶς, παῖσι τ' αὐτῷ ἐπασπάσασα λαπίνοι. ὁ δ' ἐν ὑὸς κύμβαχ@. κατὰ γῆς ἴκετο. ὁ σλὲ βαϊμουῦσθ@. ἰσλίωκε πύσῦν μέχρι ϝ ποταμοῦ αιλαβρία, ἐν σλὲ τῷ φάϊγει, ὁ ἤσλη ϛήϑεὶς οὐζᾶς παῖσι τ' σημάϊαν τῷ βαϊμούσθλου καπίχοντι ϑλὲ ῥῦ σλίεσατ@. καὶ πλὼ σημάϊαν τῶν χειρῶν αὐτῷ ἀφαπάσας, μικρὸν ϖϑιδιναῖ, καὶ κλίνει πρὸς τ' πεσώς. οἱ χωῦ λαπίνοι πλὼ σημάϊαν καπικλιθῆσαν ἰωρακότες, ἐν συγχύσει γιγένασ· καὶ ἰφ' ἵπεραν ἰπεράπτο ἀτεραὸν, δι' ἧς ϗ τὰ τρίκαλα καπαλαμβάϊουσι, καὶ ἀπὸ πούτων πλὼ καστρίαν. ὁ σλὲ βασιλεὺς ἀπστρίψας ἀπὸ λαρίσσης, καὶ πλὼ ϑεσσαλονίκλω καπαλαβὼν ζαχὺ· πρὸς σῦν αὖ τῷ βαϊμούσθλῳ κόμητας ἀπρεῖλας, πλλὰς ἰπαρχίσεις ἰπιπίητο εἰ τ' βαϊμουῦσθλον σῦν μιλθοὺς ἀπαγήσουσιν, ὅπερ αὐτῆς καὶ ἰπίσχιτο. ϗ ἀπήτεων. ϝ σλὲ μὴ ἴχοντ@. ἀπαλεῦναι, ϖϑαπείθουσι πῦπν καπλθᾶν εἰς πλὼ ϑάλασσαν, καὶ αἰαζήτουσ πῶπα ἀπὸ ϝ ἰδίου σπατρὸς ῥιμπέρτου. καὶ εἰ πῦτ αὐύσιμεν, πάντας πιπῆς καὶ μυελὸν ἰυεργισιῶν ἰπαπλαῦσιμ· καὶ ὅσσι μὲν πύτῳ ἀπὸ μιλθῷ ϖλουλεῦσιμ ϑελήσουσι ϖϑολαμβάϊσαζ πύσῦν, ϗ ἀπαχρῶντα τ' μιλθὸν ἀποδοῦναι, κατὰ τὰ ϑελήματα αὐτῶν· σῦν σλὶ αὖ εἰς πὰς οἰκίας αὐτῶν βουλομάϊους ἁπλθᾶν, ἀκιπλώσως ϑλαβιβάσιμ ϑλὲ τ' εὐγρείας. ἰπισίζασπς σὺν τῷ ϝ βασιλέως ϖϑογράμματι οἱ κόμπς, σῦν τῶν ϖϑαφαμούντων πασάρων ἑαυτῶν μιλθοὺς ἀπήτεω. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, ἀνιβάλλετ@ πῶς· ὡς σλὲ ἐκείνετ@, ἴυλοσα αἰτοῦντες· μὴ ἔχων ὅ,τι ϗ ϑράσει: τὴν μὲν ϛρυσίνιον αὐτοῦ πιν φυλάσσειν τῷ

* ὥς π Iliad. γ'. v. 23.

* ὥ π Iliad. ϛ'. v. 239.

ἐκπέρθησις, καὶ ἡ Φλωρὰ τῶν ἐκεῖ· καὶ εὐθὺς παρῆτο. ἀκούσας δὲ τὰ ΩΔε ὁ Βρυεννίριος μλωυβάντε, καὶ δπηγοὺς τ δέλον, καὶ τὼ ἀπάτης νίκλω ὃ αὐτοκράτερ Θ. * ἐκκριθέντες ὑπ' ὦ ἐκεῖν Θ. * κελθόντες οὖν πιὲς [ὑπατὲς] κατάφρακτοι, κελτοὶ, ἀνῆλθον εἰς ἀκρώρειαί τινα, καπέναντι τ λαγίστης ΔΔακεμβόλω. τούτου τ ἀπλιπκὸν θτασίλμοι, σὼ πλῆ σφυμίᾳ ἰβίαζον ζυμβαλεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπῆγε τούτους τὲ ἐγχειρήματ Θ. ἐκ ΔΔφίρων δὲ πολλῶν συμμιγέντες πγμάτων ἀνελθόντες, σφσέβαλλον τοῖς κελτοῖς· καὶ ἀκαίρως ἐκ τούτων ἄχθ τῶν πεντακοσίων. εἶτα τὲ βασιλέως ζοχασιλμοῦ τ τέτον, δι' οὗ ὁ βαϊμοῦνδ Θ ἐμελλε διελθεῖν· καὶ ἐποιέλαυτ Θ ἡγναίους ζραπώτας, μετὰ καὶ τούρκων· καὶ τὲ μιχλνοῦ σφεξάρχοντ Θ· ἅμα τῇ πλησίον ἡμέᾳ, ἐνθὺς ὁ βαϊμοῦνδ Θ ὁρμήσας κατ' αὐτῶν, ἤθησε τοὺς μὲν χρι ὃ ποταμοῦ διώξας. τὼ δὲ μετ' αὐτὼ [εἰς] κλεισοῦραν εἰσπλθὼν, δπὶ ελώδη τινὰ, ἐν τοῖς μέρεσι τ λαγίστης καὶ * ΔΔακέμβολον, καὶ δορυφόρου παλαπὸν καλούμλον, ἐκεῖ τ χάρακα ἐπήξατο. τῇ δὲ μετ' αὐτὼ, κατὰ τὸ αὐτὸ ῥθρον, ὁ φαλαγγάρχης μιχαὴλ ὁ δουκὰς, ὁ σὺς μητρὸς ἐμὸς θεῖ Θ ἀνὴρ, δπὶ φρονήσει ΔΔαβεβοημβόλ Θ, ὥρα δὲ καὶ μεγίθει σώματ Θ ΔΔφίρων, οὐ τῶν τότε, ἀλλὰ καὶ τῶν πώποτε γενομβόντων, σωισθῆν τὸ μέλλον, καὶ φωράσας τὸ ἐκεῖσε, καὶ καταπτήξας, δλειπτατός τε καὶ ἀσθαμίλιθ Θ, καταλαμβάνει τ τόπον, ὃ βασιλέως τῶτο πελθόντ Θ, μὴ πάντας ἐντὸς ὃ τειχίου κλεισούρας εἰσπλθεῖν, ἀλλὰ τὰς μὲν δλιγαμέας ἔξω ἵστασθαι, ἐλίγους [δὲ] διελθεῖν τούρκων καὶ σωμάτων τ τοξείας εἰδήμονας, καὶ τούτοις ΩΔαχωρῆσαι τ εἰσόδου· δπισκῆψαι δὲ σφίσι, μηδενὶ ἐπερ ξίφει, πλὴν εἰ τισὶ χρήσαιτο. εἰσπλθόντων δὲ, καὶ ὑπασίας ποιεμένων κατὰ τ λατίνων· ὁ βαϊμοῦνδ Θ, πλήρης ὢν βασιλικῆς δπιτήμης, σὺν ὐσὶ αὐτὸν σκέλευε πᾶς ἀσπίσι ἑαυσὺν ΩΔιφράττοντας, ἀτρεμεῖν. ὁ δὲ γε πτωτοράτωρ, θτασίλμο Θ σὺν ὐσὶ αὐσὺν κατὰ μικρὸν σκρέοντας, καὶ εἰσρχομένους, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς. καὶ ὁ βαϊμοῦνδ Θ.

* ἐκκριθέντες

* λοίπ τ ἵσ. αὐτὸν

μεπακαλεσάμενος οὖν τὴν τῶν γερόντων τινὰ λαοσσοὸν, ἐπιπωθάσας αὐτὸν τὸ τοῦ θείου, καὶ αἰσχύνας οὗτος ἐφθαλμοὺς, ἅμα καὶ τῷ σκαπτῷ πλησιάζων· πλησιαίτατος ἀνθρώπου, ὅπη φάρυγγός εἰσι διέρχονται τῆς τόπις, ἢ λόχμαι πυκνὴ βαθεῖαι τοὺς αὐτὰς συνεχίζουσαι; ἐπεὶ δὲ ἦλιος κατέδυ, αὐτός τε εἰς ὕπνον ἐτράπετο: ἔνειρος ἐφίστατο τούτῳ. ἐδόκει γὰρ ἑστὼς τὸ ἱερὸν τῶν θεῶν ἐς μεγαλομάρτυρος σημητρίου ἑστάναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, μὴ λυπεῖν, μηδὲ εἶναι: αὔριον νικᾷς. τὸν δὲ φωνὴν βάλλων αὐτὸν τὸν ἀκοὸν ᾤετο ἐκ μιᾶς τῶν ἐν τῷ πομπείῳ ἀναγωγημάτων, ἐν ᾗ ὁ μεγαλομάρτυς σημήτριος καταγίνεται. διϋπνωθεὶς δὲ, καὶ θεὶς χαρὰς γενομένας ἐκ τῆς τοῦ ὀνείρου πώσης ὀμφῆς, ἐθεοκλήτει τὸ τῷ μάρτυρι, καὶ θεσσυπαχνεῖτο, εἰ γένοιτό οἱ νίκη κατὰ τῶν ἰχθρῶν ἀρᾶσθαι, αὐτόθι τὸ θεοφιλοῦς, καὶ θεοῦ τεθέντος ἱκανῶς τῆς πόλεως θεσσαλονίκης, ἐκ ἐφίστατο, ἀλλὰ πρὸς καὶ βάθλιον ἐρχόμενον· εἰς τὸν αὐτοῦ αἰσθεύσασθαι θεσσύνησιν. καὶ δὴ μετακαλεσάμενος οὖν στρατηγούς τε καὶ ἡγεμόνας ἅπαντας, βουλὴν ἤρχετο τοῦ ἑκάστου γνώμην ἀναζητῶν. εἶτα δίκην θεσθεῖναι τὰ τάγματα ἅπαντα τοῖς συγθρόοις αὐτοῦ· θεσεξάρχοντα δὲ τὸ μελιτωνὸν νικηφόρον, καὶ τὸν κουρτίκιον βασίλειον, καὶ τὸ ἰωαννάκιον καλούμενον· ἀνὴρ δὲ οὗτος τῶν ἐπ' αἰθρίας βεζομένων· τὸ ἀδελφὸν αἰθιοπῶν εἰς βασιλέα μεταχηματίσας. ᾧ στράτευμα δοὺς, ἐναντίον τοῦ στρατεύματος ῥωμαίρτου εἶναι διακελεύεται· εἰ δ' ἐκεῖνος ὁρμήσει μαχέσασθαι, φεύγειν τὰ νῶτα καὶ αὐτίκα φυγεῖν. τοῦτο μὲν οὖν τῷ ἐχηματισμένῳ βασιλεῖ ἐνετέλατο. ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς δι' ἑσπέρας αἰσθάνεται θεοδοῦσας, καὶ τῷ τῶν φεύγων ἐμβαλὼν χάρακι: τάς τε σκηνὰς αὐτῶν, καὶ σῦν ἐν αὐταῖς ἐληίσατο, καὶ φόνον πολὺν ἐποίησατο. τὸ βαϊμούνδου δὲ κατὰ ἐχηματισμένου βασιλέως ὁρμήσαντος, κἀκεῖνος καὶ * ὁ σὺν αὐτῷ στρατιὰ τὰ χαλινὰ χαλάσαντες ἔφυγον. ὁ δὲ βάρβαρος ἰσχυρία μᾶλλον καὶ ἐπῆρτο * ὧ καὶ ἀποστεγὰ θεσμαχητός. ἐν τούτῳ δὲ ἀγγέλλεται αὐτῷ τὸ χάρακος ἡ μάχης

* ὃ σὺν αὐτῷ

ἐξ ἐφόδου κατῆχεν τὸν τζάϊκιον. ἔνθ' οὕτω καταλαβὼν τὸν λάρισσαν, καὶ αὐτὸν τὸν τῆς μεγαλομάρτυρος χωρίον μήνιμον, καὶ ὅλως ἀμυάμενος, καὶ περιζώσας τὰ τείχη, πολιορκεῖ αὐτόν. ὁ δὲ παῦλος φυλάττων λίαν ὁ κεφαλᾶς πρὸς τὰς τῶ βαϊμουνδίου αὐ τὸ μηχανὰ ἐπὶ ὅλους μῆνας ἔξ. ἐμηλοῦ δὲ πῦρ ἀφ' χαφῶν τῷ βασιλεῖ, ὁ δὲ εὐ ἐβαστάζημα, καὶ τὸ σφαδάζων, τῆς πρὸς τὸν βαϊμουνδον φερούσης ἤπειρ: ἀλλὰ πάλιν μισθοφορικὸν ἐπαμωάξας, καὶ καρτερῶς ἐπολέσας ἄπαντας, ἔξωσι τῆς κωνσταντίνου, καὶ τῆς μέρεσι τῆς λαρίσσης ἐγγίσας, καὶ διελθὼν ἀφ' τὰ βεμουῦ τῶν κιλλίων, καὶ τὸν δημοσίαν λεωφόρον διξιοῦσιν καταλιπὼν, καὶ τὸν βουνὸν τ' εὐτυσὶ ἐγχωρίως καλούμενον κίοτασδον, κατῆλθεν εἰς ἐβεσὰν (χωρίον δὲ τῦτο τ' ἀδρανείας ἔγγιστα ἀφικείμενον) καὶ τὸν σκλαβὸν ἀγχοῦ τὸ ποταμοῦ κατέβετο. καὶ αὐτὸς ἀπῆλθεν ἄχρι τῶν κημπου αὐελφινᾶ, κἀκεῖθεν εἰς τὰ τρίκαλα. γράμματα δὲ πέμπε ἥκε κομίζων τούτῳ τὸ κεφαλᾶ, παρήσπασεν κύριον χαφοντῶ· ἴδοι, ὦ βασιλεῦ, ὅπ μέχρι δ' νῦν ἀπουδέλω πολλὰ ἀσυνηνεχώς, διατήρησα τὸ καίρον ἀνάλογον. ἤδη δὲ τῶν ἀμφιθλῶν χρίσιασεῖς τροφίμων στρούθους, καὶ τῶν μὴ ἀσυνηκότων ἠψάμεθα: ἀλλὰ καὶ ταῦθ' ἡμῖν ἐπίλειπεν. εἰ γοῦν βοηθῆσαι ἡμῖν θέλων ἀφύσεις, καὶ σὺν πολιορκοῦντας ἐκδιῶξαι δυνηθείης· τῷ θεῷ χάρις καὶ δόξα: εἰ δ' εὖν, τούμὸν ἤδη πεπλήρωκα. καὶ, τὸ ἐπιῦθον, ἀνάγκη δουλεύοντις (καὶ τί γὰρ δεῖ πρὸς φύσιν, καὶ τῶν ὁπ ταύτης τυραννίδα, πιεῖν;) χαίρειν ἔχομεν τὸ φρούριον ἀφαιρεῖσθαι τῆς ἐγκειμένοις ἐχθροῖς, καὶ φανερῶς ἀποπίπτουσιν. ἀλλ' εἰ ταῦτα δυσχήρανε συμβαίη: ἐπέρατον μὴν ἡδυοίμην ἐγὼ, τολμηρὸς δὲ κατὰ τῆς θῆς βασιλείας τὰς παρρησιάζομαι· εἴ γε δυνάμην ἀφ' βοηθεῖν, σὺκ ἔπαυσας τ' βοηθείαν: σὺκ ἂν φθάνης ἔγκλημα πρὸς δουλείας ὑποφυγάνων. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ δεῖν ἔγνω ἀφ' πινῶ πρόπυ ἐπέρου κατεγωνίσασθαι. καὶ δῆτα σκοπῶν, ὅπως χρὴ * λόγῳ ἐσπάσῃ, δι' ὅλης τ' ἡμέρας ἦεν ἀρωγὸν ἐπικαλούμενος, διεπονεῖτο.

Βλάχων

μετὰ κα-

σκόδασας, ἐπὶ τὸν μάχλιν ἐς νίκτα ἀσυστόλικα, ἐπίεραις * τύπ-
πες ἐν τῷ μεταιχμίῳ τῆς πεδιάδος καπέρωσε, οὕπερ σφοδροτέραν
ἐσηκάζετο σὺν κιλσὺν τὸν ἐπασσίων πολέμαχ. * μηχανώμενον
πάχα τὸν πρώτων καὶ ἀνύπισθεν τῶν λατίνων ἑρμὸν Διὰ τύπων δύπο-
θραῦσαι· κἂν καὶ τὸν βαϊμοῦσδον πάλιν τοῦτα διέλαθε. σωίβη
γάρ τι τιοῦπον, ὅπερ ὁ βασιλεὺς ἐπίεραις κατ' ἐκείνου ἐβουλεύσα-
το, πρώϊας ὁ κιλτὸς ἐμαίθαινε· καὶ πρὸς τὰ * ἀκρουσθὲν μεθαρμο-
σάμδον, τὸν μάχλιν αἰεδίκειτο. καὶ ἐκεῖθ' (ὡς ἦδος αὖτις) τὸν ἑρ-
μὸν τῆς μάχης ἐπίσι, ἀλλὰ τὸν κατὰ μέσσον φάλαγγα ἀτειμεῖν
ὥδε κιλδυσάμδον, ἐξ ἑκατέρου μέρους τὸν μόδον αἱρήσιος. τὸ γοῦν
μάχης ἀγχεμάχευ γένος· οἱ τὰ ῥωμαϊκοῦ στρατδμάτον τὰ νῦν
τῶν λατίνων σλεδακαν. μήσ' αὖτις τύπις ἰχνύοντες, Διὰ τὸν
πρηνευμδέλιν ἦλθαν. σύγχυσις οὖν τὰ ῥωμαϊκὰ ὥδε πάξεως λῶ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκλόνητον μένων, καὶ χαρὰ καὶ γνώμη
αὐτὰ καθίστατο· καὶ πολλοὺς μὲν πρώσας, ἔτι δ' οὐ καὶ πρὸς ἀπα-
ρηκὼς οὖν, ὁπόθ' ἑρμητον καὶ αὐτὸς γένοιτο, διωκόμδον ὥδε τὰ
βαϊμοῦσδου. ἐν τύπις δὲ φησὶ πρὸς τὸν γυλλὸν (οὕτον σφὲ πα-
τρῶον αὖτ' σθιεράπων λῶ) καὶ σὺν σοὶ αὖτις, μέχρι τόσου φδόξό-
μεθα; καὶ φρίψας τὸν χαλινὸν, καὶ τὰ κουλιοῦ τ' ξίφον ἐξαγα-
γὼν, πάμει τὸν πρώτως αὖτις σωαυτήσασται κατὰ τῆς ὄψιος, πῦπ ἐ
κελπὶ θαυμάμδοι, ὑποσταλέντης τὰ διώκειν ἐπαύσατο· καὶ οὕτω τῶν
διωκόντων ἀπάλαγὲς, ὑπεξῆκε τὰ κινδλιούν. οὕτω γοῦ σωθὲς,
εἰσέρχεται τὸν βασιλέυουσαν, ἐφ' ᾧ σωαγαγὲν αὐθις στρατδμα-
τα, καὶ κατὰ βαϊμοῦσδου χωρῆσαι. πίμπει γοῦ αὐτίκα πρὸς τὸν
σουλτὰν, διωάμεις σκεθεν αἰσυμδον, μετὰ ἡμερόνων πέρσαν σὺ
μακροῦ ἰχνεύοντα. ὁ δὲ τὸν καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν χιλιάδας
ἑπτὰ, μετὰ ἀρχηγῶν ἐμπείρων, καὶ αὐτὸν τὸν καμύτζλιν χρόνῳ
ὁ βασιλεὺς ὠθνόμενος καὶ ἡτιμάζετο. μέρον τ' δὲ στρατόματον
δὲ ἰδίου ὁ βαϊμοῦσδος. λόδον. καὶ δοσφόλας ἐξ ἀπιδρο-
μῆς κατέχει τὰ πλαγονίαν, τὰ τρίκαλα. καὶ τὸν καστρέλιν· αὐτὸς δὲ

* τύπτειν

* μηχανώμενον

* ἀκουσθὲν

ἀπίνδυνον. καὶ τοῦτον δὴ τὸν ἰδίου θράσους ἐφάσκας, ὑφ' ἡμέρας αὐθις ἀπ' ἐκείνου τυγχάνω. κἄπειτα ἐς τὸ αἰτιᾶσθαι ἐπινέρχεται, τῆς ἐκτῶν πολλῶν μίσους καὶ ἐπιβουλῆς ἑαυτὸν ἀνακτησάμενον. μετ' οὐ πολὺ δὲ καταλαμβάνει τοῦτον ὁ Βαϊμοῦνδος, τὸν ἀγγελίαν τῆς ὁλοσυμβάσεως αὐτῷ ἥκειν δὴ τὸν ἐκ τοῦ Φέρων, ὅπως δὲ τὰ [τῆς] τύχης αὐτῷ ὀλίγον διηλάσει. καὶ γὰρ ὁ Ἀρκάδιος ὢν καὶ φιλοκινδυνώτατος, ἀπεῖχε τῆς κατὰ τὸ βασιλέως μάχης ἔχειν. καὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις αἰαλαζόνευεν, καταλαμβάνει δὲ τὰς βαλλιστίας τὰ ἰσαίνινα, τὰς ἐξηκοντίνεν πάλας λιθοβολοῦν. τοῦτο μεμαθηκὼς ὁ αὐτοκράτωρ, τὸ κωλυσιεργεῖν ἔχειν κατὰ μόδα μαίων. καὶ τὰ ἰσαίνινα καταλαῦων· ἐπὶ ὁ τοῦ πολέμου καιρὸς ἤδη περὶ, διελθὼν τὸν αὐτοῦ στρατῶν τῶν λατίνων πρώτων προσβολὰς· καὶ ὁ πρόσω ἀμάξας κυφοτέρας ἐξηκοντόδυτας, καὶ τῶν σανίδων ἥλους, ἐφ' ἑκάστου τούτων καὶ σὺν σύσπαξι πεταρσεῖ, καὶ πέζους ἐπαλφόρους ἐπίσησεν· ἵν' οὕτω τὸ σωσεχὲς ἀδιάσπαστον τοῦ σωματισμοῦ τῶν λατίνων, τῶν ἁμαξῶν κατ' αὐτῶν ἀθρουμένων· καὶ ἄπρακτον ἐφαίνετο πρὸς τοῦτο ἐξ αὐτοκράτορος ἡ βουλή. ὁ γὰρ Βαϊμοῦνδος πρὸς τὸν χαλκὸν μεθαρμόζεσθαι, ὥσπερ στρατοῦς τὸ βουλεύεσθαι. καὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις ἐλαχὴ διελών, καὶ τὰς ἁμάξας περικυκλίνας, κατὰ τὰς ῥωμαϊκὰς ἐκπείρασθαι ἔτοιμος ἦν τάξεως. καὶ φάλαγγες μὲν φάλαγξι πανταχοῦ ἐμίγνυντο, καὶ ἄνδρες ἀνδράσι κατὰ σῶμα ἐμάχοντο· οὕτω δὲ πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἐς τὴν μάχην πεσόντες· ἔ νικῆσαι ἔχει ὁ Βαϊμοῦνδος. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγίστους κινδύνους διεκφυγών, αὖθις σώζεται διὰ τῶν φευγόντων † διελθὼν εἰς ἀχρίδας, κἀκεῖθεν ἐγκαρτερήσας. καὶ ἱκανοὺς τῶν πεφυγότων ἀνακαλεσάμενος, αὖτις συμπαραμείνας ὀλιγίστοις πάντας καταλιπὼν, καταλαμβάνει τὸν βαρδάριον· καὶ αὖθις ἀναχωρῶν τὰ στρατεύματα· καὶ μισθοφορικὸν συλλεξάμενος, κατὰ βαϊμοῦνδος χωρεῖ· ἵνα πρότερον ἐπιστήσας, δι' οὗ κατεγανώσατο τοῦ καλοῦ· τριβολους γὰρ † σιδηροῦς κατεσκεύασας.

† ἴσ. κιλτὸς

† ἴσ. διελθὼν

† ἴσ. σιδηροῦς

τῶ, ἰφ' ὁμοίαις αἰτίαις ἰσπουδάζετο· ὁ δὲ χειροτονεὺς ἐκεῖνος ἀναδιδάξειν πρότερον τῷ αὐτοκράτορι, καὶ συζητήσας πολλὰς ἐπῆλθεν περὶ τῶν ἱερῶν γινομένης· λατρευτικῶς οὐ σχετικῶς δὲ προσκυνοῦσι εἰκόνας παρ' ἡμῶν ἰσλογιάζειν. ἔν τισι μὲν εὐλόγως καὶ κανονικῶς προϊστάμενος, ἔν τισι δὲ καὶ οὐκ ὀρθῶς διαλογιζόμενος. ὡς δ' ὅλη πλέον πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς ἐθεμάνετο, καθαιρέσει κατεδικάζετο· ὡς δὲ μηδὲν ὑποπτήσσων ὅλως ἠρίμει. ἀλλὰ καὶ αὐθις συνεπαρθεὶς τῇ ἐκκλησίαις, οὐκ ἀγλυῆ φαντείαν συνεπαγόμενος, ὡς ἄπυκτος ἐν πάντι καὶ ἀδιόρθωτος, πάντας ὁμοῦ τὸ αἱρετὸς κατεψηφίσατο, καὶ πάντων ὑπερορίαν κατεδικάζετο. καὶ δὴ ἔλεγεν τοῦτο ὡς πάντων σωζόντων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ καὶ αὐθις πρὸς τὸν ῥῆτορα ἀλαμανίας πείσεως ἐκπεπόμφει, ἐρεθίζων αὐτὸν πάσχειν τὸν λογιωτάρδιαν καταλαβεῖν, κατὰ τὰς συγκειμένας συνθήκας· ὁ δὲ καταλαμβάνειν ἤδη τὸν λογιωτάρδιαν· καταλαβεῖν κατὰ τὰς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα συνθήκας. τοῦτο μεμαθηκὼς ὁ ῥήμπέρτος, ἐπαύσθη τὸν ῥῶμον καταλαβεῖν. ἐνωτησάμενός τι τῷ πάπᾳ, καὶ τὰ ἀλαμανίας ἀπείρξων τὰ προκαμένου σκοποῦ, καὶ τὰ ἱὸν αὐτοῦ βαϊμουῶδον, μετὰ τῶν κομήτων, εἰς τὸ ἰλλυρικὸν ἐάσας, κληρονόμον τὸ πάπαν αὐτὸν τοῦ τε δυββαχίου, καὶ ξ αὐλῶν, καὶ τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ νήσων, ὅσας φθάσας ἀφείλατο, εἰς τὸ συλλειρῶσαι σωλοχῶς, ἐπεὶ καὶ τὸ πάπαν εὗρε πρὸς τοῦτο μὴ ἀανίσοντα, ἄμφω κατὰ τοῦ ἀλαμανίας ἐξώρμησαν. ὁ μὲν τοι ῥῆξ προ νησιν τὸν ἐπεὶ καὶ τὰ κατὰ τὸ αὐτοκράτορα μεμαθηκὼς, τὰς νήσας, πρὸς ἐγκαμένου ἀπεχώρει. τοῦτο νίκαν λογισάμενος, τὸ μὴ κινδυνεύσαι ἑαυτὸν καταβαλεῖν ὅλῃ μοναρχίᾳ σχίσαντι. οὕτω μὲν οὖν ἔσχετο τὰ πρὸς τὰ οἴκοι Φιρούσης. ὁ δὲ ῥήμπέρτος Φθάσας εἰς τὸν τῆς ῥηγὸς περιβολὴν, αὐτὸς μὲν προσωτέρω ὠκίσθη. ἀπόμοιραν δὲ ἱκανὸν τῶν αὐτοῦ πραγμάτων διελὼν, ὠκίσθη τὰ ἀλαμανίας ἐπιτρίψατο. αὐτὸς δὲ τὸν λείαν πᾶσαν ἀναλαβόμενος, μετὰ τῆς πάπα πρὸς ῥῶμην ἀπῆλθ-

† ἰσ. ἴμοιας, κατὰ

ψαν, τὸ μὲν π γῆς συμμάχοις, τὸ δὲ ϖῶς τὴν αὐτοκράτορα. ἀλλὰ ϖῶς τὼ ϖπικημίδιω χρείαν μηδαμῶς * ἐξ ἐν ἀμηχανία γεγονότες, μὴ * ἐ ονης ὅ,τι καὶ δράσαιεν· εἰς ϲὺν πάλαι κειμήλιους νόμους κ ϲὺν κανόνας ϖεῖ τῆς τῶν ἱερῶν ἐκκλησίων ἀπιβλεψαν. ἐυρηκότες μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτ, ὅτι ϖερ ἐπ' ἀναῤῥύσει αἰχμαλώτων, τὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἱερὰ ἔξεσιν ἐκποιᾶϲθαι. τούτου χαῖν σωθοξαντ, ἀνέρχεται ὁ ϲεβασϖκράτωρ ἰσαάκι, εἰς τὸ ϝ θεοῦ μίγα τέμπλ τὼ σώσαντ ἐκκλησίας, καὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἅπαν πλήρωμα. θεασάμενοι δὲ τοῦτον οἱ ἐπ' ἐκκλησίας τῷ ϖατριάρχῃ σωεδριάζοντες, ἠρώτων ὅτου χάριν ϖαρεγένετο; ὁ δὲ, λέξων ἦκε τί ϖρὸς ὑμᾶς χρήσιμον τῇ βιαίᾳ τῶν ϖραγμάτων ϖαρεμϖεϖόσθαι καὶ σωτικὸν τὸ ϖρᾶτον· ἅμα δὲ καὶ ϲὺν ϖεῖ τῶν μὴ χρησιμευόντων ἱερῶν κανόνας ἀϖιστμάτησε. καὶ ϖολλὰ ϖεῖ τούτων δημηγορήσας, ἀναγκάζομαι φησιν ἀναγκάζειν οὓς οὐ βούλομαι ἀναγκάζειν. καὶ γναίους ϖροτιθέμ λογισμοὺς, ἰσχύει τάχα ϖάθην ϲὺν ϖλείονας. ὁδὲ γε μετῆλθας ἀντιτεινει αὐτῷ ϖροφορὰς ϖινὰς ἐυλόγους εἰσαγαγὼν· ὑποσκώπτων ἅμα καὶ ϖρὸς αὐτὸν τὸν ἰσαάκιον. ἀλλ' ὅμως τὰ δίδογμένα ϖράττει. ἐχειρευὸς δή τις τὼ ικαῦτα χαλκηδόν λίων ϖεϖύκαθτο, οὐ τῶν ϖάνυ ϖοφῶν καὶ λογίων, ἐχετὴς ϖϖιμιμελημέν, τὸ δὲ ἦθ * καὶ ὑπέκοτον. οὗτ ειῶ, τῶν ἐν τοῖς χαλκοϖρατείοις ϖυλῶν ἀφαιρουμένων τὸ ϖϖικημένου αὐτῷ ἀργύριον καὶ χρυσίου, εἰς τὸ μέσον εἰσῆλθε ἐϖερωτᾶζειν, μηδόλως ἢ οἰκονομίας ἢ ϖεῖ τῶν ἱερῶν κειμένων νόμων ἐϖαιθαιόμεν, ἀναισχυντήσαντα τῷ ἰσαακίῳ ϖροσφέρειν, μετὰ κοινῆς γνώμης καὶ τῶν νόμων ἅμα καὶ τὸ δικαίου, ὅθεν δὴ ϖοτ ϖερικοσμῶν χρήματ. ὡς δὲ βασιλεὺς ϖολλάκις ὠῤῥ ἠπήθης, καὶ μυελάκις αὖθις καταγλιμήσας τῶν κελτῶν, θεοῦ νεύσαντος νικηφόρος ϲφωνίτης ἐϖανελήλυθε· ἐϖὶ καὶ αὖθις ἄλλο νίφ ἐχθρῶν, ϲὺν ϲκύθας φημὶ, κατ' * αὐτὴν ἐζορμᾶν ἤδη μεμαθηκεν· ὧν τῶν καὶ ἡ συλλογὴ τῶν χρημάτων, τῷ βασιλέως ἐν τῇ μεγαλοϖλήκτῳ ἐνδυμοῦντ, ἰφ'

† ἴσ. ἰδίρεισ. διὸ
* ἴσ. ἐυρόντ
* ἴσ. σκλερὸς & λιϖαρόν
* αὐτοῦ

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον έ.

Ὡ τοι ῥοὶπέρτ☉ ἀμελμήκας παντάπασι, τὼ λάαν πᾶσιν καὶ τῷ βασιλικῷ σκιώνι ἀφιλόμε☉, τροπωφόρ☉ καὶ *γαυριῶν τ πηλίδα καπ- *γαυριῶν
λαβεν, εἰς ὣ ἠυλίζετο πρώτερον τὸ σιγράκιον πολιορκῶν. οἱ δὲ ἐντὸς, ἐπεὶ οἱ ταλαίους ἐπὶ μέλφης καὶ βεντίας ἦσαν, τὰ ξυμπίσοντα τῷ αὐτοκράτορι μεμαχημότες, ἐξῆν ᾠήθησαν ἀθρασεῖσθαι τῷ ῥώμῃ τῷ πλῃν. καὶ τὰς ἱππο- δρόμους ἀναπετάσαντες πάροσοι αὐτῷ διεδώκασιν. ὁ δὲ γε βασιλεὺς ἐν *αἰχείδι μικρὸν ἑαυτὸν ἀνακτησάμ☉, καβαλαμβάνει τῷ *αἰχείδι
δεκβολιν· καὶ ἐπ' ὀλίγ☉ μὲν τὸ πλήμυρον ἀμπωθέντας τῆς ἐκ τοῦ μέσου κακοπαθείας, ὡς εἶδεν, ἐπενελάμβανε· ἐπ' ὀλίγ☉ δὲ ἀπολοίπους δὲ ἀπαν- βαχόμει ἐπὶ τὰ τείχη, διεκηρύκευε τῷ θεσσαλονίκῃ καβαλαβεῖν, ἀλλὰ καὶ συμμάχων ἐδεῖτο. τὸ δὲ ἄτερ χρημάτων ἐπὶ ἐωλῶ· τὰ δὲ οὐ παρεῶ, τῶν βασλικῶν ταμείων ὅλη μηδενὶ δίδοτο κενωθέν- των ἐπὶ τῶν περιβεβασιλευκότων, τὲ τὲ βοζανιάτου καὶ μιχαὴλ τοῦ ῥούκα. ἐντεῦθεν καὶ ἀμηχανία τὸ πᾶν συνίστατο, ἀθυμίας τε καὶ πενίας ἐμοῦ ξυμπιζούσης τῷ ἐπ' ἐμ' ῥώμῃ. περὶς δύο δὲ πῶτα ἀπέβλεψε, καὶ συμμάχους τὲ ἀπεβαχόμει μεταπέμψα- σθαι. ἐλπίσι πολλῶν δωρεῶν ἐυμηχάνως τούτ' ἐπεσφέρῳ☉· τῷ δὲ μητέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αἰτήσαις *χρήμα οἱ ξυμπερισ- *χρήματι οἱ ξυμπερισπμί- μῳ ὅθεν δὴ περισμοῦ μὴ ἐφορμηκότες ἕτερον. πρότε- νους
ρον μὲν πάντα τὰ αὐτῶν σωαγαγόντες ἐπὶ ἐμῷ χρυσῷ καὶ δο- ύλῳ, τῇ βασιλικῇ χωνείᾳ σφᾶς ἐπεμφασιν. μετὰ δὲ καὶ ἐξ ἑτέ- ρων, ὁπόσι περὶς τούτ' ἐυκίνητοι ἐδόκουν, ἀθρασέστως ὁπόσον ἐπὶ χρυσίῳ☉ ἕκαστος χρυσίου καὶ ἀργυρίου προσεπάθμοι ἐξέπεμ-

πὰκαὶ ἴσχεγῆ, ἰυθὺς δὲ τοῦτον ἀφῆκε καὶ ἡ ψυχὴ. τ τρώσεως καιρίας γε-
γονυίας. καὶ ξ λοιποῦ ὁ βασιλεὺς, Δραχιοθέσης τ Φαλαγγ@. Δρὰ
μίσων αὐτῶν ἐξιππάσατο, ἄθεσιν ἑαυτῷ ἐφοδράμω@. τ σφαγὼ
τῆ βαρβάρου. οἱ δὲ λοιποὶ τῷ κεμῷ Δραχυθέντες, ὡς ἀυτὴν κατ-
θρίωσῶν ἀλλὰ καὶ ὄπιθεν τ βασιλέα λώκοντες, γνωρίσαντες τ αὐ-
θρα, ἀναβάντες τ ἱππων, ἐκόπτοντο ὁλολύζοντες. ἀλλ ὁ ῥομπέρτ@
μὼ ἐσκ ἰω, ἔπρ@ δὲ τ ὄπιφανῶν, καὶ ὁ τούτου θούπρ@. τούτων δὲ
ἀρχολευμένων, ὁ βασιλεὺς ὅλη τὰ μέσω τ πρέιαι πεπίηκε. μετὰ
τοῦτα καὶ οἱ κελτοὶ τ ὠξὺς τ ῥομπέρτον * Φίρουσι ἔχοντο. ὁ δὲ κενοὺς
τούσδ ϑεασάμενος π καὶ τὰ συμπίπτοντα: ἠπάτο μὼ πάντας μεγάλως *
ἴνα δὲ τ τούτων * ἔκρετον, καὶ μασίζει ἠπέλει, αὖαι δρόν τ ὀπκαλῶν
καὶ ἀπεροπόλεμον, καὶ ὅπ μὴ καὶ αὐτὸς ὅλη τ πίτρας ἀπέῤῥε. καὶ τ βασιλέα
ἡ κρούσας ἀνῆλεν, ἡ δραξάμω@ * ζω τὰ πάνδεινα πάσχειν ἔτε-
το. ὁ δὲ τόπ ἀνεπίβατον καὶ ὀξὺ τ πίτρας ὑπηγέτο, καὶ ὡς εὐδένα οὐ πε-
ζὸν οὐκ ἱππότῳ ὅπβῆναι παύτης δίωατὸν, ἀλὰ ϑεὰς πινὲς μηχα-
νῆς. εἰ * δὲ μή φησι, Δραπετούης ὁ αὐτὸς, ἡ ἄλλ@ τις
τῶν ἱππότῶν ὁ θαῤῥαλεώπετ@., τ ἀμηχάνων αἰσθήσεται. πᾶσι δ'
ἱππων μετὰ θαύματ@ ὁ βάρβαρ@., τ ὅπίχολον ῥομπέρτον κατίσκε-
λεν. ὁ δὲ βασιλεὺς πᾶσαι τ δύσβατον ἀτρεπὴ ἐν σὺσὶ νυχθημέροις
διεξελθὼν, καβαλαμβάνει τ ἀχρίδα καὶ τ ἐν τῇ μάχῃ πεπωκότων τῇ
λύπῃ σωιόχετο, καὶ μᾶλλον τῶν ἡμαίως ἀγωνιαιωμένων αὐδρῶν ἐξε-
φλέγετο. ἀλλὰ καὶ τ πόλεως δυβραχίου ἐμέμνητο, ἀχθόμ@ καὶ ὅτι
ἄπερ ἡμεῖν@ καπελέλειπτο, ξ παλαιολόγου, Δρὰ τὼ ἐξέαν συμ-
βολὼ ξ πολέμου, ἱπαναρρίψαι μὴ δυνηθέντ@.

ΑΛΕΞΙ

Digitized by Google

ἱππάσιμον δὲ αὐτὸ γυναικήιον, καὶ συσφίγξαι τὸν θώρηκα δεῖ ἑτέρως τὸν ἵππον ὁμοίως καὶ τὰ ἱππικὰ ὅπλα: πλὴν καὶ τὰ γίνεται τῇ γυναικότητι τοῦ σκεύους πεμπόμενον. ὁ γὰρ ἵππος, ἄλλως μὲν καὶ θερμότατος ὢν καὶ ὑγροσκελὴς, ἄλλως δὲ καὶ ἀθληπικώτατος ὢν καὶ πολεμικὸς (ἔφθη γὰρ ἐπὶ τοῦ τῶν ἀμαλαδίας καὶ βρυεντίου μετὰ τῶν ἱρυθροδαφοῦς ἱππασίαν), ὁπόταν τὸν ἄλλον βασιλέυοντος καὶ βοσκομένου) * ὑπαλλεπής τε ἰυθὺς, καὶ ἀμφίεχος γίνεται, καὶ ἐπ' ἄκρου τῆς ἱρημώδους πέτρας ἱφίσταται, ὥσπερ ὑποπίπτοντος κυφιωθείς. καὶ, τοῦτο δὴ τὸ καὶ μόνου, πᾶσαν πέρα λαῶν, σημειώσασθαι τοῦτον τὸν ἵππον νόμιζον. τὰ δὲ τῶν βαρβάρων δόρατα, ὥσπερ κεν ἐμβατήσωσι, τὰ μὲν τῶν χειρῶν τούτων ἐξίπτασι, τὰ δὲ * διαπεπερμένα τοῖς μέλεσι τὰ βασιλέως ἐναπομένοντα, μεταξὺ θέοντα τῷ ἵππῳ σωτηκολούθησαν. ὁ δ' ἰυθὺς ὑποκόπτει τὰ ἐπαγόμενα δόρατα, καὶ ταχὺ καὶ ἀβορύβως τοῦ σώματος γίνεται καὶ ἐκ μέσου αὐτῶν πιεῖται. οἱ δὲ γε κελτοὶ * νόμος εἰσήκεισαι τὸ * γε ταληπόρμους. θρασύμους δὲ τῶν ἱφ' ἵππου τραπόντα, καὶ αὖθις ἐδίωκον. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ πλὺ νῶτα τοῖς μεταδιώκουσι διδοὺς, ῥίψας σὺν χαλινοὺς, καὶ σωματήσας ἐνὶ τῶν διωκόντων, διελαύνει τὸ δόρυ τοῖς στέρνοις. ὁ δὲ τὼι καὶ τὰ ἐις γλῶσσαν ἔκειτο * καὶ ὁ βασιλεὺς * ῥίψας, εἶχετο τῆς ὁδοῦ. σωματᾷ πάντα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὰς ῥωμαϊκὰς δυνάμεις κελτῶν σὺν ὀλίγοις. οἱ δὲ πρῶτον τὸν θρασύμους, σωματικῶς ἐφεπόμενοι σὺν τῷ ἵππου σιαψύξαι βουλόμενοι, ἅμα δὲ καὶ ζωγρῆσαι τὸν ἐθέλοντος, καθάπερ τὸ λάφυρον τῷ δορυφόρῳ νομίσαι. ὁ δὲ ἄνω μὲν σὺν ἔπαθεν διώκοντας φεύγων, καὶ σὺν ἔμπροσθεν θρασύμου, ἀπηγώνισε τὰς σωζούσας ἐλπίδας. συλλεξάμενος δὲ ἑαυτὸν, ἐπεὶ τὰ ἄλλων μέσον τινὰ ἐθράσατο, ὑπό τε τὰ σώματος καὶ τὸ τῶν ὄπλων ὑποπαλλομένης αἰχμῆς τὸ ῥεμπέρνον εἶναι νομίσας * κατ' αὐτὸ φαίνεται. κἀκεῖνος δ' ἐκεῖθεν πρὸς αὐτὸν ἰυθύνας, καὶ μόνοι καὶ σωελάσαντες ἄμφω κατὰ τὸ μεταίχμιον, κατ' ἀλλήλων ἵενται. πρότερος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ διῆυθυνε τὸ χεῖρα, πάιει τοῦτον μὲν δόρατος· τὸ δὲ αὐτοῦ μὲν τῶν μαζῶν εἰς τὰ μεταφρένα διεκβάλλεται. καὶ τὸ μὲν βάρβαρον αὐ-

* ὑπερπίπτει

* διαπεπερμένα

* κεχλωότες

* ἐγκυκλίους ὁπλιτόμους

* ἱππασαμένους

μηδὲν τῶν ὅπλων ὀπτεβαλών. ἀλλὰ ϗ γυμνὸν τὸ ξίφος κατέχει τῇ
δεξιᾷ, τῷ δὲ λύθρῳ τῶ ἰδίου πεφοινιγμένος αἵματος, ϗ τὸν
* λείπει ἴσ. οὕτω κεφαλὴν ἀπεκαλύπτον ἔχων. ἑαυτὸν οὖν ὡς * * ἀνακα-
* ἀνακαλεσά- μψας, τοῖς ἑαυτοῦ αὐτικαθίζει. ὡς δὲ μηδένα τῶν αὐτῷ ἐπεμέ-
μψας νοντα βλέπων (ϗ γὰρ ϗ οἱ τοῦρκοι φεύγοντες ἦσαν, ἀλλὰ ϗ ὁ βοδί-
νος ὀπισθότονος γέγονε) τὸ μετάφρενα αὐτὸς τιτρώσκεται δίδωσι τοῖς
ἑαυτοῦ, ϗ οὕτως ἐδέξαντο οἱ λατῖνοι τὸ ῥωμαϊκὸν στράτευμα. ὁ δὲ
ῥομπέρτος καταλαβὼν τὸ ἀγῖον νικολάου τὸ πύργος, ἔνθα ϗ ἡ
* ὀπίσσω. βασιλικὴ σκιωὴ ἦν, * σους ἐνοθενεῖς εἶχε, τ βασιλέα διώκειν
ἐκπίπτειν· αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ ἐγκαρτερεῖν * φαυζέρμος τ
ῥωμαίους ἔ αὐτκεράτορος κατάσχεσιν. τοιοῦτοι γὰρ λογισμοὶ τὸ ἔ * ἐξέ-
κεινον φρόνημα. οἱ δὲ εὐψύχως τοῦτον ἐδίωκον, μέχρι τόπου τινὸς
ἐγχωρίως καλουμένου κακὴ πλευρά. ἡ δὲ τούτου θέσις, πετρῶδες
μὲν κάτωθεν, ὁ χαλάζης καλούμενος, ἔνθεν ὑπερκειμένη πέ-
τρα ὑψηλή: ἀναμεταξὺ δὲ τούτων φθάνουσιν αὐτὸν οἱ διώκοντες. οἱ
ϗ πλέονες * σιν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν, ἀφ' ὧν ἱπ-
πέων. ἐνία δὲ ἦσαν ξύμπαντες, ϗ ὅτι τὰ θάτερα κλίνουσι. πέζοι
δ' αὖ ϗ ἐπεπώκει, οἱ μὴ τὸ ξίφος, ὃ τῇ δεξιᾷ κατέχε χειρὶ,
* ἔφθασαν ἐκπερισθῆναι τῇ γῇ. ναὶ μὰν ϗ ἡ τὰ μύωπος ἀκμὴ,
τὰ ἀριστερὰ πρὸς ἑδακοῦσα τὸ ἄκρον τῆς ἐφεστρίδος, ὃ ὑπόστρω-
μα λέγουσιν, ἀκλινέστερον τὸν ἱππότην ἐποίει· ϗ αὐτὸς δὲ τῇ λαιᾷ
τῆς χαίτης ἐμαζέμενος τὸ ἵππου, ἀείζεν ἑαυτὸν, βοηθήσειν μὴ
τι ἐκ θείας ἰσχύος τινὲς, σωτηρίαν παρ' ἐχθρῶν αὐτῷ κομι-
ζούσης ταχυδόξως. * αὐεφύει μὴν δεξιοῦσθαι ἄλλους κελεῦον τὰ δόρατα πρὸς ἑκεῖνον ὀρθώσαντας· οἱ ϗ τὰ ἄκρα τῶν δοράτων κατὰ
τ δεξιὰ πλευρὰν ἐμβαλόντες, ὤρθωσάν τ ἀθρόον τ τραπώτιον, ϗ
ὃς τὸ μέσον κατίσχουσι. ϗ ὧδ' ἰδὼν θαῦμα ταχυδόξου. οἱ μὲν γὰρ ἐξ
ἐναντίας αἰσχρῶς ὑπέφευγον· οἱ δὲ ἐκ τ δεξιῶν τὰ δόρατα τῇ
πλευρᾷ πήξαντες, ὥσπερ αὐτῆς πάλιν ἐναπεύμενοι, ϗ ἀπεβάλ-
λοντες δεξιόθεν τὰ δόρατα, ἐπ' ἐρθοῦ κρίματος τ βασιλέα ἐπίσκον.

ἐδράσα-

αὐλήσης, εἰσήκεσαν, τὼ σωτηρίαν (ὡς φασιν) σκηψαι πραγματευόμενοι. οἱ δὲ λαπίναι πῦρ κατ' αὐτῶν ἀφίεσαν, σὺν τῷ ἡμίσει πάντας κατέκαυσαν· τὸ δέ γε λοιπὸν τῆς ῥωμαϊκῆς φάλαγγος καρτερῶς πρὸς αὐτοὺς ἀπεμάχοντο. ὁ δὲ ῥωμύρτης, καθάπερ τις πίρριχος ἱππότης, σὺν τοῖς λοιποῖς ὁπλομάχοις ἐλᾳ κατὰ τῆς ῥωμαϊκῆς φάλαγγος, καὶ αὐθέτῳ τούτῳ, καὶ εἰς μέρη πολλὰ διασπᾷ. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τῶν αὐτομολούντων ἐς αὐτὰ τὰ πολέμια μαχόμενοι πίπτουσιν· οἱ δὲ φυγῇ τὼ ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐπραγματεύσαντο. ὁ δέ γε βασιλεὺς, καθάπερ τις πύργος, ἀκλόνητος ἔμενε· καὶ πολλοὺς τῶν μετ' αὐτὸν ἀποβεβλήκει αἰσχῶς. πτῶκα γὰρ πτωκαῦτα κωφάντης ὁ υἱὸς τὸ σφετεροβασιλικὸν κωφαντίνου τὸ θούκα, ὁ ἐκ πυρφύρας γεννηθείς, καὶ ὁ σωσθοὺς νικηφόρος, ναὶ μὴν καὶ ὁ τὸ παλαιολείου υἱὸς νικόλαος, καὶ ὁ ἀμπίτης, καὶ πολλοὶ τῶν λοχαγῶν. τῆς δὲ μάχης μή * δι ἐπεὶ τὸν βασιλέα ἐώρων αὐτοκαθιστάμενον, ἀπεκλείσθησαν τρεῖς τῶν λατίνων, * ἀμικίτης· ὁ δὲ ἕτερος, πίτρος ὁ τὸ ἀλίφα· ὁ δὲ * τρί τ' οὐδὲν πύτων ἐλάττων, ρας ἐσθίοντες τοῖς ἵπποις, θέρμα μακρὰ ἐκαγκαλιαζόμενοι κατ' αὐτὸ ἕνεκα. καὶ ὁ μὲν * δημαρτήκει τὸ βασιλέως, μικρὸν παρεκκλίναντος τὸ ἵππου· τὸ δ' ἄλλο τὸ θέρμα * ὁ βασιλεὺς ἀποσώσας, καὶ πνώσας τὴν χεῖρα, πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ * κλεῖ τὴν χεῖρα τὸ λοιπὸν ἀποτίνει σώματος· ὁ δέ γε τρίτος ταλαίπωρος τοῦτον κατὰ τὸ μέτωπον. ὁ δὲ φρενήρης τὸ ὦν, καὶ ἐφαιδρὸν τὸν νοῦν, μηδὲν ὅλως συχνὸν ἐνεργάσηται γνώμης, ἐς ἀσκέπτως χρῆναι τὸ θέρος σωσαι, ὕπνον ἅμα τῇ πληγῇ ἑαυτὸν ἐς ὑπνον τὸ ἵππου ὕφειτο· καὶ ἐνθὺς τὸν χρῶτα τοῦ σώματος μικρὸν ὑπαρξάμενος ἡ τὸ ξίφους ἀκμὴ, ἐπὶ τὸ ἀκανθῶδες ὑπαπαθέσα, ἐρέθους ἔσχε ξωσχόντος. καὶ τὸ ὄντως τοῦ ὀσφῦος ἰμάντα σκιάσας, ἀφῆκε * τούτου δὴ τοῦ γλῶ. τῶν καιρὸν ὁ μὲν κελτὸς σκηνὸν ὑπαθέσι, ὃν ἔφην κατακρημνίσαι τοῦ ἵππου· ὁ δὲ ἐνθὺς ἐρθωθεὶς, δὴ τὸ ἀφεστὸς ἐφαιδρὸν σκαφῆ, μηδὲν

* ἴσ. διακλυθέντες
* λατῖναι ἴσ. ὁ μὲν πρὸς
* πρίτος οὐδὲν
* ῥυτῆρας
* πρῶτος
* λατῖναι ἴσ. μελάθιον
κλεῖδα (vel κλεῖν) ὁ

εἰσήμεναι. οὕτω γοῦν τὸ ἅπαν Ἀβαντιάδας στράτευμα, αὐτὸς μὲν
κατὰ μέτωπον ἴετο, τῶν κελτικῶν στρατευμάτων τὰ νῶτα * ἐφορᾶν
θέων· οἱ δὲ ὀπισθοφύλακες βάρβαροι τὰς ἀκτὰς διελήλυθότες, ἐπεὶ
καὶ οἱ ἑτοῖς τῆ συμμαχίου τὰς πύλας αἰσθόμενοι, τοῦτο αὐτοῖς ἔ
αὐτοκράτορος ὑπισκήψαντος· ἐν ταὐτῷ τῆς κελτικῆς σκιδνᾶς
προσίσαλον. ἀκροβολισμοῖς εὖ μετρίοις ἀμφοτέρων κατ' ἀλλήλων
χρησαμένων, ἐπεὶ καὶ ὁ ῥωμπέρτος ἠρίμα τούτοις εἵπετο, καὶ τὸ
μεταξὺ ἤδη ἀπεστενοῦτο Ἀβάσημα τῆς Φαλαγγος ἔ ἀμηκέτου,
προεκδαμόντες πεζοὶ καὶ ἱππεῖς, ὠθεῖ τὸ ἄκρον τῆς ἐνδοτάξεως
τῆς ἔ ναμπίτου προσίσαλλον. ἰθυμαιότεροι δ' αὐτῶν ὄντα πάντων,
παλίνορσοι γεγόνασιν· ἐπεὶ οὐ πάντες λοχαῖοι ἦσαν, ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἑαυτοὺς ὑπερίλυσαν ἄχρι τραχήλου, τῆς ναυσὶ τὲ ῥωμαϊκοῦ καὶ
βενετικοῦ στόλου πελάζοντος, ἐκεῖθεν ἠτοιῶτο τὸ κὰν πυρ
ἐκείνων οὐ προσδέχοντο. ἡ δέ γε Γαῖτα, ἡ τοῦ ῥομπέρτου σωέυ-
νος συρατόμομβη, παλλὰς ἄλλη, κὰν μὴ ἀθύμει, θεασα-
μένη τοὺς φεύγοντας, τούτοις ἐπηπείλησε κατ' αὐτῶν μεγίστων ἀφι-
Odyss. ζ v. 199. ἐσθαι φωνῶ· μονονοὺ τὸ ἐμηχανῶν ἐκεῖνο ἔπος τῇ ἰδίᾳ Ἀβαλέκτῳ
λέγειν ἐώκει, μέχρι πόσου φεύξεσθε; * ἦ ἔστιν ὡς δεῦτε τοὺς τοὺς
* ἔστ. τῆτε. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. φεύγοντας ἐώρα· δορυμαχοῦντα ἐναγκαλισαμένη ὅλως ῥυτῆρας ἐ-
δόυσα, κατὰ τῶν φευγόντων ἵετο· ἑαυτὴν οὖν μετενέπε, αὖθις πεζὸς
* ἀνεκαλίσατο μάχῃ ἑαυτὸν * ἀνεκαλέσατο. ἐπεὶ δὲ οἱ πτελεοφόρει, καὶ ὁ τοῦ
τῶν ἀρχηγὸς ὁ πίτης, διὰ ἀπειρίαν καὶ θερμότητα ὀξύτερον ἐβε-
βαδικότης, ἱκανὸν τῆς ῥωμαϊκῆς ἐνδοτάξεως ἀπέσησαν, ἀναδίσλεγ-
πες συμβαλεῖν ἐν ὄσῳ ὑμῷ κελτοῖς· κειθπακότας ἤδη καὶ ἀθυμή-
νοντας ὁ ῥομπέρτος θεασάμενος, ὑπό τε τῆς ἐξείας κινήσεως, καὶ
ἑαυτοὺς ἰχθροὺς τῶν ὅπλων· πυκὰς τῶν τούτου πεζῶν ἐπέσκηψε κατ'
αὐτῶν εἰαπηδήσας. οἱ δὲ προεκεκμηκότες ἤδη, μαλακώτεροι τῶν κελ-
τῶν ἐφάνοντο. πίπτει γοῦν τὸ τοιοῦτον τὸ βάρβαρον ἅπαν. καὶ ἐ-
πέσοι τούτων ἐσώθησαν, ὠθεῖ τὸ πίλον ἔ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ
προστατεύοντος, οἱ μὲν ἐντὸς ἐσήεσαν· οἱ δὲ ἀνωτέρω ἔ πυλῶνος

ἀνελθόν-

πλοικαῦται χρυσηθέντας καὶ πυρηχομένους. ἐπὶ τούτοις κατέναυσεν ἄπαντες. ἀλλὰ τοιαῦτα μὲν τὰ ὑπ' ῥεμπέρτου Δηλονόμαξα, καὶ ὑπ' ἐκείνου· ἄλλα δ' οἷα τὰ ὑπ' αὐτοκράτορος, ποικιλώτερά τε καὶ ὀξύτερα. αὔριον γὰρ νυκτὸς τῇ ὑπ' ῥεμπέρτου πρεμβολῇ ἐπισπεῖν σκεπόμενος, τὸ μὲν ἰθνικὸν ἅπαν στρατόμα ὀπὸ ὑπ' ὄπαθε μέρους ἐπέστρεψε προσβάλλειν τῷ ῥεμπέρτῳ, Δηλ' ὧν ἀλικῶν διελθόντας· καὶ πλείονα τὸν ὁλοιπερίαν αὐασπίζαθαι αὐτὸν Δηλ' τὸ ἀνύποπτον σὺν ἀπωλείᾳ. αὐτὸς δὲ ὀπὸ τῶν ἔμπροσθεν, ἐκκλίνα γοῦν πυθανότας, σὺν ὀπουελέντας, ἠβούλετο προσβαλεῖν τῷ ῥεμπέρτῳ. ὃς κενὰς τὰς σκηνὰς καταλιπὼν, καὶ νυκτὸς διὰ τῆς γεφύρας διελθὼν, τὸ ὅδωρ τὸν θάλασσαν ἐπ' ὀνόματι ὑπ' μάρτυρος Θεοδώρου πάλαι ἀνοικοδομηθὲν πέμπων καπλάοι, μετὰ πάντος ὑπ' στρατόματος· καὶ δι' ὅλης νυκτὸς τὸ θεῖον ἐξόμενιζόμενοι, τῶν ἀρχαίων καὶ θείων μυστηρίων μεταλάμβανον. εἶτα τὰς ἰσλίας καταιήσας φάλαγγας, ἢ μέσον * εἶχεν ὑπ' σωτάγματος χώραν· τὸ δέ γε πρὸς θάλατταν κέρας τῷ ἀμηκίτῃ ἐπέτρεψε νόμῳ· θάτερον δὲ τῷ ἰῷ αὐτοῦ βαϊμοιώδῃ, τὸν ὀπίκλησιν σωίσκῳ. τούτων ὁ αὐτοκράτωρ αἰδόμενος, ὅτινος ἂν τὸ σωσῖσον ἐν ὀξείᾳ ἐυρηκέναι ῥοπῇ, μεθαρμοσάμενος ἑαυτὸν πρὸς τὸ συμπῖπτον, αὐτὸ που κατὰ τὸ πεσεῖς, τὸν ὅδωρ τὸν θάλασσαν, τὰς ὑπ' ὅδωρ ξεις κατίσης. καὶ διελὼν τὰ στρατόματα· σὺν μὲν ὀπὶ τὰς σκηνὰς ὑπ' ῥεμπέρτου ἀπιρχομένους βαρβάρους τῆς ὁρμῆς σὺν ἀνέκαψε· σὺν δὲ ὀπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐπρόκοπα Φέροντας ξίφη ὑπ' ἀκατέχων, μετὰ ὑπ' σφῶν δεχηγοῦ τὸ ναμπίτου ὀποβάντας ἔμπροσθεν ὀκ μικροῦ Δηλήματος, προπέρυσι συχνὸν ἐπέτρεψε. τὸ δὲ γένος ἐλπιδιφόρον. τὸ δὲ στρατόμα τὸ λοιπὸν αὐτὸν μὲν μεσαίπατον εἶχε τῆς Δηλοτάξεως· ἐξιόθεν δὲ καὶ χας, τὸν καίσαρα νικηφόρον τ' μελισσιωτῶν ἐπέτρεπον, καὶ τ' πανυελασὸν καὶ μέγαν ὁμολόγιον. τὸ δὲ μεσαίπατον αὐτὸ τ' καὶ τῶν πιζῆ βασιζόντων βαρβάρων, ἱκανοὺς εἶχε στρατώτας. τῆς τοξείας

ἐδήμε-

θαύεπ. πύτυ σὶ πάντα αὐτῷ Διασυφήσωτ@· ἠρώτα, εἰ χρὴ τὸν μετ' αὐτὸν ὀσοθαρρῆσαι πόλεμον. ὁ σὶ ως τοῦτον ἀνένευε πως, ἀλλὰ καὶ τινες [τῶν] ως τὰ πολεμικὰ σᾶρον ἰσχνότατον, συμ-
ϋτ. μετρίως βουλεύεσθαι δ' ἀκροβολισμῶν * τενοχωρῆσαι τὸν ῥωμαῖρτον, μὴ συγχωρουνθέντων τῶν [ως] αὐτὸν, χορταγωγίας [ἕνεκεν] ἢ συ-νομῆς, τῆς ἰσλίας παρεμβολῆς ἐξόνας. πῦτον γὰρ τὸ τρόπον ὁ
ϋτ. φατῦ ὡς ῥωμαῖρτ@· ἠπιηθήσεσθαι. οἱ σὶ πλείονες τῶν νεωτέρων τὸ * ρα πόλεμον ως ὑτρέπτον· καὶ πάντων μᾶλλον κωτζέντ@· ὁ πρφυρογένητ@, καὶ νικηφόρ@· ὁ σωασλῶς, καὶ ὁ τῶν βαράγγων ἡγεμὼν ἀμπάτης· καὶ αὐτὸι οἱ τὸ ως βεβασιλωκότ@· ῥωμαιοῦ τὸ διογλοῦος ὑῆς· ὅ, τι λέων, καὶ ὁ νικηφόρ@. ἅμα σὶ καὶ οἱ ως τὸ ῥωμαῖρτον ὀσπαλάντης ἐπαινεληλυθότες, τὰ ἐκείνου ως τὸ βασιλέα ἀπτυμάτζον· ὡς ἐγὼ ἰδὼ φησι κατὰ τῆς σῆς βασιλείας σὺ-λαμῶς ἐξεληλυθα· ἀλλ' ἐκδικήσων τὼ γονομένων εἰς τὸν ἐμὸν συμπάνθερον ἀδικίαν. εἰ σὶ σὺ τὼ μετ' ἐμοῦ θέλεις εἰρήνλω, ἀσπάζο-μαι σῦτο καγὼ· μένον εἰ τὰ τῶν πρίσβεών μου ως θυμηθῆς ὀσπαληρῶσαι. ἐπεὶ σὶ ἀσλωάτα παντάπασιν ἐπιζήτει, Διὰ τὸ σὺδὲ ως συμβῖβάσεις ἤθελον ὀσπεῦσαι. ἀπλίσατα γοῦν αἰτησάμε@· καὶ μὴ τοχὼν· συγκαλεσάμε@· πάντας σὺν κόμητας, φησὶ ως αὐσῦ· Οἶδατ τ' ως Διὰ τὸ βασλέως νικηφόρου τὸ βοτανιάτου γε-γονῦαι ἀδικίαν εἰς τὸν ἐμὸν συμπάνθερον, καὶ τὼ ἀπμίαν. ὧν ἡ ἐμὴ θυγάτηρ ἐλένη ἐπεπόνθει, τῆς βασιλείας σὼ αὐτῷ ἐξωθεῖσα. τοῦτο σὶ μὴ φέροντες, εἰς ἐκδίκησιν τότων κατὰ τὸ βοτανιάτου, τῆς
redundat χώρας ἡμῶν ἐξεληλύθειμεν. ἐκείνου σὶ τῆς ἀρχῆς ως Διαλυθέντος, νῶ [ως] βασιλέα ἔχομεν νέον, καὶ γραπτὸν γνησῖον· καὶ εὐ χρὴ ὡς ἔτυχε τ' κατ' αὐτὸ ἀσλέξασθ πόλεμον, ἀλλ' ἐλεύθερως τῆς μάχης ἀνθέξεσθ. καὶ εἰ τὼ νικῶσιν ἡμῖν θλιψιφιλὴς θεός, ἔσκεπ χρημάτων ἐν χρείᾳ ἐσόμεθα. χρὴ πιπαροῦ τὰς ὠθ σκάλας ἀπάσας ἐμπεῖναι, τὰς σὶ ἐλκάσλας Διαπρήσσεσθαι, κατὰ τὸ πε-λάγους ἀφεῖναι, καὶ οὕτω τὼ μετ' αὐτὸ ἀσλέξασθ μάχλω, ὡς

τὼ νικᾶσ-

ὁπλοφόρους ὡσεὶ πεντακοσίους εἰσαραγέντ☉, ἐπεὶ τῷ τείχει πῦπν προσπελάζειν * τὴν αὐλὴν εὐσπι ῥύεσθαι αἰσπιτωνύειν ἠπείγοντο, ὡς μεφύρα πώτη * χρὴ πρὸς τὴν τῶ κάρου εἰσέλθουσιν. ὁ παλαιολόγ☉ ἐπὶς τὸ πα θὲς ξύλον τὴν ικαῦπα αὐλὴσας δ' ὧν φλέσας προσκαπσκύασε μηχαιῶν, καὶ αὐλῶν πλλῶν καὶ γμναίων, ἅπαπαντ τὴν τῶ ῥεμπέρτου μηχαιλὼ ἐπίησε· τῶ σλοκῦ τὸ πρόπαν μὴ συγχωρουῦτ☉ ἀνεωχθῆναι τὴν ῥύεσθαι. εἶπα βάλλων δ' ἄνωθεν τῶ πύργου ἰσαμβούς κελεῦσ', σὐκ ἀνίει. οἱ δὲ πὰς Βολὰς μὴ Φέροντες, σκρύπτοντ. κελεύει πίνω, ἐμπεσθῆναι τὸν πύργον· καὶ οὔπω παῦ ἐρηπ ἔπ☉, ἐυθὺς ἡ τῦ πύργου πυρκαϊὰ ἐγίνετο. καὶ οἱ μὲν ἄνωθεν σκεμνίζοντο, οἱ δὲ κάτωθεν ἀνοίξαντες τὴν πρεπίζιον τῶ πύργου ῥύεσθαι, ἔφευγον. πύσ☉ δὲ φεύγοντας ἐρᾶν ὁ παλαιολόγ☉, τὴν ικαῦπα ῥμαίους αὐδρας ὁπλοφόρους ἐξάγει διὰ τῆς πυλίδ☉ τῶ κάρου, καὶ ἑτέρους, μετὰ ἀξινῶν, ὡς αὐ δ' αὐτῶν ὁ ξύλιν☉ πύργ☉ ἀφανισθῇ. καὶ εὐθὲς πύπν ἠσχήκει. ἀλλὰ τῶ πύργου τὰ μὲν ἄνωθεν ἐμπρήσας, τὰ δὲ κάτωθεν διὰ πινων λαξδυτηρίων ἐρχάνων πσλοκοπήσας, πλείως ἠφάνισεν. ὁ δέ γε Βασιλεὺς καπαλαβὼν σκῆσε, καὶ πάφερον ποιήσας, καὶ τὰ ῥατσύματα [καπαθὲς] εἰς τὸν λεγόμδον χαρζαΐλω καπαθὲς· ἐυθὺς διὰ πινων χπσσάλας ἠρώτα τὸν ῥεμπέρτην, ὅπου χάεμν πρεγείνετο; καὶ τίς οὗπ ὁ σκοπός; σκῆθεν δὲ ἀπάρας ἔρχεπαι εἰς τὸ ἐπ' ἐνόματ ☉ ἐν ἱερέρχαις μεγίσου νικολάου ἱδρυμδόν τέμδ☉, ποσαρας σαδλίους τῶ σλῥραχίου ἀπέχον· καὶ τὸν χάρακα πηξάμδ☉, τὴν ικαῦπα τ' παλαιολόγεν μεπακαλᾶπ. ὁ δὲ μὴ συμΦέρειν τῦπ λεγιζόμν☉, τὴν ικαῦπα ἀνένδε τὴν ἐξέλθσιν, ὡς δ' αὖθις ὁ Βασιλεὺς ἐπιμελέσπερον τῦπν μεπακαλᾶπ, Φησὶν· Ἐμὲι λίαν ἐλίθρεν σλοκᾶ, πολιορκυμδίου τῦ κάρου, ἐξελθᾶν: καὶ εἰ μὴ τ σλακπύλιον τῆς χειρὸς τῆς σῆς Βασιλείας θιάσειμι, σὐκ ἐξελεύσειμι. χπσσαλέντε δὲ τὸν θιασάμδ☉, Φειτᾷ πρὸς τ Βασιλέα μετὰ πλειμικῶν νηῶν: ὁ δὲ Βασιλεὺς τῦτον ἰδὼν, τὰ κατὰ τ ῥεμπέρτην ἐπυν-

* λείπει ἴσ. ὥν ἠδυνάσαντο: * χρεσίμδαι

redundat uncis inclusum.

ἀξιόλογον ἦρχεν. ἕως τὰς ναῦς ἀνεκόμισεν, καὶ τὰς τῶν ἐμπρησμῶν τῇ γῇ αἴσχος τε καὶ ἀκρόπολιν ἐπίστη. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς εὐπλοΐας ἀπόφραξμα τὰ πλοῖα, εὐκόλως πρὸς τὸν θάλασσαν εἰλκύσθησαν. μεμαθηκὼς δὲ τὰ κατὰ τὸ ῥέμπτρον ὁ αὐτοκράτωρ, θαυμαστικὰ τῆς καινοτέρου ἔξεσιν, εἰς μέσα αὐχοῦσιν τῆς πόλεως ἀπενεμήσεις. καὶ τὰ τάγματα συναθροίσας καὶ παιδεύσας, πικρατεῖ κατὰ τὸ ῥέμπτρον ἐξώρμησεν. συναντήσας δὲ τισι σκάφεσιν ἐρχομένοις, ὡς τῶν κατὰ τὸ συμβαίνειν πυθόμενος, σαφέστερον μεμαθήκει, ὅτι ὁ ῥέμπτρος, κινήσας πάντα τὰ πρὸς τειχομαχίαν ἀπαρτίσμενα ὅπλα, τοῖς τείχεσι προσπέλασεν. ὁ δὲ παλαιολόγος διὰ πάσης νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς τὰ ἔξωθεν ἐλαιόπολις καὶ τὰ μηχανήματα αὐτὰ καθιστάμενος, καὶ ἀπαγορεύσας τὰς πύλας αἰσθάνεσας, καὶ ἐξελθὼν καρτερὸν συνεστήσατο πόλεμον. * ἐν διαφόροις τόποις ἐπλήγη τὸ σῶμα, καὶ μᾶλλον περὶ τὸ * φον βέλους διελθόντος. ὁ βιαζόμενος ἐξελεῖν, καὶ μὴ συνηθὲς ἐπιπαμψάμενος τινα τῶν ἐμπύρων, πρεῖλε τὰ ἄκρα, τόν τε σύραγγα φημι, καὶ οὗ τὸ περύσπιν, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος, τῷ τόπῳ τῆς πληγῆς αὐ ἀπέμεινε. διεσμήσας ἐαυτὸν τῷ κεφαλῇ, ὡς ὁ καιρὸς ἐπεδίδου * αὖθις ἐς μέσους οὓς ἐαυτοὺς ἑαυτὸν ὠθήσας, μαχόμενος μέχρι σκότους ἐπέρας ἀκλόνητος ἵστατο. τοῦτο ἀκηκοὼς ὁ βασιλεὺς, καὶ θαυμάσας ἀρωγῆς ταχείας τὸν σκοπὸν ἐπέστειλε, τὸν ὁδοιπορίαν. καταλαβὼν δὲ τὸν θεσσαλονίκην, διὰ πολλῶν δὴ πλέον τὰ κατὰ τὸ ῥέμπτρον ἐδιεβαιοῦτο. ὁ δὲ παλαιολόγος προσδόκιμον τὸ ῥέμπτρον ἔχων ἐς νέωσι, ὃν προφθάσας ἠπείγησεν ἐκτὸς ξύλινον πύργον καπυθῦ τὸ ἔξωθεν ἐρχομένου πύργου καταπήσας, δι' ὅλης νυκτὸς σκοπιμασίαν ἐπεκοίητο * τὰ αὖθεν τούτου σκοπῶν, ἐν προβάλλεσθαι ἔμελλον κατὰ τῶν θυρίζων τὸ μόσιον τὸ ἔξωθεν ἐκλειστικοῦ. διαγοὺς δὲ ὡς ὑπνιτῶς τὸ ξύλον ὠθῆναι, καὶ ἐντυχὴν τὸ πράγματος· ἀπιθάρρησεν ἤδη πρὸς τὸ ἁλισκόμενον πόλεμον. τῶν μετ' αὐτὸν δὲ, τὸ ῥέμπτρον ἐκτὸς τὸ ξυλίνου πύργου πιζούς τε καὶ ἱππεῖς ὁπλοφό-

* λείπει ἴσ. οἷς γᾶν * κρύπτουσιν

* λείπει ἴσ. καὶ

* ἴσ. τῆς ἄ. τοῦτο δοκοῦ, ἐὰν σοβ.

πλοῦ τοῦ πολέμου. χαμαὶ δὲ ἔντος, οὐκ * εἶ πλοῖα εἰς τ * εἴν. εἰχε μὲν
θάλασσαν καθελκῶσιν, ἀπιέναι δὲ καὶ [οὗτ'] ἀπὸ λογγιζαρείας τὰ
καὶ οὗτ' τὰ περὶς χρείαν σὺν αὐτοῖς σκεῦη κομίζοντες, ὅτι ῥω-
μαῖοι, καὶ ὁ τῶν βενετίκων στόλος, τὸν ἀναμεταξὺ περθμὸν ὅπλ-
μελῶς * ὡς δὲ τὸ ἔαρ ἤδη περῶ, καὶ ὁ θαλάσσιος κλύδων * λείπει ἐν.
ἐπίπαν· πρῶτον μὲν οἱ βενέτικοι, λύσαντες τὰ πευμόνια, κατὰ ἐφεύρεσιν.
τὸ ῥομπέρτου ἐξώρμησαν: ἐχομένως δὲ τύτοις μάδεργξ, μετὰ ῥω-
μαίκου ἀπέπλευσε στόλος. καὶ σωσίρατος πόλεμος ἐντῦθεν ζαρύ-
τατος. καὶ εἰ τὸ ῥομπέρτου τὰ νῶτα διδόασι, καὶ σοὶ τὸν γλυκὺν
ποταμὸν ἡυλίσαντο. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ σλυβραχίου ἀπέρχον χορτα-
γωγίας χάριν ἢ συγκομιδῆς καὶ ὑπέρας χρείας ἐξιόντας τῆς ῥομπέρ-
του ταφρίας: λιμώττειν ἐντῦθεν τύτους συέβαινεν. ἀλλὰ καὶ τὸ
ἄνθος τὸ τόπου μεγάλως αὐξῦσ' ἐλυμαίνετο. Δοὺ δ' ἑβδομάδος πέν-
νυν τριῶν μηνῶν (ὡς λέγεται) φθορὰ γέγονεν ἀνδρῶν εἰς χιλιάδας
δέκα ποσυμένων. ἡ δὲ νόσος αὕτη καὶ τὰς μετὰ τοῦ ῥομπέρτου
ἱππικὰς δυνάμεις κατελαβοῦσα, πολλὰς διέφθειρεν. ὑπὸ γὰρ τ
ἱππείων κόμητες καὶ λοχαγοὶ, μέχρι τῶν πεντακοσίων, νόσου καὶ λι-
μοῦ ἐδαπάνημα γέγονασι· τῆς δὲ χαμαιλωτέρας τύχης, ἱππεῖς
ἀναρίθμητοι· τὰ δὲ πλοῖον αὐτῶν, εἰς τὸν γλυκὺν ἐνορμισθέν-
τες ποταμὸν, ὡς εἴρηται, πύπυ ὀλιγωθέντος· ἤδη μετὰ τ χει-
μῶνα καὶ τὸ ὄπιγον ἔαρ, τὸ θέρος θερμότερον * ἐπὶ πολὺ, καὶ μηδ' * εἰς ἐπικα-
ὁπόσον τῆς χαράδρας εἶωθε καταῤῥεῖν ὕδωρ ἔχοντος: ἐν ἀμηχα- θέντος
νίᾳ δὲ ὢν, μὴ δυνάμενος αὖθις αὐτὰ εἰς τὸν θάλασσαν ἐλκῦσαι,
ἀλλ', εἶα μηχανικώτατος ὢν καὶ βαθύνους ἀνὴρ, πασσάλους ἐκα-
πέρωθεν ὀκτάδας πήγνυσι τῷ ποταμῷ, συσπειδὰς δὲ πύσσῳ καὶ
λύγοις πυκνῶν. εἶτα σπείσρα * πεμμεγίθους κρίνοντας, ὅπωθεν αὐ- * πεμπτάδας
τῶν καταφρονύουν, ψάμμον ἐπιπάπτοντας αὖωθεν, ὡς εἰς ἓν τὸ
ὕδωρ συλλέβειν πόσον, ὥσπερ εἰς δώρυχα μίαν τὸν ἐκ τῶν πασ-
σάλων γεγονῶν συναθροιζόμενον. καὶ κατὰ μικρὸν αὐαλιμνάζον τὸ
ὕδωρ. τὸν κρηπίδα πᾶσαν ἐπέρευ τῷ ποταμοῦ, καὶ εἰς βάθ-

ἐυφημῆσαι τὴν βασιλέα μιχαὴλ καὶ αὐτὸν τὸν ῥομπέρτην. οἱ δὲ ἐς
νίωπα τὸν ἐυφημίαν * ἀνήρχοντο. ἐπίτροπος δὲ καπαλαβούσης, ἐπὶ
οὐκ ἰῶ αὐτῷ τῆς ἀκτῆς περιπλάσαι, νίωπα[οὐκ]οὔσης: συαρτίσαντες τὰ μείζονα τῶν πλοίων, καλωδίοις τὸ δλεσμήσαντες, καὶ τὸν λιχμὸν πλαγιλιμένα συαπερπήσαντες, πύργους τὶ ξυλίνους ἐκ τῆς ἰσίας αὐτῶν οἰκοδομήσαντες. Δι' καλωδίων αἰήγαγον ἐκ αὐτῆς τὰ ἐναίσιμα αὐτῶν σωτηρίμια μικρὰ ἀκάπα. ἐκ δὲ τῶν πλοίων * αἰθέρων ἐσόπλους εἰσαγάγοντες, ξύλα τὶ πεχύτατα εἰς μέρη Δηαπεμόντες, οὐκ εἰς πλῆοι πήχεων ἐνός, σιδηρέους ἥλους ἐξῆς ἐμπήξαντες ἐκ αὐτῆς, πλὴν τὲ φραγγικοῦ ξύλου ἐξεσλέχοντο ἴλλοῦσιν. ἡμέρας δὲ ἤδη αὐγαζούσης, καπαλαμβάνει ὁ Βαϊμοῦνδος τὴν ἐυφημίαν αὐτόμολον. τῶν δὲ εἰς τὴν πόλιν αὐτὸ ἐφυβρισάντων πότε ὁ Βαϊμοῦνδος μὴ ἐσεγκών, αὐτὸς πρῶτος κατ' αὐτῶν ἐξερμήσας, τῆς μεγίστης τῶν αὐτῶν πλοίων ἐκρατοπίλασεν. εἶτα καὶ ὁ λοιπὸς ξύλος, καρπρεῦ δὲ πλέμευ συῤῥαγέντος, ἐπὶ ὁ Βαϊμοῦνδος καρπρέπαπεν αὐτῆς * ἀπιμάχετο: ἔν τῶν ἐρημένων ξύλων αὖθις ῥῦψαντες, ἐυθὺς δι' ἐρέτησιν τὴν ναῦν, ἐν ᾗ ὁ Βαϊμοῦνδος ἐτύγχανεν ὤν, ὡς δὲ αἰαῤῥοιδήσαντος τὴν ὕδατος, καπαντίζοξ ἐμέλλεν: οἱ μὲν ἐξερχόμενοι τῆς νεὼς, ἐξ * οὗπερ ἔφευγον, εἰς τοῦτο αὐτὸ ἐκέπτοντο, καὶ ἐβυθίζοντο. οἱ δὲ μετὰ τῶν βενετίκων μαχόμενοι αἰγιαλοῦ. ἐκεῖνος δὲ εἰς κίνδυνον ἤδη ἐληλακὼς, εἰς ἐν τῶν αὐτῶν πλοίων ἀπηδήσας, ἐσέσυν. ὅλη πλοῖον δὲ θαῤῥήσαντες οἱ βενέτικοι, καὶ πλέως τούτου καπατροπωσάμενοι, ἐθίωξαν ἄχρι τῆς τὲ ῥομπέρτου σκλωῆς. ἅμα δὲ τῷ τῇ χέρσῳ πιλάσαι, ἀπηδήσαντες, ἄλλον πόλεμον μετὰ τοῦ ῥομπέρτου συνάπτουσι. τούτου θεασάμενος ὁ παλαιολόγος, εἰς τὸ καιρὸν αὖθις ἐσέσυν: οἱ δὲ βενέτικοι Δι' ἐπίσβεων τῷ βασιλεῖ τὰ μετοπίσω Δαμιεύουσι. ὁ δὲ φιλοφρονηάμενος αὐτοὺς, ὡς ἐνὸς, καὶ μυρίων ἐυεργεσιῶν ἀξιώσας, ἀπέλυσε· σέλας μετ' αὐτῶν χρήματα ἱκανὰ τοῖς τὴν δούκα βενετίας, καὶ οὓς ἐπ' αὐτὴν ἄρχοντας. * ῥομπέρτου δεῖν ἔγωμε μὴ ἀφί-

ψαντος

ἐπὶ. ἀνῆρχον. * ἔνθεν. * ἐπιτρέφ. εἰς αὐτὸν τοῦτον. * ἐπὶ

πόλεμον· καὶ μεγάλως αὐτὸν καταβλάψαντες, αὖθις εἰσῆλθον ἐντός. ὁ δὲ Βασιλεὺς πάντα διὰ χρυσῶν τὸ παλαιολόγου ἀναμαθὼν, καὶ ὅτι τοσούτῳ κλύσωνι καὶ ναυαγίῳ καταχρηθεὶς, καὶ οἷα θεομίωια πεπονθὼς, οὐχ ὑπεικάλη, ἀλλὰ τὸν αὐλῶνα κάτοχε· καὶ ὅπως αὖθις ἀπαντήσεσθαι ἀπαρασκεύαστος δυνάμεις εἰς αὐτὸν συρρέουσι, νικάσιν ἐοικυῖαι χαμερίσι· καὶ οἱ κυβερνήτες, τὸ ψευδώνυμον ἐπ' ἀληθείας μιχαὴλ τὸν βασιλέα εἶναι * σωσίπατρον τῷ ῥωμαίῳ: ἰσθεδίει πρὸς τὸ δ' ὑποθέσεως ὑποβλέπων μιχαὴλ, * ἐπ' αὐτὸν θλιβόμενος. μὴ σθλ τὸ πλοῦν τῶν τὸ ῥωμαίου σωζούσας καλῶς κρίνειν ὁπότε ἐώσας σὺν τοῖς κύβοις μετακαλέσασθαι καὶ πλωικαῦτα δηλοῖ τῷ στυλπίνῳ. ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς σφοκαλεῖται δι' ὑποχείσεων καὶ θλίψεων. ἀφ' ὧν ὡς φ ἐν ταῖς ἱππικαῖς ῥωμαίοις ἐξεύρηται τὰ μὴν ἐπαγγελάμβ@, τείνων ἤδη· εἰ μόνον θελήσειε τὸ ναυτικὸν ἀπάσης τῆς χώρας αὐτῶν ἐξοπλίσαι καὶ τὸ δυρράχιον καταλαβεῖν, ἐφ' ᾧ μετὰ τὸ στόλου τὸ ῥωμαίου συμφοσασθ πόλεμον. καὶ εἰ οὕτω ποιήσαιεν, εἰπ θεοῦ ἐπαρήγοντ@ πλὼ νικῶσιν ἀχθεῖεν· εἴπ (ὅπόσα συμβαίνειν εἰώθειν) ἡττηθεῖεν, σκεῦνα αὐτὰ λήψόνται, κατὰ τὰ ὑποχήμενα, ὥσπερ εἰ κατὰ κράτ@ ἐοίκησαν· ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι τῶν θελημάτων αὐτῶν μὴ θησφαλῆ τῇ τῶν ῥωμαίων ἀρχῇ εἶεν, ὑποπληρωσήσονται διὰ χρυσοβούλλων λόγων ἐμπεδωθέντα. οἱ δὲ τούτων ἀκουσάντες, πάντα ὁσπερ ἠγλεον αὖθις διὰ πέσεδων ἐξαιτησόμενοι, τὰς ὑποχίσεις βεβαίας λαμβάνουσι. πλωικαῦτα τοίνυν στόλον εὐτρεπίσαντες διὰ παταίου πάσης πλοίων, πρὸς τὸ δυρράχιον * ὑπέπλουν ἐποιοῦντο σὺν εὐζωΐᾳ πολλῇ· καὶ κατέλαβον τὸ ἐπ' ἀνέμων τῆς ὑπερωχίας θεοτόκου πύλαι ἀνοικοδομηθὲν τέμν@, εἰς τόπον καλλία καλούμενον, ἀπέχοντα τῆς παρεμβολῆς τὸ ῥωμαίου ἔχωθεν τὸ δυρραχίου καμένης, ὡσεὶ σταδίους ὀκτακαίδεκα, θεασάμενοι τὸ ναυτικὸν τὸ ῥωμαίου σκεῦθεν τῆς πόλεως δυρραχίου † πρὸς τὸν πόλεμον. πέμπει οὖν ὁ ῥωμαίου τὸν υἱὸν αὐτοῦ βαϊμοῦνδον πρὸς αὐτὸν μετὰ στόλου. μιλιούνων ἱππέων.

* λοίπα ὕσ. νομίζοντες.
* ἐς τοὺς
* καταμαλῶν ὑκρίνει
* φραγγικὸς
* λοίπα ὕσ. τὰ δι πτοτ.
* ἄπτε
* ὑσ. ἱππικὸν

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον δ΄.

ΗΜΙ οὖν ἤπειρ⊙ τὸν ῥόμβ⊙ πρὸς ἑαυτῇ αὐτὸν ἐλίζεσθαι. ὁ δὲ τῇ θαλάττῃ παράπλοιον εἶδ⊙ πλοῖον, μεθ' ἑπτὰ κωπῶν, ἐμπορίαν πολλὴν τὴν ἀπὸ θαλάττης πλέοντα, τὸ ναυτικὸν αὐτὸ φοβηθὲν ἥκειν ἐπ' αὐτόν, εἰ τὸ δηλωθὲν ὑπὸ τοῦ μάντεως ἀληθὲς εἴη, μεγίστ⊙ δίκη πωλήσειεν, ἀ δὲ γ' παλαιολόγ⊙ γλώττ⊙, ὑπολαβὼν αὐτὸν εἰπεῖν· τὴν πόλιν καταχύρου· πᾶς ἐπάλξεις τε καταστεναζων ἰών, κατὰ πᾶς τοῦ μεσώσας τὰ ἀμπλάτρ⊙. καὶ λιθοβολοις τὰ τείχεα καταπυκνῶν μηχανήματα· οὗτ' τ ἀναπαύσωνται τῶν γραπτῶν αἰακτωμῶν, καὶ * σκοπὶς δ' ὅλου καταστὰς τοῦ πύργους, καὶ αὐτὸς δὴ τὰ ἐν πόλει, ἀφ' ἁπάσης νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπαρκυτήσει τοὺς φυλάττοντας παρεκλεύσει· καὶ ἀφ' γραμμάτων πέμπτε ἐμπόρου ἐφόδου ἐσβολὴν τῇ αὐτοκράτορι· καὶ τ ἐμπόρου, ὅτου χάριν τοσαύτας ἀγορὰς ἀνάθεν παρεκελεύσατο. ὁ δὲ φήσει, ὡς τ τ βασιλείας ἐξωθέντα μιχαὴλ, τ ἐμὲν κηδεστὴν, εἰς τὴν ἰδίαν αὖθις ἀποκαταστῆσαι, ὁ δὲ * φασι τοὺς αὐτὸν· ὡς, εἰ τὸν μιχαὴλ θεασάμενοι γνοίησθε, προσκυνήσαθ' τ ἐυθὺς αὐτὸν, καὶ τὴν πόλιν προδοῦναι. πῶτα ἀκούσας ὁ ῥόμβ⊙, προσέσθαι ἐυθὺς τὸν μιχαὴλ λαμπρῶς ἀμφιαθέντα προσδεχθῆναι τοῖς τῆς πόλεως οἰκήτορσι. καὶ ἀπαγαγόντ⊙ τοῦτον, μετὰ λαμπρᾶς πομπῆς προσδεκνύουσιν. ἅμα δὲ τῷ τοῦτον θεάσασθ' ἀνάθεν μυρίαις ὕβρεσιν ἔπαιων, μὴ δεχομένου αὐτὸν ὅλως διὰ χυλεζόμενος. ὁ δὲ ῥόμβ⊙ παρ' ἐυδὲν τοῦτα θέμενος, τῷ προκειμένου ἤρκυ ἀχετο. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα οἵ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς πρὸς ἀλλήλους διελέγοντο, ἄφνω τῆς πόλεως ἐκπηδήσαντές τινες, μετὰ τ λατίνων συναίρουσι πόλεμον·

Digitized by Google

της ἀξιολογίας ἴδοιμεν, καὶ πόθεν τῆς ἐκ πάντων δυσωδίας σβέσαιμεν. οὐ γὰρ ἐκεῖθεν αὐτοῖς τοσοῦτον ῥᾳδίως ἐπιμελήσεται. τῶν οὖν ἰσχνοτέρων πάντων ἀφανισθέντων, ταχὺ δὲ καὶ τοῦ λιμοῦ διαφθείραντος οἱ πίονες σωθέντες, εἰ μὴ τὰ λίπη πάντα, καὶ οἱ ἀρχοὶ, καὶ οἱ κῆποι τῆς αἰ . σωτὰ μὲν οὖν ταῦτα ἦσαν πᾶσι τοῖς Φρονοῦσιν ὀρθῶς. τὸν δὲ ῥιμπέρτην τῶν γηγενῶν ἀπάρξειν. ἀλλὰ μετὰ τῶν σεσωθέντων ἑβδόμῳ ἡμέρᾳ * γλαυκιτίζω ἐγκαρπήσας, σὺν τῷ πρὸ μικροῦ φθάσαντας ἀξιπερμωθῆναι, ἱππίας τε καὶ πίζους, καὶ πάντας σὺν τῆς αὖτ' ὀλωλάμεως, σωαγηοχὼς, ἀφ' ἑῴας καὶ θαλάττης, τὸ ἰλλυρικὸν πεδίον κατέλαβε. καὶ δὴ ἐντὸς τῶν * ἐμπεφθέντων τειχῶν τῆς πάλαι καλουμένης σπηλαίου καλύβας ἐπήγνυτο. ἐν ᾗ βασιλεύς ποτε ἠπειρώτης Πύρρος ἔφερε πῦρ, ἐνωθεὶς ῥώμαίοις ἐν ἀπουλήᾳ, καρτερὸν τὸν πόλεμον σωιζήσατο. καὶ αἰσθροκτασίας ἐστεύθεν πολλῆς γεγενῆσθαι, ὡς ἅπαντας ἄρδην ξίφους παρανάλωμα γενέσθαι, ἄοικος πάντη καταλείπεσθαι. ἐν ὑστέραις δὲ χρόνοις (ὡς ἰλλυρίς φασι, καὶ αὐτὰ δὴ τὰ ἐν τῇ πόλει γλυπτὰ γράμματα μαρτυροῦσιν) ἐπ' ἀμφίονος καὶ ζήθου ἀνοικοδομηθεῖσα εἰς ὃ νῦν ἐρᾶται χῆμα, ἀγυρόχθων ἀποκληρώσαντα. ταῦτα μὲν οὖν πάντες ἀποσεσῴσθω τῆς πόλεως.

* λείπει ἴσ. ὡς vel ὦ

* ἴσ. ἐμπεφθέντων

καὶκεῖσε ἐνωθεὶς μετὰ τῆ ἡοῦ αὖτε τῆ βαϊμούνδηλου, * σωτης
ἐπέρασεν καὶ πρὸς τὸν αὐλῶνα ἐπὶ τῆς ἐφο ἅπαν διελὼν γρά-
τώμα· τὸ μὲν ἀὐτὸς κατέσχε, διὰ θαλάσσης τὸν * δυρράχιον ἐ-
θέλων πιπρασκῆ· τὰ δὲ τὸν βαϊμούνδον ἄρχειν ἐπέτρεψε, διὰ ξη-
ρᾶς μέλλοντα πρὸς τὸ δυρράχιον ὁδεύειν. καὶ δὴ τῶν κορυφῶν διελ-
θὼν καὶ πρὸς τὸ δυρράχιον ἀποκλίνας, κατὰ τὸ ἀκρωτήριον, γλῶσ-
σαν καλούμενον, μεγίστῳ κλύδωνι ἄφνης περιπίπτει. νηφιτὴς
γὰρ πλοὺς, καὶ αὖεμοι τῶν ἱερῶν κινηθέντες, τὸν θάλασσαν σφο-
δρᾶς ἀνατέρασσον· καὶ πῦθεν ἠγείρετό τε τὰ κύματα καὶ ἐπωρύετο,
ὡ τε κῶπαι τῶν προσκαίρων καθιμώνων ἰθερώντο, τά θ' ἱστία διαβι-
βρώσκοντες ἦσαν οἱ ἄνεμοι, αἱ δὲ κεραῖαι ἀνθλίβοντο κατὰ τῆ
στρατόμάτῳ ἔπιπτον, καὶ αὖτανδρα ἤδη τὰ σκάφη καπνιτίζοντο.
καὶ θέρους ὥρα ἦν, τῆ ἡλίου τὸν καρκῖνον ἤδη περιληφότῳ, καὶ πρὸς
τὸ λέοντα ἐπειγομένου, ὅπη καὶ τῶν τῆ κυνὸς ἄστρων εἶναι φασιν.
ἐπεκέκλοντο γοῦν ἅπαντες ἐξαπροσδόκητοι. καὶ οὐκ ἴσχον ὅ,τι καὶ δρά-
σωσιν, πλεμμύρις τοιαύτης αὐτοκαθίστασθαι μὴ δυναμένου. * θεοὺς δὲ
ἐπῆρτο πολὺς· ὁμοζυγίοντο, ἐπετιῶντο, ἐθεοκλήπτων, θεὸν σωτῆρα ἐπι-
καλούμενοι, καὶ τ' ἤπειρον ἱκάσιος ἡσυχοντο. ὁ δὲ κλύδων πᾶς σὺν
ἐκδίσει· μᾶλλον δ' ὥσπερ τῆ ἡοῦ πρὸς τὸ τῆ ῥόμπέρτου ἀπά-
ξαντος καὶ ἐπέρασεν φρύαγμα, καὶ τὸ πλῆθος οὐκ πρόσω ἀφετη-
ρίας σὺν ἐυτυχίᾳ θαλασσοκλυσθέντος ἦδη. τὰ μὲν οὖν τῶν πλοίων
ἁπλᾶ αὐτὸς πλωτῆρσι κατεπιτίθη· τὰ δὲ πᾶς ἀκπᾶς προσερχο-
μένα σωθαλάσσιλλα τῶν δὲ πειστλουσῶν οὖν πύργους βυρσῶν,
ἀπὸ τῆ ὑπὸ χαλαρωτέρων γεγενῆν, εἴ τι ἦλοι τῶν οἰκείων ἁρμο-
σῶν ἐξέστασαν· καὶ τὸ ἐπιῦθεν αἱ βύρσαι βάρῳ εἰληφθαι, οὖν ξυ-
λίνους ἐκείνους πύργους ταχὺ πειέτρεψαν, καὶ καταῤῥαγέντες τὰς
ναῦς κατέδυσαν. τὸ δὲ σκάφος ἐν ᾧ ὁ ῥομπέρτος ἐκλῶ, ἡμίβρυ-
σον γεγονὸς, μόνος [διεσώθη.] διεσώθησαν δὲ καὶ πινες τῶν ἐλκά-
δων σὺν πῖς πλωτῆρσι σωζαθόζωσ. πολλοὺς μὲν ἡ θάλασσα ἀπο-
πίνουσα κατήρεσε πρὸς τὴν ψάμμον, οὖν μὲν τινεκρούς οἱ σωθέν-
τες πρὸς-

Digitized by Google

ἀλλήλων σλωαμούμδοι. Φοδερὸι τῆς ἐναντίοις ὠδῆ μετὰ θεοῦ τῆ ὠῆ πι ἰσχύϊα συ τωῦ ἀπιτελήσων, σλεξπωάτων ἔνεκεν, ἐγκόλπιον χρυσοῦ μετὰ μαργαριτερίων, θήκη Δαχρυσῶν ἔχουσα ἔνδοθεν τιμήματα Δαφόρων ἁγίων, καυκίον σαρδάνυχον, καὶ ἐμπάτης κρύϐ., ἀστροπελέκιν σλεδιῶμον μετὰ χρυσαφίου, καὶ ὁπὸ ϐαλσαμεν, μακρύναι ὁ θεὸς τὼ ζωὶὸ συ, σλατύναι τὰ ἐξουσίαν συ ὅρια, καὶ θεῖν σὶ πάντας σῦ αὐτιπίπτοντας εἰς ἐνεσλόμὸν καὶ εἰς κατασπάτημα, ὑρλιὴν ὅν τῆ ἐξουσίᾳ συ, καὶ χαλιώης ὅλιϐ. σλαμέοι πάση τῆ ὑσηκοῦ συ, καὶ γένοιντο σι ἄπαυτες εἰς ἐνεδισμὸν καὶ ἀφάνιαν οἱ ἐχθρὸι, τῆς ἀνωθὲν πραπιᾶς ἰχύϐ. κατὰ πάντων σι χαλιομένης τ' ἄμαχον.

Οὕτω μὸν οὖν τὰ κατὰ τ' ἐπίραν σινιστόμησας, ὡσὶ τ' καπνῖζον τ' ὑπάγοντ τ' κίνδιων καὶ πὼς ἐν τῆ βασιλίδ τῶν σόλεων ἐγκαρτιρᾶν ὡῦ, τ' Δὲ ϖαστίας σῦ πύρκους μετὰ καὶ τοῦ τῆς ὠάας ἀπίσης ἐξουσιάζοντ. * σλυμα ϖδε καιαν αυλιζομδου σὺ πενίκιον τῆς τ' σλαμάλεως, καὶ τῶν ϖδὶ αὐτὼ ϖδαλίων τόπων * σὼ ας: ἅμα σὲ τ' σλάρεις δεξιωάλδ. ὶς ἱρωικὰς ὑπονύσεις δὰς * κατ γκασι, καὶ ἔρον αὐσὶς τὸν καλούμδον ὁράσοντα σπομὶν * σὲ ϖαίνειν αὐτ' ὅλως, μήτε τὰ ϖδὶς τὰ ἔργα βιϐλῶν ἐξορμᾶν ἔπεσιν. ὕτω μὸν τὰ ϖδὸ τ' ὠάαν κατήνυσεν, ὁδὲ ῥομπέρτ. εἰς ἰδρουῦσι ϖδοηγούμδους, τ' ἄπασαν αὐτῆ ἐξουσίαν τῶ ὠῶ αὐτ' ῥηθῆν ἀναθίμδ. πέραν ἐξελθὼν, τὸν λιμδ' ἀϐ βρεντησίου κατέλαϐε. κἀκῆσε τὼ τὸ παλαιολόγου ἀς τ' σλυῤῥοχίον ἔλδυσιν μεταβηκὼς, ϖδαχρῆμα ἐν τῆς μείζοσι τῶν πλοίων, πόργους σλεμάμδ. Δὰ ξύλων, Δὰ βύρσης πύδ' ϖδείσελα. καὶ πάντα τὰ ϖδὸς τεχνεμαχίαν ϖπιτήδεια ἐν τῆς ναυσὶν εἰσαγαγὼν, εἰς τὸ σῦ ὁρόμωνος ἵππους τε καὶ ἑτέρους ἵππους εἰσελάσας, Δεπέρᾳ ἐπίγετο, ἔπει σὲ κατὰ τωῦ αὐτὰ πάντα ἤδη πτίλεσε. λύσας τὰ πνυμήσια, οὐρίου τ' τυχὼν πνεύματ., τὼ κατὰ τὸν αὐλῶνα περαίαν κατέλαϐε. καὶ τὼ ἤνα ϖδαπλίων, ἀπήλθε μέχρι Βεθρωτῦ.

* σλομαιοῦ
* σιδιλίκης
* κατπάγκασι
* ἰσ. μάτι ὸ ϖαίνειν

λυσιπλήσιος, τῷ ἐσ σὲ καπαμαθούσῃ θεσσίβοιαι; ἡ γὰρ ἐσὲς ἡμᾶς ἀδελφικὴ σὺ αὐτὴ ροπὴ καὶ Διάθεσις, καὶ ὁ μετὰ τὲ κακομηχάνου αἰδρὶς συμφωνηθὶς αὐασλειχθῆναί σοι κάματος, ἵνα τὸν παλαμναῖον καὶ ἀλιτήριον, καὶ τῶ θεσῦ πολέμιον καὶ τῶν χριστιανῶν, ἀξίως μετέλθῃς τῆς κακοφροσύνης αὐτὸ, πολλὸ σου τῷ ἀγαθυμέλειαν τῆς ψυχῆς Διασῴζουσι, καὶ φανερὰν τὴν πληροφορίαν παρίσησι τὲ κατὰ θεὸν σου φρονήματος. τὰ δὲ κατὰ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, τἄλλα μὲν ἔχει καλῶς· ἐν ὀλιγίσῳ δὲ ἀσατεῖ, καὶ παράτιπα, τοῖς κατὰ τὸν ῥωμαῖρτον ἀλλ, εἴ τι δὲ πρὸς ἡμῶν θιῷ καὶ τοῖς ἐκείνου δικαίοις κρίμασι, ταχεῖα ἡ * κατ ἀδικωτάτου τούτε ἀνθρώπου παρόσιπα· εὐσὲ γὰρ ἀνέξεται πάντως θεὸς ῥᾴβδον ἁμαρτωλῶν κατὰ τὴν κληρονομίας αὐτὸ ἀποφέσης. τὰ μὲν τοι συμφωνηθέντα ὑποσελήναι ὡσὲς τὴν εὐγένειαί σου, αἱ ἑκατὸν πεσαρακοντατέσσαρα χιλιάδες τῶν νομισμάτων, καὶ τὰ ἑκατὸν βλαττία, ἐσάλησαν Διὰ τὲ πρώτου πρόσδρου κωνσαντίνου. πλειωθέντος δὲ ἔρκου, ὧδε τὴν εὐγένειάν σου, σαλήσονται καὶ αἱ ἑξακόσιοι Διάκοσιαι χιλιάδες τῶν νομισμάτων, καὶ ἡ ῥίζα τῶν σλεθέντων ἅπερ ἀξιωμάτων, ὁπλίτικα εἰς λογγισσαρδίαν κατέλθῃς, ἡ δὲ βεβαιότης ἔ πιστοτάτου καὶ εὐγενεστάτου κόμητος τὲ βουλγαρδεύγενος. Διὰ τὸ τὲ βασιλείαν μου βεβύλεσθαι τὴν φίλτατήν μοι ἀνεψιὸν, τὸν υἱὸν τὲ σεβασσοκράτορος καὶ αὐταδέλφου μου, θεαθῆναι παρ' αὐτὸ, ὃς ἐλθὼν * ἀπαγγείλει σοι τ ἐσ ἡλικίας ἀπαλῶ καπαζήματα βεβηκέναι σύνεσιν ἔ παιδείας. τὰ γὰρ ἔξω, καὶ σωματικὰ, σλευτερα τίθεμαι λόγου· εἰ καὶ ἐν τούτοις πολὺ ἔχει τὸ ἀβεύσιον. ὡς γὰρ τῇ μεγαλευλεῖ ἐσλημήσας ἐθεάσατο τὸ παιδίον, καὶ ὅσα εἰκὸς ἀμίλησαι· ἀπαγγελεῖ σοι ὁ πείσθις σου. καὶ ἐπὶ παιδίον εὖπω ὁ θεὸς μεῖ ἐχαρίσατο, τόπον δέ μοι γνησίου παιδὸς ὁ φίλτατος εὖτος ἐπέχει ἀδελφιδεῦς, θεοῦ ἐυδοκιῶτος· οὐδὲν ἐστὶ τὸ καλύον ἐιωθῆναι ἡμᾶς δ' ἅματος συγγρικοῦ· καὶ φίλα μὲν ἀλλήλοις φρονεῖν ὡς χριστιανοὶς εἰκὸς δὲ καὶ τὰ ἀλλήλων ὡς συγγρεῖς· ἵν' ἐκπύθοιν ἑκάστου δ' ἀλλήλων

* λείπει ἴσ. παιδίκη τῦ aut simile.

* ἀπαγγελεῖ

σκη τῦτον πρὸς τὰς τῶ ῥομπέρτου μηχανὰς αὐτοπαλαμᾶσθ· τὰς ἐπάλξεις σλὶ καινοπρεπέστερον κατασκευάσας, ἀνήλωτε τὰ πλέϊα τῶν ξύλων ἐάσασθε· ἵν', εἴ που Δι' κλιμάκων συμβαίη σῦν λατίνους ἀνιέναι, ἅμα τῷ τῶν ξύλων ὄλισθήσαι * ἀδιτρίσυντε πρὸς τὰ, καὶ σωρηδὸν καταπίπτωσιν εἰς τὴν σλαφῶ. καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἀβδαλίων πόλεως, καὶ αὐτὰς σλὴ τὰς νησώτας, πολλὰ Δι' χαφῶν παρηγωάτε, μὴ ἀναπαυόμενοι, μησλὲ κατεργθμεῖν ὅλως· ἀλλ' ἐρχηγορέναι καὶ νήφειν Δι' παντὸς ἀδιφερόμενους, καὶ τὴν ῥομπέρτου ἀβδαλοκωῶτας, μὴ ἐξ ἰφόσλου πασῶν τῶν ἀβδαλίων ἐγκρατὴς γενόμθ· καὶ αὐτῶν σλὴ τῶν νήσων, πράγματι ἑνὶ τρίτον τῇ Βασιλείᾳ παρέξει ῥωμαίων. τῶτο μὲν σῦτω ἀβδαλ Βασιλεὺς ἀδὲ τὸ ἰλλυρικὸν ἀνομάσατο· καὶ καλῶς τὰ κατ' ἐκεῖνον καὶ ἐς * πας τῷ ῥομπέρτῳ * κατηχυρώσας ὦπλο. ἀλλ' οὐ σλὲ τ κατὰ νώτων ἐκείνῳ προσισκεμένων κατεργθμηκὼς ἦν. χράμματα γίνον πρῶτον μὲν πρὸς * το λογγοβαρδίας ἐρμᾶνευ ἐκθέμθ· εἶτα καὶ πρὸς τὸν πάπαν ῥώμης πρὸς τὸν ὄλισκοπον κατ' πάσης ἑρβίου· πρὸς σῦν πίζιγιπας ἔ καὶ πρὸς ἅπαντας τὰς * τῶν κιλτικῶν χωρῶν, σλωρεις τε τάσσ σλεξιωσίμθ· καὶ ὑποχίσεσι πολλῶν σλωρῶν καὶ ἀξιωμάτων, πρὸς τὸν κατὰ τὸ ῥομπέρτου ἔχθραν ἠρίθμζεν. † ῥομπέρτου φιλίας ἦδη ἀπέσησαν, αἱ σλὲ ὑπαχνοῦντο εἰ πλεῖονα ἁπάντας σλὲ τούσσ· τ ῥῆγα ἀλλαμανίας γνώσων σλωάρμον πᾶν ὅ,τι καὶ βούλοιτο κατὰ τὸ ῥομπέρτου Δι' πεξάξασθ, ἅπαξ καὶ σλὶς χράμματα πρὸς αὐτὸν σκέμψας, καὶ Δι' μειλιχίων λόγων καὶ παντοίων ὑποχίσεων ὑποπησαίμθ·, ἐπὶ καταπειθῆ εὗρεν αὐτὸν· αὖθις Δι' χραμμάτων τ χοιροσφάκτλω ἐξέπεμψε, τὰ * ἐξ ὑπαγορθούντων.

Τὰ κατὰ τὼ σλὼ μεγαλοσλύναμον ἐξουσίαν καλῶς ἔχειν, καὶ προσῆκεν σλὶ τὸ βέλπιον, ἐυχὴς ἔργον ἐσὶ τῇ Βασιλείᾳ μου, παιυγμάσαν καὶ τῷ ὄντι χρισιανικώτατα ἀσλελφὸ· καὶ πῶς γὰρ σὺκ ἐξέσῃ τῇ ἔ κεφάσσ· ἡμῶν θεοσεβείᾳ ἐπίυχειν σι τὰ κρείτλω ἢ τῇ

* ἀδιτρίσυντε

* ἵν. ποσὶν ὕστα

* κατηχυρώσας

* τὸν ἄρχοντα τῶν

* ἄρχοντας

† λείπει ἵν. ὃν οἱ μὲν

πηγαζοὺς ἱπέρας παμπληθῆς ναῦς ἐκ τῶν Φραγγίων ὑπερπιζόντων χωρῶν, κακὸν τῆς ἠπείρου ὅλωσιν πᾶσι σοβοῦντας εἰς τὸ πρωτεύον μέρος αὐτῆς σωτηριζούσας.) ἐν ἀμηχανίᾳ γοῦν ὁ ἡγεμὼν Βασιλεὺς ἐκεῖνος, * καὶ μὴ ἔχων ὁπότερα τούτων ἐνίσειεν, ἐκάζετο τῶν πολεμίων πρὸς ἑαυτὸν τὸν μάχιμον εἶναι προσαρπάζοντος· ἠμύνατο καὶ ἠμύνετο, μήτε φρατρὶ ἀξιόμαχον τῆς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως ἰσχύος (οὐ πλείους γὰρ τῶν ἑξακοσίων φρατρῶν ἦσαν, καὶ τούτων ἐκ τοῦ χώματος * ἀ πάντη, καὶ ἀπειροπολέμων καὶ ξενικῶν τινῶν ἐναγελυθμήτων βαρβάρων,† ἀλλ' ἐξοὺς αὐτοὺς κραδαίνειν ἄμου τὸ ξίφος·) μήτε σωρὸν χρημάτων τοῖς σὺν τὰ πολεμίους ἐφαπτομένοις, διὰ ὧν ξυμμαχίας τινὰς ἐξ ἀλλοδαπῶν μεταλάσειν. λίαν γὰρ ἀπεχθῶς εἶχε τὰ πολεμικὰ καὶ φρατρικὰ Δαφνίτης εἰ καὶ αὐτοῦ βασιλεύοντος, ἐν ᾧ κομιδῇ τὰ τῶν ἡμετέρων συνήλασαν πράγματα. ἔχειν οὖν τῷ αὐτοκράτορι συμφέρον τὰ πράγματα, μεγιζομένην φροντίσαι παντοδαπῶς. ὁ δὲ ἡγεμὼν ὢν καὶ ἀρετῆς, καὶ εἶδὼς τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐμπειρίαν πολλὴν κεκτημένος, ἐβούλετο καὶ πολὺ κλύδωνος εἰς ἀλύπους ἀκτὰς τὴν βασιλείαν αὖθις ἐγκαθορμίσαι τῶν ἐπαισαμένων ἐχθρῶν εἰς ἀφρὸν, θεοῦ δοκοῦντος, ἀβαλυσθήσαν, κυμάτων δίκην, ἐπὶ πολὺ καὶ πέτρας πρασσούσαν. ἐνθὼς οὖν ὡς εἶδε κατὰ τὸν ἀναπλοῦν ἅπαντας ἑτοίμους ἀφορμὰς ἀφορίζειν χρεῶν· δηλώσας μὲν, ὅσοι αὐτῷ ξυμπαίσονται θεοῦ προνοίᾳ εἰς τὸν αὐτοκράτορα πλεῖστον ἀνεβιβάσατο, ἐξ ὑπογείου κινδύνου σωθέντα φρακιλεμόνιον δὲ τῶν σφετέρων χωρῶν πρόνοιαν ποιησαμένους, καὶ ὁπόσα ἐκτῶντας φρατρώτας καταλιπεῖν, μετὰ τῶν ὁπλοίτων ἐς τὸν κωνσταντίνου φραγγίσαι, σωτηριοῦντας καὶ πολίκεσθαι ἀκμῆτας. ὁπόσους δὲ ἀπαίειν, ἔφη δεῖν, ἴγνη, καὶ τὰ κατὰ ῥωμαίρην (ὡς ἐνὸν) καπασφαλίσασθαι, καὶ σὺν προσευρυμένους σκοπὸν ἀρχούς τε καὶ ὠμήτας ἀπᾶρξαι τοῦ ἐγχειρήματος. μεταπαλεσάμενος οὖν τὸν παλαιολόγον γνώριμον, ὡς τὸ δυμβάσιον ἐξαπείλει, καὶ παρεκαλέσατο

* λάσκαριν τὸν

† ἀγυμνασίων

* κλίσεσι τῶν ἐκ

* Cæsilina

λάσται. ὧν ἐρᾶν ἅπαν τὸ πεδίον σκάνθ, ἐν ᾧ ἡ τ βασιλικὴ σκηνὴ καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν κατασκήνευε. ἐντεῦθεν τὰ πρὸς χρείαν ἅπαντα ἠφανίσθησαν· τοῖς στρατιώταις ῥεύμασι σῶμα συρέντα· εἰ αὖθρωποι δὲ, καὶ τὰ κτήνη, ὑπὸ τοῦ κρύους ἐπήγνυντο. ἐμυκᾶτο δὲ καὶ βρυχᾶτο οὐρανὸς· ἀστραπαὶ δὲ συνεχεῖς, μὴ ἔχουσαι τὸ σκότος παύειν διάστασιν· τὸ δεῖγμα σκότος ἅπαν ἐμπέσῃ εἶναι ἠπείλουν. οὕτω ὁρῶν ὁ βασιλεὺς, ἐν ἀμηχανίᾳ ἦν. αἰσθόμενος δὲ μετρίας γνωμάτης γ πλήσους τὸ ἀποβαλὼν, πᾶς σίναις τῶν στρατιῶν συγκεθέντας ῥομμάτων· ἐκεῖθεν μεταναστὰς, καὶ ὑπὸ φηγόν τινα μετ' αὐτῶν ἀπέλθων, ἵστατο. ἦχον δὲ μεγίστου καὶ βοῆς ἀπὸ * τῶ δρυὸς εἶναι ἐξερχομένου αἰσθόμενον, σφοδροτέρων ἀνέμων πνεικαὶ τε πιόντων· ποιθεὶς μὴ τῇ τούτων βίᾳ * ὁ δρῦς καπεικθῇ, τοῦτ' ἐν διάφημα ἀποτεῖς, ἅπασιν * ὁ δρῦς εἰ καπεικθείη μὴ φθάσῃ παπίξαι αὐτὸν, ἐγεὶς ἵστατο * ριζόθεν αἰαπαπαθὲς ἐς γῆν ὠ ἐρᾶτο κείμενον. ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάζων * ὡς αὐτὸν ἡ δεμονίαν * λογιζόμενος δὲ ἀποστασίαν ὡς πω ἔω μαθὼν ἀνεσιν εἰς τὰ βασίλεια. καὶ πωικαῦτα ὅτι τὰ ὀνόματα τῆς μεγαλομάρτυρος θέκλης ναὸν ὠκοδομημένος ἐδίμαπ· * σῶ πηύσας ἐν αὐτῷ χριστιανοῖς τὰ ἀσεπόμενα, οὓς θείους ὕμνους δι ἀπαλήρου· ἐν τούτῳ δὲ τὰς ἐπῳδὰς (ὡς ὁ λόγος φάσας ἐδηλωσεν). ἡ μήτηρ * ὁ αὐτοκράτορος σωεχὴς ἐποίησε. νῦν δ' ἐπανακτίσαν αὖθις τὸν λόγον πρὸς τὸ ἀρχαιότερον. ἀναιρουσῶν εἶσι καινεοῶν πῶς βασιλείων ὁ βασιλεὺς ἀλέξιος· (καὶ γὰρ τὰ μὲν πρὸς ἀνέσχοντα ἥλιον οἱ τοῦρκοι ἐλαίζοντο· τὰ δὲ κατὰ τῶν ἑσπέρας λίαν εἶχε κακῶς. τοῦ ῥομπέρτου πάντα κάλων κινοῦντος, ἐφ' ᾧ τὸ ἀρχαιοπληθὲς αὐτοῦ ψυδελώνυμον μιχαὴλ εἰς τὰ βασίλεια εἰσάξας· ὅπερ σκῆψις ὠ αὐτῷ καὶ φιλαρχίας ἔρως ἐνθέν τις ἀρχὴν ἀσφαλῆ ἀσφαλῶς, τὸν πως ἑαυτοῦ φρόνημα ἐπιθήσῃ εἰς πρᾶξιν ἀνήψε μέγαν, ἀ σιανῶς κατὰ ῥωμαίων ὠπλίζετο. ὁρμῶντας δὲ τειήρεις ἐπιμάζων, καὶ δήρεις, καὶ στρατιώτας, ἀ φορ-

* τῆς φλο

* ὁ δρῦς

* λοίπα ὕσ, ὕσις οὗ ὁ δρῦς

* πλὼ τῆ θεοῦ

* ὕσ. σωτῆρι πηύσας

* λοίπα ὕσ, π ;

πολὴν ἀ ἀχ τῇ τ κοινῶν διοικήσει ἐπαρολείπει, τ τῆς μοναχοῖς πεσπηούσης ἀμφιγνῆς εὐσλαμῶς κατα πιΦρονήκει: ἀλλὰ τὸ πλέον μρὸ τ γυκτὸς, ὅδ' ἱερεὺς ἀπι πλήρου ὕμνους πεσσδυχῇ σωτόνῳ κὴ ἀχρυπία σωπτηκῇα· ὠδὶ σὲ τὸ ὄρθριον ταῖς ℣ κοινοῦ πεσσίκετο διοικήσει, ὠδὶ π τ ἀρχαιρεσιῶν σκοπῦσα, ἀχ τὰς τ σλεισμῶν αἰτήσεις ἁπλύουσα, ὑπογραμμα πύουσ@· αὐτῇ χρηζομίου ℣ γλεισίου. οὕτω γοῦν τ βασιλείαν (ὡς ἔΦημεν) σλιθύνουσα, οὐσὲ τ πᾶσιν ἡμέραν ταῖς κοσμικαῖς Φροντίσιν ἀΦώριζο· ἀλλὰ τὰς ἐκ τύπου λειτουργίας εἰς τὸ ἱερὸν τέμν@· τ μάρτυρ@· θίκλης ἀπιπλήρου· ὅπερ ἀ αὐτοκράτωρ ἰσακίο@· ὁ κομνὸς ἀχ αὐθράδελΦος αὐτῆς ὀκ γναύτης αἰτίας ἰσλείμαν@· ἐπὶ γὰρ ἂς πάλαι εἶχεν εἰ τῶ μεὶ ῥωμαίων ἀπονσλὰς παρεπιόσησεν· σὺ γοῦν εἰς ἀχ οἱ * σωρο μυσὶ πεσὲς τ πάλαι πεσηγορίουσ@, τῆς ἰσλίοις ἐρίοις μὴ ἐμμένοντες, ἀθρόον ἐπαναζάντες πεσὲς τ ἡμεσλαπὴν μετοικίδησιν· ἀχ καιρὸν ἁπηρεσῶτες, ἐπὶ τ ἱερὸν ὀπερυτελλαθέντες εἶδον, ὥσπερ ἠπίρῳ τούτῳ χρησάμενοι, ἐκεῖθεν πεὲς ἡμᾶς μετανίζειται, ὅλον ἔθν@· τοῖς ἡμετέροις ἁπΦερομένοις ὁρίοις· ἀχ σλειᾶς ἐληίζοντο τὰς ΩΦελκειμένας πόλεις ἀχ χώρας· τοὺτ' ἐωπαθὼς ὁ βασιλεὺς ἐπάκι@, σλέον ἔκρινε τ τριάδι τζαν καπαλαβεῖν. συλλεξάμεν@· οὖν τὸ ὁπλιτικὸν, ἐν ἐυπαξίᾳ κατ' αὐτὸν ἴεται. οἱ σὲ τοῦτον θιασάμενοι, ἐυθὺς διαρεθέντες ΔιαΦέρου γνώμης γίνανται, μὴδ' αὖτωπῆσαι τούτῳ δυνάμενοι. ὑπεχωρήσαντες οὖν πεὲς μικρὸν, πόλεμον ἰς τρίτ@ αὖτὸ ἐπαγγειλάμενοι, τὰς σκιὰς αὐθήμερον ἀφέντες, Φυγαδεῖα ἐχρήσαντο. ὁ δὲ καπαλαΩν ἔθα οὖτοι ἠυλίζοντο, ἀχ τὰς τε σκιὰς αὐτῶν καπασκάψας, ἀχ τ ἐυρομένην λείαν ἀπαγαγὼν, τροπαιοΦόρ@ ἐπάνεισι. γνοὺς δὲ πεὲς ὅδ' λιθισθὼν πρόσωσλας, ῥαγδαῖ@· ὅμβρ@· αὐτὸν καπαλαμβάνει, ἀχ ιΦετὸς ἔχρ@· εἰκὼν πεὲς τὴ πτάρτ ℣ σπλημυρίου ἄγοντ@, ἐν ᾗ τ μεγαλομάρτυρ@· θίκλης μνήμη τελεῖται. πλημμύρας οὖν γινομένης τ ποταμίων ῥευμάτων, ἀχ ὑπερχειλήσαντ@· ℣ ὕδατ@, θάλασσαν

* ἴσ. σωρεύματα, οἱ

Zonar. Annal. Tomo III.

τὸ ὕψ⟨ος⟩ τῆς βασιλείας ἡμᾶς ἀνήγαγεν. ἐτιμαζομήν ἤδη σὺν θεῷ ἡ βασιλεία μου πρὸς τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας ἐξέλευσιν, διὰ φροντίδ⟨ος⟩ μὲν πολλῆς πεῖσαι καὶ τ̄ ἔ γραπτικοῦ συλλογήν τι καὶ διευθέτησιν· οὐκ ὀλάχιστον δὲ καὶ τοῦτο νενόμισμαι καὶ ἡ πρὸ τῆς τῶν στρατιωτικῶν τὲ καὶ πολιτικῶν πραγμάτων διοικήσεως φροντὶς, εὗρε γοῦν χρείας πλείστας εἶσι αἱ παρ' ἐμοῦ ἐχύρωμα, ὡς αὐτῇ μητρὶ αὐτῆς αἰαπθῆ ἡ τῶν ἁπάντων διοίκησις. διορίζεται γοῦν διὰ ἔ παρόντ⟨ος⟩ χρυσοβούλου, ἵνα ἅπερ ἐγγράφως αὖτη διορίσηται, τὸ κῦρ⟨ος⟩ ἔξουσι μόνιμον, ὡς ⟨θεὸς⟩ τῆς βασιλείας μου οἰκονομούμενα, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔ στόματ⟨ος⟩ αὐτῆς, τὰ γραφέντα ὑποστιμαπζόμενα. εἴαι γὰρ λύσεις παρ' αὐτῆς ⟨ὑπο⟩φαινήσονται, ἢ καὶ προστάξεις ἐγγραφοι ἢ ἄγραφοι, καὶ εὐλογοι καὶ ἀνεύλογοι, σφραγίσια φέρουσαι αὐτῆς, τ̄ μεταμέρφωσι καὶ τ̄ κοίμησιν, ὡς αὐτῆς τ̄ βασιλείας μου λογισθήσονται. τῷ δὲ μέλλοι ἔ κατὰ τ̄ ἡμέραν διοικοῦντ⟨ος⟩ τὰ σίκρετα. ἀλλὰ καὶ ⟨ὅτι⟩ προβολῶν καὶ ⟨διαδοχῶν⟩ τ̄ σκρέτων καὶ τ̄ θεμάτων, καὶ ⟨ὅτι⟩ τοῖς ἀξιώμασι καὶ * ὁ καὶ σλωσειαῖς ἀκινήτων, καὶ αὐξήσεσι ῥογῶν, καὶ προθήκαις σίτων, χρισβουμοῖς τὲ καὶ ⟨χαρ⟩αχιβδυμοῖς, προσέχει αὖτη, καὶ ἀνενσλειάσως. καὶ οὐδὲν πώτων * ἀθετηθ κύρια καὶ μόνιμα ἔσονται. καὶ οὔτ * ἐνθω οὔτ ἀνάκρισιν ⟨ὑπο⟩πεύσει νῦν ἢ εἰ παρ' οὐτινοσοῦν τῶν ἁπάντων, καὶ ἔυλογα καὶ ⟨θε⟩όφιλογα τὰ πραχθησόμενα * δό παντὸς ἀλογοπεράντων ἔξουσιν ἐς ἀεὶ τῷ παρόντι χρυσοβούλλίῳ λόγῳ σηλιζόμενον. οὕτω μὲν σὺν ⟨θε⟩ῷ τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πλέμους, καὶ ὅσα τῶν ἄθλων καὶ * ἰζώσατο. πῶσα δὲ τ̄ τ̄ πραγμάτων διοίκησιν, καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς, καὶ τοῦ θεῖ τ̄ εἰσφορῶν λόγου, καὶ τ̄ ⟨ἐπὶ⟩ τ̄ βασιλείας ἀναλωμάτων, τῇ μητρὶ καπποίσθυσι· πρὸς ⟨ὀ⟩θυμήσεις ἀεὶ καινοτέρας ἀνελιπούσην τὰς γνώμας, οὐ ⟨θ⟩αρπικὰς ἔ κοινοῦ, ὡς πινες ⟨ἐπι⟩τιθέγλοσι, ἀλλὰ σωτικὰς, καὶ διεθθηρίαν ἤδη τ̄ βασιλείαν εἰς ὁλοκληρίαν ἐπαναγούσας· τὰ τε ἔ κοινοῦ εἰς τὸ μηδὲν ἐληλακότα ἐπανεργούσας, ὡς σλώμεις.

* ἴσ. ἐφφικίοις

* ἀθετηθέντα πωποτέ

* ἰυθύνουσι

* ἰυθύνας

* λείπει ἴσ. ἐπικείσει

βλὴν

νῶ ὄναι, τῶ βουλῶ ὑποβεύχιον τίσις ἔχει· ὅμοιως, μὴ πῦ φιλό-
πο γενόμενο αὐτῇ λογισμοῦ, καὶ τῶν βασιλέων ἐξελθῶν,
* λείπει ὑπ. ἀναγκαῖον ὂν τὸν ὑψηλότερον βίον γινώσκων αὐτῶν ὀποβλέπουσιν. ἐν πᾶσι
μοὶ σωὶ πῖς ἐσοπτρίζουσι, βουλῆς αὐτῆς ἅπερ μηδὲ ἐν τυχὸν ἐνερ-
γῶν, παῦτ' ἐνοεῖν, κοινωνὸν ἔχει τῶν βουλευμάτων ἐμοῦ καὶ συλ-
λήπτορα τῶ μητρὸς. ἀλλ' ὧ γε καὶ αὐτῆ φιλόπαις, ἅπερ πις ἄλλη,
γυνὴ· ὅπως ἠβούλετο σωδιενεγκεῖν μετὰ τῦ ἰδῦ τῆς βασιλείας
κλυδώνιον, καὶ ἐυεμοδρομοῦσαν τῶ ναῦ, ἢ καὶ παυτεχόθεν βαλλομέ-
νην τοῖς κύμασιν ὡς ἄριστα διακυβερνῆσαι. καὶ μάλιστα τῦ παῖδος ἅρ-
πη ὅλη τὴν πεύμναν καθίσαντο, καὶ τῶν εἰάκων ἐφαψαμένου, καὶ
μήπω πεῶν θαλάττη καὶ κύμασι καὶ ἀνέμοις ὠμιληκότος πιεύ-
πις. παῦτα δὲ λέγουσα, τῶ βασιλέως αἰνίττεται πλυμερῆ, καὶ
* λείπει ὑπ. πολυπράγμονα ἔχλησιν. τὸ * μητρῶον πάθος κατέσχεν αὐτῶν,
πόνου καὶ συμδιεκυβέρνα τῷ ἰῷ καὶ βασιλεῖ, καὶ πᾶς ,καὶ μόνη σῶζαλα-
βοῦσα τὸ ἅρμα τοῦ κράτους, ἀσφαλέστατός τε καὶ ἀναμαρτήτως
* λείπει ὑπ. ἐφίχα. .ἦν γὰρ ἡ φρενήρης ἄλλως, καὶ βασιλικὸς γνώμη αὐτὴ χρη-
μα. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν αὔγουσον μῆνα, ἐν αὐτῆς ὑπομνήσεως, ἡ τῦ
δομπήτρου Δομπραίωσις τοῦτον ἐξελθῶν κατεῳάγκαζε: ἢ αὐτοκρα-
τορίας δοίκησιν τῇ μητρὶ ἄνευ ἀποκληρώσεως, καὶ δίκῃ χρυσοβουλλίου
λόγου τὰ βεβουλευμένα εἰς ἐσοῦπον πᾶσι κατίσησεν. ἀλλὰ τὰς
τῦ γραφέως μόνον κομιδέας ὡς ἔχει, εἶμι καὶ αὐτὴ, τὰ ἔ ῥηθέντος
χρυσοβουλλίου, ἐκδημοῦν ἔχει δὲ οὕτως. Οὐδὲν ἰσοτάσιον μητρὸς
σομπαθοῦς καὶ φιλόπαιδος, οὔτι πῶπος ἰκανώτερον φυλακτή-
ριον, καὶ κίνδυνος ἐσοπτρικὸς, καὶ ἄλλο τι τῶν ἀπευκταίων ἐλπί-
ζοιτο. οἱ γὰρ βουλεύσεται αὖτη, πᾶσιν ἔσται τὸ βούλευμα· οἱ ἐ-
πεύξεται, ἔλεγχος ἔσονται αἱ ἐυχαὶ, καὶ φύλακες ἀκατακρίνοισι,
τοιαύτη γοῦν καὶ τῆ βασιλείᾳ μου, ἐξ αὐτῆς τῆς ἁπλοῦς ἡλικίας
ἀσκεπὼς ἠγαπημένη μήτηρ αὐτῆς καὶ σύμπονος, πάντα μοι γεγενῆσθαι,
καὶ τροφὸς καὶ ἀγωγὸς, καὶ (τὸ δὴ μεῖζον) ὅπ αἱ αὐτῆς ἐυχαὶ, τὸν
πάντα χρόνον ἀληθυνόμεναι, εἰς τὰ ὦπε κυρίου εἰσίδυσαν, καὶ εἰς τόδε

τὸ ὕψος

ψυχλὼ, καὶ καπαραίπιπ. καὶ σὺκ ἔχειν ὅ,π τῷ σπήθει τῆς λύπης χρησιμ. ἰω χαρ αἰπῆ παντα παση ἐξύπατ@ εἰς αὔοδησιν ἐλθεῖν τοῦ πιπεραγμένου. ποσσίερχεπαι τίπιω τῇ μητρὶ, αἰάκαιοῦπαι τὸ ἰπαγιεῖν πάθος, θεραπείας τρόπον αἰαζητᾶ, ϗ ἀπιλλαγῆς τῶν ὑπεκκιζόπων αὐπὸ τῶν σωιέδρων. ἡ δὲ ἀπαράζπα πὸν υἱὸν, καὶ ἀσμένως δέχεπαι τὰ λεχθέντα. μεπακαλοῦπαι πίπιω πὴν π πεπειράρχω (οὕπω γὰρ πὸπ ὁ θρόνος παρήπουσε) καὶ λεφάδας τῶν ἱερῶς σωέδρου καὶ τὸ μεπαχυθὲν σωπάγματ@. ποόσπαι πύπις ὁ βασιλεὺς, ὡς ὑπάτ@, ὡς καπάκλιτ@, ὡς ἐυπλὴς. ἢ καί πς ἄλλ@ τῶν ὑπὸ ἐξουσίαν πεπαγμένων, καὶ πῶ ψῆφον ἐσπὶν σὐδέπω ἀδιάκριπων, ἰὼ κατ' ἐκείνου ψηφιεῖπαι τὸ δικαιότερον: ἐξαγγέλλει πάντα, μὴ ποσσοβλῶ, μὴ συγκαπάθησιν, μὴ πρᾶξιν, μηδὲ αἰπίαν τῶν πεπραγμένων ἀφαιρήσῃ. ἀλλὰ πάντα μετὰ φόβου καὶ πίστεως ἐξαγορεύσπιλῳ@. καὶ τῷ θεραπείαν ἐξ ἐκείνου θερμῶς ἐξαιτᾶ, ὅπλημίοις ἑαυτὸν καθυπβάλλων. οἱ δὲ σὺκ αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσ' ἐκ πάντῳ ἅπαπ@ ποσήκοντας, ϗ ποὺς τῶν ὑποζυσίων σὺναραμῴους, πῖς αὐτῆς ὅπλημίοις καθυπβάλλουσι, νησείαις, χαμευνίαις, ϗ πὶ πύπις ἐφεπόμενα, ποὺς τῶν θεῖον ἐξιλέωσιν ὅπλπξαπις. εἰ καὶ σὺδεμίαν πὰ ὅπλπμία ποσθύμως ἐφύλαπον. * ἔχω πῦ ὅπλημίου ἰσχύραν ἐνέχαπο. πῶς γὰρ, Φίλαδφοι οὖσαι; αὐπόμολοι δὲ * ος ζυγὸν ὠασδέχονπαι. καὶ ἰὼ ἰσθὶν πὰ βασίλεια τέτπ σὶακόνων καὶ πόνους ἀνάμεσπε πόνους σὰκ ἀπόνου. οὐδ' * αὐθ ψυχῶν καπηγορῶν τ@: ἀλλ' ἐπαγγελῶ, ϗ χαρᾶς ποξέυου τῆς κρείπον@, καὶ μηδὲ πω * λ ἐ δὲ αὐποκράπωρ ὁ ος ἐκείν@ τῶν ἐυσεβειαν ἰώ, πολέον τὸ πιῶν, * κῆς ἀλουργίδ@ σύκέπ ἀφιεβίβλπο, ὃν χρὼ ψαύσπα πῆς σωρὸς, ὅλι πσαραίκωπε νυχθημέρους: ἐν δὲ πῆς νυξὶ χαμεύνησας ἔκειπ, ὅλι πίπης μόνον αὐέχων πῆς κεφαλῆς, ϗ πινθῶν ὡς ἐώς: ἀδ' οὕπως τῶν πῆς βασιλείας πεπαγμάπων αἰσπᾶς ἅπιπαι χερσίν. σιακοσρόφον δὲ μᾶλλον πῶ ἑαυπᾶ μπέρα βουλόμε-

* λείπει ὅσ. οὐδ' ἡ βασίλισσα, καὶ ἄλλαι. * ὅσ. τὸν τῆς ὑπατείας * ὅσ. ἀδίπημα * ὅσ. λαξάσης * αὐπὶ τῆς βασιλικῆς

* ἴσ. ἀπακλη-σθείς
» ἴσ. ἀφιξεύ-μενος
† ἴσ. οὐ κακῶς

σβαστῶν καὶ εὐτ. * αὐ τούτων δὲ τῶν ἀξιωμάτων τὸν καὶ τοῦτον ὁ ἐμὸς πατὴρ * ἀφικνεῖται σωθεὶς, καθάπερ ἄνωθεν ἤρπαγ· τοῖς δὲ καὶ † ἀφιλοχρηματίστως. τὸ μὲν γὰρ παντοπρεπὲς βασ. καὶ σβαστικράτωρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα σωτηθεικε, † ἀφιλοχρηματίστως. φαίνεται. σβαστὸν γάρ εἰ βασιλεῖς αὐτὸν καθ' ὧν ὠνομάζοντο, καὶ ὧν ἐβλάσφημοῦντες εἰς βασιλέα λεγόμενον τὸ τῦ σβαστοῦ ὄνομα· ὃν τὸς δὲ εἰς τὸ κοινότερον ἀφ' ἑτέρου κατώνυχε τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ μὲν τοι ἱεροπρεπὴς ὀκνῶν. αἰτὲ καὶ παρεῖδε χὴς μὰς, μετ' ἡμέρας πνὰς κατὰ μῆνα τὸ ἱερέρχοῦ ἐναίνου τὸ θεολόγου τὴν ἱεροπλεῖσιαν ποιήσας, ἐν τῷ εἰς τὸ ἔβδομον ἐπ' ἐτέμαπ τύτου σκῶ, παραιτεῖται τ' ἀρχιερωσύνην, ἢ ἀπεισιν εἰς τ' τὸ καλλίου μονὴν, ἔτη πέντε καὶ μῆνας ἑπτὰ τ' ἀρχιερατικὸν διαπρέψας χρόνον. ἐγχειρίζεται δὲ τοῦ τ' ἀρχιερωσύνης εἴακας μετ' αὐτὸν, ὁ ἐσφρηθεὶς ὀκτωμίας ἐυσράπ. ὁ γαμβὰς. ὁ αὐτοκράτωρ οὐ παιδείας ὀκνηπίου τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ἐσὸς τὰς νουθεσίας τ' μητρὸς ἑαυτῦ ὑπευθύνων, τ' δ' θεοῦ φόβου ἐστρυσάμενος, ἢ ἐγκαρδίαν ἔχων, ἐδάκνετο, ἀνιώμενος ὅτι τῇ τ' πόλεως ἀσυνεμῇ, ἣν κατὰ τ' εἰσέλθουσιν αὐτὸ παιδικὴ ἐπεπίνθεισαν· τύτοις αἰλύων τοῖς λογισμοῖς, ἢ παθαινόμενος τ' ψυχὴν. μή πω καὶ θεοῦ αὖπικρυς μήνιμα γένοιτο. τὸ γὰρ εἰς ὅλων τ' πόλιν γιγνὲς * τῶν ερασπατῶν. ἴδιον ἐλογίζετο· ἢ ὡς αὐτὸς ὤν, ὁ τὰ παιδεια * ἐκεῖν ερασάμενος, καπιτεῴσκετο καὶ ἐξεφλίγατο: βασιλέαι ἢ κράτ. καὶ ἀλευργίσθαι ἢ ἀδίθημα λιθοκόλλητον; εὐδὲν (ὡς γε τὸ εἰκὸς) λογιζόμενος ἐσὸς τ' τόπ καπαχοῦσαν ἀπειλήγητον συμφορὰν τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων. τὰ γὰρ ἐπιχειρήσαντα τούτῳ δεινὰ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, οὐδεὶς αὖ ἢ θέλων διηγήσαιτ' ἐξικνήσαιτο. ἢ γὰρ αὐτὰ ἱερὰ ἢ τιμένη, καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια, ἁπανταχόθεν ὑπὸ πάντων καθηρπάζοντο· τὰ δὲ ὦπα τῶν ἁπάντων κατακεκρότητο ταῖς ῥιπτουμέναις ἁπανταχοῦ βοαῖς ἢ φωναῖς. ὅπιν αὖ τις ἰδὼν, σεισμὸν εἶναι τ' χειρόμενον. τῶπα εἰς νοῦ βαλλόμενος ἐ ἀλίξ., ἠνιᾶτό τε τ' ψυχὴν,

* λείπει ἴσ. ἀλίκως παρὰ * ἐκεῖνα ἐξεργασάμενος

πρῶτος λέγω· ἡ δὲ καὶ ἄλλως φιλομέναχος οὖσα, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος ἐπισημοτάτη λέγεις, τῷ εἰς αὐτὴν πίστιν ἐσημήρατο ἐπὶ παλαίου αὐξάνουσα ἐδιήκνυτο· καὶ πῦθην τῷ ἀρχιερατικῷ τῆς μεγαλοπόλεως θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας πῦπον πρωτεύουσαν. καὶ τὸ ἀπλοῦν ἢ ἄπρασγμον τοῦ πατρικοῦ ἀρχιερέως προφασιζόμενοι, ἔπειθέ τινας λόγους παραιτήσεως ἐν σχήματι συμβουλῆς πρὸς αὐτὸν αἰνίττεσθαι, ὡς δηλῶν ὡς τὸ αὐτῷ συμφέρον πῦπον ξυμβουλεύοντας. ἀλλὰ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον ἄνδρα ἡ σκῆψις αὕτη οὐ διελαύθανε· καὶ πλάγιον τῷ ἰδίῳ αὐτεπαίνῳ κλῆσιν, φησὶ πρὸς αὐτούς· νὴ τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὡς τῶν ἐμῶν χειρῶν ἡ αἵρεσις τοῦ ἔθνους ἀξιωθῇ, τὸ ἀρχιερατικοῦ θρόνου οὐκ ἀποδέξομαι. εἰ δὲ ἐπαναστρέψαιτε, ἀπαγγέλλουσι τῇ βουλῇ τὰ μέλοντα γίνεσθαι· ἔφθασεν γὰρ ἤδη οὕτω ποιήσας καλεῖν ἅπαντες, τοῦ φιλομήτορος βασιλίσσης οὕτω ποιήσαι καλέσαντος βουλομένου. ἑβδομάδα πίνυν μετὰ τὸν ἀλεξίου ἀνάρρησιν, καὶ ἡ αὐτὸ ἀμφότερα Εἰρήνη ὡς τοῦ πατριάρχου κόσμα ἀξιοῦται στέφους. ἐπὶ δὲ τὸν μελιστῶνος νικηφόρου τῆς τοῦ καίσαρος, κατὰ τὸν ἐπόρευσιν, ἔδει ἀξίας μετειληχέναι· καὶ τὸν ἰσαὰκ δὲ, πρῶτον τῶν ἀδελφῶν κατὰ χρόνον ὄντα, ἐχρῆν τιμηθῆναι ἀξιώμασι· ἕτερον δὲ ἀξίωμα πλὴν τοῦ καίσαρος οὐκ ἦν· νέον ἐπεμηχανήσατο ὁ βασιλεὺς ἀλέξιος· ὅτι τε τὸ σεβαστοῦ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος, παιδελφῷ, * μετὰ τὸν αὐτοκράτορος ἰουδηκίαν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐτίμησαν ἐν ταῖς πανδήμοις ἡμέραις αὐτοῦ στεφανοῦσθαι προσέταξε, πίνα τὸ σεβαστοκράτορα καὶ τὸν καίσαρα, κατὰ πλοῦ ἀδιαφερούσης τῆς πλυπλείας τὸ ἀξιώματος. ᾧ αὐτὸς ἐστεφάνωτο. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ πτίμητι καὶ ὁ περωνείτης, καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ βασιλέως, πρωτοσεβαστὸς τε καὶ πρωτοβεστιάριος. μεῖ' οὐ πολὺ δὲ ἡ πανυπερσεβαστὸς ἀναδείκνυται, καὶ ξυν τοῦ καίσαρος γίνεται. ὁ δὲ αἰδριανὸς, ὁ ἀσιλεφὸς τοῦ κρατοῦντος, πρωτοσεβαστὸς ἀξιοῦται θεοφανέστατος, καὶ νικηφόρος ὁ ὑψατος ἀδελφὸς μέγας δρουγγάριος τοῦ στόλου προβιβάζεται * τῷ τῶν

* λείπει ἴσ. ἰσάκιος

* λείπει ἴσ. μετὰ

πραγμάτων γίνεται· καὶ ὡς ὑπὸ κέντρου τῶν ἁπάντων κατήρχετο. ἀνίσχοντος γὰρ ἡλίου εἰς τὰ Βασίλεια εἰσῆλθον, πρὶν ἢ τὸν ὑπὸ τῆς φάσεως κονισαλὸν ὑποπνάξαι, καὶ τὸ σῶμα ἀναπτῆναι, εὐθὺς τῆς τῶν σπατιωτικῶν ὕλης ἐμπίπλησι φροντίδος· καὶ τὸν ἀδελφὸν ἰσιάκιον ὡς πατέρα σεβόμενος, κοινωνὸν εἶχεν ἐν πᾶσιν, ἅμα καὶ τῇ μητρὶ ὑπὲρ τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως ὑπερείδοντας. αὐτὸς δὲ

a λείπει ὅτι. τὸ τῆς

πρὸς τὸ καταπέλτον ὑποτενδικῶς: * ἡμέρας δὲ λοιπὸν, καὶ τὴν ὕλην ὑπὸ τὴν φροντίδα καταναλώσας, * πυκνῇ πληθύος σκευοφορίᾳ εἰς τὸ βυζάντιον, ᾗ ἀπίκητο ὁρμῆς κεχρημένος· ὅπως μὴ αὐτὸν θορύβου ἅπερ τῆς ἀπίκου αἰακόψῃ ὁρμῆς, ἀφροντισίαν δὲ τῷ * καὶ

b ὅτι. κοινῇ σύστημα

σπῃ. ἑσπέρια γὰρ καὶ ἄλλως τὰ ἱπμὸν τῶν σπατιωτῶν· καὶ μᾶλλον, ὅσῳ ὧν σωθέλκτῃ· μὴ καὶ κατ' αὐτῆ χεῖρον ἀναπήσῃ. ὁ δὲ καίσαρ ἰωάννης ὁ δούκας βουλόμενος τάχιον τὴν βασιλίδα μαρίαν ὑποσκιάσαι, καὶ τῶν βασιλέων ἀπλάσαι, ὑπουσίας τὸ πλοῦς ἀπαλλάξαι ψόφους: ἔνθεν μὲν τὸν πατριάρχην κοσμᾶν ὑπεπείθη, ἀξιῶν τὰ θ' ὑπὲρ αὐτῶν φρονεῖν, καὶ τοῖς λόγοις τῆς τῶν κομνηνῶν μητρὸς μηδαμῶς ὑπείκειν· ἔνθεν δὲ τῇ βασιλίδι μαρίᾳ νοσηχῶς ὑπῆπτο, ἔγγραφόν τι τὸ αὐτοκράτορος ἐξαιτησαμένη, αὐτῆς τὸ χάλιν καὶ τῆς τέκνης ἀσφαλείας, εὖτως ὀκνήσειν ὑποχωρῆσαι· ᾧ κλεον ἐφάσαν τῶν ἐγχωρίων. καὶ δὴ σίφιτα τῶν ὁ ἀλέξιος μέγα τῆς δεξιᾶς τοῦ ἀρχιερέως κοσμᾶ· καὶ γὰρ τῷ πατρὶ ἔτει τῆς βασιλείας μιχαὴλ τὸ δούκα, πλουτήσαντος τὸ ἱερατείου πατριάρχου ἰωάννου τὸ ξιφιλίνου, μέλλοις αὐγούστου δευτέρα, ἄγοντος ἐπινεμήσεως τρίς καὶ δεκάτης, χειροτονεῖται τέλεσι τοῦτος ἀνὴρ ἱεροπρεπὴς καὶ πλήρης ἀγαθωσύνης. οὗ δούκας δὲ, τὸ μήπω τὴν βασιλίδα ἐρῤῥίζωσι τῆς βασιλικῆς ταινίας ἀξιωθῆναι, ἐπ ἔσχε δέ τις μοναχὸς ὄνομα τὴν κλῆσιν, χαρισθεὶς τῇ ἐπωνυμίᾳ, τῆς οἰκη τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πρόεδρος. οὗτος θαμὰ μὲν τὴν μητέρα τῶν κομνηνῶν πάλαι σαλευομένην, μὲν βασιλίσσης σεμνῶ-

τῶν σκήπτρων ἀφῃρέθη, ὁ ἐμὸς πατὴρ, ὕστω τῶν βασιλείων γενέσθω, τὼ μὴ ἰσῖαν σύνευνον, πεντακαιδέκατον ἔτος ἄχουσαν, σὺν τοῖς ἀδελφαῖς καὶ τῇ μητρὶ, καίσαρι, τῇ σοῖς πατρὸς αὐτῆς πίστορι ἐν τῷ κάτω καταλελοίπει παλατίῳ. οὕτω γὰρ ἔφθασι καλεῖσθαι, ἀπὸ τῆς τοῦ τύπου Φίστου τὼ ἐπωνυμίαν λαχόν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς μητρὸς, ἐκ τῶν ἐξ ἀγχισίας στρωμνίτων αὐτοῖς καμβρῶν, [εἰς τὸ] ὑπερκέιμενον παλάτιον αἴειστν· ὁ δὲ βουκολέων ἐπονομάζεται. ἐξ αἰτίας πιάσθη. καὶ τύπου τειχῶν. λιμνὼ δὲ * ἐγχωρήσει καὶ μαρμάρων, παλαι τῶν χρόνων ἀκοδόμηται, ὅπου ὁ λίθινος λέων ζωγρεῖ τὸν βοῦν. ἔχιτι γὰρ τοῦ κίρους τοῦ βοὸς, καὶ ἐξαυχενίσας αὐτὸν, ἐμφύεται πως τῷ λαιμῷ. ἐξ οὗ δὴ καὶ βουκολέων ὁ τόπος ἔλαβε ὀνόμασμα, ὅπου δὲ ἠπείρῳ οἰκοδομήματα, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λιμνὼ. πολλοὶ μὲν ἐωὺ τὼ τῆς βασιλίδος μαρίας σὺν τὰ βασίλεια καρπείαν ὑπαπίνοντες, ὑπεπηύχοντο, ὡς εἰς κῆδος τούτῳ ἀσαγαγέσθαι μέλλει ὁ νεὼς τῆς βασιλείας ὑπαφαξάμενος. εἰ δὲ δεῦκαι οὐδὲν μέν τι τοιοῦτον ἐνενόουν (οὐ γὰρ σωφρονοῦντος τῆς τυχούσης ἐνοίαις) ἀλλὰ τὴν μητρὸς κομιλλῶν ἀσεφάσιστον κατ' αὐτῶν μῆνιν ὀκ μακροῦ γινώσκοντες, σὺν δείσεως ἦσαν, ὑπαπίνοντες αὐτὴν· ὡς καὶ πολλάκις δεηγουμένων ἀκήκοα. ἐπεὶ δὲ ὁ παλαιολόγος γήρᾳ, μετὰ τοῦ ζόλου φθάσας τὴς δίφημίας αἴῆρξεν· οἱ πρωκύπτοντες ἀνεθεν καπνίζοντες, μὴ τὼ ἐρήνιλω τῷ ἀλεξίῳ καὶ τῇ ἐυφημίᾳ συναίψωσι τὰ κοινῶς ἐυφημεῖν. ὁ δὲ ἐμβεβλημένος κάτωθεν αὐτῆς, φησίν· Οὐ δὶ ὑμᾶς τὴν πεσοῦσαν ἀγῶνα ἀπεδυσάμιλω αὐτὸς, ἀλλὰ δὶ ἰὼ φαπ ἐρήνιλω. ἅμα δὲ καὶ τῆς ναυπκῆς παρεκελεύετο ἐρήνιλω σὺν τῷ ἀλεξίῳ ἀνδυφημεῖν. ταῦτα τῆς μὲν ψυχαῖς τῶν δεσκῶν πολὺν ἐπέλαβε θόρυβον· τῆς δέ γε μωμοσκόπος λοισθορίας ὕλη κατὰ τῆς βασιλίδος μαρίας ἐγίνετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀλίξιος, μήδεν ἐν γῷ τοιοῦτον τι βαλλόμενος· καὶ πῶς γάρ; ἀλλὰ τὼ τῶν ῥομαίων ἡγεμονίαν ἀφαλαβών, αὐτὸς ἐν πᾶσι δρασήριος, ἰυδὺς τῶν ὅλων

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον γ'.

Ἀρχὴ τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ.

Οἱ δὲ κομνηνοὶ τὰ βασίλεια καταλαβόντες, ὥσχλησε μὲν τὸν ἐπ' αὐτοῖς χαυδρὰν αὐτῶν μιχαὴλ, ὃς ἐν ὑστέρῳ λογοθέτης τῶν σεκρέτων ἐχρημάτισε, πέμπουσι πρὸς τὸν βοτανιάτην. ὁ δὲ ἀπιθὼν μετὰ τῆς ἴσης ἐπάρχου. ὁ ῥαδινὸς δὲ οὗτος ἦν: ἀναχωρήσαντες αὐτὸν εἰς ἀκάπνου μικρὸν, εἰς τὴν τῆς Περιβλέπτου μονὴν ἀπέπεμψαν, καὶ τὸ μοναχικὸν αὖτις περιέπηξαν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. τοῦ δὲ ἐς νέωτα πύπυ μῶν: οὔπω δηλώσης, ἔτι ἐν συγχύσει καὶ ἀπειρίᾳ τῶν πραγμάτων ὄντων, μή τι * ἐκ τὸ μέρος τῶν ἐκείνου νεωτερισθῇ: κατηπειγμένως τὴν τῶν τειχῶν ἀποκοπὴν αὖτις συνεβούλευσεν. πείθεται πύπις, καὶ τῶν ἀγγελικῶν τινα καὶ αὐτὸς σχήματος ἀξιοῖ. οἷα δὲ * χης ὑψοῦ * τὸν αἰθρώπινον βίον, ὅτ' ἐπιμεληθῶν αὖτις θελήσεις, καὶ ἀμάδημα βασιλικὸν αὖτις * πορφύρα τὰ πέδιλα: ἐπὰν δὲ τὰς ὀφρῦς πύπις ἐπισπάξει, αὐτὴ τῆς πορφυρίδος καὶ τῶν στεμμάτων τὰ μέλανα ῥάκη καταμφιέννυσιν. ὅπερ δὴ καὶ τῷ βοτανιάτῃ συμβεβήκει. ἐρωτηθεὶς δὲ ὥρα τῶν σωθήσων, εἰ εὐφόρως τὸν μεταβολὴν φέρει; φησὶν ' ἡ τοῦ κρέους με μόνον ἀποχὴ ἀνιᾷ, τῶν δ' ἄλλων ὀλίγημοι ἡ φροντίς. ἡ μὲν τοι βασιλὶς μαρία, σὺν ἅμα καὶ τῷ υἱῷ κωνσταντίνῳ, ὃν ἐκ τοῦ πορφυρογεννήτου μιχαὴλ ἔσχε τὸ δουκα, ἔτι τῆς βασιλείου πορείμης ἐδεδοικυῖα πρὸς ξανθὸν μενελάου, κατὰ τὸν πίησιν ' πρόφασιν ἀναβλήτην τῆς μαρίας τὸν συγγένειαν ἔχουσι. καὶ τινες ὑπὸ τοῦ φθόνου ὑπεκκεκινημένοι, ἄλλα τε πρὸς αὐτὴν ὑπετώθαζον. ὁ δέ γε πάντων

* τῆς τύχης ἢ λείπει ἴσ.
* πρὸς αἴρει
* πρὸς τίθησι τὸ
Iliad. γ'. v. 434.

λθε τῷ βασιλεῖ ὑποκηῆναι τὸ θρόνου· Μὴ χώρει λίγων, πρὸς ἐμφολίους πολέμους, μήτ' αὐτὸς αἰνεῖ θεοῦ προσάξει· αἵματι χρισαῶν μὴ θέλεμιωθῆναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἔξας θεοῦ βουλήσει, ὑποκηῆθι τοῦ μέσου. πείθεται τοῖς τὸ ἀρχιερέως λόγοις ὁ βασιλεὺς· καὶ τι γὰ τὸ Βορίλου πολλὰ τοῦτον παροτρύνοντος εἰς τὸ συναίψαι πόλεμον μετὰ τῶν κομιλιῶν, καὶ συναγαγόντος σὺν ὅλῃ τῶν ὅμων τὰ ξίφη κραδαίνοντας, καὶ ὀπόσοι ἐκ τοῦ χώματος ὥρμωτο. περιζώννυται οὖν ὁ Βοτανιάτης, καὶ κάτεισιν ὡς πρὸς τὴν τὸ θεοῦ μεγάλου ἐκκλησίαν, ὅλεθρὸς τὸ τοῦ γραοῦ ἀπόθαλεν. πλήρης δὲ συγχύσεως ὢν, λέληθεν ἡμφιεσμένος ὑπὸ τὴν τοῖς βασιλεῦσι πρέπουσαν στολήν. ὁ δὲ Βορίλος ὑπεραφὲς ἐξ ἀψάμενος τῶν θείων τὸν βραχίονα θεικεκοσμημένων λαμπρόταν πέπλων: ὑφελύετο τὴν καῦτα τῆς ἐσθῆτος· φάσμα μετὰ πνοῆς μυκτῆρος, ὡς τινὲς τῶν ἡμῖν ὑπ' ἀληθείας προσήκει νῦν. εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸν τὸ θεοῦ μέγαν νεὼν, ἐγκαρτερῶν τίνας ἐν ἐν αὐτῷ.

λας ὁ καίσαρ πινὰ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων, ἠπειλήσατε, τῆς βρασυ-
β ἴσ. αὐτῶν ἀφὲ τὸν τητος τοὐδὲ πολλὰ κατημεμψάμην. εὐθὺς οὖν, * αὐ τὸν οἶκον τὰ ἰδιαίτερα ψκοψόρων, καπιλαμβάνει νικηφόρος λέγων. Ὁ βασιλεὺς ὑμῖν τάδε μιανύει· γέρων μὲν ἐγὼ ἤδη, καὶ οὐ μήθ' ἱππεὺς κεκτημένος μήτ' ἀσελφὸν, μήτε πινὰ τῶν γηησίων. καὶ εἰ βούλει (πρὸς τὸν ἀρτιφανῆ βασιλέα ἀλέξιον ὑποτείνων τὸν λόγον) σὺ γοῦν μοι θετὸς ἴσθι, καγὼ σὸν ἀφίλομαι ὧν ἑκάστων συγκατοικημένων πιφιλοτίμησαι, οὐδὲ πινές σοι ἐξουσίας κοινωνήσω βασιλικῆς· ἀλλὰ μόνον ἴσαμεν ψιλοῦ τοῦ τῆς βασιλείας μετέχων ὀνόματος, καὶ τῆς ἀνφημίας, καὶ τῶν ἱερυθρῶν πεδίλων, ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ ἀναπαύεσθαι ἐς τὰ ἀνάκτορα. σοὶ δὲ ἡ τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων μελήσει πάντως διοίκησις. πρὸς ταῦτα οἱ κομιλωοὶ ῥήματί πινα συγκατεθέντες ἐμφατικὰ ἐπέφαινον. ἅπερ ἐσωπεθὲς ὁ καίσαρ, φθάσει τάχος ἐς αὖθις, ἐπαπειλούμενος, καὶ πρὸς τὰ βασίλεια καταπείγων. ἀπνίσας δὲ καὶ τὸν παλαμολόγον νικηφόρον αὖθις ἐρχόμενον· τί πρὸς ταῦτα ἐπαῦθά φησι; τί βουλόμενος ἥκεις συμπέμψερες; ὁ δὲ, πλέσιον μὲν (ὡς ἔοικεν) οὐδὲν· τὰς δὲ αὐτὰς. * πρώην, κομίσων ἦκον παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος
ℓ λοίπα ἴσ. ἐς καὶ ἀγγελίας. εὐθὺς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκαπνίσας, καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνασπάσας, αὐτὰ φησὶν· ἀπιλθὼν ἀπάγγελον τῷ * Ϛ παῦτα ἦσαι αὖ συμφέροντα πρὸς τὰ τῶν πόλιν αἰλᾶναι· τὸ δ' ἐντεῦθεν χώραν ἅλως σὸν ἔχει· γέρων δὲ ἤδη ὢν ὑπεξίσασι τοῦ θρόνου, καὶ τῆς σωτὰ φρόντιδον σκοτηρίας. ἀλλὰ παῦτα μὲν ὁ καίσαρ. ἐ δέ γε πωικαῦτα πατριάρχης χρηματίζων, ἱεροπρεπὴς τῷ ὄντι, καὶ πανάγιος· ἀσκήσεως διελληλυθὼς· καπηξίωτο καὶ θεοφρατικοῦ καὶ θείου χαρίσματος· πολλά τε πολλάκις εἰπὼν, καὶ μηδὲ τοῦ ἀναψοφισμένου, καὶ καινὰ καὶ τύπου ἀρετῆς χρηματίσας, οὐδὲ τὰ τῷ δοτινιάτῃ συμπεσόντα παντάπασιν ἀγνοήσας ἐφαίνετο· ἀλλ' ἅπερ ἐκ θείας ἐλπίδος, εἴπερ καὶ τὰ παίσαρος ὑποθεμένου, ὡς πάλαι * φιλίας πρὸς αὐτὸν ἀναμνήσου, ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς, ξωσεβάλλοντο
? φιλίου

Digitized by Google

πύπου λέγοις ὑπαίξαιτο, πάντες τῆς αὐτῆς γοώμης γεγόνασιν. οὗτος οὖν τῆς ὑφημίας ὁ παλαιολόγος ἐξῆρχε, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἱερεῖς: τὸν δὲ παθάλεον δυσχεραίνοντα κατὰ τὸ φρόνημα διεσμήσας κατῆγε. θαρσαλέους οὖν μικρὸν, ἀναλαμβάνειν τὸν τῆ ἀκινάκει, καὶ τῶν ἀσπίδα· καὶ οὕτω προσερμίζει ὅπου ὁ φίλος [ὢν] καὶ * πάνδημος ἐπιὼν ἤδη τῶν ὑφημίας. ἐντοχὼν δὲ καὶ τῷ ἀποστελέντι θαρσῶ τοῦ βοσπιάτου εἰς τὸ Δημπερέσιον τὸν μελιστηνὸν, εὖ κατάχε, καὶ τῆς ναυπηγοῖς τὰ πρυμνήσια λῦσαι παρεκελεύετο. ἀποπλεύσας οὖν σκάφην σὺν τῷ φίλῳ παντὶ, καταλαμβάνει τῶν ἀκρόπολιν· τὴν δ' ὑφημίαν λαμπρὰν πεποίηται, καὶ τῆς ἱερέως πανσαθαῖς τῆς ἱερείας διεκελεύετο, καὶ αἰχμαλώτους ἐφάναι, ἐφ' ᾧ σὺν ἐκ τῆς ἰωάς βουλομένους Δημπερᾶν ἀπείργειν. μετ' ὀλίγον δὲ πλοῖον θεασάμενος πρὸς τὸ μέγα παλάπιον· τῆς δ' ἰδίου πλοίου ἱερέως κελεύσας σφενδόνην ἱερείαν πέμπασθαι. φθάνει πῦρ. καὶ ὡς τὸν ἴδιον ἰδεῖν ἐν αὐτῷ πατέρα· ἀναστὰς ἐνθὺς τῶν προηκούσαν γενέσθαι προσύνησιν αὐτῷ ἀπεδίδου. ὁ δὲ οὐ θεμιτῶς αὐτὸν ἰδέσθαι, οὔτε μὴν γλυκερὸν φάος αὐτὸν ἀνέμασε· καθάπερ που ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν τηλέμαχον θεασάμενος: ἀλλὰ λοξὸν βλέψας, καὶ μωρὸν αὐτὸν καλίσας, ἐπωθάσει λέγων· τί δὲ πέπεσων ἥκεις; ὁ δὲ φησὶν· ἐπὶ σὲ ὁ ἐμοῦ πεπωθασμένος. εἶ, οὐδέν, καὶ ὃς πρὸς αὐτὸν· ἀνέχου μικρὸν, καὶ εἴ μου ὁ βασιλεὺς ὑπακούσει, γνώσῃ μεῖ οὐ πολύ. φθάσας οὖν ὁ ῥηθεὶς παλαιολόγος εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἠτεῖτο τοῦ βοσπιάτου δεδόχθαι οἱ σὺν ὅπλοις τῆς θούλης νήσου βαρβάρους, ὥστε δι' αὐτῶν ἐξωθῆσαι τῆς πόλεως σὺν κομμηνούς. ὁ δὲ γε βοσπιάτης, ἅπαξ τὰ πρὸς αὐτὸν ἀπιγνωκὼς, ἐχρηματίζετο μὴ θέλειν ἐμφύλιον ἡνίοχον πόλεμον· ἀλλ' εἰ γέ μοι πείθῃ πρὸς τὸν παλαιολόγον Φησὶν, ἐπὶ ὅσῳ τῆς πόλεως γεγόνασιν οἱ κομμηνοὶ, ἅπαλῆ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύων τὰ πρὸς εἰρήνλαι. ὡς δὲ εἰσελθόντες ἐκαρτέρουν πρὸ τὸ * μον δεον τῷ ἁγίου μεγαλομάρτυρος χωρεγίου συκεώπου, βουλομένους πεῖσαι: ὅπερ ἐπὶ-

* ἴσ. πανσελήνου

* ἴσ. μεσάλιον

φθάσῃ εἰς ἔργον τὸν λέγων, ἡ μὲν πόλις ἑάλω· ὁ δὲ πελαιολέγων ἕνα τῶν ὑπ' αὐτὸν αἰχμαλωτίζομεν, πίζη κάτεισιν, ὡς πρὸς θάλασσαν περιόμεν. εἰτυχὼν δέ τινι ἀκαπίῳ, ἔσεισεν ἰνθύς. καὶ τοῖς ἱερίταις παρεκελεύετο, ὅπου ὁ φίλος κατὰ τὸ εἰθισμένον σεσώρευσε, ἀποδυθύσαι τὸ σκάφος. ἐγγίζων δὲ ἤδη πρὸς τὴν κεραίαν, ἐρᾷ τὸν ἄνδρα τοῦ βοπαιάτου ὑποχελέντα, ἐφ' ᾧ τὸν μελιστεὺν διαπεραῶσαν τὸ φίλον ἐυτυχίζοντα, καὶ τὸ ἀναθάρσιον ἐντὸς μιᾶς τῶν πολεμικῶν νηῶν. γνωρίσας οὖν αὐτὸν πάππον, πάλαι σωζῆν τοῦτον ἔχων· ἄνδρα πλεύσας καὶ περσεπεὼν ἀπὸ τὰ σωθῆν, ἐπιυθάνετο, ὅθεν καὶ ὅπη πρεύεται· καὶ μεθ' ἑαυτὸν ἀναλαβίεσθαι αὐτὸν ἠξίου. ὁ δὲ ἀναθάρσιον ξιφήρη τὸν ἐρᾶν, καὶ ἀπίσθια κατέχοντα, δεηλιάσας φησὶ πρὸς αὐτὸν· εἰ μήγε εὖτω καθαπλισμένον ἐώρων, οὐκ ἂν ἀνεχώρουν ἀπ' ἐμοῦ. ὁ δὲ μάλα περθύμως καὶ τῶν ἀπίσθια, καὶ τὸν ἀκινάκιν, καὶ τῶν κόρυθα ὑποθέσθαι κατεπήθετο, εἰ μόνον θελήσει τοῦτον ἀναλαβίεσθαι, ὡς δὲ καθέρμεν αὐτὸν τὰ ὅπλα ὁ ἀναθάρσιον ἐθεάσατο, παρεχωρήκει πρὸς εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον εἰσελθύσεως. καὶ περ κατηπαίζετο μάλα ἀνεχώρει. ὁ δὲ πελαιολέγων ἐδεήμεσε βραχὺ ἀπεμένας, ἔρκυ ἤπιετο. καὶ πρὸς τὸν πρώραν ἀλλόμενον, σὺν ἑρέτας ἐπιυθάνετο, τί (λέγων) πιεῖτε, καὶ ὅπη πρεύεσθε, κατὰ τ σφῶν [αὐτῶν] κεφαλῆς κακὰ μέγιστα ἐπιγκῶν πραγματεύόμενοι; ἡ πόλις ἑρᾶτε ἑάλω· ὁ ποτὶ [μέγας δομέστικος] νῦν βασιλεὺς ἀναγορέυεται; σὺν ἐπλοφόρους ὁρᾶτε, καὶ τῆς ἐυφημίας ἀκούετε. καὶ σκέπι χώραν ἑτέραν ἐν τοῖς βασιλείοις ἕξει. καλὸς μὲν οὖν ὁ βοτανιάτης, ἀλλὰ καὶ οἱ κομνηνοὶ πολλῷ κρείττονες. οὐ χρὴ τοιγαροῦν τὴν σφῶν ζωὴν, τάς τε γυναῖκας καὶ σὺν παῖδας, περιδοῦναι· ἀλλὰ δεῖ τὴν πόλιν βεβαθρήσαντας, καὶ τὴν ἐυφημίαν λαμπρὰν γενομένην ἀκούετας, τόν τε ποτὶ μέγαν δομέστικον νῦν βασιλέα τοῖς βασιλείοις πλάζοντα, καὶ αὐτεκράτορα ἀρχὴν βεβαιωνύμενον, * πς τε κρούσαντ, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιησαμένους, ἀπὸ περσελθεῖν, οἱ δὲ τὴν καὶ τοῖς

* Ἴσ. στύμιον

τούτου

πως μὲν βραχὺ ῥιγοῦντες, χάρακά τε βάλλοντες, καὶ πρατοπιδεύοντες λαμπρῶς. καὶ τῆς νυκτὸς ὀλίγον τι μέρος ἐπ' αὐτοῦ αὐλισάμενοι, κατ' αὐτὸ τὸ βέλτιστον περὶ τῶν τειχῶν αἰθρίου καθίστανται· καὶ πολέμου σχῆμα διατυπώσαντες, ἐσπληροφόρουν ξύμπαντες, ἵνα σὺν ἐκτὸς καταπλήξωσιν. σωτήριον δὲ ἄνωθεν δρόντος τοῦ παλαμολόγου, καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαντος, αὖ τῆς χαρσίου κυκλήσκοντες· συμμιγδὸν ἐσήεσαν· οὐ σὺν εὐπραξίᾳ τραπωτικῇ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἕκαστος, ἀστόχως καὶ τόξα καὶ δόρατα φέροντες. ἡ δὲ ἡμέρα πέμπτη ἦν καὶ μεγάλη, καθ' ἣν τὸ μυστικὸν πάσχα θύουσί τε καὶ * ἐσθίουσι, διπλασίονες τότε τῆς ἐσθ' ὅτε φανέντες, ὡσπερ ἀπροσδόκητοι. καὶ οὕτως ἅπαν τὸ στράτευμα, ἐκ πολυτελῶν καὶ τῶν ἐσχατιαιτάτων χωρῶν, συνειλεγμένον, τὴν πόλιν ἐκ πολλοῦ πολιορκοῦσιν εἱλεῖν, ἐξ ἠπείρου τε καὶ θαλάττης, συνεχῶς δορυφορούμενοι γινώσκοντες, ἐκ βραχεῖ χρόνῳ διὰ τῆς ἐρημίας πύλης εἰσπλεύσασιν· ἀπαντιχοῦ σκεδασθέντες, βέλεσί τε καὶ * ἠκοντίοις, διά τε τῶν τειχῶν καὶ ἀμφόδους· μὴ οἰκιῶν μὴ ἐκκλησιῶν, μηδὲ αὐτῶν τῶν ἱερείων, τὸ παράπαν φεισάμενοι, ἀλλὰ λείαν πολλὴν ἐκθέοντες διασωσάμενοι· [τὰ] μὲν τι ἀποκτείναι μόνον ἀφιεσάμενοι, τὰ δ' ἄλλα πάντα ἁπλῶς πάντη καὶ ἀναφανδὸν διῴττοντες. τὸ δὲ δὴ χεῖρον, ὅτι οὐδὲ οἱ αὐτέχθονες τῶν γιγάντων ἀφιέντες πράξεων, ἀλλ' εἶον ἐκλαθόμενοι ἑαυτῶν, καὶ τὰ σφῶν ἤδη ὑπὸ τὸ χεῖρον ἀμείψαντες, αὐερυθριάτως καὶ αὐτοὶ, ἅπερ οἱ βάρβαροι, ἔπασχον. τοῦτο ὁ βασιλεὺς νικηφόρος ὁρῶν, καὶ ὡς τὰ κατ' αὐτὸν ἐς τέλος κομιδῇ καταπύπτοντα, ἀπό τε τῶν ὑλύσεων πολιορκουμένης τῆς πόλεως, ἀπό τε τῆς ἕω * νικηφόρου τὰ μελισσιώτου ἀεὶ τῷ πλάματι ἤδη * αὐλιζομένων· μὴ ἔχων ὅ,τι καὶ δράσειε, τῷ μελισσιώτῃ ὡσοτεδήμητο τῶν πρώτων μᾶλλον ἀνδρῶν. καταχθίσεις δὲ τῆς πόλεως ἤδη ἀνδρῶν κομιλῶν· μετακαλεσαμένος τινα τῶν πρωτίστων αὐτοῦ, παρεκελεύετο τὸν μελισσιώτην εἰσάγειν εἰς τὰ βασίλεια. ὅπῃ σωφρονοῖτο καὶ ἀταθάλευς εἴη, ἀνὴρ μαχιμώτατος. ὁ δὲ ἐξ

* λειποφόρους

* ἀκοντίοις

* αὐλιζομένων

διαβαίνειν τῆς ὑποψίας ἠπιμάζοντο. ἅμα δὲ πύστις, καὶ οἱ τοῦ μελιοσηνοῦ πρίσβεις σφοδρῶς ἐπέκειντο, ἀπαιτοῦντες τὸν ὑπεσχημένον χρυσόβουλλον λόγον· καὶ ὁ μαγκαίνης ἐνδὺς μεταλλᾶτο κομίσων αὐτόν. ὁ δὲ τὸν μὲν χρυσοβούλλιον λόγον ἐχαραμμένον ἴχνη ἔλειπε· τὸ δὲ γε χρησιμεῦον σκιῦδ῾ εἰς τὰς βασιλικὰς ὑπογραφὰς, αὐτῇ γραφίδι ἀπολωλεκέναι, διϊχυρίζετο· ἀρυψίνους ὢν ἀνὴρ, καὶ ἀμενὸς τὸ μέλλον ῥᾷστα προϊδεῖν. ἐδεδίει γὰρ, μὴ τοῦ χρυσοβούλλου τύχων, ἢ προσήκει, καταπιμφθέντ῾ αὐτὸ· ὃς τῷ τῶ καίσαρ῾ ἀξίαν τούτῳ ἐχαρίζετο, τὸν καίσαρα μᾶλλον ἀποπέμψοιτο, τῆς δὲ βασιλείας ὅλως * ἐξέχοιτο· καθάπερ καὶ πρὸς σοῦ κομνηνοὺς ἀμαμεμυνκὼς ἰῶ· καὶ ἀπευδιάσει ἐπ᾽ θρασύτερον. καὶ τοῦτ᾽ ἰῶ ἡ τύχη ᾗ τῷ μαγκαίνῃ δεῖ τὰ ἀναβολιὰ τῶ χρυσοβουλλίου λόγου τῶ καίσαρ῾ο. τούτων οὕτω γινομένων, καὶ τοῦ καιροῦ καταπίπτοντ῾ο τὰ πρὸς τὰ πόλιν ἄνοδον· ὑποπαίζοντες οἱ πρίσβεις τὸ * ἅγαμαι, σφοδρότερον ἐπέκειντο, ἐξαιτούμενοι τὸν χρυσοβούλλιον λόγον. οἱ δὲ κομνηνοὶ φασι πρὸς αὐτοὺς· ἐπὶ ἐν χερσὶν ἤδη τὰ πόλιν ἔχοντες ἄπιμεν, θεοῦ ἐπιρρήσοντ῾ο· ἀπελθόντες ἀπαγγείλατε τῷ κυρίῳ ἡμῶν· καὶ τοῦτ᾽ ἐπεκύρησε, ὡς, οἱ κατ᾽ ἐλπίδας ἡμῖν ἀπαντήσει τὰ πράγματα, τοῦ πρὸς ἡμᾶς προσχωροῦντος, πάντα κατὰ ῥᾴων ἀκολουθήσειε, καὶ κατὰ τὰ ἡμῖν καὶ σὺν βουλητόν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸς σοῦ πρίσβεις. τὸν μὲν τοι γεώργιον τ᾽ παλαιολόγου πρὸς τ᾽ ἡμέτερα τῶν ἡμιτζῶν τ᾽ γαλεπάκηνα ἐξέπεμψαν, ὑποπτεύσαντες τὰς γνώμας αὐτό. ὁ δὲ μάλα προθύμως τῷ πρὸς τ᾽ γαλεπάκηνα ὁδοιπορίαν ἐδέξατο, προθυμῶ ὧν ὁ αὐτὸς εἰς πολεμικὰς πταίξεις καὶ πόλεων ἁρπαγὰς, καὶ τοῦτ᾽ αὐτὸ τεκμηριωσάμενος [ὡς Iliad. i. v. 13. φησιν ὁ] Ὁμηρ῾ο, οἱ δὲ κομνηνοὶ ὁπλισάμενοι, καὶ τὸ ἐνόπλιον ἅπαν ἐμπείρως πάνυ καταγεσάμενοι, βεβαδὸν δὴ τείχοντες, ἱλασάμενοι πρὸς τὰ πόλιν ἀπήεσαν ἑαυτέρας. * λάσας τῷ τείχει ὁ παλαιολόγ῾ο γεώργι῾ο, καὶ σωθῆμα ὑπὸ τῷ γαλεπάκηνα * σὺν ἄλλοι τὸν πυργον μετὰ τῶν ἀμφ᾽ αὐτόν. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀλέξιον πῶς

* ἴν. ἅγαμα

* ἴν. ὁ ἀφιππάσας

* λείπει ἴν. λαβὸν, ἄλλοι

Digitized by Google

τὰ μέρη σημαίνων, ἀπὸ τοῦ χήρας, ἀπόψυχρός τε ὢν καὶ μᾶλλον ἀβέλτερος, κἂν ἐν νεότητι αὐθημερὸν πεσὼν ἦν: τοσοῦτον μένει πότε ἀπέρχεται, ὅσον αὖπω ἡ τοῦ τείχους ἀβελτερία διεζώννυε· καὶ ἀπιστεύοιμεν μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς βασιλείας ἐκτῆναι. βλέπων οὖν ὁ τὸν νέον ἐμβιοτηκὼς πόλλων ἀλέξιος τὸ δυσάλωτον τῆς πόλεως, οἷς ἐπέρασ ἐτρώπετο. καὶ δὴ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς μελετήσας, οἷς τὴν σκιὼν τῷ κα ἀφιγίνεται, ἀπαγγέλων τὰ σκοπηθέντα, καὶ ἀξιῶν σωθῆναι οἱ, καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τείχη, καὶ τὰς ἐπάλξεις καθαιρῆσαι, καὶ σὺν φυλάσσοντας. ὁ [δὲ] βαρέως τυπτόμενος ἔφερεν, ἀπὸ τὸν μοναχικὸν οὐ πάνυ πρόωρα βεβληκὼς ἄμφιον, καὶ αὖ * γελῶτα αὐ ἀπὸ τῶν ἀβέλτερ τοῦ τείχους ἰσταμένων. ὑπὲρ καὶ πάνυ θεν. ὡς γὰρ βιαθεὶς τῷ ἀλεξίῳ σωκκόλουθηκεν, ἰυθὺς αὖπω χοῦ τειχῶν ἱερακόπτης, τὸν αἰβαδ μετὰ πνοῦ ἀσφαλοῦς ὑβριστικῆς ὀλιστώθαζον. ὁ δ' ἐπισωάξας τὸ ἐπισκήνιον, καὶ ἐνδοθεν ὑβριζόμενος, παρ' οὐδὲν ἐλογίζετο: ἀλλ' ὅλῃ τὸν ἀσκεπέμβιον σκοπὸν, ὅλον ἄχετ τὸν νοῦν. ἐώθασι γὰρ οἱ φρόνημα σώφρον ἔχοντες, ἐμμένειν ἐφ' οἷς αὖ κρίνωσι: τῶν δὲ ἕξωθεν ἐπισυμβαινόντων καταφρονεῖν, ἐπωφελέτο χοῦ, τίνες αὖ εἶεν οἱ ἑκασταχοῦ σὺν πύργους φυλάσσοντες. ὡς δὲ ἐστοῦθα μὸν ἐφεστάναι σὺν ἀθανάσου λογισμοὺς ἐμαίθασιν, σκέπτ δὲ σὺν ὁκ τῆς * θυλ ἐργύους, ἀλλαχέσ δὲ σὺν νεμίτζους, ἐθισμ καὶ τοῦτ βαρβαρικὸν, καὶ τῇ βασιλέα ῥωμαίων. * ἀνέκαθεν: φησὶ πρὸς τὸν ἀλέξιον, πάρεσμεν, μήτε τοῖς βαρβάροις ἐμβαλεῖν, μήτε τοῖς ἀθανάτοις προσμβαλεῖν· τῶν δὲ γε νεμίτζων ὑποπτερώμεθον ἴσως οὐ πρόῤῥω βάλλειν σκοπὸν· πόθεν τοίνυν ἀλέξιε τοῖς τοῦ καίσαρος. * ,ὥσπερ ὁκ θείας ἐμφῆς τοῦτ διεξιόντος. καὶ ὃς ἐφ' ὅτῳ ὑποσαλεύτου παρ' αὐτὸν τὸν ἡσυχάσοντα τῶν νεμίτζων κάτωθεν ἐπιμελῶς αἰσχύτει. ὁ δὲ αὖθεν πολλά τε εἰπὼν καὶ α : σωτίθετ ταχὺ προσλοῦναι τὴν πόλιν. ἦκεν οὖν τὸν ἀγγελίαν πρὸς τὸν κομίζων ὁ στρατοπάτης. ἀναύσαντος δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν ἀλέξιον τὸ παρ' ἐλπίδα: προχαρεῖς ἐγένοντο, καὶ θύμως

κ λείπει ὅτ. φόβου, μὲ

λείπει ὅτ.

κ ὅτ. θούλας βαρβάρους. λείπει ὅτ. ἐξουλεῦον ἢ ὑπήκοον

* λείπει ὅτ. ἐνυλεύμασι

ξάγειν πράγματα· ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς ἐμῆς ἀποκληρωθέντα εὐχωρήσειν φέροντι καὶ ἀλυπήτως βεβουλημένῳ, καὶ ἀσχολουμένῳ, ὡς ἔθος, σὺν τῷ αἱρεθέντι ἐξ ὑμῶν. ὥστε κοινὸν τὸ διάφημίσαι γίνεσθαι, κἂν οἱ τόποι καὶ τὰ πράγματα ὑμῖν ἀποτμήξασι. τοῦτο οἱ πρέσβεις ἀπαγγέλλοντες, ἀπέκρυπτον μὲν τὴν καῦσιν ἐπεὶ δὲ μετ' αὐτὸν μετακαλεσάμενοι τοὺς, Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἑταίρων ἐδέοντο τὰ δέοντα πράττειν, τὰ δὲ καὶ ἐπαγγελλόμενοι ἐπεῖπον ἃ ἐβούλοντο. τῇ δὲ μετ' αὐτὸν μετακαλεσάμενοι ταῦτ' πρέσβεις, τὰ αὐτοῖς εἰπὲν δοκοῦντα, τὰ δὲ καὶ, ἐπιθέναι τὸ μελλησιλεῖν τῷ τὰ καίσαρος ἀξιώματα, δοθῆναι * δέ σι καὶ τὴν θετταλοῦ μεγίστην πλὴν. οἱ δὲ εὐθυχάραιον ἐπὶ τούτοις. * αὐτοῦντες τὸν καιρὸν αὐτοῖς ἀποστενοῦμεν· δεδιότες μὴ ἡ πόλις ἀλύσας ἀφ' ἑαυτῶν κομιλῶν, οὐδ' ἅπ' αὐτῶν ὑπεριχοῦντα θελήσωσι πρατῶσαι· Ἀλκιβιάδου λόγοις τοιαῦτα ἠκούσαντο. καταίνει πρὸς τοῦτο ὁ ἀλέξιος, ὁ ἀρταφάνης βασιλεὺς· καὶ μεγακαλεσάμενος τὸ μαγκάιλιον ὑγιὲς, ἀνατίθεται τοῦτο ἡ ἐξ χρυσοβουλλίου γραφήν. ὁ δὲ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ὑπεριέτησετο, ἄλλοτε * ἄλλους προφασιζόμενος, καὶ εἶον μαγγανεύόμενος. ἀπέραντες δ' ἐκάθηντο οἱ κομιλῶσι, καταλαμβάνουσι τὰς καλυμβίας ἀρετάς. τέτταρος δ' αὐτὸς ἀγχοῦτ πόλεως Ἀλκείουσιν, ἔνθα ὁ βασιλεὺς ῥωμαῖος ὁ διογένης Ἀλὸ τοῦτό που ἐπιτερπὲς οἰκήματα λαμπρὰ, καὶ ὑπερῴοντα βασιλεῖσιν, ἀνήγειρεν. ἐκεῖσε τεῖνον ἡμόμενοι, πίπτοντες ἀπεπειρῶντο τὰ τείχους Ἀλὸ πλίνθων καὶ δορυφόρων καθορμίκτων αὐλῶν. ὁ δὲ βοτανιάτης τῶν κομιλῶν ὑποστασιαστὰς ὁρῶν πρὸς ταῖς πύλαις τῆς πόλεως ἐγγίζουσαν, τὸν δὲ γε μελισσιλῶν εἰς τὸ θάμαλιν φθάσαντα, καὶ τῆς βασιλείας ὠσαμένους αἰπηνιούμενος· μὴ ἔχων ὅ, τι χρήσαιτο, μηδ' ἀντιπαλαμᾶσθαι πρὸς ἄμφω

τὰ μέγα

ἱκέτευε ἱλάσκεσθαι, ὡς τὸ σὺς τοῦτο ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης. καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοκράτωρ ἀλήθειαν. ταῦτ' εἰπὼν, καὶ εἶδον ἀναπαυόμενον, ἀφανὴς ἦκεν. ταῦτα ὁ ἀλήθειας πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπιξηγούμενον πλάσμα τὸ λεχθὲν καὶ φαντάκλιν εἶναι ἱφθίγγετο. καὶ τοιοῦτ' ἄλλων τὸν φαύλης * ἐκείνην ἱερατικὴ ἀδρά, εἰς τὸν τῆς βροντῆς ἱὸν θεόλεκτον παράκλησιν. ἐπεὶ δὲ τὰ τοῦ γένους ἀναφοιβάσματα, καὶ ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν λόγοις καὶ ἰσταλικοῖς ἐν τοῖς πάγμασιν ἰδιάσατο, * ἐπίσταται τὴν αὐθηκατέρων αὐτὸν βιαζόμενον, καὶ τὸ ἐρυθραφὲς ἐπισύρεται ὑπόδημα. τὸ ἐπιὼν γοῦν ἐξῆρχον οἱ θεοῦκαι τῆς ἐυφημίας τὰ τ ἄλλα τὸν ἀδρὰ καὶ οὕτω ὑποδεχόμενοι, καὶ διότι ἡ τούτων ἀναγκαίη Εἰρήνη καὶ μήτηρ ἐυνομίας καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. τὸ δὲ γε λοιπὸν τῷ ἀγαθοῦ Διὸς ἐξεδέχεσθαι τέλει ἐυφημίαν, χρεὼν εἰς αὐτὸν ὑρᾶσθαι ἀνέπαυσεν τὰς φωνὰς * ἐκεῖνα τε μὴ τῆς θεοῦ τὸ μέλος οὐδὲ φθάσαι τοῦτον μέλλουσαι θεοῦ * μεθ' ἡμῶν ἀγαθῆς ἀγαπᾶς, ἐυφημεῖσθαί τε ὡς βασιλέα ἤδη καὶ ἀλουργῆν ἡμφιεσμένον. εἰ δὲ τῷ λεγομένῳ πιστεύειν πάντα ἐθέλει καὶ ἐκεῖνος μαθών, πείσθης ταχὺ πρὸς αὐτοῦ ἐξαπίσηλεν. οἱ καὶ καταλαβόντες τὰς πρὸς αὐτοῦ χαρὰς ἐπεχείριζον, οὐτωσί πως διεξιούσας· Ὁ θεὸς με μέχρι σφαλέως, μετὰ τῆς ὑπ' ἐμὲ ἀγαπᾶς, αἰσνῆ δίεσώσατο. μεμαθήκα δὲ καὶ τὰ ὑμῶν ξυμπάσης, καὶ ὡς τῆς κακονοίας τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ καθ' ὑμῶν ἀπόχρημάτων θεοῦ ἀγομηθείας ἀναθέντος, τῆς ἑαυτὸν περιφρονήσαντα σωτηρίας. ἐπὶ δὲ καίγε τῇ μεταχίσει, θεοῦ πρεύσει, ἐξ ἀγχιστείας ὑμῖν ἀγγωκείμεθα, τῇ δὲ γνώμῃ καὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀῤῥήκτῳ Διαθέσει εὐδέτερος τῶν καθ' αἷμα ἀγομενόντων ὑμῖν ὑποδίκων· ὡς ὁ τὰ πάντα κρίνων οἶδε θεός: δέον ἡμᾶς * ἀρινῶς σκοπὴ αὖ ἡμῶν ἀπεφερόμεθα· τοῦτο δὲ πάντας ἡμῖν * ἰσάπτει, οἱ θεοῦ ἐυσέβειαν τῆς πόλεως παρ' ἡμῶν ἐαλωκέναι, ἡμεῖς μὲν τὰ τ ἱαπέρεα ἀπο-

ξάζοιτο

Psal. 44.5.

* ἐκεῖνον

* λείπει ἴσ. ἀνιμνήσθη;

* ἴσ. ἐπὶ σφαπ. πόν φαμέ πε π. τ. μιδόδη,

* λείπει ἴσ. τῷ θέμαλω

* ἴσ. ἐνπρισθ σκοπὰν ἡμῶν

αὐασειρήσας οὖν τὸν χαλινὸν, ἐπωθεῖτο, ὅθεν, ὅπη προδοντα; ἅμα δὲ καὶ ὑπισχνεῖτο χρήματά τε πολλὰ δώσειν, καὶ πατρίας ἀρχὰς ἀξιώσειν, εἰ σὺν τὸν κομιλῶν σὺν αὐτῷ φονεύσοι. συνέθετο οὖν πιθανῶς, καὶ ἐς ὄρκον ἐκ τῶν ἡμερίων αὐτὸν ἀπαγαγὼν ἐμπιθῶσι τὰς σωθήκας διὰ τούτου βουλόμενος. οἱ δ' ἐνθὺς τὸν ὅρκον ἐπλήρουν. ἄπεισι πίνων, συμπροπαλαίων καὶ σὺν πύροις, ὡς σὺν κομιλοῖς. εἰ δὲ πῦρ τὸ τοῦ θεατρίου, σὺκ εἶχον ὑφ' ἡδονῆς ὅ, τι καὶ δράσειαν. πίνει ἐντοῦθεν; τῆς ὡς τὸν βασιλέως ἀπαγούσης ἤψατο: τοῦ καίσαρος τοῦ ὑποθεμένου τὴν θεατρόσυσιν. ἄπασις οὖν οἱ κατὰ τὰς κωμοπόλεις αὐτόμολοι συνερχόμενοι, ἐφήμιζον τὸν ἀλέξιον βασιλέα, πολὺ τῶν κατὰ τὴν ὁρεσιάδα. ἐκεῖνοι γὰρ ἐγκρατῶς πάλαι αὐτῷ, διὰ τὸ τῷ βρυενίου καταλαχεῖν, τῷ μέρει τοῦ βοσπόρου συνοίκειτο. καταλαβόντες οὖν τὸν αὐλῶνα, * τὸ μὲν αὐτῷ ἐκεῖθεν ἀπέρασις, τὰ ἐχυρὰ καπέλαβον. μετέωροι δὲ ἦσαν πάντες, καρδοκοῦντες τὸ μέλλον, ἢ (τὸ ἐλπιζόμενον) ἀναρρηθεῖσαι βασιλέα βλιτθουσῶσι ἰσθῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ φρατὰ ξύμπασα συνὸς τὸν ἀλέξιον συνέρρει, καὶ τὸ αὐτοῦ βασιλέως * ὑποπτήσειν. τὸ καιροῦ γοῦν οὕτω τρεμόμενον, συνέλεκτο τὸ ὁπλιτικὸν ἅπαν· θεὶ τ' σκιὰν μετέωροι ὄντες, καὶ τ' ἰσθίαν ἕκασ- ον ἰσχόμενον βλυσίαν πλεοθῆναι. ἀναστὰς δὲ ὁ ἰσακίου, καὶ λαβὼν τὸ φοινικοβαφὲς πέδιλον, ὑπεδήσατο τὸν ἀδελφὸν ἐπιεράτ. ὡς δ' ἐκεῖνον πολλάκις ἀνήνυτον: ἔα, φησὶν· ὁ θεὸς διὰ σοῦ τὸ ἡμῶν ἡμῶν αὐακαλύσασθαι βούλεται· αὐαμνήσας καὶ * ὃν ὁ φανεὶς ποτὲ θεὸς σου τὰ καρπαιὰ λεγόμενα, ἐκ τῶν βασιλέων οἴκαδε ἀπερχομένων τῶν ἀδελφῶν, ὡς αὐτὸν ἀπιφοίβασεν. ἐκεῖνος γὰρ ῥωμαίους, ἀνὴρ ὃς τύπος ὑπολωπικὸς (εἴ τε τῶν κρειττόνων τίς ὢν, ἢ ἄλλος αὐθρωπος) τῶν μελλόντων, ὡς ἀληθῶς εἰπὼν, διερανικάπτος. ἰδόκει δ' ὃν ἱερεὺς τὸ φανερὸν, ὅπῃ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ὡς περχόμενος, πλοὺς τ' τρίχα, τὸ γένειον λάσιος. ἐπιλαμβάνεται τῆς κόμης τοῦ ἀλεξίου, καὶ πρὸς ἑαυτὸν πτρὸς ὢν

ὑπατίαν.

ὑπατίαν

μαι τῶν μωροζωιώδους αὐλιζομένων· ἐπιζάλλεται τὸν τῶν ὄπτεσι-
αν σκηνὴν μιλύνοντα. εἶχε δὲ ἡ ἀγγελία μεταξὺ καὶ τ ἀστέπ-
ρον, τῶν τυραννίδα σημαινόμενον. ὡς ἡμᾶς ὧν φησιν ἔψευμάλα
καλὸν ἡγεμόνα ποιμένα, καὶ καρυκίας οὐκ ἄπρ. οὐ δὲ αὖλ' εἰ βούλει τῆς ἐυσχίας μεταλαχεῖν, τῶν ταχίστων ἥκειν τῆς πανδαισίας
μεταληψόμενον. ταῦτ' ἀκούσας ὁ καίσαρ ἐκ πλοῦς αἰσελίζας λο-
γισμοὺς, σωφρονεῖτην πύστις κρίνειν σκέπτεσθαι. ἐυθὺς οὖν μετα-
καλεσάμενον σὺν ὑποτακόμους, καὶ τὲ ἵππου ὅπλοβας, τῆς πρὸς
αὖν κομιηοὺς φερούσης πρείας ἤψατο. βυζαντίων δέ τινι καθ'
ὁδὸν ἐντυχὼν, χρυσοῦ βαλαίνα ἱκανὰ ὅπλοφερόμενα, καὶ πρὸς τ Ibid. φ. τ. 150.
μιχαλέσθαι ἀπέντα: ἤρετο αὐτὸν τοῦτο δή τ ἐμπορικόν· Τίς, φησι,
εἰς αἰθρῶν; καὶ ὑπὸ τίνα παρ' αὐτοῦ ἐμαθήσατο, ὅτι τὸ πολλὰ χρυσὸν
ὅπλοφέρεται κατὰ πανηγύρεις; καὶ ὅτι πρὸς τὸν κοιτῶνα τοῦτον
ἀφικνεῖται βιάζεται αὐτὸν πύστει συγκαταλῦσαι, ὑπισχνούμενον
ὡς ἅμα ἡμέρα σὺν ἂν βούλοιτο βαδεῖται. τοῦ δὲ ἐπιστάμενος, καὶ
βαρέως φέροντος τοῦτο: ὁ καίσαρ σκεῦος, ὑπὸς ὅπτερόχαλος
ἐν λέγεις, καὶ δηνὸς ἐν νεήμασι, πιθὼ τ ἐν γλωσσῆ φέρων, ἧ-
περ αἰχίνης ἄλλος ἢ δημοσθένης, ἔφεστ. καὶ συμπαθαλασσῶν αὐτὸν
ἐν δημοσίᾳ, καὶ παντοίως φιλοφρονησάμενον, τραπέζης τ ἀξιώ-
σας, καὶ διαπαύσας καλῶς, ἐξαπαίρει τὸν αὖθα, κατὰ τὸ
ἐπιόρθιον δὲ ὁ μὲν βυζαντίος ὅπλοφέρεται τὰς ἱππερίδας τῆς
ἵππους, ἐυθὺς βυζαντίδος ἐλαύνειν ἠπείγετο. τοῦτον δὲ ὁ καίσαρ
θεασάμενον, ἐα φησὶ, καὶ συμπερεύειν μεθ' ἡμῶν. ὡς δ' οὐκ ὑπή-
κουεν· μεταβαλὼν, τραχυτέρως πρὸς τοῦτον σκέπτεσθαι ῥήμασιν, εἰ
μὴ τὲ προσεπόμενον ποιήσειε. μὴ ὑπακούοντος δὲ προσπίπτει τὰ
μὲν προσόντα αὐτῷ ἅπαντα τοῖς * οἷς ἐνωθῆναι ὑποζυγίοις, καὶ οἰκείοις
τῷ προκυμένῳ περιέσῃ. * σκεῦος δὲ ἄδηλον [ἔδηλον] ὅπη βού- ὑπ. σκεύη
λοιτο ἀπέναι. καὶ μὴ βουλόμενον οὐ σωπήσαντα τῷ καίσαρι ὁ ἀνήρ-
γίνατο δὲ τ κατὰ σωτυχίαν πιοῦσιν. ἀπερχόμενον δὲ ὁ καίσαρ πεῖ- * ὑπ. διαπεμ-
ίπτυχε πύρκοις ἄρτ * ἀλαπρ τὸν ὑφὸν καλούμενον ποταμόν. πόδος

οὐχ ὡς ὑποπτάτην ἐξῆλθον, ἀλλ' ὡς δοῦλοι πιστὸ· ἅμα μὲν τὸν ὑπὲρ σοῦ κίνδυνον ἀποδιδράσκοντες, ἅμα δὲ καὶ τὰ καθ' αὐτῶν μελετώμενα, τὸ κρατῶ σου αἰσθόμενοι, καὶ τὸν ὑπὸ τῆς βασιλείας σου ἐξαιτηθέντα μεθ' ἕλεον. οἱ δὲ ἐπίκλητοι σφόδρα μετακαλούμενοι τοῦτο. ἀπ' ἐμοῦ γοῦν τῶν ἁγίων θυλακοφυλάκων ἐκείνων, οὐκ αὐτοῦ ἱερεῖ πεμφθέντες ἐξέλθοιμι ἔφησεν, εἰ μὴ τὸν τῆς βασιλείας ὥσπερ ἐχέγγυον τῆς σωτηρίας δεξαίμην σωρόν. ἐβαλὼν δὲ ὁ σραβορωμαῖος ὑπὲρ ἐπιφέρετο ἐγκόλπιον σωρόν, ἐλίσσου. ἡ δὲ οὐκ ἀφ' ἡμῶν τὴν πληροφορίαν αἰτῶ, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ἡ δὲ δὴ τῷ ἰσαακίῳ νύμφη αὐτῆς τὴν ὑπακαλύπτουσα ὀθόνιον τὸ σῶσαπον ἐκείλεῖν, φησὶ πρὸς αὐτόν· αὐτὸ μόν, εἰ βούλειτο, ἀπρεπέσθω· ἡμῖς δὲ, πληροφορίας ἄτερ, τῷ ἱερεῖ οὐκ ἐξερχόμεθα, κἂν θανεῖν ἡμᾶς πρέκειτο. ἰσλίπης οὖν τὸ ὑπόπτων τῶν γυναικῶν, ἁπλοῦς ἀπήγγειλαν πάντα τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ, Φύσει ἀχαλὸς ὤν, * ἐκαμφθὴς καὶ τῆς γυναικὸς λόγοις, * ὑπὸ ἐπιζητούμενον σωρὸν πρὸς αὐτὴν, πᾶσαν ἀφροντισίαν αὐτῇ δίδοὺς, καὶ πρεσβοθῆναι προκελεύει, μιᾷ τ τῶν δυσπόρων ἐκ νυμφῶν αὐτῆς, εἰς τὴν ἀγυιὰν τῆς σιδηρᾶς ἀφικνεῖσθαι γυναῖκα μονὴν τῶν πυρίων. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὰς γυναῖκας τοιαῦτα. εἰ δέ γε ὑποπτάτην, φθάσωτες τ ἐκεῖ τὸ βραχίονιον τῶν βλαχερνῶν ἰσαμήνιλον πύλον, κ τὰς κλεῖς καταξάντες, ἀσφαλῶς ἐξεληλύθεισαν εἰς σοῦ βασιλικοὺς ἱππορόμους. καὶ σοῦ μὲν τῶν ἵππων αὐτοῦ καταλιμπάνουσι, σὺ δὲ ἐπιβὰς τῶν ἵππων ἀπ' αὐτῶν τῶν μηρῶν τῷ ξίφει διήμυσε· σοῦ δὲ ἀναλαβόμενοι, ὡς τούτοις ἐδόξαν χρησιμώτεροι. ἐκεῖθεν ταχέως τὸ ἀγχοῦ τοῦ τῆς μεγαλοπόλεως μεγαστήριον, ἐ κοσμήδιον ἱππορόμαρχ, καταλαμβάνουσι· καὶ τ παλαιολίθῳ μοναστηρίῳ συμφοβαλόμενοι, τῆς πρεκειμένης ἐσδυσπορίας εἴχοντο. καὶ φθάσαντες εἰς τζουρουλὸν, κἀκεῖσε τῷ ἐξ ὑποπτῆς τὸ μεσαίκιον καταλαβόντες ῥαθύμαν ἐνώησαν ἅπαντες. δεῖον οὖν κρίνοντες τὸ συμπαίτων αὐτοῖς δηλῶσαι τῷ δουκὶ ἀνάγκῃ τῷ καίσαρι ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι

* ἵν. ἐπικαμφθείς.
* ἵν. ὑποπίπτων

μιλίαν ἀπακρούσμου, καὶ * κατμεμ τὸ τεταίωθη τῆς κατ' ἐκείνου βουλῆς, καὶ τὰ περ' αὐτὸ μεμηχανημένα. ἐγὼ δὲ ὡδί πως ἐνοείας τὸ διαφημιζόμενον ἐκεῖνο ἀσμάτιον. Ἆρα κατὰ μὲν τὸ τυρώνυμον σίδηρον ἐπέρχεταί σοι τῆς ἀγχινοίας, ἀλέξις: τὸν δὲ μετὰ τὸν κυριακὸν δεύτερον ἡμέραν, καθάπερ τις ὑψιπέτης ἱέραξ ἀφίπταται τῶν βουλευόντων βαρβάρων. τοῦ ἀλεκτοροφωνίας οὖν πρώτης σὺν πυλεῶνας ἀνοίξαντες, τὸν τε μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς, καὶ τὰς σφῶν γυναῖκας καὶ τὰ παιδία συμπεραλαβόντες, μέχρι τοῦ κωνσταντίνου φόρου σωσπήσεσθε. κἀκεῖθεν σωπεξάμβοι πάντες, ἐκεῖνοι μὲν ὡς τὰ ἐν βλαχέρναις βασίλεια μάλα ἀζέως ἐξέθαμον· αὐτὴ δὲ ὡς τὸν τῆς μεγάλης σοφίας νεὼν σὺν αὐτοσδῇ ἔσεσθε. φθάνουσι γοῦν ὡς τὸ τὲ ἱερέρχου νικολάου πίμβω· ὃ ὠσσφύγιον μέχρι τῆς σιδηρᾶ αὐλῆς ὀνομάζεται. ὁ δέ γε ἐν τῷ τοιούτῳ πίμβῳ ὠσσμβῶν, οὐκ ἀπιζύγου τὰς ὄψεις: ἀλλ' ἐπιωθάζει τινὲς, καὶ ὅτι οὐκ; ἐς δὲ τὸ τῶν σὺν αὐτῇς γυναῖκας φησὶν· ἐξ αἰσχρῶν; τὰ ὡς χρέων ἅπαντα ὀλαπαίσασι, ὅπαπεύδουσι τὸν ὠσσούνην, οἰκάδε ἐπειλθεῖν θέλουσι. ὁ δ' ἰυδὺς τὰς ὄψεις ἀπιζύγωσας, ὠδὲ χωρεῖ πώποτε εἰσόδου. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐκκλησιάσας ὁ αὐτοκράτωρ τὸν σύγκλητον, ἐπειδὴ τὰ κατὰ σὺν αὐθρας μεμαθήκει, τὰ οἰκοτα ἐδημηγόρησε, καταφρονῶ τοῦ δομεστίκου πιούμβω. πέμπει δὲ ὡς τὰς γυναῖκας τ καλούμενον φραδρομανδ', καὶ πινα ἐυφημιανὸν τὴν κλῆσιν, μεπκαλούμβω αὐτὰς εἰς τὰ βασίλεια. ἡ δὲ θαλασσίωη ὡς σὺν, ἔπαπα φησὶ ὡς τ αὐτοκράτορα, οἱ παῖδες οἱ ἐμοὶ δεῦλοί εἰσι πρὸ τῆς σῆς βασιλείας καὶ ὡσθύμως ἐξυπηρετοῦσί αὐτῇ ἐν πᾶσιν, οὐκ ἐφείσατο οὔτε ψυχῶν οὔτε σωμάτων. ὁ δὲ καὶ αὐτῶν φόνου μὴ φέρων τὴ εἰς αὐσὺν ἐυνοιάν καὶ κηδεμονίαν τῆς σῆς βασιλείας, μέγαν τὸν κίνδυνον καθ' αὑτῶν καθ' ὥραν ἐζήτουν. ὡς δὲ καὶ σὺν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορύξειν ἐμελέτησαν· τοῦτο αἰδόμβοι, καὶ μὴ φέρον τὸν τοιοῦτον κίνδυνον, ἀδικον ὄντα τῆς πλεως

* ἴσ. κατεμμένον

λάξης τὸ βασιλεύεσθαι, ἀλλ' ἐμέ γ' ἴσθι αὐτὸν προσπλεῖσθαι τῇ βασιλείᾳ, ὥσπερ καὶ σοὶ καὶ τῶν σῶν οἱ κατεπαῖν. ὁ δὲ πατὴρ σὸς τῆς ἐμῆς κηδεμόνων ἐρῶ σωτηρίας, ἵνα σὺ μὲν πᾶσι πάντως ἔρχοι, σὺν κοινωνοῖμί σου τῆς βουλῆς. τοῦτο δὲ μὰ γῆν δι' ὅρκου τὸ ἀσφαλὲς ἑκάτερον ἔχειν. ἔνθεν τοι καὶ πίστεις ποιεῖς ἀλλήλους δι' ὅρκων ἐπισωσαίτην, ὡς ἄρα εἰ εἰς τὸν βασίλειον θρόνον αὐτὸν ἀγάγοι θεός, σκῆπτρον εἰς ἀξίαν ἀναλάβοι. ἐξελθὼν οὖν ἐκεῖθεν ὁ κομήτης, ποιεῖ τὸν σύμπρεσβυτον ἄπαντα, ἄνδρα καὶ αὐτὸν δεξιμάνιον, καὶ τοῦτο αἰτίαν παρίστη, καθ' ἣν βλαβῆναι βουλόμενοι, εἰς συμμαχίαν αὐτὸν προσκαλεῖται. ὁ δ' εὐθὺς καπνιεύκει, κἀμοὶ δ' (ἔφη) πάντως ἔχεις εὐψύχως σὺν καὶ μάλα προκινδυνεύειν. προσκεινοῦ δὲ τῷ ἀληθίᾳ πάντες, βλαβὲν τὸ ἐλεύθερον εἶναι, καί τοι μὴ πάνυ πλούτῳ θερεύόμενοι. * εἰ γὰρ ἦν τῶν ἁρπαζόντων, καὶ ποῖς τὸ πλουτεῖν βλαπτικὸν ἦν. τὸ γὰρ ἐλεύθερον σὺν ἐν πλήθει παρεχῆς χρημάτων κρύπτεσθαι, ἀλλὰ γυμνὴ πάλαι πύελος. ἔτι γὰρ τὸν ὅλον κεκτημένον, καὶ ποῖς λόγον τῶν ἐόντων καταβαλόντα, ἐλεύθερον εἶναι: τὸν δέ γε πλοῦτον πολὺν ἔχοντα, καὶ τῇ γῇ καταρύπτοντα, ἢ μὴ κατὰ λόγον πᾶσιν παρέχοντα, ἄλλον κρεῖσσον, ἢ χρυσομανῆ μίδαν, κίμβικά τε καὶ γλίχερον, καὶ ἵνα τῶν βλαπτόντων τὸ κύμινον, εἰπεῖν οὐ πᾶς, οὐ βλαμάρτη τοῦ λίσντος. πάσης γοῦν ἀρετῆς κεκοσμημένον τὸν ἀλίξιον οἱ ἅδλη ῥηθέντες ἄνδρες ἀνέκαθεν καὶ πάλαι γνώτοκητες, τῷ ἀναρρήσειν πύρου ἐπήνεσεν. ὅρκων οὖν καὶ ὑπὸ τοῦ συμπρεσβυτου λαβὼν, ὁμολογίας ἄπασιν οἴκασθε, καὶ πάντα ἀλλοκοινοῦσθαι τῆς οἰκείας αὐτοῦ. νὺξ δ' ἦν ἡ τῆς τροφάγου κυβερνήτης, καθ' ἣν οὐμὲς πατὴρ τοῦτα ἐπείπετο. τῷ δὲ μετ' αὐτὸν, ὄρθριον βαθίου, ἐξελήλυθε τῆς πόλεως. ἔνθα τοι καὶ τὸ πλῆθος ὑποδεξάμενον τῆς ἐμῆς τὸν ἀλίξιον, καὶ τῆς ἀγχυσίας, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων * ἅσμα αὐτὸ ἀνεπλέξαντο· ἐξ ἰδιωτικοῦ μὲν συγκείμενον γλωττῆς, αὐτῷ δὲ τῷ τῆς πραγματικῆς δόκησιν * ἐμμελέστατον

τὸ ἐσλόσιμον· ἢ εἰ πύσθοι ἐρώντις ἀφικνουμένους [ὧν] νομίζουσιν ὡς ἀπὸ σωθήματος σωαθρείζας. καὶ τοῦ βορίλου πολὰ τοὺς πύσθοι οὖν λόγους ἀϋπτίγνοντος· ἰαχυρίτερος καὶ οὗτος ἦν ὁ ἀλιξίος, καὶ ὅλαις ἐκράτει ψύφοις. ὁ δὲ γερμανὸς, ἀπλούστερος ὤν, οὐ πάνυ τοῦ ἀλιξίου κατίσχεν. ἀπεὶ δὲ σύδὲ τὰ εἰσηγηθέντα πλὼ τοῦ βασιλέως ἐξεπίσχυεν ψυχλὼ· ἀσθενὰς λαβόμενοι (ἐπείρα δὲ λοὶ) πλὼ κατὰ τῶν κομητῶν ἐξήρτυον ὕσθραν. ἔτι ὧν γὰρ ἄλλως τὸ σθοῦλον φύσει τοῖς θεατίταις πολέμιον. ὅταν δὲ τῶν θεατοτῶν ἀσχολίαν· ἐξουσίας θραξάμβοιν, κατὰ τῶν ὁμεσθούλων * αὐτοὺς * ἐσπύθοιτο ἤδη ῥηθέντες, οὐχ ὁσὸν τοῦ αὐτὸ κεράτος κατὰ τῶν κομιλῶν ἐμητίων· ἀλλ' ἐβασπλάσα μὲν ὁ βόελλος, ὡς πύνες ἔφασαν· ὁ δὲ γερμανὸς, κοινωνὸς ὢν τοῦ σκίμματος. θθμελὸς σὺν αὐτὰ ἐξεγερθέντες, ὕπεθραν (ἐ * πύτυμφαν) ἤδη ἐξίφεσιν. τὸ ὁσὰ ἐσλόσιμα πῶς κατὰ τῶν κομιλῶν λαλούμβοιν. ἡροᾶτό τις τῶν λεγομβίων, ἀλαὸς τὸ ῥοῦς· μάγιστρος πλὼ ἀξίαν, ἐκ πολοῦ σεσοφκεισμένος τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς οἰκείοις ἀμπλῶν. πλωικαῦτα, μίσης ἤδη φυλακῆς τῆς νυκτὸς, ἐκτρέχει σὺν οὖν κομητοὺς, καὶ τὸ σκίμμα ὑποσηλοῖ· καὶ θθιρίφει πάλιν. μετὰ δὲ πλὼ θθπούσας, σὺν πρώτοις φυλακλὼ τῆς νυκτὸς. φυτὰ σὺς τὸν πακουελάνον ὁ μίγας δρομεῖσκος. αὐτὸς δὲ ὁ πακουελάνος, μικρὸς μὲν ἦν τὸ δέμα, κατὰ τὸν πίπτλο, πολὺ ἀλλὰ μαχητὴς, ῥώους λαμπρούς, ἐξ ἀριθμίων ἁρμαμβρος. καὶ αἰεὶ κοινοῦται τούτῳ τὰ πάντα, πλὼ μᾶλλον τῶν σθούλων, τὸν φθοῖσι πλὼ ἐκ πολοῦ κατ' αὐτῶν μελέτλω, καὶ πλὼ ἐξ ἐπαγγέλου μελετωμβρίλω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν σκοπλὼ· καὶ ὡς οὐ χρὴ ὡς ἀθράσθλα παθεῖν, ἀλλὰ θράσπαις τι ῥωναῖον ἀπολάσαι, εἰ καὶ τοῦτο σλεῖσαιν. ὁ δὲ ἅπαντα ἀμαχητὶ, καὶ πωειδὼς, ὡς οὐ χρὴ μέλλειν ἐν τοῖς πιούτοις, ἀλλὰ πιχίως ῥωταιοτέρου ἔργου ἐφάπτεσθαι, φησὶν· εἰ μὲν ἀναγκαίους τῆς αὔριον ἐξέλθῃς τῶν ἐπτωδοῖ, σωτηρίαν σι κἀγὼ σεσθύμως ἐπαγωνισάμβρος· εἰ δ' ἐς νέωτα φυ-

videtur è priori linea ir-repsisse.

* ἀνυπείσας ὁμῶσιν, aut simile, videtur deesse

* εἰς. τοῦ ἡμφωῆς

Iliad. ι. v. 201.

σον εἰς τὴν κώλπην αὐτῶν ἀποληψοντα, ὧν ἐρχόσωντ. τότε μὲν οὖν ἠρώτησε τούσδε ὁ βασιλεὺς· καὶ τῆς ἐυοχίας ἀπολύσας, τὴν ἐξῆς τῆς ἡμέρας ἀνεβιμερίμνως ἔχε. τὸ δὲ τῆδε τοίνυν ἐπιμελὲς εἰ κομιτοὶ τοῖς βασιλείοις ἐφεστέναι· καὶ αὐτοὺς μὲν μὴ δοθέναι λαθεῖν τὸ ἐξαπατᾶν τοῖς κατ' αὐτὸν μελετῶσι, πάντας δὲ ἀναπείθειν εἴργειν αὐτούς, καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν φρονεῖν καὶ λέγειν· ἐφεστιμηκαιῶντο δὲ ἅ τε πλέον, ὑπουπιεῖας καὶ τῷ βασιλέα μαρίαν. τοῦτο ὁρῶντες οἱ σοῦλοι, καὶ ὅπως οὐκ ἀπὸ σκοπῆς τὸ πρᾶγμα ἐφέηται, οὐδὲ ἡ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἀπώλεια ἐυχερὴς ἴσι. τῆς τε αὐτοκράτορος εἰς αὐτοὺς ἐυμενείας ὑσημέραι αὐξομούσης· πολλὰ μὲν εἰπόντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀπειπόντες, ἐφ' ἵπερ ἀγρᾶσιν ἐτράπησαν. τίς σὲ αὖτις; ἵν' ἐν μιᾷ νυκτὶ μετακαλεσάμενοι τούσδε, βούλῃς ἅπαντα κρατοῦντος· τοὺς δ' ἐφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορύξωσι. τοῦτο δὲ κομιτοὺς οὐ διέλαθε. καὶ ἐπεὶ πολλὰ γνωσιμαχήσαντες, ὑπάγουσι τὸν κίνδυνον ἔγνωσαν· μίαν σωτηρίας ἐλπίδα τῷ ὑποστάσιν ἰσλέγειν, ἐς τὸ πάτριον κατ' ἀνάγκην πολλὰ σωφρονοῦντες. τί γὰρ δὲ θελήσειν τὸν ἐπινεγκόντα μύδρους; τῷ γνώμῃ πάντα εἶχον. ἐπεὶ δὲ μετ' οὐ πολὺ ἐξεπέπακτο ὁ ἀλέξιος πινὰ μερίδα τῆς φρατιᾶς ἐσαγαγών, μέλλουσαν ἐξοπλίζεσθαι κατὰ τῶν περθησάντων τῷ πόλιν κυζίκου ἀχαρίτων· (ἔτυχε γὰρ τότε καὶ τῆς μίσης δορυφόρους ὢν τῆς ἑαυτοῦ φρατιᾶς) ἀφορμῆς ἐυλόγου φράξασθαι, ἐξ ὧν ἔυνους ἐς αὐτὸν ἔχοντας τῶν τῆς φρατιᾶς ἡγεμόνων, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν, διὰ γραμμάτων μετακαλέσατο. καὶ δὴ κινηθέντες ἅπαντες ἐς τὴν μεγαλόπολιν ἠπείγοντο. ἐν τούτῳ δὲ εἰς ἐλθών τις, ἐξ ὑποθήκης, θατέρου τῶν σοὐλων τὸ λεγόμενον βορίλου, ἤρετο τὸν βασιλέα, εἰ κατὰ γνώμην αὐτῷ πᾶς σὺν ἅμις ἅπασα ὁμίγας σὺν ἴσης εἰς τὴν πόλιν εἰσάγοι; ὁδὶ ἰὼν δὲ μετακαλεσάμενον τοῦτον ἠρώτα, εἰ ἀληθές ἐσι τὸ λεγόμενον; ἢ ὃς αὐτίκα τοῦτο μὲν οὐκ ἠρνεῖτο, ὅτι φρατιά τις εἰσάγεται τῇ σκέπου κελεύσει· ἐς δὲ τὸ πᾶσαν ἀπαντᾶσθαι αὐτῇ σωαθροίζεσθαι, πθαμῶς παρεκρέτο. ὁ γὰρ τοι φρατὸς φησι διεσταλμένον ὢν, ἀλλ' ἀλλοθεν ἥκει, λαθὼν τὸ ἐσθλό-

συπῶτ. ἀλλὰ τὸ μὲν σκίμμα πίοῦπαν ἦν. οὐ μὲν κατὰ τὸν ὑπονψί-
αν σκιάν * ἀπὴ κὴ πύπις τὰ πεάγματα. ἔφθασαν γὰρ κρεί- * ἴσ. ἁπλωτ-
σσ-ν γνίοζ τῶν βπβουλευόντων αὐδρῶν, ὡς ἔνδει ὁ λόγ- ἀφορ- κα
μισθὸς μὲν πάσης ἀφελείας δηλώσας. τῆς πόλεως πίτων κυζίκου
καπαχθήσης ὑπὸ τῶν πύρκων πυθόμε- ὁ αὐπκράτωρ, τὸν κο-
μνλωὸν αὐτίκα μεπακαλῶπ ἀλίξιον· ἔτυχε γὰρ κατὰ τὸν ἡμέραν
ἐκείνλν ὁ ἰσακάκ- ἰλπλυθώς. ὡς δὲ ἰσερχόμνον τὸν ὑπὸ τὸν
σωθῆκλν ὁ αἰσλφὸς ἰθεάσατ: πεοσλθὼν ἠρώτα ὅπν χάειν παρι-
γένητ; ὁ δ' ἀρήκει, ὅτ μ ὁ αὐπκράτωρ πεοσκαλέσατ. ἐσπλθόν-
των εὖν ἀμφοῖ, κὰ τὸν σωθῆν πεοσκύνησιν πιησαμένων· ἐπὰ ἀρί-
σου καιρὸς ἦδη παρὰ, πεοσκάθη πύσδ κοινῆς τραπέζης μετειληχέ-
ναι· ἢ δὴ θαμιθέντες, ὁ μὲν πρῶ τ κλίξιον καθῆσο τῆς τραπέζης,
ὁ δὲ πρῶ τ ἰνώιτμον αὐπκρὺς ἀλλήλων. μετ' ὀλίγον δὲ πῖς πρίε-
σῶσιν ἐκαπίσασπες, μετὰ σκυθρωπάτ- ψιθυρίζοντας ἑαυτῶν. δέί-
σασπες σωῦ, μή π κατ' αὐτῶν ὀξὺ μελετῶσιν οἱ δεσπόλοι, ἢ ὑπούγιος
αὐτῆς ὁ κίνδυν- ἢ ἡ : λαθριδίοις βλέμμασιν ἀλλήλοις ἐνιπίζον.
πεοσελθὼν σὖν πις τῶν θεραπόντων ἰσακκίου, φησὶ πρὸς τὸν ἐψοπιῶν·
ἀπάγγειλον τῷ κυρίῳ μου τὸν τῆς κυζίκου καπάχεσιν. χράμμα γὰρ
ἐκῆθεν ἦκει, πῦρ μεῖζον. ὁ δ' ἰυθὺς ἅμα τὸ ὄψα τῇ τραπέζῃ παρε-
πέθη, καὶ ἅπερ ὑπὸ πῦ ὑπηρέπου αὐελδάχθη αὐεδίδασκε τὸν ἰσα-
κίκιον ἠρεμαίᾳ φωνῇ. ὁ δὲ, μικρὸν ὑπακινήσας τὰ χάλη, ἐπίμασι πῷ
δελφῷ τ λεχθέν. ὀξὺς δὲ ὢν ταῖ τὸ νοῆν, καὶ πυρὸς ἠρεμότερος ὁ
ἀλίξι- ὑπὸ τὰ λεχθέν. αὐτίκα ἤρπασε τὸ λεχθέν. αἰνίσσεσθαι σωῦ καὶ ἅμφω τῆς
καπαχεύσης αὐσῦ ἐννοίας. ὁ βασιλεὺς σωῦ ἀπιδὼν πρὸς σὖ αὖ-
θρας, ὡς δὴ ἀγνοοῦντας αὐσῦ τὰ κατὰ τὸν κύζικον, τῷ ἄλλοσε
αὐπῖς ἔλεγε. εἰ δὲ (ἢ γὰρ ἦσαν ἕτοιμοι ψυχλὸ θεραπεῦσαι κυμαινο-
μένλν βασιλέως δπὶ πορθήσοι πόλεων) αἰήνησεῖν π τὸ πιθανὸν, ἔ
αὐτοκράτωρ. Φρόνημα, καὶ πρὸς ἐλπίδας ἀγαθὰς αἰεθέρμηναν, * ἴσ. κατεπ-
ῥᾳδίως τῷ πόλιν ἐπανασωθῆναι * κατειλμένοι: μόνον, * Φησὶ, τὸ σὺν μένοι
κρὰτ- ἐχέτω καλῶς. εἰ δέ γε πλιορκητὴ τῆς πόλεως ἐπαπελ- * φασὶ
θοι εἰς

ἔχουσιν. ἡ δὲ πῶς μὴν ἐκφαίνειν οὐκ ἤθελε, βύθιον δέ τι γενάξασα, οὐ χρὴ (φησὶ) τοῦτ' ἀλλοτρίαις οἰκοῦντας, ἱπτρωτὰν· αὐτὸ γὰρ τὸ τῶν εἰς λύπλω αὐτοῖς ἀξιόχρεων. ἐμὲ δὲ θεῦοία ἐξ εἴων διεδίξατο! καὶ ὁπαί μοι (ὡς ἔοικε) μετ' οὐ πολὺ ταμίευτα· οἱ δὲ ὀπτάνται, καὶ φθισείλαντες ἀμφω τὼ χεῖρε, σώνους ἐς οἶκον ἀπήκισαν. εἶπε, τὴν σωτὴν ἐσοκύησιν πεπαίμφοι, ἤκουσιν. ἱλαρώτερον δὲ, ἢ πρώλω, τούτοις ἐναπνίζουσιν ὁρῶντες· ἐσοίασιν ἄμφω, καὶ φασὶ· Σὺ μὲν δὲ ἐστόπος, ἡμεῖς δὲ δὲ οὗλοι ἰυγωμονες, πᾶν ὁ, τιοῦν ἑτοίμως ἔχοντες ὑπὲρ τῆς σῆς Βασιλείας παθεῖν. καὶ μήσε λογισμός τις Δλεπαραπλήτω, εἰς δὶ ψυχίαν ὅλως εἰσάγων. ἐκ τούτων οὖν τῶν λόγων τὸ πιστὸν δὲ δωκὼς ὁ βασιλεύς, ἑαυτὸν ὑπεψίας ἀπάσης: τὸ δὸ ππρρητον ἤδη * συ σω καὶ αὐτίκα μάλα ἐσοστιθεντό τε τῇ βασιλεῖ, ἐκ πολλῶν * ἰν σωσῦν φαιρῶς καταχήσαντες· συγχαίρειν τε χαιρούσῃ, καὶ λυπουμένῃ σωανιᾶζ (τοῦτο δὲ τὸ ὀπτεξελικὸν) μάλα ἐσοθύμως σωίθεντο. τοῦτό τε ἐξίσαν, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευον, ὡς (σὺν θεῷ γε φάναι) * δὲ ωατικὸ μετὰ ἐσοθυμίας εἰσενεγκεῖν βοήθειαν: ὡς, ἑαυτῶν γε ἕνεκα, μὴ ἐκπεπωκέναι τῆς Βασιλείας τὸν τοῦτος ὑὸν κωνσταντῖνον. καὶ δὲ καὶ δι' ὅρκων ἐμπεδοῦν ἤθελον τὸ σωδὲξασθαι (οὐδὲ γὰρ ἐοικὸς Δλατρίδειν. Δλὸ σὺν ἐπφθαλμιῶντας) τῆς τε πολῆς αἰσχυνθίσθησαν λύπης, καὶ ἐξανέφερον. καὶ τὸ ὀπὸ τοῦδε μεθ' ἱλαρωτέρου ἐσοσώπου τῷ Βασιλεῖ διελέγοντο. * σωλαπὸ σκέπουσι, καὶ μᾶλλον ἄπερ ἐκ τούτων ἀλέξιος, * σκιάπη ὀπὸρρητον ἔννοιαν, καὶ βυαεσδομένην ἐπιβουλὴν τοῖς φαινομένοις ἐσοχήμασιν. ἐπὶ δὲ ὁ Φρύξ ἐς πυρὸν ἀνήπτετο μέγιστον· ἐγίνασκον δὲ καὶ σὺν δύο ἐσδωδωαστύσιν σὺν δὲ ουλους, βουλομένους ἐκποδὼν τούσδε ποιήσαζ: ἐκεῖθ κατὰ σώνθες ἐμοὶ τοῖς Βασιλείοις ἐφοίτων, ἀλλ' ἑτερήμερ ὡ ἑκάτερ. Τὸ δὲ σκίωμα σοφόν τε καὶ πελαμήδειον: ἵν', εἰ * γίνοι τὸν ἕτερον τούτων καπαχεθῆναι. Δλὰ τὰς λαθραίας ἐπιβουλὰς τῶν ἐσδωδωαστυόντων ἐκείνῳ σκυθῶν, ἄτερ ὡ ὀπεδράσει, καὶ μὴ ἅμα καὶ ἄμφω. τῆς πάγαις τῶν βαρβάρων ἱμπεσοῦνται.

* ἴσ. σωίοισιν ἐΐσ. ἰνάχους αὐτοὺς Rom. 12. 15.

* λάσπι ἴσ. μέλοντες

* ποτατοὶ ἐ λάπι ἴσ. ὁ τῷ

* γίνοιτο

θεοῦ συλλαμβανομένου ἑαυτοῖς * προεπηίσαντο· πολλοὺς ἐνῶ λογισ- * περιπίσαν-
μοὺς σώματα τῇ μητρὶ αἰελίξαντες, καὶ πολλὰ πολλάκις διασκιψάμε- τα
νοι: μίαν εὖρον κατὰ ἄνθρωπον σωτηρίας ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλῶ, τῇ βασι-
λίδι προσελθεῖν, καὶ τὸ ἀπόῤῥητον ἐξενεῖν. εἶχον δὲ ὅμως ὑποβερύ-
χιον τῶν βουλῶν, καὶ εὐδηλον τὸ ὦδίπαν τὸ σκοπούμενον ἐξεκάλυπτον.
προσῆχον δὲ, καθάπερ οἱ θαλάττιοι, μὴ τὸ ῥῆγμα προσοδήσωσι.
ἀπορᾶσαι γὰρ ἐμελέτων· ἐπιφοβοῦτο δὲ ἄρα τοῦτο προς τὴν βασι-
λίδα εἰπεῖν, μή πως ἐκείνη φθάσῃ τὰ κατ' αὐτὸν δηλῶσαι τῷ βα-
σιλεῖ, καὶ ἀμφοτέρων κηδομένη καὶ τῆ βασιλέως καὶ τῶν αἰδρῶν. τούτου
τοίνυν καταγνώντες τοῦ σκέμματος, * ἄλλοτε τρέπουσι τὴν βουλήν: * ἴσ. ἄλλοσι
δειναὶ γὰρ τοῖς ἐπιπλώκοις καιροῖς ἀπορρήσσειν. ἐπεὶ γὰρ ὁ βασι-
λεὺς πνεόντων ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπιφύκει, δεινὸς τὰ ἄφυκτον τῆς
τῶ θανάτου τομῆς. ὧδε τῷ ἀποδεξαμένου διεσκοπεῖτο. ἐπὶ δὲ πλη-
καῦται σωαδηνές τις, ἐξ αἰατολῶν ἐρμώμενος, σὺν ἠδονῆ λαμπρῷ,
τὸ εἰδος ὡραῖος, τὴν φρένα βαθὺς, ῥωμαλέος τὴν χεῖρα, τὴν ἡλι-
κίαν ἐς μειράκιον ἀφαγγέλλων. καὶ ἄλλως δὲ ἐπήκων αὐτῷ κατὰ
γένος. τῶν ἄλλων μᾶλλον τοῦτον ἐσκέπετο ἀποδοχον αὐτοῦ τῆς βα-
σιλείας καταλιπεῖν, καθάπερ τινα πάτριον κληρον τὸ κράτος αὐτῷ
δηδοὺς· κακῶς βουλευόμενος. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀσφαλὲς μίσχει
πίλους ἐπιπήσασθαι· ἅμα δὲ καὶ δίκαιόν τι σκοπεῖν, τὴν αὐτοκράτορος
ἐξουσίαν τῷ τῆς βασιλίδος ἰῷ κωνσταντίνῳ καταλιπεῖν, καὶ ὡς οἷόν
τινα κληρον ἐκ πάππου καὶ πατρὸς αὐτῷ ἀποφέρουσαν· καὶ τὴν βα-
σιλίδα μᾶλλον ἐπ' αὐτῷ δι' αὐτὸ τοῦτο θαῤῥεῖν, ἡ τὸ ἔνεσιν ἐπώζειν:
λέληθεν ἑαυτὸν ὁ ζηραλίδος ἄδικά τε καὶ ἀξύμφορα διασκοπούμενος,
καὶ τὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς πκτήνων κακά. * τοῦτον ἐπανθυμούμε- * τούτων.
νων ἤθετο ἡ βασιλὶς, καὶ ἀπέλυπε· ἦν, τὸν τῆ παιδὸς κίνδυνον ὑφο-
ρωμένη καὶ ἐῶ ἀγωνοῦσα μᾶλλον, μηδενὶ δὲ τῶν λύπων ἐξορχουμένη. τοῦτο
δὲ κοινωνοὺς διέλαθεν, εὐκαιρίαν οὐκ ἐζήτουν· καὶ εὑρηκότες, τῇ
βασιλίδι προσελθεῖν ἐβουλεύσαντο. καὶ προσελθόντες, οἰκείᾳ φω-
νῇ πρὸς αὐτὸν· Οὐκ ἂν χθὲς [καὶ] προσηκε ἐρωῶμεν, ὦ δέσποινα,

οὖν καὶ κατὰ τὴν ἐπιέρειαν οὕτω ἀνίεσθαι τρόπαια. καὶ ὁπόσους ὑπετάττες καταγωνισάμενος. * ζωχρίαν ἦγε τῷ Βασιλεῖ· ἀρκούντως μοι λέλεκται. ἀλλὰ τοῦτο τῆς θεούλους οὐκ ἤρεσκεν, ἐξέκαε δὲ μᾶλλον αὐτῶν αἰαφλέγοντα τὸν φθόνον. εἰ καὶ πολλὰ ὧν ὑπεπυθέλετο ζυσσυδομεύοντας κατ' αὐτῶν, ἄλλα δὲ δι' ἐτέρων, μυθοδείαις ποτὲ χρώμενοι· ὀκπεδὼν τύσσ' ψιόξας παρίσις ἐπουσθάζεν. ὑπερία γοῦν συνεχόμενοι οἱ κομηνοὶ· θέεον ἐλογίσαντο σσ' ὡς τὴν γυναικωνῖτιν ὑπεπήσαζ, καὶ δι' αὐτῶν τὴν τῆς Βασιλείας θησαυρὸν ἐυμένειαν θησαυράσαζ. ἐπαγωγοὶ γὰρ οἱ αὐδρες, καὶ λιθίνῳ καταμαλάξαι ψυχὴν δυνάμενοι· τοῦτο ἤδη κατώρθουν ὑσακικῶς, πάλαι ποθ' αὐτῆς δὴ τῆ ἰδία ἀδελφῆ εἰς κῆδος προσληφθείς. ἀλλ' ἐπὶ τὰ ποθ' αὐτὸν καλῶς προσεχώρηκε, πολλὰ φροντίζων ἰῷ ὡς ταδελφῷ. καὶ ὅσον ὀκπὸν τοῦτο εἰς τὴν τὰ κήδους τὸ σωτήριον ὑπόθεσιν, τοσοῦτον οὕτω ἐπουδάκει μηδ' αὐτὸν τῆς βασιλίδος πρῶτον καθεστάναι. ὁρίζω γὰρ οὖν καὶ πυλάδην, φίλους ὄντας, τοσοῦτον τὸν ποθ' ἀλλήλους πόθον ἔχειν φασὶν· ὡς ὅτ' καιρῷ μάχης ἀμελῶν τὸ μὲν ἑκάτερον τῶν καθ' ἑαυτὰ πλεμίων, ἀμύνειν δὲ σσ' θησφερομένους θατέρῳ, καὶ ποταρπάζειν ἄτερον τὰς ποθ' θατέρου ἐρχομένας τῶν ὔϊῶν βολὰς, τὰ στέρνα ὑπέχοντα. τοιοῦτον καὶ θησὶ τούτοις ἰῷ συνορᾶν. ἄμφω γὰρ ἀδελφὼ καὶ σσ' κινδύνους ποταρπάζειν ἠβούλοντο, καὶ τὰς θρίσεάς τε καὶ τιμὰς, οὐ πλὺ τὸ ἐμίσσ. καὶ οἱ ὡς τὴν γυναικωνῖτιν πειθουσι τῶν Βασιλίσλα, τὰς τὸ ἰσακικὸν ὑπομνησούσας, ὑοθετήσαζ ἀλίξιον. καὶ ἡ Βασιλὶς, κατὰ τὸν ὠδρακλουθήσοντα ὡς τῶν τοιούτων πάλαι τύραν, ὑοθετεῖ τὸν ἀλίξιον. * αἰσφαλῶς οὖν τὰ λοιπὰ τῆς Φρεντίδος· κάκτοτε θαμὰ τῆς Βασιλείοις ἀμφω Φρειτῶντας, καὶ τοῖς Βασιλεῦσι προσήκουσα ὑποπληροῦντες προσκυνήσιν, καὶ μικρὸν ἐγκαρπερούντες, τῇ Βασιλὶ προσήρχοντο. πάντα δὴ πλέον τὸν κατ' αὐτῶν Φθόνον ἐξέκαε. τοῦτο δὲ ἀλλ' πολλῶν οἱ κομηνοὶ βεβαιούμενοι, θάσσοντες μὴ ἀμφότεροι πᾶς πάγαις αὐτῶν * ἀλῶντες, οὐδὲ τὴν ἐπιρρίγητε * ε τρέπειν ἰζήτουν, δι' οὗ τὸ ἀσφαλὲς θεοῦ

* ζωχρίας vel ζωχρίᾳ

ϟ αἰσφαλῶς

* ἴσ. ἀλῶν
* ἴσ. ἑαυτῶς

ΑΛΕΞΙΑΔΟΣ

βιβλίον β'.

Θεν μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος ὥρμητο, καὶ ἐξ οἵου γένους, τὴν βουλέμενον εἰσβίναι· ἃς τὰς πύμεῖς καίσας συγγραφὰς παραπέμψω, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ πρὸ τοῦ βασιλέως νικηφόρου, τοῦ βοτανιάτου, ἐκεῖθεν ἑλκύσω. μανσυὴλ μὲν οὖν τὸν πρωτότοκον ἀδελφὸν Ἰσαακίου καὶ Ἀλεξίου καὶ * τὸν λοιπῶν, τῶν ἐξ Ἀνάννης τῆς κομνηνοῦ, καὶ πᾶσι ἐμοῦ πάππου κατηγμένων, φρατηρὸν αὐτοκράτορα ἡ αὐτὴ πᾶσι ἔσχε· τοῦ πορφυρογεννήτου ῥωμανοῦ τοῦ λογίνους τύχη περιχαρεμένου· αὐθὶς δὲ καὶ τὸν Ἰσαάκιον δοῦκα ἡ αὐτόχου σκληρώσω, πολλοὺς πολέμους καὶ μάχας ἀγωνισαμένους, πολλὰ δὲ καὶ τρόπαια κατὰ τῶν αὐτηκμένων ἡσάμενος· καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἐμὸς πατὴρ Ἀλέξιος φρατηρὸς αὐτοκράτωρ προύβάλετο κατὰ τοῦ εὐρυπλίου, ὃν δὴ καὶ τὸν τόπ βασιλεύοντ' μιχαὴλ τοῦ δοῦκα ὑποπτεύεις. ὡς δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς νικηφόρος ἐπέδειξεν τοῦτον πρὸ τὰ πλεμικὰ ἐθεάσατο· ἀκηκοὼς δὲ καὶ, ὅπως πρὸ τῶν ἓν σωῶν τῷ ἀδελφῷ Ἰσαακίῳ ὑπὲρ τῆ αὐτῆ χρόνου ἐν Διαφόροις ἀγῶσιν ἐμπέπλωκεν, ἀρίστευς ἀναφανεὶς· καὶ ὅπως τὸν εὐρυπλίου καταπροσώσατο: Διαφερόντως ἠγάπα, καὶ τῷ Ἰσαακίου σκέλαπον. καὶ ἑστερίζομεν ἀμφω ταὐτελφὼ, ἰλαρὸν ἐνηπίζειν· ἔστι οὖ καὶ αὐτῆς τῆς τραπέζης ἀζιῶν. αὐίφλεγε τοῦτο τὸν κατ' * αὐτὸν φθόνον· καὶ μᾶλλον τῶν ἁρμιένων δύο βαρβάρων ἀλλαξομῶν, τοῦ τε βορίλου φημὶ καὶ τῆ μερμανοῦ. ὁρῶντες γὰρ τὸν τὲ βασιλέως εἰς αὐτὸν ἐυμένειαν, καὶ ὅτι καθ' ὥραν τῆς τῆ φθόνου τοξείας βαλλόμενοι ἀτρωτοι Διαμένουσιν· ἐζήτησντο. τὸν γὰρ ἀλέξιον, κἂν οὕπω τὸν ἴουλον ἐπανθοῦντα εἶχεν, ἐν πᾶσιν ἐυδοκιμοῦντα ἐρᾶν ὁ βασιλεὺς, φρατηρὸν αὐτοκράτορα τῆς ἑωΐας ἀναθήκυσι, τῷ τῶν σοφίσμων πομπικῶς ἀξιώματι. ἔσπερὸ

Præpos. redundat.

ρας λογχιβαρδίας. τὸν μὲν τοι βαϊμοῦνδον, τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ τὸ [κατὰ] πάντα παρεμφερῆ τῷ πατρὶ, καὶ τὸλμαν, καὶ ῥῶμην, καὶ γοργότητα, καὶ θυμὸν ἀκατάσχετον (ὅλως γὰρ οὗτος τοῦ πατρὸς ἀπεσφράγισμα ἦν, καὶ τῆς ἐκείνου φύσεως ἔμψυχον ἐκμαγεῖον) μετὰ βαρυπάτου γραπτόματος, ἐς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποστέλλει χωρίοις, τῆς ἀμφὶ τὴν αὐλῶνα πύλης ὀλίγου δεήσαντα. ὁ δὲ αὐτίκα σὺν ῥύμῃ ἀκατασχέτῳ, καθάπερ τις ὀλοφύρεις κεραυνὸς, τῶν ναυτίνων, καὶ ἱππέων, καὶ τοῦ αὐλῶνος παντὸς ἐπελάβετο· καὶ οὐδὲν τὰ ξυμβαλλόμενα ἤρει, καὶ ἐπερέπλει μαχόμενος· καὶ ἦν, ὡς ἀληθῶς, ὁποῖόν τι τοῦ πυρὸς κακὸν ὀλίμπατος, καὶ ὁποῖος τῆς μεγάλης πολιορκίας ἀποτέλεσμα. βρούχους αὖτε κρυς καὶ ἀκρίδας εἴπερ ἄν τις αὐτοὺς τὸν πάππον καὶ τὸν υἱόν. τὰ γὰρ καπήλοιπα τοῦ ῥεμπέρτου, ὁ τούτου υἱὸς βαϊμοῦνδος ἀποτετίνυται, καὶ κατέφαγεν. * ἔδηλωσε τὰ κατὰ λογχιβαρδίαν ἅδε τοῦ ῥεμπέρτου γενέσθαι, ἀλλὰ τὴν πολυχαρίτων. τὸν οὖν ῥεμπέρτον ἐκεῖσε καπηλεύοντος, οὗπερ ὁ λόγος ἀνὰν ἠκούετο· τὰ κατὰ τὸν βασιλέα σκοπῶμεν· σὺν τοῖς πολίμοις σὺν πατρὸς ῥεμπέρτου ἐς ἑτέρους πανυστάτους λόγους.

* Al. ἐδήλωσαν

Digitized by Google

ἄλλον τρόπον καὶ ἀχρεάφως ἀπικείναι: πρὸς δὲ τὸν πάπαν ὅλιγα-λλῶ διεχάραξεν. οὐχὶ δὲ τὰ τῆς ὅλιγαρχίας ᾠδί πως.

Τῷ μεγάλῳ ἀρχιερεῖ καὶ χυρίῳ μου ρομπέρτῳ ρῆξ ἐν θεῷ.

Τὸν γενόμενόν κατὰ σοῦ τῶν ἐχθρῶν ἔφοδον Δ. κηκοὼς, οὐ πάνυ τῇ ἀκοῇ πεποιθέμην. εἰδὼς ὡς σὺ αὐ τις πλημήσειν αὐτάρκως σοι χέρας. τίς γὰρ κατὰ ποσὸν πατρὸς ὅλιγαρχήσειν, εἰ μὴ μάνοιτο; ἐμὲ δὲ ἴσθι πρὸς πόλεμον βαρύπαιν ἐξοπλιζόμενον, καὶ πρὸς ἔθνος συσκαμώνιστον. μαχηταὶ γάρ εἰσι, πρὸς οὓς ὁ πόλεμος, οὐ πάσῃ γλῶ καὶ θαλάσσῃ τροπαίων ἐπέπλησαν, σοὶ δὲ ἀλλ' ὁπὸ ψυχῆς βαθείας πίστιν ὀφείλω, ἣν, καιροῦ καλοῦντος, πρόχοιμι.

Οὕτως ἐκεῖνος καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐς συμμαχίαν καλουμένων σοὶ πείσθης, σὺ μὲν τῇ ὅλιγαρχῇ, σὺ δὲ πλουσίοις τοῖς λόγοις, Δ. κηρυσσόμενος, ἀπεπίμψατο. ἐν τῷ μεταξὺ ἐμοὶ τὰ ἐν τῇ λογχαβαρδίᾳ καὶ τῇ ἀπουλίᾳ ἱεραστικὰ πρὸς τοῦ ρομπέρτου, ἐν τῷ σταπύειν ἠβηδὸν χιλίων ἄπαντας * πεζίας, μισθαρκίσκους, καὶ γέροντας. αὔτικρυς γὰρ αὐτὸς ἡρωδίης ἐγένετο. ἐκεῖνος γὰρ κατὰ βρεφῶν ἐμεμήνει μόνον: οὕτως δὲ καθ' ἡλικίας πάσης. ἐν δὲ καὶ πάσαν τὴν τῆς λογχαβαρδίας καὶ ἀπουλίας χώραν θρηνός τε καὶ ὀλολυγμὸς γυναικῶν, καὶ ἱμερίζετο πάσης τὰ τῆς συμμαχίας ὀνόματα. ἡ μὲν γὰρ ἐσπάσατον αὐδᾶ ἐθρήνει, ἡ δὲ ἀπειροπόλεμον πεζίαν, ἄλλη δὲ ἀδελφὸν χαμαιτόν, ἡ πρὸς ἄλλα ἔρχα ἠχολημένον. ἀλλὰ, καίπερ οὕτως ἐχόντων πρότερον, ἀισχυντως (ὡς οὕτω γε φάναι) ἐγύμναζέ τε καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ συνεκρότει τὰ τῶν νεοσυλλέκτων σώματα. πρῶτα μὲν ἐν σιλέργῳ ἐγένοντο, πρὶν ἐς ἱδρυῶτα ἀφικνεῖσθαι. ἐκεῖσε γὰρ προεξέπεμψε στρατιώτας ἀναπαύσοντας, αὐτὸς ἀπεκδεχόμενος * ἱππέας ἄπαντα κατασήσειν τὰ κατὰ τὴν χώ-

* λείπει ἴσ.

ὑποτείνας, καὶ ῥῆγας πάσῃσιν τῆς ἠπείρου ἁπάσης ὑπαγγελάμενος· εἰς ἑαυτὸν ὑποφέρει σὺν αὐδρας. οὕτως ἐκεῖνος ἐυκλοεῖ ἔχε τὸ δεξιὸν εἰς χειροδοσίαν ἐγγὺς τῶν πώλου ὠδακόντων (ὡς ἔοικε) χεῖρες ταχέως μηδενὶ δόπτεσθαι, λέγεντος. ὁ δὲ τὸν θλεῦκα λογχιβαρδίας ἐπιγόνου, καὶ σὺν αὐξένας τύσσε ἔστεφε. συναγηοχότος φόνου ἑκατέρου ζωὸς δωμάμενος αὐτῶν, τοῦ τ' ἐγγὺς καὶ τοῦ πάπα· καὶ πρὸς ἀλλήλους ὠδαπαξαμένων: μάχη, ἐξ ἑκατέρωθεν * αὐερρίπτη μεγάλη καὶ ὠδαμένιμος. ὅθι τοσοῦτον γὰρ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠνδρίσαντο· καὶ τῆς ὑπὸ δοράτων γνώσεσι, καὶ τοξευμάτων * βολὰς, ἐνεκαρτέρησαν: ὡς ἐυβραχεῖ χρόνῳ πᾶσαν τὴν * πεδιάδα ὑπὸ τῶν αἱμάτων τῶν ὑπὸ τῶν φόνων ἐθαλαττίευεσθαι, καὶ σὺν τοὺς νεκροὺς ἄνδρας ἐμπαλέοντας τῷ πλῷ λύθρῳ μάχεσθαι. ἔστιν ὅτου καὶ τοῖς νεκροῖς σώμασι συμπαλιζομένους μαπίπειν, καὶ τῷ πλυμῷ τῶν αἱμάτων ἐμπνίγεσθαι. εἰ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας ἄνδρες καὶ ἐκείνῳ τῷ μάχῳ (ὡς φασιν) ἐπεπώκεσαν: πόσον ῥεῦς αἵματος καπῤῥύη! πόσον μάσημα γῆς τῷ λύθρῳ πεπάλακτο! εἶχον οὖν (ὡς οὕτως εἰπεῖν) ἴσας ὑσμίνη τὰς κεφαλὰς καὶ ἑκατέραμερὶς ἕως ἐτῶν συξόνων ἡμῶν * λαστοῦφος διεῖπε τὸν πόλεμον. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος καιρίαν ἐβλήθη, καὶ αὐτίκα τῷ ψυχῷ ἀφῆκεν: ἐκλινεν ἡ φάλαγξ τοῦ πάπα, καὶ τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς ἐδεδώκει. ἦσαν δ' οἱ αὐτὸ τοῦτο ἀναμάκτας οὐδ' ἄνδ' ἀραμάτων φεύγεντες. ἔφεπε δὲ τοὺς δὲ τοῦδ' κλονίων ὁ ἐσέρχος, καὶ μάλα ἰαῤῥήσας τῷ μεταδίωξιν· ἐξ ὅτου τὸν λαστοῦφον ἐπύθετο πεπλωκότα, ἓ πλεμίας χειρὸς ἔργον γενόμενον. ἀλλ' ἐφ τοῦ δρόμου, ἓ ἀναπεὶν ἐπέπαυτο τῷ φατόμαπι. ἓ ἐξοπλισάμενος, αὖθις ὅθι τῷ ῥώμῳ ἐπῶδε, πλιερκήσειν αὐτῷ προθυμούμενος. ἐνθύμιον ἐστοῦθα λαμβάνει ὁ πάπας τὰς σωφήκας καὶ σὺν ὅρκους τοῦ ῥεμπέρτου· καὶ ὠδαπεισεύεσθαι πρὸς αὐτὸν, εἰς συμμαχίαν ἀποπερώμενος. ἓ δὴ κατὰ ταὐτὸν ἓ ὁ ἐσέρχος συμμαχίαν ἰζήτει πέμψας, κατὰ τῆς ῥώμης ἐρωμένος. ἀλλ' ἔδοξεν ἑκατέρῳ τότε λῆρος τοιαῦτα * δηζητῶν, ἐκεῖνος δὲ πρὸς μὲν τὸν ῥῆγα ἄλλον

1. Timoth. 5. v. 22.

* ἀνεμπίπτεσθαι

* βολαῖς

Iliad. λ'. v. 72.

* ἰσ. λαστοῦλ-φος.

Ibid. v. 494.

* ἐπιζητῶν

καθημῶρου τῆς οἰκουμένης ἁπάσης. ὥσπερ οὖν καὶ οἱ λατῖνοι λέγουσί τι, καὶ οὗτοι. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο τῆς ἀλαζονείας αὐτῶν. μεζοπτηκότων γὰρ τῶν σκηπτρων ἐκεῖθεν ἐφάλη, εἰς τὸ ἡμέτερον βασιλίδιον πάλιν· ἐ δὴ ἐ τῆς συγκλήτου, καὶ τῆς ὅλης βασιλικῆς τάξεως: μεταπέπωκε ἐ ἡ τῶν θρόνων ἀρχιερατικὴ τάξις. ἐ δι' ἐσθῶκασιν οἱ αὐτοκαθῆ βασιλεῖς τὰ πρεσβεῖα τῷ θρόνῳ τῆς κωνσταντινουπόλεως, ἐ μάλιστα ἡ ἐκκαρχηδὼν σύνοδος, εἰς πρωτοκλῆτον τὸν κωνσταντινουπόλεως ἀναβιβασαμένη, πᾶς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην διοικήσεις ἁπάσας ὑπὸ τοῦτον ἐποίησεν. ὁ μὲν οὖν πάπας [ἐπεσθῆ] τοῦτα πεπεσχώς, καὶ οὗτος πρέσβεις οὕτως (ὡς εἶπον) ὑποπεμψάμενος πρὸς τὸν ῥῆγα: μέγιστον πόλεμον ἀνηρέθισεν. ἵνα δὲ μὴ τῷ ῥωμαίστρῳ προσθέμενος, καὶ τὸν ῥωμαίστραν κατειληφότα τὴν * σάλεργον: ἁπάσας σκῆνος τῆς ῥωμης. εἰς βενεβεντὸν ἀναχάζεται. καὶ διὰ πρέσβεων πρὸς ἀλλήλους διαλεχθέντες, οὕτω καὶ αὐτοπροσώπως ἐντυγχάνοντες ἀλλήλοις, καὶ πίστεις περὶ ἀλλήλων καὶ ὅρκους λαβόντες· ἵν' ὁ μὲν πάπας τὸ τῆς ῥηγὸς ἀξίωμα βεβαιώσῃ αὐτῷ, καὶ συμμαχίαν ποιήσῃ. καιροῦ καλοῦντος, κατὰ ῥωμαίων· ὁ δὲ δοὺξ τῷ πάπα προσβοηθήσῃ, ὅπη βούλοιτο. μάτην δ' ἄρα ἦσαν τὰ τῶν ὅρκων περὶ ἀμφοτέρων πλούσμενα. ὅτι γὰρ πάπας κατὰ τοῦ ῥηγὸς εὐμάλα παροξυνεῖται, καὶ ὁ πρὸς ἑσπέραν πόντος κατήπειγε: ὅτι ῥωμαίστρ τῷ ῥωμαίων ἐπαφῆλμία, ἐ, ὥσπερ ἰὸς κάπρος ἀχρεῖος, οὕτω ὀλόντας * ἐπτερύγει τὰ κῆ τὸν θυμὸν ἴθηγε ὥστε μήτε λόγων οἱ ὅρκοι πύτων· καὶ ὁμοίως πρὸς ἀλλήλους οἱ βάρβαροι, παραυτίκα πυρπαιόμενοι, καὶ ὁ μὲν ὅλους συρεῖας οὕτω χαλινοὺς, ὅπη τῷ σάλεργον ἐπαυδεν: ὁ δὲ καπίπτυσε οὕτος πάπας (οὐδὲ γὰρ ἔχω τί πατ' αὐ ἄλλο πόντον ἐπονομάσαμι, τῷ ἀπαιθρωπον σκεῖνο ὕβρι ἐνθυμηθῆσα, τῷ πρὸς οὕτω πρεσβείας) μεῖζα πολεμαλκῆς χάεντος καὶ ἐναγχλικῆς ὀργῆς ὅπη τὴν πόλιν ὁ σφετέρης χωρεῖ ὅλη χειρὶ καὶ γνώμῃ τὸν ἀμφίλιον, ὁ ἀρλωνὸς πάπα καὶ τοῦ ἀρλωνοῦ μαθητής. οὕτω γὰρ ἀναζέουσιν ἡμῖνες μεταπιμψάμενος, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐν ὑποχείσεσιν ὑπο-

videtur redundare

* σάλεργον

* καλαμίνη

ωδεπήγησιν· ὡς ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ ὁ μανιακὸς ἐκεῖνος, ὡς * καθαιρήθη τῶν θρόνων, ὡς πλὴ γυναῖκα καὶ τὸν παῖδα καὶ τἄλλα πάντα τοὺς τοῦ βοσπιάτου ἀφαιρεθέντα· καὶ νῦν ἐκίτης ἦλθε (φησὶ) πρὸς ἡμᾶς, πλὴ βασιλέως αὐτῷ δεῖ τὸ κῆδος πρεσβεύων ἐπαινᾶσαι θῆναι. καὶ χρυσοῦ ζημιώσας τύπις καπηγγέλλετο. ἐκπῦθεν πάντας ἐλκυσάμενος τὰς ῥινὰς, τὰ πρὸς πόλεμον ἐξαρτίσεται. σωίβη δὲ πότε καὶ ἕπερον εἰς εὐτυχίαν τύπου ἀναφερόμενον. ὁ γάρ τι πάππας τῆς ῥώμης μετὰ τοῦ ῥηγὸς ἀλαμανίας ἑτερίχου διαφορᾶν ἐσχηκώς, ἠβούλετο πρὸς συμμαχίαν ἑλκῦσαι ῥωμαίων, ἤδη φιλοφανίσεται γεγονότα, καὶ πρὸς μεγάλας ἀρχὰς ἀκμάσαντα. ἡ διαφορὰ δὲ τούτων πιαύτη τις ἦν. ὁ μὲν γὰρ κατηπᾶτο τὸν ῥῆγα ἑτερίχου, ὡς τὰς ἐκκλησίας οὐ σφῶν ἐδίοντα, ἀλλὰ ζωρημάτων ἀποδιδόμενον, καὶ πάντα, καὶ ἀναξίοις τὰ ἀρχιερωσύνης καταπιστεύοντα· ὁ δὲ γε ῥὴξ τυραννίδος τὸν πάπαν ἐγκαλεῖν, ὡς ἄπρ γάμης αὐτῷ τὸν ἀποστολικὸν ἐξαρπάσαι θρόνον, καί που καὶ ἐπεμπόρους πρὸς αὐτὸν ἐρρήκατο λόγους· ὡς, εἰ μὴ ἐκστείη τῆς αὐθαιρέτου σεσηρίας, μεθ' ὕβρεως ἐκεῖθεν ἀπελαθήσεται. τούτων ἀκούσας ὁ πάπας τῶν λόγων, κατὰ τῶν πρίσβεων εὐθὺς ἐμεμήνει. καὶ αἰκισάμενος πρότερον ἀπανθρώπως, εἶτα καὶ κάρας τὰς κεφαλὰς, καὶ σπικήρας οὖν πώγωνας, καὶ ἄλλό τι σεσηρασάμενος ἀποπέμπει, καὶ βαρβαρικῶ ὕβρει ὑπερηλαύνει. ἀφῆκεν. εἶπεν δὲ καὶ πλὴ ὕβριν, εἰ μήμε καὶ γυναικεία καὶ βασιλικὴ ἐπεῖχεν αἰσλως. ἐκεῖνο οὐχ ὅπως * ἀναξίως ἐγκυρίως παρ' ἐκείνου πεαχθὲν, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀνθρώπου χριστιανικὸν σπιφερόμενον. καὶ τοῦτομα ἐβδελυξάμην, καὶ τὸ ἐνθύμημα τοῦ βαρβάρου· μή τι τοῦργον· ἐπὶ καὶ τὴν γραφὴν κάλαμον, καὶ τὸν χάρτην ἐμόλυνα, εἰ τὶ πεαχθὲν κατὰ μέρος ἐλιξῆκεν. ἀλλ' εἰς ἀφάνισιν καὶ βαρβαρικῆς ὕβρεως, καὶ ὅπ ὁ χρόνος ῥᾴων ἦν ἀνθρώπων πανταλαπὰ πρὸς κακίαν ἀναφύει καὶ πάντλημα· ἐγκίσει αὐτὸ τοῦτο, τὸ μηδὲ μικρόν τινα πεαχθῆντος αἰσχεος ὑμᾶς παρεκφῆναι, ἢ δικηόσας, ὦ παῖπα ἀρχιερίως (ὡ δίκαιον) καὶ παῖπα πρώτου ἀρχιερίως, ὦ παῖπα σεκαθη-

Digitized by Google

ὡς καθαριθείη μὲν τῶν βασιλικῶν θρόνων, καὶ εἰς ὅπερ πάλαι τὸ ῥῆμα τοῦτον ὁρᾷ ἀφειλθῶν. καὶ διὰ πάντων πάντων, εἰς ἅμιλλαν ἐξεκαλέσατο τὸν βάρβαρον. τῷ γὰρ καλῷ φησι μείρακα τῷ ἑαυτοῦ νύμφιον ἀφεῖσεν καταλεῖψαι, καὶ χήραν αὐτὴν τοῦ νυμφίου, τὸν μὲν ὑὸν κωνσταντῖνον, καὶ τῷ βασιλίδα μαρίαν, ἀσφαλῆναι τῷ βοτανιάτῃ καὶ ἄνοντας, διὰ τῶν τυραννίδα, ἐβία. τοῦτο λέγων, παρώξυνε τὸν θυμὸν τοῦ βαρβάρου. τοιοῦτος μὲν λόγος ἀφειρῆ μου τὰς ἀκοάς· καὶ οὐκ ἔχω διὰ θαύματος, εἴ τινες ἀδοξότατοι * τινὰς τῶν ἀπὸ γένους ἐυγλυοῦς καὶ δόξης ὑποκρίνονται. * τινὰς

ἔπρος δέ με ἀφειδομεῖ πθανώτερος λόγος, ἐπρώγει ἀπιφημιζόμενος· ὡς οὖν μοναχός τις ἐν βασλία μιχαὴλ ὑπεκρίνετο, οὗτός τι ἔπερον τὸν ῥομαϊκὸν πρὸς τὸν κατὰ ῥωμαίων σκίνησι πόλεμον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ βάρβαρος, πλυτροπώτατος, τὰ πάντα ῥᾳδίως ἐπαλάτιετο. αὐτὸς γὰρ ῥᾳδιουργότατος ὢν, καὶ πρὸ πολοῦ κατὰ ῥωμαίων ὠδίνων, καὶ πρὸς πόλεμον προσκευαζόμενος· σκυλύετο προσώπων ἐνδοξοτάτων αἰθρῶν, καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ γαίτης, βουλόμενος δὲ πθανὸν ποιήσας πρόφασιν, πέμπει τινὰς εἰς * κερσῶνα, τὰ ὑπάρχοντα καταπιστεύσας αὐτοῖς· καὶ ἐπισκήπτει· ὡς, ἂν τινα μοναχὸν εὕρωσιν, ἐκεῖθεν βουλόμενον διαπερᾶσαι εἰς πρόσκωπον τοῦ ἐν ῥώμῃ νεὼ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων, ἐξ αὐτῆς ὕψους μὴ πάνυ τι ὀλυσθὸς ἐμφαίνοντα, τοῦτον ἀσμένως ἐναγκαλίσασθαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. ἐπὰ δὲ τὸν προειρημένον ἐφεύρον ῥίκτορα, ἀνδρα * πλίκιον τι ἢ πρὸς πανυργίαν ἀποβεβλημένον· θηλοῦσι τῷ ῥήμπέρτῳ διὰ γραμμάτων, κατὰ τὸ συλλεγὲν ἐνδιατρίβοντα, ὅπ περ ὁ ὡς κησίος μιχαὴλ, ὁ τῆς βασιλείας ἀξιωθεὶς, κατέλαβε τὸν ἀπὸ σοῦ βοηθῆσαι ἐξαιτούμενον· οὕτω γὰρ αὐτῷς ὁ ῥεμπέρτος ὑπέγραψε πρὸς ὡς τὸν ἐκθῆναι γράφας, ὁ δὲ ἐν χειροὶ πώτας λαβὼν, παρῆλθε μὲν τῇ * ἐκκλησίᾳ ὑπαὶ αγιώσκει. εἶτα σπασαγῶν σὺν * ὃς. ὁμυνίπολ κόμπας ἅπαντας, ὑπεδέκλυσι τὴ πύπις τὰ γράμματα, ὡς μηκίτι καλύεσθαι παρ' αὐτῶν, ἐνπῦθεν τὰ πάντα δραματουργεῖ, καὶ σκλυτὴ

πλεμον· ϗ μιχαὴλ μὲν ὁ αὐτοκράτωρ οὐκ οἶδ' ὅπως τὴν τῦ τυραύνου τούτου θυγατέρα τῷ υἱῷ κωνσταντίνῳ καπηγγυήσατο ἐλίνῃ· πάλιν δὲ μεμνημένη τῦ γεωλέοντος, παθαίνεσθαι τὴν ψυχὴν, ϗ δεῦρ' ἐφθαλμοὺς συγχέομαι· ἀνακόπτομαι δέ, τὴν ἀμφὶ τῦτον διήγησιν, φυλάττουσα πῶς ποτε καιρῷ τῷ προσήκοντι. τῦτο δὲ μόνον οὐχ ὑπισχνῶμαι μὴ λήγειν, καὶν ἔχω τὸ καιρὸν λέγειν. ὡς ἄχλημα φύσεως ἦν ὁ γεωλέοντος. σκληρὸς, ϗ θεῦ χειρῶν (ὡς ἔντοσ εἰπεῖν) φιλοτίμημα. οὗτος δὲ ὁ γεωλέοντος, δεῖ οὖ κἀντεῦθα ϗ ἀλλαχόσε εἰρήκαμεν, ϗ πρὶν ἡμᾶς τὸν ἥλιον ὄψεσθαι, μηνῶν ἐγεγόνει τῆς τῦ ῥωμπέρτου ἐλίνης καθαρὸς ϗ ἀμόλυντος. ϗ πῶς ἔγγραφα σωαλλάγματα ἐπ' αὐτῇ ἐγγράφεσθαι, καὶν ἀτέλεστ ϗ ἐπαγγελίας μόνον, ἁπλοῦς τὴν ἰλικίαν ὄντος τὸ γεωλέοντος· διεταράθη δὲ ἅμα τῷ τῆς βασιλείας ἐπιβῆναι τὸν βοτανιάτην νικηφόρον. ἀλλ' ἐξετασθήσεται τὸ λόγου, αὖθις δ' ἐπαναλεύσομαι. ὁ γὰρ τοι ῥωμπέρτος ἐξ ἀφανοῦς πάνυ τύχης εἰς φανὴς γεγονὼς, ϗ πλὴν σὺν ἀμῷ πολλοὶ συνέρρεον, ἐπιβάλλετο ϗ ῥωμαίων αὐτοκράτωρ γενέσθαι· ἐ προφάσεως ἐυλόγου δηθεν ἐπλάττετο τῆς πρὸς ῥωμαίους δυσμενείας, ϗ τῶν πολέμων, ἀλλὰς δ' ἐπεῦρεν φέρεσθαι ὁ λόγος. ὁ μὲν γὰρ φημίζεται τι, ϗ ἀμφιβόλῳ, ϗ μίσει τῆς ἡμετέρας ἀνοσιότητος ἐφθαρκέναι· ὅτι τὶς μοναχὸς, ῥέκτωρ ὀνομαζόμενος, ὑπεκρίθη τὸν βασιλέα μιχαὴλ· ϗ πρὸς τὸν ῥωμπέρτον τοῦτον ϗ συμπένθερον αὐτομολήσας, ὡς οἰκείας συμφορᾶς ἀλοφύρετο. οὗτος γὰρ μετὰ τὴν δεσποίνης τῶν σκήπτρων ῥωμαίων ἐπειλημμένος, ϗ βραχύν τινα χρόνον ἀμπεύσας τῆ βασιλείᾳ, παρελύθη μὲν τῆς ἀρχῆς ὑπὸ βοτανιάτου, ὑπὸ δὲ τῶν μοναχῶν ὑπέδυ βίον, μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρχιερατικῶν ἁθρόων ϗ ὑπὸ κίδαρι μηφιάσαντο. τῦτο δὲ συνεβούλευσεν ὁ καίσαρ ἰωάννης, ὁ πρὸς πατρὸς αὐτῷ θεῖος, τὸ κηδεμονικὸν εἰδὼς τὸ τοιλικαύτα κρατοῦντος. ϗ μή τι παθὼν δεινότερον σλεδὸν, ταῦτον ὑπεκρίθη ὁ εἰρηνικὸς μοναχὸς ῥέκτωρ, ἢ ϗ (* οὗτος εἰπεῖν) ῥέκτης τῶν ἀπανταχοῦ τολμηροτάτος. πρόσεισί τε τῷ ῥωμπέρτῳ, ὡς δῆθεν συμπενθήσων, ϗ τὰ τ' ἀδικίας ἐκτραγωδήσων· ὡς κα-

* οὕτως

ὠπσυμαλίκιτό τι καὶ ἐλκιλο· καὶ ἐκυλίσηλο ἄμφω κατὰ ζ * πρά- * πρασσοῦς.
νους. τούζυν δὲ οἱ λοχῶντις τίσσαρις ἐκῆνοι αὖζις θρασύλθυοι, αἰκα-
δλωῖτις ζ ἕλους, ἐπίδραμον ἤδη τῷ γελιέλμῳ. καὶ σωδήσαντις τοῦ-
λον, αὐέτρεχον ὡς πρὸς τὸ ἑτέραν ἀκρώρειαν· ἐκαλμοὺς ἐκπαῖς τοῦ
ρομπέρτ, ἤδη καὶ αὐτὰν ἐσυγκαλπαζόντων κατὰ ζ πρασοῦς πρὸς αὐ-
ζὺν, ἐποθεν * δὲ οἱ ζ μασκαβίλη ἐδλίωκον. ὁ δέ γε ρομπέρτ- * οἷμι πῦ
θῆβὰς τὸ ἵππον, κρατῶ τι καὶ δόρυ λαβὼν· καὶ ἀσπίδ ἐφερεξάμ-
μω, θῆσιραφὲς πλήγιι ἵνα τῶν γενιέλμου διὰ δέρατ. ὁ δ'
ἅμα τῇ πληγῇ καὶ τῷ ψυχῷ σωαφήρητο· οἱ δὲ λοιποὶ ὠδαχρῆ-
μα τὰ νῶτα διδόασιν ἄρτι σωὶ τῳικαῦτα ὁ μασκαβίλης δίσμι-
κὰ εἰχμάλωτ- εἰς ὅπερ δέδωκεν αὐτὸ εἰς πρῶτα φρούριον, ὅπ
τῷ ζυχαπέρα τούτῳ καπγγυήσατο· καὶ ἄχιν ἄρχ τότι τ οἰκεῖον δε-
αύτῳ ἡ πόλις ἴμφρουρον. εἶπε τῶν ὀδόντων ἀπάντων τοῦτον ὀπίστε-
ρᾶ· ἰφ' ἑκάστῳ τύτων πρωσπαθῶν πολυζάλαστον νομισμάτων ὁλ-
κῶ, πιωθανόμῳ. οὐ πῶτε ἐκαπέθη. ἐπεὶ δ' ἅπαντα ἔλαβε,
καὶ ἅμα τὶ οἱ ἐδόθη ἐξέλιπεν καὶ τὰ χρήματα· δὴ οὖν ἐφθαλμὸς
γελιέλμου ὑπβάλλει ζὺν ἐφθαλμὸς ὁ ρομπέρτ-, καὶ τῶν ὁμμά-
των τὸν αὖρα ὀπστερᾶ. πάντων ὧν ἐγκρατὴς γδόμῳ., καὶ πρὸς
τοραυνικώπρον ὀπκλίνων· πῶς πλησίσπρωσσπέθη πόλεις, καὶ τοῖς
χρήμασι χρήματ. καὶ ἐς βεαχῦ πρὸς τὸ δευκικὸν βλιπτὸν ἀ-
ναβεβηκώς, δηοὺς λογγιβαρδίας ἁπάσης ἀνομάζετο. ἐνπῦθεν οὖν
ἅπαντες πρὸς τὸν πατ' αὐτὸ φθόνον * ἠρεθίζετο. ὁ δὲ φρενήρης αὐτὸ * ἐρεθίζοντ-
ὤν, ὅπου μὲν θαπείαις χρηαίμῳ. πρὸς ζὺν αὐτκαθιστεμθύους
αὐτῷ, ὅπου δὲ καὶ δωρήμασι· ζὺν μετακὺ τὰ πλήθους θορυβους ἐχω-
μαλίσατο, καὶ τ κατ' αὐτὸ φθόνον τῶν μεγιστάνων ἀυμηχανίας κατ-
σχεῖλεν. ἴστ δ' εὖ καὶ ὅπλοις χειρωσάμῳ. ἅπαν τὸ κράτ- λογγιβαρ-
δίας τι καὶ τῆς ὁμορούσης χώρας εἰς ἑαυτὸν ἀνεδήσατο. ἀεὶ δέ τι ὁ
ρομπέρτ- οὖτ- ὀπινῶν τοραυνικώπρων, καὶ φαπεζόμῳ. τῷ
βαπλείαν ῥωμαίων, πρὸς φάσεως (ὡς ἔφαμ) τὴν πρὸς αὐτοκράτορα * αὐτῷ.
μιχαὴλ συμπνεθρείαν θραξάμῳ. : τὸν πρὸς ῥωμαίους ἀνερρίπτοσ

ΔιαΦέροντ@ * ὑπηγοὺς, βουλὴ βουλίου πυθρόν. καὶ πρῶτα μὲν πρὸς ἱερώνυμον ἐπρωτᾷ, καὶ συνελθόντες εἰς λόγους αὐτοπροσώπως διαπρεσβεύεται. ὁ δὲ τῷ ἱερώνυμῳ ἀσπάζεται, τὴν θυγατέρα Φιλῶν: ὁ δὲ ῥομπέρτ@ καταγγέλλει πᾶν αὐτῷ, ἐφ' ᾧ συνελθόντας διαλεχθῆναι πρὸσωπα. ἀκριβολογίαι δὲ ἦσαν δύο, ἐξ ἴσου τῆς πιθανότ@ ἰσχυρισεύσας: τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, ἀλλᾶδις ἦν καὶ κατοικιον. ἵνα καὶ λόγον ἐχήσαι ὁ δεινὸς σκεῦ@ ῥομπέρτ@, πόσαρες αὖθρας γνωσιστοῦ παρεγγυησάμεν@ παντὶ χρεσ παπαίνειν τὸ ὄμμα, [καὶ] ἐπισθαι ἴδιον αὐτὸν μετὰ τῆ μασκαβίλη συμπλεκόμενον, ἵνθυς πρὸς σκεῦον αἰσθανομένη ταῦτα γοῦν ὑποκρινάσας ὁ κακουργότατ@ * πρὸ μὲν ἀκριβολογίαι εἰς τὸν μετὰ τὸ μασκαβίλη ἡμιλίαν χρησιμεύουσαν κατέλιπε, φθάσας τὸν ὑποδέξαι αὐτόν. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν συγκειμένην ἡμέραν ὁ μασκαβίλης * χιλίαρμ@ πρὸς τὸν ἀκρόασιν ἦρχετο, τὰς μὲν αὐτὸς σωμήκας παληρώσων: ὁ ῥομπέρ@ σκεῦθεν τοῦτον ἰσλὸν γνώμονα, αὐτὸ τὸ ἱππότης προσυπαίτησε, καὶ ἀπασαίμεν@ ἰσλεξιοῦτο μάλα ἡδέως. ἔσησαν οὖν ἄμφω εἰς τὸ πρανὲς τῆς ἀκρολοφίας, ἡμιλοῦντες ἅπα καὶ βουλοιῆο. ὁ δὲ δεινὸς σκεῦ@ ῥομπέρτ@, λόγους σκλόγων σωπήρων, ἔτριβε τὸν καιρὸν: ὅτα Φησὶν ἵνα τὸ τοὺς ἵππους ἰσχούμοι κοπῶμεν; ὑποβάντες καθεζούμεθα εἰς τὸ δαΦ@, καὶ ἀΦροντίσως ὥσι ἂν χρὴ ἡμιλήσωμεν πρὸς τὸν μασκαβίλης ἡππ@, ἀγορήσας τὸν δέλεαρ καὶ οὐ κακοῦ Φίρετ@. καὶ ὑποβαίνοντα τὸν ῥομπέρτον τοῦ ἵππου θεασάμεν@, πίζες καὶ αὐτὸς τὼν καὶ τὰ ἱσῆκε * καὶ τῇ χῆ τὸν ἀγκῶνα διερεισάμεν@, αὖθις λόγων κατήρχετο. θεασάμενοι δὲ τούτους οἱ ἓξ μασκαβίλη, τῶν ἵππων ὑποβάντες καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια ἔδρων. καὶ οὗτ' χαλινοὺς μὲν οὔτ' ἠέρτους τῶν δένδρων ἀσθενεστέρους, εἰς τοὐδαΦ@ καταπλέκοντο. πᾶς δὲ τῶν ἵππων χ' τῶν δένδρων σκιὰς ἀπαψυχόμενοι, ὁ δὲ γε πάντα δεινὸς ὁ ῥομπέρτ@, ἀθρόον ἐπιΦέρεται τῷ μασκαβίλη καὶ τὸ ἥμερον ἀΦεὶς βλέμμα, πρὸς τὸ ἐρηλώτερον μεταβαλλόμενος, χ' * Φέρεσον αὖτ' ἐπιβαλλόμενος τὴν χέρα. χ' συμπλακεὶς αὐτοῖς

* χιλίαρμ@ paulò pòst dicitur, & χιλίαρμ@.

* Φέρεσον

καὶ πρὸς τοῦ θρόνου καπηθώματα. ὧν ἁπάντων γέρας ἀπέλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, τὴν δ' σιβασσῦ ἀξίαν, σιβασσὶς αἰάρρηθεις ὑπ' μίσους συγκλήτου· καθάπερ οὖν, οἶμαι, τὰ πονηρότατα τῶν σωμάτων πῆ μὲν τῆς ἔξωθεν αἰτίας κακωθέντα· ἔστι δ' ὅπου καὶ τὰ αὐτὰ τῶν νοσημάτων ἀφ' ἑαυτῶν αἰσθάνεσθαι· καὶ αἰτιώμεθα πολλάκις μὲν τὰς τῶν ἐλκόντων αὐρομαλίας, καὶ ἵνας τροφῶν πιότητας, πυρετῶν ῥιπίσεις· οὕτω δὲ καὶ χυμῶν σηπεδόνας· οὕτω δὴ καὶ ἡ τῶν ῥωμαίων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, νῦν μὲν ἐβλάπτετο θανατώσεις κῆρας, οὓς ἐφονοκτόνησεν ἄνδρας· λέγω δὴ εὐρυσθένους καὶ βασιλικίους, καὶ ὅσοι τὸ τυραννικὸν σωτηρίου πλῆθος· νῦν δὲ ἐξωθέν ἵνας καὶ ἐπικοίνου τυραίνους καὶ τὰ τῆς τύχης πάντα ἐπικουρήσαντα, ἀπέσωμαχόν τι κακὸν καὶ ἀνίατον νόσημα, τὸν τύραννον ἐκεῖνον καὶ ἀλαζόνα ῥωμαῖον. ἐν νοσώδεσι μὲν ἤνεγκε· Φαυλότης δὲ παντοδαπὴ καὶ ἐθρέψατο κἀμίανεν. ἡ δὲ φάσις δὲ * τοῦ ῥωμαίου ἐπαισχύνως ἐπὶ τὸ τοῦ βασιλεύοντος ἐκείνου μιχθὲν τοῦ δούκα πρὸς αὐτὸν κῆδος· οὕτως γὰρ τὸν τυράννου θυγατέρα, εἰς ὃν υἱὸν καταγνύηται Κωνσταντῖνον, ὃς * ῥωμαίου μιγέντα σώματος καὶ ῥώμῃ χαρὲς * πολλῶν ὑπερῆρεν. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ληρικὸν μετεχειρίσαντο, οἷα τὰς ἀκρολοφίας καὶ τὰ αὐτὰ τῆς λογγοβαρδίας διέτριβε, καὶ τῆς ἐλπίδος ἐλπιδόμενον, ὅπου μὲν ἵππους, ὅπου δὲ ὅπλα, καὶ ἄλλα ἵνα πράγματα ἐπικτήσαιτο. ἔπειτα καὶ τὸ τῆς λογγοβαρδίας κράτος· μασκαβέλη θυγατέρα εἰς γάμον ἠγάγετο. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὸ εὔνουν πρὸς αὐτὸν ὑπεκρίνετο. θαυμάζων δὲ τοῦτον ὁ μασκαβέλης, τῆς τε φύσεως καὶ τῆς οἷα τὰ ῥαπτικὰ ἐμπειρίας· καὶ πάλιν αὖτις καθάπερ ὑπόδικον ἐδείκνυε, καὶ ἄλλα τινα προσεπιλογήσατο. καὶ εἰς ὕστερον τὰ τῆς εὐνοίας διέφερε, καὶ κατὰ μικρὸν παρεχωρεῖτο ἡ κακοήθεια, καὶ πρόφασις καθικάσιν σκαιὸν ἄλλων ἐλπίδος, ἀφ' ὧν ἐλπίς τι καὶ μάχαι καὶ πόλεμοι εἰώθασι πικπάσαι. ἐπεὶ δὲ εἰς σεύθιον συμβαλεῖν τῷ μασκαβέλῃ ὁ ῥωμαίος δέον κίκερνεν, ὡς ἐκείνου κατάπλου καὶ πλούτου καὶ δυνάμεως τούτου

* ῥωμαίου
* πολλῶν

φανέντα, μετὰ τῶν ἰδίων πραγμάτων τὸ ἐκλειπόμενον ἔ βασιλικοῦ στρατεύματος θεασάμενον, μικρὸν ἀντίσχον, εἰς φυγὴν ἐχώρησε. καὶ ὁ μὲν βασιλικὸς πεσόντων φεύγων, ὁ δὲ κομιεῖς ἰδίοις. καταλαβόντων δὲ εἰς τὴν θεσσαλονίκην· εὐθὺς οἱ θεσσαλονικεῖς τὸν βασιλικὸν ἰδίᾳ ἐξέωσαν, τῷ μὴ πατρὶ τὰς πύλας ἐπιζυγώσαντες. ἀλλ' οὐδὲ ὡς αἰῆκαν οὗτος· οὐδὲ ἀπέδυσαντο θώρακα, οὐδὲ τὸ κράνος ἀπέθετο, οὐδὲ τὴν ἀσπίδα τῶν ὤμων παρῆτο, οὐδὲ τὸ ξίφος ἀπέρριψεν· ἀλλὰ στρατοπεδεύσας, ἠπείλει τειχομαχίας τῇ πόλει, καὶ πρῶτον ἄντικρυς καὶ λίαν ἔ σωφρονοῦντος αὐτῷ μοναχοῦ ἰωαννικίου (ἀνὴρ δὲ οὗτος ἐπ' ἀρετῇ λαβόντος) τὰ πρὸς εἰρήνης πρὸς τὸν βασιλικὸν ἠρώτα, ὥστε πᾶς πόσος λακεδαίμων, μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι, ἐγχειρίζειν αὐτῷ ἑαυτὸν τε ἐμοῦ καὶ τὴν πόλιν. καὶ ὁ μὲν βασιλικὸς ἀπειθὴς ἦν: οἱ δὲ θεσσαλονικεῖς, δείσαντες μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν, καὶ δεινόν τι παθεῖν, παρεχώρουν τῇ κομιδῇ τῆς εἰσόδου. ἀλλ' ὁ βασιλικὸς, αἰσθόμενος τὸ γινόμενον, ἀπὸ τοῦ πλήθους ὅλου τὴν ἀκρόπολιν μετέβαινε, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς σκάλαν ἐφάλετο· καὶ οὐδὲ ὡς ἔπαυσε τοῦ πολέμου. ἀλλ' οὐδὲ ὑφῆναί τι τοῦ ἀνδρώδους καὶ τοῦ γενναίου ἠθέλησε, ἕως σκοῦθεν οἱ τῆς ἀκροπόλεως φύλακες ἐξελάσαντες ἄκοντα καὶ βίᾳ, τοῦτον τῷ μεγάλῳ στρατεύματι ἐμιμήσατο. εὐθὺς δὲ πρὸς τὴν βασιλέα τὴν τοῦτον ἄλωσιν διαμιμητικῶς αὐτὸς, ἐπ' ὀλίγον τῇ θεσσαλονίκῃ ἐγκαθήρησας, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευάσας λαμπρὸς στεφανίτης * ἐπαύσε. οἱ δὲ πρὸς ἔ βασιλέως πεμφθέντες, μεταξὺ φιλίππων καὶ ἀμφιπόλεως, * τοῦμοῦ πατρὸς πωλουμένους, τὰς πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγράφους πρωτάξεις βασιλικὰς αὐτοῦ ἐγχειρίσαντες, ὥστε λακεδαίμονα τὸν βασιλικὸν, περί τι χωρίον χλαμπίναι καλούμενον ἀπάγοντες, ἐγγὺς τῆς ἐν αὐτοῦ πηγῆς ἐστὶν ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐξορύξαντες. ἐξ οὗ καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο, ἡ πηγὴ βασιλικοῦ κέκληται τοῦτο πρῶτον ἄθλον πρὸς τῆς βασιλείας, καθάπερ τινὶ ἠρακλεῖ, τῷ μεγάλῳ ἀλεξίῳ γινόμενον. ἀνταῖρε τις * ἰρυμάνθιον καιρὸν τὸν βασιλικὸν τοῦτον καλέσῃ, ἡρακλέα δέ τινα τὸν ἐμὸν πατέρα· οὐκ ἂν ἁμάρτῃ τῆς ἀληθείας. πῶς μὲν ἴσα πλεονεκτήματα, καὶ πρὸς

* ἰπποῦς

* τῷ ἐμῷ πατρὶ

* ἰρυμάνθιον Diod. Sicul. lib. 4.

λαγγας, καὶ ὁμίσας σκῆπτον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· σαφῶς τῆσδε
ἀπὸ γραφῆς, κάκει κατὰ τῆς χειρὸς ἡ σὺν ἴθυντρον μετὰ τοῦ ξίφους εἰς γλῶτ-
τ' ἔρριπτο· ὅπερ μεγάλως τὸν Φάλαγγα σωτηρίας ἔτυχεν· τύμβῳ ὁ βασιλι-
κὸς λαὸς, ἀλλ' ὡς τῶν σὺν αὐτῷ ἡγουμένων, εὐθὺς τοῦ βασιλικοῦ
εἰς αἰσθόμενος λιποῦσθαι· ἀλλὰ καὶ ὡς αὖθις καταδοκήσας γυμνὸς τὸ
ἐπώνυμον, ἄνους θεράπων τοῦ μοῦ πατρὸς, τὸν βασιλικὸν θεασάμενος, Iliad. γ'. v. 363
πάμπαν κατὰ τῆς χειρὸς· ἀλλὰ τοῦ μετέλεσε τὸν ἀλίξωνον πέ- * διατρῦσι
πλος. τὸ γὰρ ξίφος αὐτοῦ τρυχθὰν τὸ πῆχυν * διαπρὸ τῆς χειρὸς, τῆς λαβῆς καθαλεσφθείσης ἐν τῇ χειρί. * ἐν ὁ φαιτηγὲς * ἀνὸ
θεασάμενος, διελοιδόρει τὸν ἰδιμὴ κατάχειρ τὸ ξίφος, καὶ ἀσαυδρον ἀπε-
κάλει τοῦτο. ὁ δὲ τλῶ καθαλεσφθεῖσαν τοῦ ξίφους λάβλῶ σφε-
δεικνὺς ἔπαλον, πεζοπορεῖν ἐπίει τὸν φαιτηγόν. ἐν τούτῳ δὲ αἰὲν κιλτὲς
τῶν ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἄρεος ἴμπλεος, τὸν φαιτηγὸν ἰδὼν μεσοῦν
τῶν πλεμίων ἐξίεντα, ἐπασάμενον τὸ ξίφος, θερμὸν ἔτι τοῦ αἵματος,
αἰσθάπιμπον ἀτμὸν, καὶ τῶν πλεμίων εἶναι νομίσας, αἰθρόον αὖτω ἐμπε-
σὼν πάμπαν τῷ δορυὶ διὰ τὸ στέρνου. καὶ ἔτι ἀφ' ἑξαυδρον τοῦτον ἐπεπήγει
τὸ μὴ αὖτις ἐς τὸ ἐναρὸν προνέφιδρύσαι, καὶ ὀνομαστὶ τοῦτον ἐκά-
λεσεν, ἔστε ἴψαν ἀπελησμόνησεν. Δηὶ τοῦ ξίφους σφε ἔχεσθαι τλῶ
πεφαλαιὸ. ὁ δὲ, ἐπειδὴ πως τὸν ἀγγοῦσθαι ἐσεβάλετο, καὶ τλῶ
νύκτα καὶ τὸ συγκεχυῶς τὴν μάχλω, μετὰ τῶν ζώντων ἠρίθμητο. ἄρι δὲ
τῆς ἡμέρας Δηϊφοβιάδης, ὁ τοῦ βασιλικίου ἀδελφὸς μαθὼν, ὅτι λὸ-
φου λιὲς αἰολθῶν, ἐπρρώνυτο τὸ στράτευμα, μέχα φῶτα ἄδε, τῷ βα-
σιλικίου ἐὼν ἡσύμερον ἡμέρα καὶ νίκη· ἐς δὲ τὸ, βασίλειον τλῶ κλῆ-
σιν, κουρτίκιον τὴν ἐπωνυμίαν, ἐσθέων τῆς τοῦ κομιλιοῦ ἐξαπάξεως,
αὖκι ἐς τὸν λόφον. ὁ δὲ βασιλικὸν μαθὼν, τοῦ κλεεῦ τὸ ξί-
φος ἀπασάμενον, ὅλας ἡλίας χαλάσας, σφοδρῶς κατ' αὐτοῦ ἴετο.
ὁ δὲ κουρτίκιον οὐ Δηὶ ξίφους, ἀλλὰ τλῶ ἀπωρημιλίῳ τῇ ἐφεδρίδι
ῥᾴδιον ἐφελκύσας, καὶ τοῦτον κατὰ ἔ κράνους καὶ τοῦ σχεδίημα κα-
τακάλλει ἔ ἵππου· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τοῦτον ἀπιὼν ἐρρύσατο· καθαπερ-
λάφυρον τῷ ἰμῷ πατρὶ ἐπάγειν· ἐν τοσούτῳ δὲ τὸν κομιτὴν ἀνα-

Φαίτα,

τῷ πόνῳ σκληρῶς. ἅμα τῆς ἡμέρᾳ αὐτοὶ στρατηγήσαντες, σὺ δ' ὁπλίοις καὶ ἵππους λάμπαδας τε καὶ λελειπται σκηνὴ πανταχόθεν φαινούσας, καὶ ἵνα τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἰαωνίκιον, πάλαι τὸν μεταχινὸν ἐλόμενον βίον· τὼ σκηνὼ καταπεσόντος, καὶ ἐπιφέρεται, ὡς πεζάπαν ζητοῦσιν, καὶ τὸν ἄλλον παρασκοπῶν· αὐτὸς πρῶτον τάπιν ἐκάθητο, μετὰ τὸς ὁπλίτας στρατιᾶς τὸ μέλλον καρδοκῶν. ὡς δὲ ἡ περίνοια τοῦμοῦ παρῆς ἐγένετο· ἐπῆλθε χάρ αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Θ., σὺν ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς, μυρίαις δὴ στρατιᾶς ἐπιφερόμενος Θ. καὶ τὰς μὲν κλισίας ἐφεῦρε πανταχοῦ αἰαλαμπούσας· ἐξατεράπουσαν δὲ καὶ τὸν τοῦ στρατηγοῦ σκηνὴν ἠσαφῶς Θ· ὡς ἦκε βόμβος, εἰς παντὸς εἰσελήλυθε, πολυθρασὴς καὶ θορυβώδης ποιῶν. ὡς δὲ ὡς ἐν οὐδεμιᾷ ὁ Θεσσαλὸς Θ., ἐνδελεῖς * αἰεὶ στρατιώτης ἐκεῖθεν τὸ σῶμα ἢ στρατηγὸς, εἰ μὴ που ἵνες * μείνοι τῶν ἡμερούντων εὐκαταφρόνητοι· ἔτι μᾶλλον ἔβλα καὶ * ἱκὶ , περὶ ποτ' ἐστὶν ὁ ταυλὲς; οὐτωσὶ τοῖς ῥήμασιν εἰς τὸν μεγάλα δημόσιαν ἀπαρακώλυτον· ἦν γὰρ τάλαντα μὲν οὐτ Θ. εὐσεμ Θ. καὶ οὐδεμιᾷ οὕτω ῥᾴτορ ἦν αὐτοφυὲς, π ὸν δημόσιαν καὶ δαπανήματα. μίσει δὲ κατὰ τὸν φθόγγον τοῦ ῥῶ· ὑπαλιθῶσαι π μετρίως, καὶ σπουδαῖος * δικαλὰ ἡ γλῶττα, καί τοι κατὰ τάλαντα στιχᾶα τὸν νῦν ἀκαθηπτον ἔχευσα· ἀλλ' ὁ μὲν οὕτως ἀνειδίζων ἐβόα καὶ δηριῶντο καὶ ἀντέχεσθαι παίζω, καὶ χιβώτια ἐς σκίμποδας, καὶ σκάφη, καὶ αὐτὴν δὴ τὴν τοῦμοῦ πατρὸς κλίνην· μή πως ὁ στρατηγὸς ἐν ἰωνίκιον εἰσβλέψῃ, καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἀπαίζα δηρεύσῃ. καὶ (τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Χριστοφάνους) ἐρεβοδιφῶν σὺν * ἀνήρ, πυνθανόμενος ἁμαὶ τὸν ἰωνίκιον. ὡς δὲ τοῦ σλομπίνου· τοῦ δὲ, ὡς ὦ ἄνερ ἐξέπεσε σὺν πανὶ τῷ στρατηγαλῷ, ὀλίγον ἐζεμένου· γνοὺς ὅτι πολλὴν τὴν ἀλύσιν ἐστέμνει, καὶ τῶς ἄμφι ἀπεσπάσατο πέμπει Θ., ἄλλας ἐξ ἀλλαν φανὰς μεταμείβων ἐβόα· ἄνδρες συστρατιῶται ὁ πόλεμ Θ. ἔξεστιν. ἐπατήκοσα. οὕτω πόλ Θ. ἔχει ν ὀλίγος ὠπῆ. καὶ ἐξιεῦσι τοῦ στρατοπέδου ἐφίσασι τοῦτοις ὁμιλοῦσι, σεσπεδήσας τῆς στρατιᾶς σὺν ὀλίγοις λαοῖ. καὶ ἵππιον αὐτοῦ ἀνδρῶν κακὸν, ἰσλῶν δὲ τὸν κηδισταῖς Θ. πασφάλαγγας.

Aristophan. Nub. p. 154.

μιγίθη σώματος, καὶ κεφαλὴ βεβρόντων, καὶ στόμα συμπεπλεγμένον πυρὶ ἀπείρῳ καὶ ἄβλητον· βλίμαξι δὲ αὐτὴ βροντῶσιν καὶ οἷον καταπλήξαι θέλων· καὶ ἐμβόημα ἐκεῖνο * συσπάσας, ψυχῆς θεάτορας καὶ ἁμαχορ ἐκ λέγεις, μετὰ τοιούτων πλεονεκτημάτων σὺ τὸν ὅμορον· ὁ αἰὴρ καὶ σὲ αὐτὸν συλλήψεται ὅμορον· ἅπαντα σπαλᾶν, τὸν θεπαλῶν πλίνθον καταλαμβάνει. ὁ δὲ γενέσεως πατὴρ, ὡς ἐκεῖνος * σὺ φωνὴ μίγας ἡ ἑκατοντάχειρ αὐτῷ ὅμορον καταξάμορον, καὶ πᾶσαν ἑαυτῷ ἀναγείρας σπαλωπικὴν μηχανὴν, καὶ φρόνημα ὑψαύχενα, ὡς ἐκεῖνος αὐτίμαχον ἀξίωμα ἁμαχον περισπάσας. καὶ μήπω τὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἄθλον κατορτὸν ὑποδιναξάμορον, μηδὲ τὸ λύθρον τοῦ ξίφους ἐκ τῶν χειρῶν ὑποπλυνάμορον, ὥσπερ λέων ἐχώρει ἐκεῖνος τὸν χαυλιόδοντα τοῦτον ἐν βασιλείοις, τὸν ὑμὸν αὐτὸν αἰγυπάρας. καὶ καταλαμβάνει δὴ τὸν πολεμῶν βαρδιάρχον. ὃς ῥᾳδίως μὲν ὑπὸ τῶν σκήπτρων τῆς * ἀς ὑπ. μακεδόνίας * τοῦ τῶν ἑβραίων ἀρχιδόντος ἀρχιδόντος ἀρχιδόντος

ης ἐκ χρείας ἰών. πῶς γάρ, ὁ κὴν αὐτῶ ὁπολιγόμδον τῶ ζωῶ; ἀλλ' ὅμως τῷ τοῦ στρατηγοῦ εὐθὺς ὑπεπίπτην βουλήμασι. τοιοῦτον γὰρ τὸ σῶμα ἦν, ὡς ἅπαν τὸ δπὶ πᾶσιν ὁμδον ῥᾳδίως ὑπεῖκον· καὶ μᾶλλον, εἰ σὶορυάλωτον ἄχοιτο. ὁπόβαθις τοίνυν οἱ σῆμαγωγοὶ τῶν ἵππων, ὁ μὲν ἔνθεν ὡς δπὶ σοιβάδος εὐθὺς δπὶ πᾶς αὐκενο χλοιερᾶς· ἐκεῖθεν σ' ὁ βρυένν@·, ῥίζης ὕπερθεν ὑλικόνου δμυὸς τῶ κεφαλῶ αὐέχων. καὶ-

Iliad. β'. v. 2. κεῖν@· μὲν ἐκάθευδε· τὸν σ' ὁδκ ἔχε νήδυμ@· ὕπν@·, τοῦτο σὴ τὸ τῆς γλυκείας ποιήσεως. ἀλλὰ τὸν ὀφθαλμὸν αὐατένας, καὶ τὸ ἀπηωρημένον τοῖς πλευροῖς ξίφ@· θεασάμδ@·: ἐπὶ μηδένα μηδαμοῦ πω παρόντα ἰόντα, αὐασησάμδ@· τῆς αὐτοῦ ἐαυτὸν, κρεῖττον@· γίνεσθαι

φ πῶπο λογισμοῦ, καὶ ὁπολτεῖναι τὸν ἐμὸν πατέρα βούλεσθαι. καὶ πῶς ἂν ἐπισχὼν τὸ βούλδμα· εἰ μή πως αὖωθεν θεία * τούτων διεκώλυσε δυνάμις, τὸ ἄρχιον τοῦ θυμοῦ ἐξημερώσασα, καὶ ὑλαρὸν τῷ στρατηγῷ ἐκαυτὸν ἐνίζειν περακδάσασα. πῶπα ἐγὼ ἐκείνου δηγουμένου πολλάκις ἤκουον, ἵνεσι δ' τῷ βουλομένῳ ἐς τὸ θῆν καζανοεῖν, ὅπως τὸν κομνηνὸν εἰς μείζονα ἀξίαν παρεφυλάσσετο θεὸς, καθάπέρ τι χρῆμα * τίμιον, τὰ τῶν ῥωμαίων σκῆπτρα ἐπανακαλέσασθαι θέλων. εἰ δέ τι μετὰ τοῦτο * συμβεβληκε

ϕ συμβέβηκε τῷ βρυεννίῳ τῶν ἀβουλήτων· αὐτὰ τῶν ἀμφὶ τὴν βασιλέαν τινῶν, ὁ ἐμὸς πατὴρ αὐτ@·, ὁ γὰρ βερίλ@·, τῶν ἀμφὶ τὸν βοτανιάτην οἰκειότατ@· βάρβαρ@·, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ τὸν βρυέννιον ἐκ τῶν χειρῶν τοὐμοῦ πατρὸς ῥᾳδίαλαβὼν, ἐῤῥαμδ· ὁπ σὴ καὶ ἔδρασεν. ὁπισκήπτει σὲ ῥᾳδίᾳ τοῦ βασιλέως τῷ ἀλεξίῳ, χωρεῖν δπὶ τὸν βασιλάκιον, ἤδη καὶ τούτων βασιλέας ἀειθέμδον ἀείσημα, κ' τὴν ἑαυτέραν μετά γε τὸν βρυέννιον ἀκαζιαχίτως κυριάνοντα. ὁ γάρ τοι βασιλάκι@· οὗτ@·, αἰὲν ὑπὸ ὠῶν τῶν πάνυ θαυμαζομένων ἐπ' αὐδρείᾳ τὸ κ' τόλμῃ ἐ ῥώμῃ· καὶ δοτὸ τῆς δπισθάμενος δεξιᾶμδ@· (μητρόπολις σὲ δὲ αὐτὴ ἐσκαθημένη τοῦ ἰλλυρικοῦ) μέχρι τῆς τῶν θετταλῶν πόλεως ἦλθε, πάντα καταστρεψάμδ@· αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ χειροτονήσας εἰς βα-

ϕ θεσι δὲ κρὴ σιλέα καὶ εὐφημήσας· καὶ τὸν πλάνητα τούτου στρατὸν * ὅπ οὐ καὶ βούλεσθαι μεζαφέρων. ἰὼ γὰρ καὶ ἄλλ@· μὲν θαυμαζομδ@· ὁ αὐτὴρ, δπὶ τὰ μιχέ-

Digitized by Google

κὴ τὴν ὦν τὴν ἡμέραν παρέχει τῆς ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅταν βρυέννι⊙ (καὶ γὰρ πολλὰ βαρυνόμθα ⊙ ὑπὸ τοῦ πολέμου, καὶ συὶ βίᾳ ὠθούμθα ⊙) ἐθέλκυν τὸ αὐθηδὲς καὶ εὔψυχον· ἀὰ μὴν ὅπισθ προφάδλω τὴν ὅπισθεν, ἀεὶ δὲ τὰ τῆς Φυγῆς καλῶς καὶ αἰδρείως οἰκονομούμθα ⊙. σωὴρ αὐτὸς δὲ πύτῳ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, καὶ ὁ υἱός: καὶ θαῦμα πᾶς ὁ πολέμιος ἐθαύχθησαν, ἡρωϊκῶς αὐταγωνιαμθμοι. χθὲς δὲ τοῦ πατρὸς κάμνοντ⊙, κ' μὴ δυναμθμοῦ φθάγειν, ἡ διώκειν· ἐγγὺς γὰρ ὦ τοῦ ἀποπροδόκειαι. Διὰ τοῦτ' ἐπαλήλους δρόμους: αἰασυρεύσας πῦρ ὁ βρυέννι⊙, καθάπερ τὶς ἀθλητὴς γναῖ⊙, εἰσήκει πρὸς τὰς λαβὰς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν δύο τῶν πύρκων γναίως προσκαλέσατο. ὧν ὁ μὲν ἐς πᾶμα τῷ δόρατι· ἀλλ' οὐκ ἔφθη σοῦσαι βαρέως πληγὴν, κ' λαμβάνει ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς τάνδρὸς βαρυτέραν. Φάνει γὰρ ὑποκείμας πύπτω τῷ χεῖρα ὁ βρυέννι⊙ τῷ ξίφει, ἡ μετὰ τοῦ δόρατ⊙ πρὸς πύδαφος ἐξικυλίσθη· ἅπερ ⊙ δὲ τύταν τοῦ ἰδίου ἵππου τοῦ βρυεννίου ἐκαμόσας ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ὀσφύ⊙. καὶ ὁ μὲν ἀχίτο ἀπελᾷ. καὶ ἀναβαίνει ἐπαρᾶπ τοῦ νώπου· ὁ δὲ καθάπερ ἡνίον ἀπερίβλεπος, ἑαυτὸν ἐκκεντᾷ Διὰ τοῦ ξίφους ἐβούλετο. οὐ μὴν τοι κατὰ νοῦ· ἀχώρει τὰ πράγματα· ἀεὶ τῷ κατὰ νῶτ' τύρκου λυγιζομθμ⊙ καὶ τὰς πρόσεις ἐκφυγόντος. ἐπὰ δὲ χὴ δεξιὰ αὐτῷ ἀπήρκει ἐμβατοῦσα, καὶ ἀπῆπιν· ὁ ἀθλητὴς ὁ τοῦθ' ὑπὸ πρὸς ἅπασαν χεῖρα πολεμίων ἐκδέδωκει ἑαυτ⊙. εἰ γὰρ συλλαβόμθοι τοῦτον. καὶ ὥσπερ μέγα κῦδ⊙ ἀρειμθοι, κομίζουσι ἀλαζόν τῷ κομιτῷ (οὐ πάντῃ μὴν τοι πρῴτερα καθεστηκὼς τῆς τοῦ βρυεννίου ἁλώσεως) θέαμα ὄντως φοβερὸν καὶ πολεμοῦπα κ' ἁλισκόμθος. οὕτω μὴν οὐ τὸν βρυέννιον εἰς χεῖρας ἔχων ὁ κομιτὴς, δεδρυκτητον τῷ βασιλεῖ σκέπτεται βασανιάτῃ, μηδὲν πλυμαίνθμ⊙ ἑαυτῷ τῷ σώματ⊙· ἀ αὖτε ἡμερίαν γὰρ αὐτάρκη ἐνέμιζε τῷ τοῦ πολεμίου ἀλωσιν. ἐπεὶ δὲ ἱκανὸν αὖτῷ μετὰ τὸν ἅλωσιν * συμπροθθεὶς Διάσημα· ἀϊακτήσας τῆς λύπης βουληθεὶς τὸν αὐδρα, πρὸς αὐτὸν ἔφη· Ἀναβάντες τῶν ἵππων καθεδούμθα, μικρὸν ἑαυτῶν Διαναπαυσόμενοι. ἐπεὶ δὲ τὸν θεῖ ψυχῆς δεδιὼς κίνδυνον, μεμηνέσαι ἐκεῖνον, καὶ οὐ ῥᾳδίως

συγκεχυμένως ἔχοντας τύπτουσι, οἱ ἀμφὶ τὸν ἐμὸν πατέρα, καὶ σοῦ τε ἥλυσθας τοὺς κύνας θαυμάζομεν, εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διενείμαντο· καὶ τοὺς μὲν δύο * ἐλήχειν αὐτοῦ πυθέσθαι, τῷ δὲ τρίτῳ μερίδι χωρεῖν δηὶ σοῦ πλεμέους σκέλδυον. εἰ μὲν γὰρ τοὺς κύνας κατὰ φάλαγγα σωτηρίως ἵπτεσθαι ἅμα πάντες· ἀλλὰ κ' μεμερισμένως, καὶ ἀπ' ἀλλήλων κατὰ λίνας ἐμίλους διεσκόπτε ἑκάτερος· εἰ δὲ τοὺς ἀθρόους βάλλειν ἑκάστῳ ὅλῳ σοῦ ἵπτους δηὶ τύπτουσι ἐλαύνοντες, καὶ πυκνοῖς ὀπτρεῖ ἀχρεῖόμασι. σωίπεπε δὲ τοὺς κύνας καὶ ὁ τῷ ὅλῳ στρατηγίας αἰσθόμενος ἀλέξιος, συλλέξας ἀπὸ τῶν σκεδαθέντων, ὅσους ὁ καιρὸς ἀπῆρόδυεν. ἐν τούτῳ δή τις τῶν ἀμφὶ τὸν ἀλέξιον ἀθανάτων, θρασύμαλαγχνος ὢν κ' πλημμελίας, ἀφεὶς ἐλάσας τὸν ἵππον αὐτοκράτως κατὰ τοῦ βρυεννίου, ὅλους χαλάσας ἡνίας ἐφέρετο. καὶ αὐτὸς μὲν τὸ δόρυ μάλα σφοδρῶς ἰρείδει κατὰ τῶν στέρνων σκήνου· ὁ δὲ γεργὼς τοῦ θωρηκτοῦ τὸ ξίφος ἐλκύσας, μήπω φθάσαντος τοῦ στρατηγικοῦ κραμβοτέρου ἰρεσθῶσαι· τοῦτό τι ἀπέκοψεν αὐτίκα· καὶ τὸν τράσαντα κατὰ τῆς κλειὸς πλήξας, ἕλῳ βραχίονι κατενεγκὼν τὴν πλημμύδα ἅμα τῷ χέρα πᾶσαν ἐξέπεμψεν αὐτοῦ θώρακι. οἱ μὲν οὖν τοῦτοι ἄλλου ἐπ' ἄλλῳ καταλαμβάσαντες, πῆς σωέχισι βίλεσι τὸ στράτευμα κατεσκίαζον. οἱ δέ γε τοῦ βρυέννιον ἐπλήγησαν μὲν τῷ αἰφνιδίῳ. ὅμως συλλέξαντες ἑαυτοὺς, κ' εἰς τάξεις καθεστάμενοι, τὸ τοῦ πλέμου βάρος ἐδέξαντο, ἄλλος ἄλλον τροκαλοῦντες αἰσθρίζεσθαι. οἱ μὲν γὰρ τοῦτοι, καὶ ὁ ἡμέτερος πατὴρ, βραχύ τι πρὸς σοῦ πλεμέους ἐσχυκῶς ὑποστρέψαντες. ἐπὶ δὲ καὶ τῷ πρώτῳ γεγονότος ἕνεδρας, ἐξ ὑποστροφῆς κατὰ μέτωπον τοὺς εἰσήκεσαν· σωθήματος πνοῦ γεγενότος, εὐθὺς, καθάπερ σφηκιᾶν ἄλλος ἄλλαχόθεν ἐξίπταζετο τῶν * ἀλλοχιζόντων. καὶ ἀλαλαγμῷ πολλῷ, κ' βοῇ, κ' τοῖς ἐπαλλήλοις τοξεύμασι, τά τ' ὦπα κατάκροζα τῶν ἀμφὶ τὸν βρυέννιον ἐπισήσαντο, καὶ τὰ ἄμματα σωιζοφυέσας τῇ πυκνότητι τῶν βελῶν, ἀπαυχενίθην διεκπεπτόντων. ἐν τούτῳ δὴ μὴ αὐτοῖς ὦσι δῶσάμενον τὸ τοῦ βρυεννίου στράτευμα (ἤδη γὰρ πᾶς κατατέτρωτο κ' ἵππων κ' ἀνθρώπων). ἀσὺς τροπὼ ἐπέκλινε πὼ ἀμφὶ σὲ,

* Ἐν. ἐλαχον τοῦτον

κεῖ

σν, ὡς μακελλοπώλῳ ἀπαντήσοντι τῷ στρατόπεδον μαθήσεσθαι βοᾶν, ὡς ἱππικὴ βρυένιος. τοῦτο γὰρ ἠκούσθη, πολλοὺς τῶν σκηνιτῶν στρατόπεδον τοῦτο πατρὸς ἀπαντήσοντι ξωίλεγε, καὶ πάλιν πρὸς τοῦτο ἐπίεσι· τοῦτο δὲ καὶ ἐπειγὸς καιρεῖν. οἱ δὲ εἰσήκασιν ἀτρεμοῦντες, ἵνα ἵκας τοῦτο ἔτυχε· καὶ εἰς τὰ πίσω τὰς ἵππους στρέψαντες, ἐξεπλήττοντο ἐφ' οἷς παρ' ἐλπίδα ἑώρων. καὶ ὡ ἰσλεῖν ἐπ' αὐτῆς καιρὸν δὲ γινόμενον· τῶν ἵππων, ὃν οἷς ἐπωχοῦντο, τὰς κεφαλὰς δὲ τὸ πρόσω ἐρώσας· τὰ δὲ αὐτῶν πρόσωπα εἰς τὰ πίσω ἐραμμένα· καὶ μήτε δὲ τὸ πρόσω χωροῦντας, μήτε εἰς τὰ πίσω στρέψαι δοῦν· χαλινοὺς ἐθέλοντας· ἀλλ' ἐκθαμβοῦντας ὄντας καὶ ἐξαπορουμένους, εἶναι δὲ τῆς συμπεσοῦσιν. οὔτε γὰρ σκύθαι, νέοι μηναίμενοι, ἐπὶ ἔμελλον ἔτι δὲ πιόνειν· ἀλλὰ πῦρ τῶν σραπμάτων ἀμφὶ γεγονὸς, μετὰ τῆς λέας αὐτὰ πυρπολοῦν· τό, τε Δραγυλλίδειον, ὡς ἄρα ἐβρυένιος ἐάλω, καὶ καπνιώκετο, ἐθαρσοποίει δοῦν τοὺς σκηνιτὰς καὶ Φυλάσλας. καὶ τὸ κηρυπόμενον αὐτοῖς εἶχε τὸ πιθανὸν, *ἐσδεικνύμενα παντάχοθι, μετὰ τῶν βασιλικῶν Θρασίων τοῦ ἵππου καὶ τῶν ῥομφαίων, μονονουχὶ Δραγυλλουσῶν. ὡς ὁ Φυλαπόμενος τούτοις βρυένιος, χειρὸς πολεμίας γίγνεσθαι ἔργον· εἶπε· καὶ τύχη ξωίβαλε καὶ τοιοῦτον ὀπτιμοιρᾶς ἐκ τῆς συμμαχίας τῶν πύργων καταλαμβάνει τὸν σκοπὸν τῶν χαλῶν αἰλίξιον. καὶ ὡς καθεισήκει τὰ τοῦ πολέμου μαθόντες, καὶ δοῦν πολεμίους, ὅπου καὶ εἶεν, διέζητησαν· διὰ λόφου λινὸς σωτηλυθότες [τῷ ἀλεξίῳ· ἐκείνου σκεικνυότος τῇ χειρὶ τὸν σραπὸν, ἠσθάνοντο πόδον ὥσπερ ὑπὸ τὸν σκοπᾶς. εἶχε δὲ ὧδε τὰ κατ' αὐτοῦ· συγκεχυμένοι τὰ γὰρ ἦσαν μή πω * κατὰ τὸν ἑαυτοῦ· καὶ ὡς τὸ νίκλον ἤδη ἐφάνοντο, καθαφρονητικῶς εἶχον, καὶ ἔξω κινδύνου ἑαυτοῦ φόντο. μάλιστα δὲ αἱ ἀπὸ πόκεσαν, τῶν τῷ ἱμῷ πατρὶ συστρεμμένων φρύγων προσκεχωρηκότων τῷ βρυενίῳ, διὰ τὸν προγεγυμνασμένον προπόλου. καὶ γὰρ τῶν ἵππων ὑποβιβηκότων τῶν φρύγων, καὶ δεξιὰς διδόντων αὐτῷ, καθάπερ δὲ πατρικὸν ἐστι διδόναι τὰς πίστεις· ἄλλος ἀλλαχόθεν πρὸς πύδον συνέῤῥεον, ἡσαίμενοι τὸ γινόμενον. οὕτω δὲ ἦσαν

C συγκε-

* ἴσ. σὺδεικνύμενον.

συλλιξάμενος, ἐβουλεύσατο σφαγιάσασθαι τὸν ξίφη, ἐπισπασάμενος ἐγγίσι τῷ βραχίονι, κατ' αὐτὸ χωρῶν αἰσχίστως. καὶ σφίσι κακίνους ἑαυτῷ σωσαμένους. ἀλλ' ἀπῆρξε τοῦ πονηροῦ βουλεύματος. Θεόδοτος ὁ Χίος, φρονιμώτατος ἀνὴρ * τοῦ πατρὸς παιδόθεν ἐξυπηρετήσας, ὡς ἄνωκρυς παραβόλου τοῦ ἐγχειρήματος ὄντος. τὴν ἑαυτίαν οὖν τραπόμενος ὁ ἀλλιξιος, ὀλίγου μὲν ὑπεξάγειν ἑαυτὸν τῆς τοῦ βρουεννίου φρονιμώτατος ἐβούλετο: ἐφοβεῖτο δ' ἄχθος ἀνιαρὸν τῶν σκιδαθέντων ἀπομνημονεύσας ἡ συνηθείας. [ἐπεὶ] δ', ὁκόθεν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ὑπεξάγοντος, εἰ σκυθαὶ οὖν ὠθεῖ τὸν καταπαλαῖον χαμαιτηνὲς ὁκλάνουν, βοᾷ πολλῇ ἡ ἀλαλαγμῷ χρώμενοι· καὶ ἐπειδὴ ἡ τύχη ἀπώσατο, ἡ εἰς φυγὴν εὐκόλως ἐτράπετο: ὡς τὰ φυραγωγίαν ἀπέβλεψαν, ἡ τὰς ἑαυτῶν αἰχμὰς τοῦ ἀφεστηκότος. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἔθνος τὸ σκυθικόν, μὴ πω καθαρῶς τρεψάμενοι τὸν αὐτόπαλον, ἀσφαλῶς τὴν νίκην τῇ ἀποφυγῇ. τὰ γὰρ εὐρυχία τοῦ βρουεννικοῦ στρατοπέδου κατελαβόν ἅπαν τὸ ἠπειρῶν, τὰς τάξεις αὐτῶν σωμένυτο, φέβη τῶν σκυθῶν, τοῦ μή πω παθεῖν ἕνεκα τῶν ἀπὸ τούτων. ἀεὶ δὲ ἡ συμβέβηκεν ἀπὸ τούτου, ὅταν ἐξίφυγάτας χεῖρας τὰς σκυθικὰς, συγχυσιν οὐ μικρὰν τὰς τάξεσι ἐνεποίησε, τῶν σημείων ἀναμιχθέντων ἀλλήλαις, ἐ ταύτῳ δ' ἐναπελημένων. ὧν ὁ μὲς πατὴρ, ὡς ἐ πόρρωθεν ἐλέγομεν, ἐθεχόρδων ὄντες τοῦ στρατοπέδου τοῦ βρουεννικοῦ, ἐρᾷ τὸν ἵππον ὑπεσυρόμενον, τῇ τι ἀλουργῷ ἡ φοινικῷ κεκοσμημένον ἡ καζζυνατὰ φάλαρα ἔχοντα. ἐ δὴ ἐ σὺν κατέχοντας τὰς ἐξόδους τοὺς βασιλεῖσι ἀναπεπτημένους ῥομφαίας, ὁκόθεν αὖπω ἀναθέοντας· πῶτ' οὖν ἠσασμένος, καλύπτει μὲν τὸ πρόσωπον τῷ θωρακησίῳ, ὁ τῆς κόρυθος κύκλῳ ἐχήρητο: σφοδρῶς δὲ κ' αὐτῶν ὁρμήσας σὺν ἵπποις ἐξ στρατώτας, οὓς ἄνωθεν ὁ λόγος ἐδήλωσε, καταβάλλει μὲν ἡ τὸν ἱπποκόμον, σὺν αφαιρεῖται δὲ ἡ τὰς ῥομφαίας, ἡ λάθρα ὑπεξέσει τοῦ στρατύματος. ἐ τῷ ἀκινδύνῳ δὲ κατεσκεύ, ἵνα τι χρυσοφάλαρον ἐκεῖνον ἵππον ἐξέπεμψε, ἡ ταῖς παρεκάπρα τοῦ βασιλικοῦ σώματος φερομένας ῥομφαίας, ἐ κήρυκά τινα μεγαλοφωνότατον

* τῷ ἰμῷ πατρὶ

τον

ἢ πάλπιγξ πολίμοιο ἀλαλάξειεν, ἐυδμὴς κατὰ νῶτον ἐμπίπλησι σάκος θωὴς πὶς πολεμίοιο, καὶ θλίβειν αὐχὴν πὶς συχνὸς καὶ σώματα δῄου· σὺν δὲ λοιπὰς, πυκνὰ σωματοπαμφόρους, ἐμπίπλειν κατὰ τὸ παρπρώτατον. οὕτω μὲν οὖν σὺν ἀμφὶ αὐτὸν διεπάλαπτον. ὁ δ' ἱμὰς πατὴρ ἀλέξιος, τοῦ τ' ἐπὶ τῷ θέσιν καζακείμενος· τὸ μὲν πῦ φρατρόμαστον κατέκρυψε πὶς κοιλάσι· τὸ δ' αὖ πάλιν πὶ ἴσησι τῆς φραλῆς βρυτινίου· ἀμφω καθοπλίσας, καὶ τὸ ἐπικαθήμενον, καὶ τὸ ἀσφαλές, καὶ πειρώσας λόγοις φρατηγικοῖς, καὶ εἰς αἰφρίδιον ἐπάρας· τῷ μὲν ἀπολοχίζοντι πάγματι ἐπίσκηπτεν, ἐπειδὰν κατὰ νῶτον ἡγῶνται τῶν πολεμίων, ἐξ αἰφνιδίου προσπίπτειν μετὰ ῥύμης ἔτι πολλῆς, καὶ ἐπιβοᾶν κατὰ τοῦ διεξιόντος κέρατος· σὺν δ' αὐθαιμάτους λεγομένους, καὶ ἴλνας ἀπὸ τῶν κελτῶν ἑαυτῷ προσκατέχει, καὶ τούτων ἀπεύτακτα· τῶν δὲ χωματιῶν καὶ πύργων ἔξαρχον τὸν καζακαλῶν κατέσησε, καὶ τοὺς τὰ σκυθικὰ ἔχειν τὸν νεῶ, καὶ τὰς διεκδρομὰς αὐτῶν φυλάττειν παρεκλέψαπ. καὶ ἐπὶ κατὰ σὺν κοιλώσεις τρόπος τὸ βρυτινίου φράπυμα γίζειν, ἀΐδης πωθμα δεδωκότος πύμου πατρὸς, μετὰ βοῆς καὶ ἀλαλαγμοῦ ἁπαπήσαι τὰ ἀεὶ τῷ ἕτερα φράτδυμα, τῷ αἰφνιδίῳ σὺν πολεμίους καπέληξαν. ἕκαστος δὲ τὸν προτοχίπαν πλήπειν τὰ φονεύων, εἰς φυγὼ ἔτρεψαν. αὐτὸς δὲ βρύεννις ἰωάννης καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτοδίδακτος, μηνθεὶς ἐκπαῖσαι δουλεύοντος ἀλκῆς, τῷ ψελλίῳ ῥίψας τὸν ἵππον, καὶ τὸν σπάθην ἐραλώσατο, πλὴν μιᾶς καζαβάλων· ἕσησε πὶ κλονουμένῳ τῷ Φάλαγγι· καὶ οὕτω σαυπίξας, ἀπῶσε σὺν πολεμίους. οὕτως οἱ ἀθάνατοι προτροπάδην μετὰ πίνος ἀπρομίας ἔφυγον, ὑπὸ τῶν καπὰ πὶ γραπωτῶν ἀεὶ ἐκπεπονέμενοι. ὁ δὲ μὲν ἱμὰς πατὴρ εἰς μέσους ἑαυτὸν ἐμβαλὼν σὺν πολεμίους, καὶ ἡνιαίως ἀγωνιζόμενος· ἐκλένει μὲν καὶ οὕτως τὸ μέρος, ἐφ' ὧπερ ἂν προσγίνοιτο, πτερώτων τε τὸν εἰς χεῖρας ἰόντα, καὶ εὐδὺς καζαβάλλων· ἐλπίζων δὲ καὶ ξυνέπεσθαι τῷ ἀμφ' αὐτὸν φραλᾷ, ἀκαπαχέπως ὤχετο τῆς ὁρμῆς. οἱ δ' ὀρθὸν μὲν διαῤῥαγέσαν τὴν αὖτε Φάλαγγα, καὶ ἤδη πολλαχοῦ σκιδαθεῖσαν, σὺν εὐψυχοπόρους (ἓξ δὲ ἦσαν οἱ σύμπαντες) συλλε-

Digitized by Google

ἐβούλετο, ἐπεὶ σφᾶς καὶ ἀμφοτέρους ὑμνᾳούσης εἰς πόλεμον ὁ λόγος κατεῤῥήσατο, τόν τε Βρυέννιον, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Ἀλέξιον (οὐδὲ γὰρ ἕτερος τοῦ ἑτέρου πρὸς ἀνδρείαν ἢ ἐμπειρίαν ἀπελιμπάνετο· καὶ γὰρ τὸ αὖθις τοῦτο καὶ ἀμφω ἥκιστα καλὼ καὶ ὑμνᾳοῖς, καὶ ὡς γε εἰς χεῖρας ἐς πῦρ ἰόντι, ὥσπερ δὴ τριζῶνες ἰσόμοιροι:) ὀρᾶν σφᾶς ἡμᾶς χρεών, ὅπου τὰ τῆς ψυχῆς ἐπίβρετον. ὁ μὲν γὰρ Βρυέννιος, μετὰ τοῦ θαῤῥεῖν πᾶς δυνάμει καὶ τὴν πεῖραν προὐβάλλετο, καὶ τῷ εὐταξίαν τῆς στρατιᾶς ἐπιδείκνυσθαι. ὁ δ' ἀδελφὸς οὐκ τοῦ ἴσου ὀλίγας ἐλπίδας καὶ πάνυ ἀφανεῖς εἶχεν, ὅσον δὴ τῷ στρατοῦσθαι· ἀπὸ προβάλλετο σφᾶς τὸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἰσχυὸ, καὶ τὰς στρατηγικὰς μηχανάς. ἤδη γὰρ ἀλλήλοιν αἰσθόμενοι, καὶ ὅτι πολέμων ἤδη καιρὸς: ὁ μὲν Βρυέννιος, ἐπειδὴ τὰς ἐφέδους αὐτῷ προὐποτιμήσεις τὸν ἀλέξιον μεμαθήκει, καὶ θᾶττον καλαυρῷ στρατοπιδοῦσιν· οὕτω σωπᾷ ἀμφω αὐτοπήρχετο. ἐς τε γὰρ δεξιὸν κέρας καὶ ἀσώνυμον ἔζαξε τὸ στράτευμα: τοῦ μὲν δεξιοῦ καταρχειν τὸν ἀδελφὸν ἰωάννην ἐπέπιστο, πεζικιλίοις δ' ἦσαν οἱ τοῦτο τὸ μέρος συμπληροῦντες, ἱππολοί τε καὶ τῆς τοῦ μανιάκη ὁπλείνου ὁπαδός. ἐμὲ δ' ὁ Βρυέννιος τὸ μέσον κατεῖχε τῆς Φάλαγγος, ἔκ τε μακεδόνων καὶ θρᾳκῶν σωματοφυλάκων καὶ τοῦ ἀρχοντικοῦ σύμπαντος ὅσον ἐπίλεκτον. πάντες δ' ἐφίππου ἐφιππου θεσσαλῆς ἱππασάμενοι, καὶ τοῖς σιδηροῖς θώραξι, καὶ τοῖς περὶ τὸ κεφαλὴν κράνεσιν, ἐξαστράπτοντες· τῶν τε ἵππων διεγηρομένων εἰς ὀρθὸν οὖς, καὶ τῶν ἀσπίδων εἰς ἀλλήλας πεπυκυσῶν: πολλὴ μὲν αὐγὴ τῶν τε κορύθων καὶ αὐτῶν ἐξέπιπτε μετὰ δείματος· ὁ δὲ εἰς μέσους κυκλούμενος, ὁ Βρυέννιος· καθάπερ μὲν γίγας ὑπερωμίας, εἰς πῆχυν ἕνα τῶν ἁπάντων ὑπερανέσχηκε καὶ αὐτὸ τοῦτο θαῦμα ἦν καὶ φόβος τοῖς θεωμένοις. ἐξῆλθεν δὲ τοῦ εὐωνύμου κέρατος, ὡς ἀπὸ δυεῖν σταδίων ἀράσημα, σχεῖν δαὶ λύης ἦσαν σύμμαχοι, βαρβαρικοῖς κεκοσμημένοι τοῖς ὅπλοις. παρήγγελτο δή, ἐπειδὰν οἱ πολέμιοι προφανεῖεν, καὶ

ὑπεδέχοντο, κ᾽ ἄλλη πρὸς ἄλλῳ μετὰ κρότου πρέπεμπε. ταῦτα ἐπὶ τὰ στρατόπεδα ἐπορεύοντο· καὶ εἰς ἀμηχανίαν τὴν βασιλέα ὅλῳ ἐνέβαλλε. πέμπει οὖν διαγγέλους τὸν τε ἀμὸν πατέρα κατὰ τοῦ βρυεννίου, ὁμοίσκον τῶν ἀρχόντων ἀρχοντα, μετὰ τῶν ἐνουσῶν δυνάμεων. εἰς γὰρ τὸ μέρος τοῦτο ἡ βασιλεία ῥωμαίων εἰς τοῦχατον ἐληλύθει. τὰ γὰρ ἐκ τῶν στρατοπέδων ἄλλο ἀλλαχοῦ διεκέδασε τῶν τούρκων ὑφαπλωθέντων, ἐπαίρω δὲ μᾶλλον ἐπειχόντων, ὅσα εὐξείνου πόντου ἐστὶ μεταξὺ κ᾽ ἑλλησπόντου, κ᾽ αἰγαίου, κ᾽ συνεχοῦς πελάγους κ᾽ τῶν ἄλλων κόλπων, ὁπόσοι παμφιλίαν τὴ κίλικας καταβαίνοντες, ἐς τὸ πέλαγος ἐκπίπτουσι τὸ αἰγύπτιον. τὰ μὲν οὖν ἐκ στρατόπεδα οὕτως εἶχον. τὰ δὲ τῆς ἑσπέρας εἰς τὸν βρυέννιον σπεύδοντα, εἰς στενὸν κομίζῃ κ᾽ ὀλίγον στράτευμα τὴν βασιλείαν ἀφῆκε ῥωμαίων. ἀθυμία τοίνυν γὰρ ἴσως αὐτὸν κατέλειφθησαν, χθὲς κ᾽ πρώην ἔφυγε μιμῶν κ᾽ ὅλεθρος· καὶ ἴσως ἐκ τοῦ χώματος τραλλῶν ὀλίγοι· κ᾽ κελτικῆς ἕως τρεῖς εἰς ὀλίγους ἵππους πεῖσαι μόλις. ἐξέπεμψε τοίνυν ὁμῆ τῷ ἀλεξίῳ δόδεσι κ᾽ ἅμα ξυμμάχους ἀπὸ τῶν τούρκων πρὸς καλεσαμένου, ἐξέπεμψε οἱ πεῖ τὸν βασιλέα πρὸς ἑσπέραν, κ᾽ συμμίξαι τῷ βρυεννίῳ· οὐ μᾶλλον εἰς τὴν ἐφεστιμένου στρατὸν θαῤῥοῦντες, ἢ εἰς τὸ φρόνημα τοῦ αὐθρὸς, κ᾽ τὴν ἐκ πολέμους κ᾽ μάχας ὁμονόητα. ὁ δὲ τὴν συμμαχίαν πεῖμένας, ἐξέπεμψε ὑπερχέμενον τὸν ἐχθρὸν ἀκούων, καὶτεῦθεν καλῶς κ᾽ ἑαυτὸν κ᾽ ἐοῦν ἐφεστιμένους φραξάμενον· ἔξεσι τῆς βασιλίσης τῶν πόλεων. κ᾽ κατὰ τὴν θρᾴκλη γεγονὼς, πεῖ τὸν ἅλμυρὸν πλησμὸν στρατοπεδοῦσι, αὐδάζαφρων κ᾽ χάραξ. μανθάνων γὰρ τὸν βρυέννιον ἐν τοῖς κησίοκτου πιδίοις αὐλιζόμενον, ἐβούλετο ἑκάτερα τὰ στρατόπεδα, αὐτὸ τὸ ἑαυτῶν, ἀξιόλογον ἀπέχειν διάστημα. οὐ γὰρ εἶχεν αὐτὸ μετρίως ὅπως ἔσεσθαι τὰ βρυεννίῳ· ἵνα μὴ καταφορᾷ γένοιτο τὰ τῆς σωμάχους, κ᾽ μὴ σοίη, ὁπόσος τίς ἐστι τὴν στρατιάν, αὐθησιν τῷ ἐχθρῷ. μετ᾽ ὀλίγων γὰρ αὐτὸς πολλοὺς, κ᾽ * ἀπαρατολέμων πρὸς ἐμπειροπολέμους, ὁμιλεῖ ξυμβαλεῖν· κ᾽ τοῦ θαῤῥεῖν ἀφίεμεν, κ᾽ αὐκαφῶς δεῖ ἐκπίπτειν, κλωπιτρόπου τὴν νίκην

πίαν τοῦ ἐξαδέλφου καταμαθεῖν, καὶ μετὰ τῆς φιλανθρωπίας τῷ τέχνῳ· ἀθεράπευτος γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἐπιγκαλίζειν τι αὐτὸν, καὶ καταφίλειν πολλάκις τὸ πρόσωπον, εἰς ἡδονὴν τὸ θαῦμα μεταβαλών. ταῦτ' οὖν ἐγὼ τοῦτο πεποίηκα καὶ οἱ ἀθεράπευτοι βασιλέα μιχαὴλ, καὶ βασιλεῖς αὐτὸς, καὶ πάντες. ἐκεῖθεν πάλιν ἐπὶ τὴν ἑαυτέρας πέμπεται θρόνον νικηφόρου τοῦ αὐτοκράτορος, ἤδη τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα κατέχοντος, κατὰ νικηφόρου τοῦ βρυεννίου, ἥσῃ τὴν ὅλην συγκλονεῖτος, καὶ τὸ ἀλάδημα ἑαυτῷ ἀθεράπευτον, καὶ βασιλία ῥωμαίων αἰσχρῶς ἥττονος. ἀφ' οὗ τοῦ αὐτοκράτορος μιχαὴλ τοῦ ὅλου καθαιρεθέντος, καὶ αὐτὴ ταχέως τὰ καὶ χλαμύδος τὸν πόθεν καὶ τὴν ἐπωμίδα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐσθῆτα μεταμπισάμενος: ὁ * βοτανειάτης ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθίσας, καὶ τὴν βασιλίδα μαρίαν (ὡς πρόσθεν ὁ λόγος ἐπιδέξιον ἀδραξήσεται) μνηστεύσαμενος, τὰ τῆς βασιλείας ἐπίσης πράγματα· ἀλλ' ὁ νικηφόρος βρυέννιος, τὴν ὅλην νικὴν ἀθεράπευτον ἀρχὴν συρράκιον, ἐπὶ τοῦ βασιλέως μιχαὴλ, καὶ ἀφ' οὗ βασιλεύσας τὸν βοτανειάτην: βασιλεῖαν τε ἤρξατο, καὶ ὅπως ἐστασίασε κατὰ τοῦ βασιλέως μιχαὴλ ἐμελέτησε. τὸ μὲν ὅθεν, καὶ ὅπως; οὐκ αἰσχρὸν ἐστι ἡμῖν διηγεῖσθαι· φθάνει γὰρ ἡ τοῦ καιροῦ συγχρονὴ τὸ αὖθις τῆς ἐπαναστάσεως ἐξιστορῆσαι. τὸ δ' ὅτι ἐκεῖθεν ὥσπερ ἐξ ἑρμητηρίου λύσις τῆς πλεως συρράκιον πάντα τὰ τῆς ἑαυτέρας κατέδραμε, καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ἐποίησατο· καὶ ὅπως οὕτως ἰάλω: τοῦτο τῶν αἰσχίστων ἐστὶν ἐν βραχεῖ διηγήσασθαι. τὸ ἀκριβὲς γὰρ τῆς ἱστορίας τὸν βουλόμενον μαθεῖν, εἰς τὸν καίσαρα παραπέμπομεν: κράτιστος γὰρ αὐτὸς τὰ πολέμια· καὶ ἅμα καὶ ἡδονὴν ὧν τῶν ἐπισημοτάτων, καὶ αἱματερομὴ σώματος καὶ κάλλει πρόσωπον κοσμούμενος, καὶ εὐθαρσὴς φρονήματος, σιωπάμεν τὰ τῶν κατ' αὐτὸν ἀφθόνων αἰσχρῶν· ἐπάξιον δὲ βασιλέως τὸ χρῆμα. καὶ τοσοῦτος δὲ εἰς πειθὼ σιωπατὸς, καὶ πάντας ἐφέλκειν, καὶ ὁκ πρόσωπος εὐγενὴς ὁμιλίας σιωπάμενος: ὥστε πάντες θαυμάζειν, καὶ φαλακρὸς ἐπὶ ἰδιώτης, τῶν πρωτείων αὐτοῦ σωχώρουν, ἐ βασιλεύειν ἠξίουν ἀπάσης ἑώας καὶ ἑσπερίου λήξεως. καὶ γὰρ ἐπίζηλος τοῦτον ἅπασι πόλεις ὑπλίμης χερσὶν

ὑπὸ

ἔξωθεν, εἰς ἔρωτον καπὶ τὰς μελίσσας συλλέγειν· τὸν οὐρσίλιον ἐπιβαλόντος δὲ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀλεξίου ὑποκαρδόκησαν, ὡς ἐπὶ τῷδε αὐτῆς τῆς βουλῆς αἰῶ Φιλεῦς καθεζομένης καὶ ταχὺ ἐκ τοῦ βάλλειν τοῦ γραπτοδάρχου τραπόντος· τῆς πρώτης ἀσχολουμένης βουλῆς, αὐτόν τι Φίλον πιεύμβωνα, καὶ ὀργιλὸν βασιλέως σκηλίνοπος. τοῦτον γοῦν ἕτω καζόμενον τὸν οὐρσίλιον, εἶχεν ὡς ἐν ζωγραφίᾳ τὸν λέοντα, ἐπὶ ἐπικαλύμματος τοῖς ὀφθαλμοῖς φέροντα, τὰ σύμβολα τῆς δηλονότι ὑποτυφλώσεως. οὐ μὴν ἠρκέπτοις ἔρχασιν, οὐδὲ μέχρι κύδους ἀφίκετο, τοὺς τἄλλα τῶν πραγμάτων ἐπιπολῆς· ἀλλὰ πλείς τι ἄλλος πλοῦς καὶ φρούριά καπεκτήσατο, καὶ ἐκ τοῦ τῆς βασιλείας ἐξουσίαν πεποίηκεν, ἐπὶ ἐπὶ τὸν οὐρσιλίου καιρὸν πονήρως ἐσπέπρακεν. ἐντεῦθεν οὖν τὰς ἰδίας ῥίψας, εὐθὺ τῆς βασιλίδος πόλεως ἤλαυνε, γνόμενος δὲ ἐν τῇ παπαῶα πόλει, καὶ μικρὸν ἀναπαύων τῶν πολλῶν καμάτων ἑαυτὸν καὶ τοῦ σώματος γραῦαν· πρᾶγμα ἐντεῦθεν ὧπερ πεποίηκας, ὅπερ ἡρακλῆς ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τοῦ ἀσθμήτου ἀληθείᾳ. ὡς γὰρ εἶδεν ὁ θρακικὸς ἐκεῖνος, ὁ περιβεβασλωκότος ἱππακίου τοῦ κομνηνοῦ ἀδελφιδοῦς, καὶ τούτου ἐξάδελφος (ἀεὶ δὲ οὗτος τῶν ἐπιδόξων καὶ γνῶναι καὶ ἀξιώσαι) τὸν οὐρσίλιον τὰ τῆς τυφλώσεως σύμβολα φέροντα, καὶ τοῦ χειραγωγούμενον· βυθιόν τι στενάξας, καὶ ἐπιδακρύσας τῷ οὐρσιλίῳ, ὠμόστομος κατηγόρει τοῦ στρατηγοῦ· ἐκεῖ μέμψιν αὐτῷ ἐπῆγε, τούτου καζομένου, ὡς πιοῦσαν αἴδρα γυνάσια, καὶ αὖ πικρὸς ἦεσα, οὐδ' ὀφθαλμοὺς ἀφελομένου, ἃ ἐχρῆν ἀπομένειν ἀσφαλῶς. ἀλλ' ἐκεῖνος τὰ μὲν τὰς αἰτίας τῆς ὑποτυφλώσεως εἰς αὐθις ἐπακούσεσθαι, ἐπαινῶν φίλτατέ μοι· μετὰ βραχὺ δὲ ὡς οἰκίσκιον ἀγαγὼν αὐτόν τε καὶ τὸν οὐρσίλιον, ἀνακαλύπτει τὸ σφέτερον, καὶ δείκνυσιν οὐρσιλίου οὐδ' ὀφθαλμοὺς πυρωθὲν ἀπαραπλουτας. ἐξεπλάγη, ταῦτα ὡς ἠθρήσατο, καὶ ἐθαύμασεν ὁ θρακικὸς, καὶ οὐκ ἔχειν ὅ, τι καὶ χρήσαιτο τῷ πληθει τοῦ θαύματος· καὶ θαμὰ τῆς ὄψεσι τὰς χεῖρας ἐπίβαλλε, μή που καὶ ὄναρ εἰς τὸ φαινόμενον, ἢ ἄλλό τι, ἄρα πρώτως καινοπρεπούμενον. ὡς δὲ ἐπὶ τῷ αἰδοῖ φιλανθρωπίαν

των αἰεί. τοία γὰρ ὑμῖν τῆς τοῦ οὐρανίλιου τυραννίδος ἡ ὠφέλεια, εἰ μὴ σφαγαὶ καὶ πρησίες, καὶ ἀκρωτηριασμὸς μελῶν; οὔπω σὲ, οἱ τῶν τοιούτων ὑμῖν μεσίχειοι, ἔνδην μὲν τὰ οἰκεῖα ἀσινῆ διετήρεω, τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες· ἐκεῖθεν δ' αὖθις τῶν ἐκ βασιλίως ἐπιφορεύων σωρημάτων, χαριζόμενοι τούτῳ ὅπως μὴ τῆς πόλεως ἀμασείας περιχώρησαν τῷ βαρβάρῳ· καὶ πῶπα, οὐδένα λόγον ὑμῶν ποιησάμενοι πώποπε. Διὸ τοῦτο καὶ τὸν τυραννίδα συνίσασιν βούλονται· ἵνα τῷ μὲν τυράννῳ χρηστὰς ὑποπτίνοντες ἐλπίδας, ἀσινῆ τὰ οἰκεῖα διατηρῶσιν· ἐκ βασιλίως δὲ αὖθις ἀπαγτῶσι ὑμᾶς τε καὶ σωρεάς. διὸ δὲ καὶ νεωτερισθείη· αὐτοὶ μὲν πέρα ἑαυτῶν τοῦ δράματος ἐξάγουσι, τὴν βασιλέως δὲ ῥυμὸν καθ' ὑμῶν ἐξαίνουσιν. ἀλλ', εἴ τι μοι πείθεσθε, τούσδε μὲν ὑμᾶς ἐᾷς θόρυβον ἐρεθίζοντας, ἔρρειν ἐάσατε· ἅκας δὲ ὑμῶν εἴκαδε ἀπελθὼν, τὰ λεχθέντα σκοπείτω, καὶ ἑάσατε ὁπῶς ὑμῖν τὸ συμφέρον βουλεύσιται. τούτων ἀκούσαντες τῶν ῥημάτων· ὥσπερ ὑπράκουν μεθαπιόντων, τῷ γνώμῳ μεθαβαλόντες, οἴκαδε αἰεχώρουν. ὁ δὲ στρατοπεδάρχης γνώσκων, τὸν ὄχλον ἐκ ῥοπῆς τὰς γνώμας μεθαβάλλειν εἰωθότα· καὶ μᾶλλον, εἰ ὑπὸ χαιρεκάκων ὀτρωύοιτο: δείσας, μὴ διὰ τῆς γυκτὸς κατ' αὐτὸ μελετήσαντες ἐπίλθωσι· καὶ τὸν οὐρσίλιον ἐξαναγόντες μὲν τῆς Φρουρᾶς, λύσαντες δὲ τῶν δεσμῶν· ἀΦῶσιν· ἐπεὶ μὴ ὀποχρώσας οἷχι δωάμεις ἐσὲς τοσούσδε αὐτικατασῶσαι, μηχανᾶται τὸ ἐκ πύθεν πολεμηδόκιμα μαχαίρημα. ἐς μὲν τὸ Φανερὸν ὀποπτΦλοῖ τὸν οὐρσίλιον· καὶ * ἤαλητο μὲν τῇ γῇ, ὁ δὲ δήμ@· ἐπῆγε τὸν σίδηρον· ὁ δὲ ἐπωδύρατό τι καὶ ἔστε, καθάπερ λίαν βρυχώμεν@· ἀχθὰ ἢ πάντ@ ἦσαν τῆς τῶν ἐμωάτων ὀποστρήσιος. περιήγγελτο δὲ καὶ ὁ τὸ δέξαν πτΦλούμεν@· βοᾶν τι καὶ κικραγῆναι· καὶ ὁ μέχρι * τῷ δοκεῖ σοῦ· ὀΦθαλμοὺς ἐχορύσσων, δριμύ τι σεωρᾶν σεὸς τὸν ἐγκείμενον, καὶ μανιώδη τὰ πάντα δρᾶν· μᾶλλον δὲ σχηματίζεσ τῷ ὀποπτΦλοσιν. καὶ ὁ μὲν ἀποπτΦλεῖτο, μὴ ὀποπτΦλούμεν@· ὁ δὲ δῆμ@· ἐκρότει, ἢ παεσχέθη τῷ τοῦ οὐρσιλίου πτΦλωσιν διεβέμβει. πῶπα ὥσπερ ἐν σκιωῇ δραματουργηθείη· ὡς πεικὲ τὸν ὄχλον, ὅσ@· ἐγχωρέ@·, καὶ ὅσ@· ἔξωθεν,

* ἤαλητο
* τοῦ δοκεῖν

ωδῆς τῶν εἰκοπέρων ἁμαρτίας ἐλεγξαι τὴν ὑμῶν, καὶ ἀναζεύξης ἡμέρας, καὶ ὀρθαλίσιν ἐδόκει, ἀλλ' ὅμως συνεκάλεσε πάντας, καὶ μᾶλλον αὐτοὺς τὰ πρῶτα φέροντας, καὶ χρημάτων δι' προῦντας. ὡς δὲ οὐκ μᾶλλον ἐπαινέσας, ἔφη· ἴστε πάντως, ὅπως ὁ βάρβαρος οὗτος τὰς τοῦ δήμου κακῶς διῆγε πόλεις ἁπάσας, ὅσας τε κωμοπόλεις ἐπῆρξε· καὶ ὁπόσους κακῶς διῆγε, ποιναῖς ἀφορήτοις ὑπεβαλών· ὁπόσα τε χρήματα ἀφ' ὑμῶν ἐκομίσατο. ἀλλὰ καιρὸς ἤδη πάρεστι τῶν ἐξ αὖτις ὑμᾶς ἀπειλάττων κακῶσαι, οἱ βάλεσθε· δεῖ τοίνυν μὴ ὀκνεῖν τοῦτον. ἐρᾶτο γάρ ὡς δεσμώτης ὑμῖν ὁ βάρβαρος, νόσου πάντως ἥττων, καὶ ἡμετέρα ἀσθενείᾳ. ὁ δὲ τοῦτον ζωγρήσας πυθέσθαι, ἐξ ἡμῶν αἰτεῖ τὸν λιμόν· ἡμεῖς δ' ὑπορρυῶμεν πάντα πᾶσιν, ἐπ' ἀλλοδαπῆς τὸ ὄντος, καὶ συχνὸν ἤδη χρόνον μετὰ τῶν βαρβάρων μαχόμενοι, καὶ τὰ ἐσχάτα δεδαπανηκότες. εἰ μὴ γοῦν πρῶτον ὁ βασιλεὺς λύσει, καὶ καιρὸν αἰσθοῖτο ἰδίου ὁ βάρβαρος· ἔασόσαι ἂν ἐκεῖθεν, κομισθῆναι τὰ τῆς ἡμῆς. ἐπεὶ δέ, ὡς ἴστε καὶ αὐτοί, οὐδὲν πόρρω ἔχεσι πράττειν· δεῦρο, ἡμᾶς σωτηρίαν τῶν ἡμῶν, καὶ λήψεσθε πάντα δι' ἡμῶν ἐκ βασιλέως, ὅσα ἐθέλετε. εἶπε ταῦτα, καὶ ἐξεκρούσθη θαρσύτικα, καὶ θόρυβον αὖθις ἐφέρετο πᾶν, τῶν ἀμαρτιαλῶν εἰς ὀπτασίαν κεκινημένων. ἦσαν γάρ, οἳ τάττες ἠρίθμουν, αὖθις κακουργήσαντες, καὶ ἕκτην πεζομάχων, καὶ ἑβδόμης στρατιᾶς δῆμον εἰς ἐπαγγελίαν. θόρυβος τοίνυν ἦρε πολὺς· τῶν μὲν βουλομένων σώζεσθαι τὴν εὐρύχειλον, καὶ τὸ πλῆθος ἀπλαβίαζε πάντα ἐρεθίζοντων· τῶν δὲ σκηπτομένων (πιεῖσθαι γὰρ τὸ συρφετῶδες πλῆθος) καὶ τὴν εὐρύχειλον ἁρπάσαι θελόντων, καὶ τῶν ἐσμῶν ἀπολύειν. δῆμον οὖν ὁ ῥαπτοδάρχης ποιοῦσιν ἐρᾶν κομιδῆ, ὡς ἐστιῶν κομιδῇ τὰ κατ' αὐτὸν ἐγνώκει· καταπεπάκει μὲν οὐδαμῶς· ἀλλ' ὑπερῴασας ἑαυτὸν, καταπίνασε τῇ χειρὶ τὸν θόρυβον, ὑψὲ καὶ μέλις πύτους καταπαύσας. καὶ ὡς τὸ πλῆθος τὸν λιγὺν μεπιεγκών, ἔφη. Θαυμάζειν ἔπεισί μοι, ἄνδρες ἀμαρτιαλοί, ὅπως τῷ καπανσκόλῳ τουτῳὶ, τῶν ἐξαπατώντων ὑμᾶς, παντάπασιν ἡγεῖσθε· τῷ σφῶν αὐτῶν σωτηρίαν τῷ ὑμετέρῳ αἵματι ἐξωνουμένῳ, καὶ μιγίστῳ ὑμῖν τῷ βλάβῃ ὡς ξενεω-

πέρ τις ἄλλος, ἐφιλοτιμεῖτο, καὶ πόρους ἐν τοῖς ἀπορωτάτοις ξυμμηχανώμενος. ὁ γοῦν δυνατώτατος αὐτῷ τὸν τρόπον, τοιοῦτός τις ἦν, ὡς ἐν τῷ πόλεμῳ, ἀλεξιώνας τὸν τοῦ πάχους καὶ φησι. φίλοι μὲν καὶ ἄμφω ἀλλήλοις, ὅτι πρὸς συλτᾶνον καὶ ἡμᾶς βασιλεῖς· ὁ δὲ βάρβαρος οὐτοσὶ οὐρσίλιος ἐν μὲσῃ ἀμφω αὐτῶν τὰς χεῖρας, ἐ ἰχθρὸς ἀμφοτέροις καθίστατο φοβερώτατος· ἐκείνου μὲν κατεῖχεν, ἐ ἀεί τῆς μερίδος ῥωμαίων κατὰ μικρὸν ἐπαναστήμενος· ὁπότερόν γε τῆς πρόσθεν, ἅπερ ἂν ἐξελῶ κἀκείνῃ ἐπιθήσεσθαι. τέχνῃ δὲ τὸ ἅπαν μετῄρχετο· νοῦ μὲν ἐμὲ ἀσφαλιζόμενος ἀφ' ἑαυτῆς τῆς δυνάμεως· αὖθις δὲ, τοῦ καιροῦ τοῦτο ἐμπεδώσαντος, ἀφῄρηται· ἐμοῦ, ὡς ἦλθε ἐν ἀκινδυνοτέρῳ καθεστηκώς, πάλιν ἐξ ἐπιφανοῦς κατὰ σοῦ ἐρεῖται τὰς χεῖρας. ἀλλ', εἴ τι ἐμὲ πίθῃ, ἐπειδὰν ἐκ αὐθις ἐλάσσονα ἐκ ἐμᾶς· χρημάτων πολλῶν κρατῆσαι τὸν οὐρσίλιον, ἐ ἐκ ἐμᾶς ἐξαποστέλλας δεσμώτηρία χάριν ἐπιθεν (φησὶ) κερδανεῖς, ἐν μὲν χρημάτων πλῆθος ὅσον ἐκ εἶδον οὐδεὶς ἐκ πρότερον· ἕτερον δὲ τὸ εὐνοιαν τοῦ αὐτοκράτορος ἅπασαν, ἀφ' οὗπερ εἰς ἄκρον αἱμιλιανίας φθάσεις ἐληλυθώς· τρίτον δὲ, ὅτι ἐκ ὁ συλτᾶν τὰ μέγιστα ἠδικηκώς, ἐχθρὸν τηλικοῦτον ἐκποδὼν γενόμενος, ἐ τὰς χεῖρας ἀσκοῦντος καθ' ἑκατέρων, κατά τι ῥωμαίων ἐ τούρκων. ταῦτα ἀσφαλισάμενος· πρὸς τὸν ἐρημίνον τουτονὶ ἡμᾶς πατῆρ ἐ τῆς ῥωμαϊκῆς γραπᾶς ἐρχησόμενος, κατ' ὀκτὼ καιρούς, ἐ ἅμα ὁμήρους πέμψας τῶν ἐνθρονεστάτων υἱῶν, δηλ συγκεμένῳ χρόνῳ ἐ χρημάτων ποσότητι· πίθει σὺν ἀμφὶ τὸν τοῦζακ βαρβάρους καταλαβεῖν τὸν οὐρσίλιον. ἐ τούτου ζακὺ γεγονότος, πέμπεται εἰς ἀμάσειαν τῷ στρατοπεδάρχῃ, ἀλλ' ἐ πῦθεν ἐχρονοτρίβει τὰ χρήματα. αὐτὸς μὲν γὰρ σὺκ εἶχεν ὁπόθεν ἀποπληρώσει, τὰ δὲ σὺκ βασιλέως ἠμέλητο· ἐ σὺχ ὅπ βεβαδὲ ποδὶ (καλῶ τὸ τραγωδίαν) ἔστειλεν, ἀλλ' οὐδαμοῦ καπεφαίνετο. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν τοῦζακ ἐκείνου, τὸν τῶν χρημάτων ἀπαιτητῶς ὄγκον, ἢ τὸν ἰωαννιμῶν ἐξόπιθεν λαμβάνειν, ἐ παλινδρομεῖν ἐᾶν πῦπν ὄθεν κατέληπτο. ὁ δὲ σὺκ εἶχεν ὅθεν ἀποδοίη τῷ τῦ ἰωαννιμῶν ἐμῷ, πῖς ἅλοις οὖν δι' ὅλης νυκτὸς ἐξαπρέμπος, ἐραίσας ἐ ἐξ

4 τῶν τρίτων

8 πύτῃ

ἀβεβοημένων· οὕτω δὲ ὑπερπαίων ἐφαίνετο: πῇ μὲν αὐτὸς * ἄλλων δὲ * ἰμβάλλων
πρέπων, καθάπερ πρηνὴς ἐμπίπλων τῆς αὐτοκαθημένους· πῇ δὲ δὴ
λαμβάνων ἀπὸ τῶν γύρκων, αὐτοπίστως· ἕως τῆς ὁρμῆς· ὥστε δὴ
τῶν παρ' [ἐκείνοις] ἵππων τὰς κατοχὰς, δὴ τοὺς ἐκείνων κλοιοὺς φάλαγγας. ὅτι δὴ δὴ ὑπὸ τὰς δολοφῶν ἐπάγεται ὁ ἵππος πρὸς ἀλίξιον, ἐ ἄλλος
κρυς ἐπιστρατηγεῖ πύτῳ, τὰ στρατεύματα πάντα ἑώας ἐ ἑσπερίου λήξεως ἐγκεχειρισμένῳ. ἐπεὶ δὲ ἐν ἀμηχάνοις ἕως τὰ πράγματα πλωιζ καὶ ὑπὸ ῥωμαίοις, τοῦ βαρβάρου τούτου δίκην πέρσαντος ἐπὶ πόλιν ἐξερχομένου: εἰς ἀξιόμαχον αἰχμὰ κατάστασιν ὑπνοεῖτο ὁ * ἀξ οὗτος * ἀξιόλογον
ἀλέξιος, στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως μιχαὴλ ἀναδεδειγμένος. ὃς δὴ πᾶσαν ἀνακινήσας φρόνησίν τε καὶ πολυπειρίαν, στρατηγικήν τε καὶ * πολεμικὴν· ἀφ' τὰ πάνυ φιλόπονον, καὶ τὸ παιδαγωγεῖσθαι ἱκανῶς ἐν * πολεμικῷ
χρηγόρος, τοῖς τῶν * λοχαγοῖς ὑδοξεν εἶναι αἰωνίως σκῆνος. ὁ * αὐθ
ῥωμαῖος, ὅπιος ὁ σκηπίων, οἷος ἀννίβας ὁ καρχηδόνιος. νεώτατος μὲν γὰρ ὢν, καὶ ἄρτι πρώτως ὑπαίθριος, ὅ φασι τὸν τῶ Οὐρσίλιον σκῆνον, τὸν πλοῦτον κατὰ τῶν ῥωμαίων ῥίψαντα, καὶ τὰ πράγματα τῆς ἕω κατέσχεσεν, οὐ πολλῶν διεληθὼς ἡμερῶν. τίνα δὲ τὸν τρόπον ἄλλον σκῆνον, διηλεῖμεν καὶ ὁ καίσαρ ἐν τῇ τῆς κατ' αὐτὸν ἱστορίας δευτέρᾳ βίβλῳ πλατύτερον: διηλώσομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ἐφ' ὅσον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς ἱστορίαν συμβαίνειν. ἄρτι γὰρ τοῦ βαρβάρου τούτου ἐκ τῶν βαθυτέρων τῆς ἀνατολῆς μέρων κατηλυθότος μετὰ βαρυτάτου στρατεύματος, ἐφ' ᾧ τὰ τῶν ῥωμαίων λῃζόμενος, ὁ οὐρσίλιος πολλάκις κατὰ τοῦ στρατοπεδάρχου στρατηγοῦντος, καὶ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις φρούρια ἀφαιρούμενος: καὶ τοὺς ἁλόντας πλὴν ἐπαγόμενος, καὶ πάντας λαμπρῶς ἐ ἡγιασμένους καθωπλισμένους, ὡμηχανίᾳ ἀδαμαντίνῃ ἠσπαιρε τοὺς πατρὸς ἀλεξίου. τοὺς δὲ αὖ * ἐπικαίνω κατὰ φυγὴν ἐδίωξε. πλοῦτον τοῖς πᾶσιν ἐξαπορούμενος, συμμίγνυσι τῷ τουρκ. καὶ φίλον ποιεῖται, ἐ εἰς συμμαχίαν αὐτὸν καταλιπαρεῖ. ἀλλ' ὁ στρατοπεδάρχης ἀλέξιος ἀντιστρατηγεῖσθαι ἐκ τοῦτο, καὶ ὀξύτερον οἰκειοῦται τὸν βάρβαρον, καὶ ὑπισχνεῖται ἐκ τοῦτο ἑαυτὸν καὶ λόγοις καὶ ὅρκοις ἐ πᾶσι τρόποις ἐ μηχανήμασιν. ἕως γὰρ, ὥσπερ

Βασιλεὺς Ἀλέξιος καὶ ἡμῖν πατὴρ, καὶ πρὸ τοῦ τῶν * σκήπτρων ἐπιλαβέσθαι τὴν βασιλείας, μίαν ὄφελος τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων γεγονώς. ἦρξατο μὲν γὰρ στρατεύειν ἔτι ῥωμαίου ὃ διογένης. * θαυμασίως γὰρ ἐγύμνου ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν, καὶ φιλοκίνδυνώτατος. ἐτῶν τέσσαρες καὶ δέκα πολέμου γὰρ ἄγων, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, σωκ ἐστρατεύετο μόνον ἡ πέπαυτο τῷ βασιλεῖ διογένει, κατὰ πρόσωπον βαρυτάτῳ ἄγοντι στρατῷ, καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ ὁρμήματος, ἀπαλλαγὴ κατὰ βαρβάρων ἐμφαίνων · καὶ ὡς, εἰ * συμπλακήσεται τοῖς βαρβάροις, τὸ ξίφος αὐτοῦ μεθύσει ἀφ' αἵματος. οὕτως ἐφιλοτιμεῖτο ἐναισίμως. ἀλλὰ ποτὲ μὲν * σὺν ἐξεχώρησεν ὁ αὐτοκράτωρ αὐτοῦ ξιφίαις, ἅτε πόθους καταβάντος τὴν μητέρα βαρυτάτης. ἐθρήνει γὰρ τὸν ἀληθῆ θάνατον τοῦ πρωτοπάτορος ἡδὲ μακρηνὰ, αἰδοῦς μεγάλα καὶ ἀξιάγαστα ἔργα ἐσπεδεγμένου τῇ τῶν ῥωμαίων ἀρχῇ. καὶ ἵνα μὴ ἀποδημυθήσῃ ἡ σκηνή, τὸν μὲν μητέρα γνώσκουσα οὐ καταρύσει, τὸν δὲ ὁπόταν ἐς πόλεμος καὶ σιδηρᾶ, μὴ τι ἀπρεπὲς σωματήσῃ τῷ νεανίσκῳ, καὶ οὐδὲ εἴγε πισεύσῃ ὀθηγώσεται: ἀλλὰ τοῦτο ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν μητέρα τὸν Ἀλέξιον κατὰ ἀγκάς. καὶ τότε μὲν ἀπελείφθη καὶ ἄκων τῶν συστρατευομένων, ἀλλ' ὁ γ' ἐφεξῆς καιρὸς, πόλαγος ὑπανέῳξεν αὐτῷ τῶν αἰδραγαθημάτων. ὅθι γάρ τοι τοῦ βασιλέως μιχαὴλ τοῦ σκύτα, μετὰ τὸν καθαίρεσιν τοῦ διογένους, ὅσον μὲν αἰδρείας παρέδειξε τὰ κατὰ τὸν * Ουσσέλιον πράγματα · ἐμὲ μὲν γὰρ οὔτος κελτὸς, ἀνέκαθεν τῇ φαλίᾳ ῥωμαίων κατηλογιμένος. εἰς δὲ μίαν τύχης ἐξογκωθεὶς, καὶ δυσμενὴς * συναθροίσας ἀμφ' αὐτὸν, καὶ φρασὰν ἀξιόλογον · βαρὺς μὲν αὐτῷ τύραννος πολλὰς δὲ παλαιτώσεις λαβούσης τῆς τῶν ῥωμαίων ἡγεμονίας, καὶ πύργων ὑπερηφανεστάτων τῆς τύχης ῥωμαίων · τῶν δὲ εἰς τὸ κατ' ἐμὲ ὑπαχθέντων, ὥσπερ ψάμμου πόδων ὑπόπαθείσης: πλὴν καὶ οὕτος τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων ἐπίθετο. καὶ ἄλλως μὲν ὢν τυραννικώτατος τὸν ψυχὸν, τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἐξαφθεὶς πρὸς καθαρὰν τυραννίδα · ἀλλὰ τὸ κατηφὲς τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων, τὸ τῆς * ἐχεσίου ἐλαφρύνσεως. πολλῶν δὲ πισθέντων τὸν μετ' αὐτὸν πόλεμον, ἐπ' αἰσθήκᾳ δὲ ἀβε-

* σκήπτρων
* θαυμασίως
* συμπλακήσεται
* σὺν ἐξεχώρησεν
* Ουσσέλιον
* συναθροίσας
* ἐχεσίου

τὴν ἄψυχον ἁπλῶς φύσιν: πιμήθη δὲ ὁ αὐλητὴς τὸν ὄρθιόν ποτε ἁλεξάνδρῳ αὐλήσας, εἰς τὰ ὅπλα ὠδαχρῆμα καὶ τὸ ξίφος ἐκίνει τὸν μακεδόνα, τὰ δέ γε κατ' ἰμὲ διηγήματα, οὐ τοσοῦτον ἵνα κίνησιν, οὐδὲ πρὸς ὅπλα καὶ μάχλω, ἀλλ' εἰς δάκρυα τὸν ἀκροατὴν συγκινήσειε· καὶ ὅτι αἰσθητικὴν μέτεστιν, ἀλλὰ καὶ ἄψυχον φύσιν εἰς πάθος καταναγκάσειεν. τὸ μέν τοι πάθος τὸ περὶ τὸν παίσαντα, καὶ ὁ κατ' αὐτὸν ἀπέλπιστος θάνατος, αὐτῆς μου καθίκετο τῆς ψυχῆς, καὶ εἰς βάθος τὸ τραῦμα εἰρύσατο. καὶ ἠνύκτωμαι τὰς περιληφάσας συμφορὰς, πρὸς τούτῳ τῷ ἅπαντας συμφορᾶν, ψεκάδα ὡς* ὄντας πρὸς ὅλον ἀπλανοῦς πέλαγος, ἢ τοῦ ἀδριατικοῦ πελάγους τὰ κύματα. μᾶλλον δέ, ὡς ἔοικεν, ἦσαν ἐκεῖναι πάντων περοίμια: καίτοι περιπλάμβανεν ὁ καπνὸς τοῦ καμινιαίου πύρου πυρὸς, καὶ ὁ καύσων ἐκεῖνος τῆς ἀρρήτου τούτης φλογώσεως, ἓ τὰ καθ' ἡμέραν πυρὸς τῆς ἀφάτου πυρκαϊὰς· ὦ πυρὸς αὖθ' ὕλης ὑποπροῦτος! πυρὸς ὲν ὑποῤῥήτοις πλαδυσχουμένης! καίοντος μὲν, μὴ καπνίζοντος δὲ: καὶ τῷ καρδίᾳ [μὲν] περιφρύγοντος, δίξα δέ γε παρίχοντος, ὅτι οὐ σωφρονήμεθα· καίτοι μέχρις ὀστέων, καὶ μυελῶν, καὶ μερισμοῦ ψυχῆς τὰς πυρακτώσεις διξάμενοι. ἀλλὰ γὰρ ἐμαυτῆς αἰσθάνομαι, διὰ τοῦτο παρενηνεγμένης τοῦ περικειμένου: καὶ ὁ καίσαρ μοι ὄπιθεν, ἓ * τῇ τοῦ καίσαρος πίνθος, πίνθος μοι ἐπίστεξε δάκρυον. ὑποψήσασα οὖν τὸ δάκρυον τῶν ἐμμάτων, καὶ ἐμαυτῷ αὐαλεξαμένη τοῦ πάθους· τῶν ἐξῆς ἐχόμην, διπλᾶ (κατὰ τὸν τραγῳδίαν) κερδαίνουσα δάκρυα, οἷον ὅτι συμφορᾶς μεμνημένη· τὸ γὰρ εἰς μέσον προθεῖναι πιοῦσι βασιλεῖ τὸ θεσπέσιον, καὶ τοσοῦτο πρὸς ἀρετὴν· αὐάμνησίς ἐστι καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνον θαυμάτων· ἅπερ καὶ μὲ πρὸς δάκρυα θερμότατα καταφέρει, μετὰ πάσης τῆς οἰκουμένης δακρύουσαν. τὸ γὰρ ἐκείνου μεμνῆσθαι, καὶ τῷ αὐτῷ βασιλέων εἰς μέσον ἄγειν· ἐμοὶ μὲν θρήνων τὸ θεσπέσιον, τῆς ἄλλοις δὲ ζημίας αὐάμνησις. ἀρκτέον τοίνυν ἐνθένδε τῆς ἱστορίας πόθεν, ὅθεν καὶ ἄρξεσθαι ἄμεινον: ἄμεινον δὲ ὅθεν σαφέστερός τε καὶ ἱστορικώτερος ὁ λόγος θήσεται.

* ὄντας

* τὸ τοῦ Eurip Hecub. v. 518.

ὀποτερήσαντ@ τοῖς αἰαγιωτσευσι. Διὰ τοῦτο αὐτὴ, ὅσα τῷ ἐμῷ πατρὶ πέπρακτο, συγγράψαδ' ἐπροειλόμην: ἵνα μὴ τοιαῦτα ἔργα σὺν' ἐς ὕστερον ἀγδράμῃ. εἶσι ὡφ' γὰρ ἔχει τὼ ἁρμονίαν, ὁπόσῳ δὲ τὼ χάειν οἱ τοῦ καίσαρ@ λέγει * ἴσασιν ἅπαντες οἱ τοῖς σκηνεῖς ἐπιτυχηκότες συγγράμμασιν. ἀλλὰ μέχρι τούτου εἰλθών, καθ' ἡσυχίαν εἶσαν, καὶ τὸ σύγγραμμα χειλάσας, καὶ ἡμῖν λῖς ὀκ τῆς ὑπερεχίας κομίσας ἡμῖν: σωσαπικόμιστον (εἴ μοι) καὶ θαυάσιμον νόσημα. ἔσχα ὀκ τῆς ἀπείρου κακοπαθείας, ἔσχα ὀκ τῶν συχοτέρων φαντασμάτων, ἔσχα ὀκ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἀφάτου μελέμνης. μέλεμνα γὰρ ἔμφυτ@, καὶ πάνυ * αἰσθητόν: ἐπεὶς δὲ καὶ αἶρων αὐωμαλίαι τὴ κακοπαθείας, πάντεσσιν αὖτῳ θαυάσιμον ἐκιεράσατο. ἔνθεν ὡφ' γὰρ εἰς σόρους καὶ κίλικα δεινῶς νοσῶν * ἐξερράτδυσν· ἔπι κἀκεῖθεν συρία τοῦτον ὡφ' ἀπέδωκεν ἀῤῥωστοῦντα, κίλικες δὲ παμφυλίοις. παμφύλιοι δὲ τοῖς λυδοῖς, καὶ ἡ λυδία τῇ φρυγία. καὶ ἡ βιθυνία τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ ἡμῖν, ἐξαθηκότος ἤδη τὸ ἀπλάγχνον ὀκ τῆς πόλης κακοπαθείας. καίπερ δὲ οὕτως ἔχων ἀσθενείας, καὶ θέλων τὰ συμπεσόντα οἱ σκηταγαδεῖν: τὸ ὡφ' ὑπνοσῶν ὀκ ἠδύσατο, τὸ δὲ ὕπνῳ παρ' ἡμῶν σκωλύετο, ὡς μὴ τὸ θαῦμα αὖ ῥήξει δηγοῦμεν@· ἐγὼ δ' ἐκ τούτων [τούτων]* ὠφέλη, σκοτοδίνης ἐμπίπλαμαι τὼ ψυχικὼ, καὶ ῥεῖθρος δλακρύων ἀπειτέγγω σὺν' ὀφθαλμοὺς. ὦ οἷον ἡμερολογίων ὀπόλωλε βούλαμα! ὦ πίρας μὲν ἀκελβετάτης ἀεὶ τὰ πεάγματα, καὶ ὅσῳ σκεῖν@ σωσίλογε! λέγων δὲ ὑπισήμης, πικίλης δὲ σοφίας, λέγω δὲ τῆς ψυραίας καὶ τῆς ἡμετέρας αὐλῆς! ὦ ἐχάειτ@ ὑπερεχούσης τοῖς μέλεσι, καὶ εἴδλους ὀκ ἀξίου παρανοίδ@ (ὡς ἔνιες λέγουσιν) ἀλλὰ καὶ θηετέρας καὶ κρείττον@! ἔγωγ' ἐω καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἀεσωμιλήκειν δεινοῖς, ὀκ μίσων τῶν πορφυρίου ἀπαργαίων. ὡς οὕτως εἰπῖν, καὶ τύχαις ἐχρησάμην ὀκ ἀγαθαῖς. εἰ μή τις θεῖτο τύχῃ ὀκ ἀγαθῇ καὶ ἀεσυμπλώσαι μετ' ἠ τι γήραμίνῳ αὐτὴν, καὶ τὸν πικόντα σὺν' αὐτοκρατέρας. καὶ τὴν πορφύραν ἐφ' ἧς ἐβλάσησι. τὰ γὰρ ἄλλα, φεῦ τῶν κυμάτων! φεῦ τῶν ἐπιτασάσεων! ὀρφεὺς μὲν οὖν ἄδλων καὶ λίθους σκίνει καὶ ξύλα, καὶ τὴν

ᵃ ἀπέδοτο

ᵇ ἐξερράπυην

ᶜ μεμεμήκη

Porphyr. περὶ εἴδους Stobæ. λόγῳ ξ γ'. Athen. l. 13. ex Euripide.

σοῦ τι καὶ τὰ πράγματα μαίνεσθαι. εἰσὶν γὰρ τῶν τῶν ἔντων ἀθρώπων, οἱ μὲν πατέρες, οἱ δὲ πάππων ἐγένοντο, οἱ τούτων παίδες· μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἰσηγορίαν ἐλήλυθα τῶν πατρὸς πράξεων ἕνεκα δε αἰτίας. ἐμοὶ αὐτὴν ἐνέμετο κατὰ νόμους σωαφθεῖσ ὁ καίσαρ νικηφόρ. εἰς τὴν τῶν βρεννίων οἰκίαν αἰαγόμθ. · αὐτὴ καὶ κάλλους ὑπερβολῇ, καὶ σωίστας ἀκρότητι, καὶ λόγων ἀκριβείᾳ μακρῷ σοῦ κατ' αὐτὸν ὑπερβάλλων. θαῦμα γὰρ ἰδὼν αὐτικρυς καὶ ἐρώμθ., ἠ ἀκρο-// ώμθ. καὶ ἵνα μὴ ὁ λόγ. τῆς λεωφέρου ἐκτρέπηται τὸ παρὸν, τῶν ἰφιζῆς ἰχώμεθα. ἰὼ ὠὴ οὑὼ ἐσ πᾶσιν ὅπιφαίσετ., σωιτράτωσε σὶ ἰωαύνῃ τῷ αὐτοκράτορι τιμῷ ἀδελφῷ, καὶ κατ' ἄλλων ὠὴ βαρβάρων ἔχοντι τὴν αὐτοχθὼν πολιν· ἀλλ' ὅγε καίσαρ, οὐκ εἰδὼς ἀμελεῖν τοῦ λόγου, καὶ ἐσ κίνησις καὶ πόνους, σωίστραφε ὠὴ καὶ ἄλλα * τὰ συγγράμ- * πρὸ συγ.
ματα μνήμης ἢ λόγου ἄξια· προσήκειν δὲ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν ἀλήξιον, τὸν αὐτοκράτορα ῥωμαίων, καὶ ἡμὲν πατέρα, συγγράψαι, ἐξ ὅπλων εἰς τὴς βασιλίδ. · καὶ ἐν βίβλοις ἐθεῖναι τὰς πράξεις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν ᾧπερ ὁ καιρὸς ἐδίδου τότε, τῶν ὅπλων καὶ τοῦ πολέμου * βρα- * βραχύ τι
δὺ ἀπαλλαγήν, ὅπλα βλέψαι πρὸς συγγραφὰς ἢ λογικοὺς ἵππους. // ἢ σὴ ἢ ἤρξατο τῆς συγγραφῆς, εἰς σοῦ αἰῶνα θεν αἰνίγκας χρόνους τὸν λόγον, τῷ τῆς σωστοίνης ἡμῶν κεῖνοῦτῳ ὑπείκων προστάγματι: διὸ δὴ. τοῦ αὐτοκράτορ. ῥωμαίων, ἀρξάμθ., καὶ κα- // σιοῦ ἐνόντος ῥωμάνου
βαίνων εἰς αὐτὸν * ἐκείνοις, πρὸς οὓς τὼ προσῆσιν ἐπιπηξαν· τὸν γὰρ καὶ * εἰκότως
αὐθοωὺ εἶχεν ὁ χρόν. τὸν ἐμὸν πατέρα μεμερίκιον καταγγέλλοντα. τὸ γὰρ πρὸ τοῦδε, οὐσὶ μεμερίκιον ἰώ· καὶ οὐσὶ ἓν, τι ἢ ἄξιον συγγραφῆς αὐτῷ πέπρακτο, εἰ μὴ ὅς ἐγκώμιον λόγου ἢ τὰ παιδικὰ αὐτῷ ῥήσεις. ὁ μὲν οὖν σκοπὸς τῷ καίσαρι τοιοῦτ., ὡς ἡ τούτου ξυγγραφὴ βούλεται. οὐ μὲν τὰ τῆς ἐλπίδ. ἐκβέβηκεν, οὐσὶ τὴν ἰσηγοίαν πᾶσαν ἐπλεύσατο: ἀλλὰ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορ. νικηφόρου, τοῦ βελισαρίου, τὸν λόγον ἐφελκυσάμθ., ἐκεῖσε τοῦ συγγράφειν ἐπαύσατο, πρεσβύτερα τοῦ καιροῦ μὴ δόντ. προσκύψαι τῷ συγγραφικῷ ζημίαν μὲν τοῖς ἐκὸ τὴν συγγραφὴν πράγμασιν ἐπιπησαμένου, ἡδονὴν δὲ ἢ

ἀρχαῖος τοῦτο, * καίπερ τῶν τολμίων τὸ πρᾶγμα, ἔσει ἡ φύσις καὶ ἡ περὶ τὰς ἀπορίας σπουδὴ δέδωκε, καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ἐπιβοήθησε, καὶ ὁ καιρὸς συνεπελάβετο:) βούλομαι δὲ τῆδέ μου τῆς γραφῆς τὰς πράξεις ἀφηγήσασθαι τοῖς μετ' ἐμὲ, ἵνα ἀξίας σχῇ θαυμασθῆναι, οὐδὲ τῷ ῥέοντι τοῦ χρόνου θαμυνόμεναι, καθάπερ εἰς πέλαγος ἀμνημοσύνης ὅσας τι τῶν σκήπτρων ἐπιλημμύρων καταπράξαντες, καὶ ὅσας πρὸ τοῦ λόγου ἔφασαν, ἐπὶ τοῖς βασιλεύσιν ὑπηρετήσαντες. τούτας ἢ λέξασα ἔρχομαι, οὐχ ὡς ἐπίδειξίν τινα τῆς ἐμοῦ λόγου μεμιγμένη ἀσκήσεως· ἀλλ' ὡς αἱ μὴ πρᾶγμα τηλικοῦτο τοῖς ἔπειτα γνωσομένοις καταλειφθεῖσαι μάρτυρον. ἐπεὶ καὶ μέγιστα τῶν ἔργων, εἰ μὴ πως ἄρα διὰ τῶν λόγων φυλαχθείη, καὶ τῇ μνήμῃ θαμυνθείη. τῷ τῆς σοφίας ὑποβάντι πῆχυ σκέτω. ἐμοὶ γὰρ ὁ ἐμὸς πατὴρ, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πεδήκειν, ἐπισκήπτων ἄρχειν· καὶ ὑπῆκον, ἐς ὅσον χρὴ, τοῖς ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπιλεγόμην συγγράφειν, δέδοικα τὸ ὑφορμοῦν τι καὶ ὑποτρέχον: μὴ ποτὲ λογίσωμαι ἐμὲ τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς συγγράφουσαν τὰ ἑαυτῆς ἐπαινεῖν· καὶ ψευδῆ θαμὰ δέξῃ τὸ τῆς ἱστορίας πρᾶγμα. καὶ ἐγνώμιεν αὖ πικρὸς, ἢ ἐμὲ τῶν ἐκείνου θαυμάζοιμι: εἰ δὲ πῃ αὐτὰς ἐσέγκοι, καὶ τὸ πρᾶγμα βιάζοιτο, ὥστε καθάπιεδαί τι καὶ τῶν ἐκείνου: οὐ δὴ ἐκείνου [ἀλλὰ] διὰ τὼν τῶν πραγμάτων φύσιν δέδοικα πάλιν σὺν Φιλοσκώμμονος. μὴ μοι τὸν τοῦνῶ χάμ ἐπιέγκοιεν· ἐπὶ ἅλμοι ἅπαντες ἐπὶ ἅπαντας, καὶ οὐ καθορῶντες τὴ καλὰς ἴσχον [ὑπὸ βασκανίας] ἢ φθόνου, καὶ τὸν αἰσχίονα (καθ' Ὅμηρον) αἰσχύνοντες. ὅταν γὰρ * ἐς τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνῃ, ἅπλαθέσι χρὴ δύσεις καὶ μίσους: καὶ πολλάκις κατμεῖν σὺν ἴσχυε τὰς μεγίστας ἐπαίνους, ὅταν αἱ πράξεις ἀπαγτᾶσι τοῦτο· πολλάκις δ' ἐλλίγχειν σὺν αἰναγκαίοτατος, ὅταν αἱ τῶν ἁπτησθμάτων ἁμαρτίαι * τοῦ καθ' ὑποδεικνύωσι: διόπερ οὔτε τῶν φίλων καθάπιεδαί, ἢ τι σὺν ἐχθροὺς ἐπαινεῖν ἐκείνους, ἐγὼ ἢ καὶ πύτους κακείνους. καὶ σὺν πολεμιωμένους ὑφ' ἡμῶν, καὶ σὺν ὑποδεικνύοντος ἡμᾶς, θαμυθησάμενος αὖ ὑπὸ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ἐωραμένων τὰ πράγματα· αὖ-

σὺν

* ἴσ. οἱ καὶ περιαυτολογίαν.

Iliad. d. v. 63)

* πε τὸ

* τοῦδ' ὑποδεικνύωσι

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

σὺν θεῷ τῶν καθ' ἡμᾶς τὴν ἀναξίαν κυρὸν

ΑΛΕΞΙΟΝ

ΤΟΝ ΚΟΜΝΗΝΟΝ, ΠΟΝΗΘΕΝ

παρὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κυρίας

ΑΝΝΗΣ

ΤΗΣ ΠΟΡΦΗΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ, ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ,

ὃ καὶ ἐκλήθη ΑΛΕΞΙΑΣ παρ' αὐτῆς.

Ρέων ὁ χρέων ἀκάθεκτα, καὶ αὖ πυκνὸμβρος, ἐξ-
σύρει καὶ ἐξαφίησι πάντα εἰς ῥηϊσιν, καὶ εἰς βαθὺ ἀφα-
νείας καταποντοῖ· ὅπου μὲν οὖν ἄξια λίθου πεπάγμε-
να, ὅπου δὲ μεγάλα τε καὶ ἄξια μνήμης, καὶ τὰ τῆ ἀθλια
φύων (κατὰ τὸν τραγῳδίαν) καὶ τὰ φαύλως κρυπ-
μὸν, ἀλλ' ὅ γε λόγος τῆς ἱστορίας, ἔρυμα καρτερώτατον γίνεται τῷ ῥέοντι ῥεύματι, καὶ ἴσης τρόπον ἴυγὰ τῷ ἀκάθεκτον τούτου ῥοῦ, καὶ τὰ
εἰς αὐτὸ ῥηϊδια πάντα, ὁπόσα ἐπεμπλήκθη, * ξωσάγει καὶ ἐξισοφύ-
γει, καὶ οὐκ ἐᾷ διολισθαίνειν εἰς λήθης βυθούς. τοῦτο δὴ γυναικεῖα ἐγὼ
Ἄννα, θυγάτηρ μὲν βασιλέως Ἀλεξίου καὶ Εἰρήνης, πορφύρας δὲ ἠξιωμέ-
νη καὶ ῥητορικῆς οὐκ ἀμοίρου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλληνίζειν εἰς ἄκρον ἐσπουδακῶς, καὶ ῥητορικῆς οὐκ ἀμελετήτως ἐχούσης, καὶ τὰς ἀρι-
στοτελικὰς πίστεις οὐ παρεξαιδούσης, καὶ οὐν πλάτωνος Δαλέγους καὶ
τὸ νοεῖν ὅσα τῆς πραγματείας τῶν μαθημάτων πυκάσαι (δεῖ γὰρ ἐξ-

* ξωσιχν

Sophocl. Ajace flagellif.

Digitized by Google

 Alexius tunc temporis Græcis imperabat, vir quidem ſubdolus,& noſtratibus ſemper parans cum inſidiis nocument.

Aliq, hac de Alexij moribus vulgo apud Latinos opinio obtinuit: unum quem ego legerim ALBERTVS CANONICVS AQVENSIS, *à Reineccio titulo chronici Hieroſolymitani, ſine auctoris nomine editus, commodius de illo non uno loco ſenſit, ſic ut alicubi eius apologetem fere ex profeſſo egerit*, LIB. VIII. CAP. XLVI. Fecit enim fama in populo Catholico,quod ipſius Imperatoris (*Alexij*) occultis & perfidis conſiliis,à comite Reymundo & militibus Turcopolis, deductus ſit exercitus Longobardorum per deſerta & inuia & ſolitudines Flaganiæ, ut illic à Turcis facile præ fame & ſiti exhauſtus,ſuperatus occideretur. Verum ut à veridicis & nobilibus viris relatum eſt,nequaquam hoc nefando ſcelere culpandus erat. Nam ſæpius exercitum præmonuit,& edocuit ſolitudines & defectiones, & Turcorum inſidias in inuiis Flaganiæ, & ideo eos non ſecurè & tutos per hanc viam poſſe incedere. CAP. XLVII. Imperator (*Alexius*) uniuerſam petitionem Regis, cum muneribus ſibi præſentatis, in bono accepit,& de omni ſuſpicione necis Longobardorum, quam aduerſus eum Chriſtiani habebant,iuſiurandum in Dei nomine faciens, ſe excuſauit,promittens ſe deinde omnibus miſericordem fieri,Regem Baldevvinum ſe velle honorare & amare. In eadem legatione ab Imperatore decretum eſt, ut Epiſcopus de Barcinona eum apud Romanum Pont. Paſchalem, de traditione ſibi impoſita excuſaret, *Sed praualuiſſe ſuſpiciones,ex ſequentibus apparet.* CAP. XLVIII. Engelradus autem miles quidam in Ieruſalem repertus,muneribus magnis ab Imperatore honoratus,bona nuncia reportauit,& amicitiam & fidem Regi Baldevvino Imperatorem velle obſeruare,& peregrinos non ultra offendere. Sed Epiſcopus aliquantulum reniſus eſt Imperatori,propter infidelitatem erga Gallos, quam ab eo extorſit. Quapropter in amaritudine animi Romam tendens, ipſum Imperatorem criminatus eſt in eccleſia Beneuentana, & ideò aſſumptis litteris ipſius Apoſtolici, querimonia grauis apud omnes Principes Galliæ ſuper ipſo Imperatore facta eſt.

ΣΥΝΤΑ-

Digitized by Google

pertimescit sibi semper machinari. In mente Imperatoris semper mansit fraudulenta fictio. Quicquid iurauit totum exinaniuit, quia periurij noxam incurrere maluit, quam gentem Francorum à suis finibus non elongari.

CONRADVS ABBAS VRSPERGENSIS CHRON. AN. MCI. Ecce subitò murmur exoritur, inuisum Imperatorem *(Alexium)* Turcorum potius quam Christianorum parti fauere, exploratisque quæ circa nos erant, frequentibus illos contra nos nuncijs animare. Hic est, inquiunt, perfidus ille Alexius, qui domino suo Nicephoro, per quorundam Alamannorum conductitiorum auxilium depulso, imperium eius usurpauit, ipsosque sui sceleris cooperatores, exilio damnatos necari fecit: nunc que se tanti dixit fuisse Francos cum Turcis præliantes, quanti eanes se invicem mordentes. Cum autem nauigia quisquam conducere tentaret, audiuit Cæsarem insidias peregrinis etiam in mari posuisse, multasque dudum eodem facinore naves cum submersisse. Quapropter omnes eum maledicebant & anathematizabant, omnes illum linguæ non Imperatorem, sed traditorem appellabant. Anno 1106. Inuidus & occultus eatenus Ecclesiæ persecutor Alexius, diu tectam suæ perfidiæ toxicatam rabiem euaginat: Turcis, quibus iam nulla vel rara in oriente regnandi spes remanserat, se tutissimè conciliat, & ô turpissimum facinus! Nicæam, quam olim fidei nostræ turrim, dudumque multo Christianorũ sanguine comparatam præscripsimus, Solimanni tyranni filiis reddidit: custodias ad prohibendum transitum peregrinis terrâ mariúque constituit. Cuius classes contra Antiochenos directas, ipsi bello eœperunt, & in confusionem Alexii, nasis atque pollicibus omnibus abscissis, unam de seaphis inde oncrantes, huiusmodi pulmentum eidem, reo multorum millium homicidæ, transmiserunt. ALBERTVS STADENSIS *Eadem fere ad verbum habet.* OTTO FRISINGENSIS CHRONIC. LIB. VII. CAP. X. Alexius Imperator perfidissimus, iamdiu conceptam corde malitiam celare ampliùs non valens, cum Turcis, qui iam pæne desperati erant, turpissimè fœderatur, eisque Nicæam, multo nostrorum sanguine acquisitam, impiissimè tradidit.

GOTFRIDVS VITERBIENSIS CHRON. PARTE XVII. Constantinopolim peruenerunt, ubi multum dolum & impedimentum à Rege Alexio perpessi. Tunc Alexius rex Constantinopolitanus, Christianæ prosperitatis aduersarius, Turcos in desperationem iam positos, in amicitiam suam confœderauit, eisque turrim Nicæam, Christianorum sanguine conquisitam, concessit. MATTHAEVS PARIS IN HISTORIA MAIORI ANNO MXCVI. Alexius autem Imperator Græcorum, vir nequam & subdolus, cum esset in palatio Nicephori decessoris sui summus, & princeps militiæ, contra dominum suum malitiosè recalcitrans, quinto vel sexto ante hanc expeditionem anno, domino depulso imperium inuaserat, & invasum nequiter detinebat. Hic semper propositum habens fallendi, sæpe cum peregrinis verba pacifica loquebatur in dolo, suspectam iugiter habens multitudinem cruce signatorum, & militiæ probitatem. Vnde si quandoque nocere cessauit, non hoc virtutis extitit, sed timoris. Anno MCIII. Tunc Imperator Alexius, & proditor nequissimus, nostrorum inuidens successibus, Turcis infidelibus, per quorum terras peregrini transituri erant, crebras transmisit epistolas, exhortans attentius, ne tantum Christianorum populum liberè transire in suam perniciem paterentur,

MATTHAE-

Digitized by Google

& ſubdolus, Alexius nomine, cognomine Comutio (*Comnenus*) dictus. Qui cum eſſet in imperiali palatio à domino Nicephoro, cognomento Bothomach (*Botaniate*) qui tunc in ſceptris agens principabatur, plurimum honoratus, & Megadomeſtici dignitate (quem nos maiorem Seneſcallum appellare conſueuimus) fungeretur officio, ab Imperatore ſecundus, contra dominum & benefactorẽ ſuum malitioſè recalcitrans, quinto vel ſexto anno antequam populus noſter accederet, depulſo domino imperium inuaſerat, & retinere præſumebat quod violenter occupauerat. CAP. X. Dum verò hæc in caſtris aguntur, ecce domino Boamundi nuncius præſens ante Ducem aſtitit, prædicti Principis litteras deferens in hæc verba: Noveris virorum optime, quod tibi contra feram peſſimam & cum homine nequam (*Alexio*) incumbit negotium: cuius propoſitum eſt ſemper fallere, & omnẽ Latinorum nationem uſque ad mortem modis omnibus perſequi: & quod de eo reſtè ſentiam, tuo aliquando approbabitur iudicio, novi enim Græcorum malitiam, & odium aduerſus Latinorum nomen pertinax & obſtinatum. CAP. XIII. Veruntamen ſicut vir erat (*Alexius*) ſubdolus, potens ſimulare & diſſimulare propoſitum, miſſis quibusdam nobilibus ex ſuis domeſticis ad eundem virum egregium, verbis pacificis ei locutus eſt in dolo, tentans ſi quoquo modo eum poſſet decipere. CAP. XIV. Hic demum plenius innotuit, quod quiequid eis Imperator (*Alexius*) loquebatur, fraus erat & circumuentio. CAP. XII. Quodque Principibus liberaliter contulerat (*Alexius*) nec liberalitatis erat nec gratiæ, ſed timoris deſperati, & fraudulentæ verſutiæ. Noſtris autem in ſimplicitate ſpiritus & ſincera fide incedentibus, vix perſuaderi poterat Græcorum malitia, & nequam illorum Principis fraus & circumuentio pertinax, maximè cum erga eos tanta liberalitate & ſimulata gratia redundaret. CAP. XX. Sicque quotidie magis & magis Græcorum dolus, & fraus Imperatoris (*Alexij*) detegebatur, ita vt iam nemo eſſet de Principibus cui non eſſet manifeſtum, & luce meridiana clarius, quanto odio proſequebatur populum noſtrum, & omne genus Latinorum haberet inuiſum CAP. XXI. Quidquid autem loquebatur (*Alexius*) dolus erat & circumuentio. LIB. VII. CAP. XX. Fraudes enim Imperatoris (*Alexij*) & eius verſutia, quas ſæpius experti fuerunt, declinare iudicabant commodius, ne eius labyrinthis & ambagibus iterum ſe involuerent, à quibus non ſatis facile poſtmodum poſſent expediri. LIB. X. CAP. XII. At verò idem (*Alexius*) Imperator, vetuſto Græcorum more noſtrorum ſucceſſibus invidens, quamvis eos, ut prædiximus, apud ſe ſatis benignè habuiſſet, occultè inde per internuncios frequentes in eorum perniciem hoſtes ſolicitabat, & ab eorum aduentu crebris epiſtolis & nunciorum diſcurſibus reddebat inſtructiores, eos præmonens, ne tantum populum ſuo periculo liberè tranſire patiantur. Vicem ſcorpionis agens, qui cum non ſit in facie quod formides, prudenter feceris ſi caudæ poſterioris declinare poteris maleficium. LIB. XII. CAP. V. Per idem tempus (*anno 1118.*) Conſtantinopolitanus Imperator Alexius, Latinorum maximus perſecutor rebus humanis exemptus eſt.

ROBERTVS MONACHVS DE CHRISTIANORVM PRINCIPVM PROFECTIONE IN SYRIAM LIB. II.

Subdolus itaque Imperator (*Alexius*) videns creſcere caſtra Dei, & de die in diem augmentari, inops animi, expers conſilij, ira vehementi cæpit anxiari. Mens enim fraude plena ſemper anxiatur & eſt ſolicita, & quod machinatur alteri perti-

Digitized by Google

tinopolitanus maximam pecuniam Heinrico quondam Regi transmisit, ut Ruodbertum VViscardum, ducem Calabriæ & Apuliæ, coniuratum militem domini Papæ, in ultionem eiusdem Regis bello appeteret. Nam Ruodbertus iamdudū fines Constantinopolitanorū inuasit, iterumque illuc expeditionem mouere disposuit: sed Heinricus acceptam pecuniam, non in procinctum contra Ruodbertum, quod iuramento promisit, sed ad conciliandum sibi vulgus Romanorum impendit. *Cum Vrbano deinde Pontifice Alexius in gratiam redijt anno 1089. ut idem Bertoldus habet.* Dominus Papa Constantinopolitanum ab excommunicatione per legatos suos absoluit. *Quin ex Casinensis chron. lib. 4. c. 48. colligimus, eum postmodū Occidentis Imperium à Paschali Pont. sperare ausum,* Alexius Imperator strenuissimos ex suo Imperio viros Romam cum suis litteris misit, quibus se iniuriam ab Imperatore illatam Pontifici atque Romanis, dolenter audisse significans, agebat postmodum gratias, eosq; laudabat quod viriliter illi obstitissent. Atque ob id, si illorum animos paratos promptosque sensisset (ut sibi iamdudum nunciatum fuerat) velle vel se vel Ioannem suum, iuxta morem priscorum fidelium Imperatorū, à summo Pontifice Romæ coronam Imperij sumere. *Verum eo redeamus; ut Annæ fidem in ijs quæ contra nostros scripta reliquit, præstare non lubet, ita & eorum quæ nostri aduersus Alexium pleno horreo remensi sunt, auctoritatem defugimus: nam largiter hanc Comnenæ retulere gratiam, quod sequentia aliquot loca docebunt, longum visum omnia exscribere.*

LATINORVM ALIQVOT DE ALEXIO COMNENO TESTIMONIA.

GVILIELMVS TYRIVS DE BELLO SACRO LIB. II. CAP. V. Præerat autem per id tempus Græcorum Imperio vir nequam & sub-

AD LECTOREM
MONITIO.

X quindecim Annæ Comnenæ Porphyrogenneteæ Alexiadis libris, quos illustrium bibliothecarum catalogi dudum iactant, octo hic damus perpetuò fere lacunatos: quot & quales nimirum ex Augustano autographo repræsentare licuit. Satius enim visum rem litterariam nobis hunc semisse nunc quidem debere, quam toto æternùm carere. Integriorum & meliorum exemplarium domini, utinam inuidiam non ferant, & luminibus nostris quamprimum obstruant. Præstantissimũ Fabrum Regium Tolosæ senatorem nominatim appellamus, apud quem magni Cuiacij codicem exstare aiunt.

Porrò Annæ fidei periculum in me non recipio, memini apud Vopiscum legere, neminem scriptorum, quantum ad historiam pertinet, non aliquid esse mentitum: *cum contentionibus incaluere animi, difficile veritatem recto oculo tuentur, & vix est quin aliquid patriæ & propinquis, inter quos pater primo loco, concedant, si præsertim fœmina manus calamum ducat. Hic est fœdissimorum conuitiorum fons, quibus Anna interdum muliebriter in Latinos, Pontificem, aliosq; Principes indulget. Cordatus lector historiam suis momentis, non Auctorum affectibus ponderet: Tacitũ & Suetonium aduersus Christum & Christianos iniurios, manibus tamen excuti non patimur. Quo ordine apud posteriores Græcos Romani omnes, scimus; Annæ præterea proprias se odÿ caussas habere existimabat, quod Gregorius Pontifex acerrimum Alexÿ hostem Robertum Guiscardum, patrem Boemundi, quem illa etiam mirificè insectatur & exagitat, in amicitiam receperat. Bertoldus Constantiensis anno 1084. hæc habet,* His temporibus Constantino-

VIRIS NOBILIB.

& illustrib. MARCO VELSERO, sacræ Cæs. M. à Consilijs, IOANNI IACOBO REMBOLDO, Aug. Vindel. II. viris Præfect. VII. virûmque Collegio, Dominis ac Patronis pl. obseruandis S. P.

QVod Democritus Abderites optandum censuit, eæ ut imagines hominum siue oculis siue animis obuersarentur, quæ virtutis & commodi potiùs alicuius, quam vitij atque incomodi administræ ipsis essent: in eo ridiculum & superstitiosum illum fuisse, non injuria dicas. Ad vitæ enim rationem quamcunque laudabiliter ineundam, nihil nobis opus est τῇ κατ' ὄνειρον φαντασίᾳ Democritica, quum exempla ante oculos viva quotidiè versentur, ex iucundissima etiam historiarum lectione quàm plurima peti possint: unde quid decorum quid indecorum, quid honori atque emolumento, quid ignominiæ ac detrimento futurum, perspiciatur.

φαῦ, φαῦ, τί τοῦτο χρῆμα μᾶζον ἢ λάδανος;

ὡς ἐπαινέσωσιν ἕτοῖ σπεγόντες; ut philosophus Chæronensis pulchrè asseuerat. Ne abeamus longiùs, vel in his Alexiados VIII. libris, modò in lucem quos edimus, quot occurrunt virtutis quot vitiorũ exempla! Hos autem, viri nobilissimi, A. V. cur dedicem, satis causæ vel hoc esse arbitror, quòd ab annis quinquaginta illorum editio aliunde expectata fuit frustra, à doctis non semel expetita: nunc è vestra Bibliotheca eruti illi, jutis publici fiunt. In quibus partim menda librarij tollendo, partim lacunas explendo, nonnusquam etiam Notis quædã illustrando, quantum ingenij tenuitas est passa, temporisq; angustia, si quod operæ pretium candidè judicaturis videbor feciſſe: laboris non absq; magni viri autoritate susceptι minùs me pœnitebit; & ad alios scriptores vel integriùs atq; emendatiùs, vel etiam novos ex eadem vestra illustri Bibliotheca publicandos faciliùs invitabor. Deus Opt. Max. A. V. cuius auspicio & liberalitate laboribus id genus vacare possum, florentem atque incolumem quàm diutissimè conseruet.

Augustæ Vind. pridiè Non. Septembr. A. S. N. MDCX.

A. V. O.

Dauld Hœschelius, A.

Digitized by Google

Digitized by Google

ALEXIADOS
LIBRI VIII.

AB ANNA COMNENA

DE REBVS A PATRE GESTIS
SCRIPTI.

Nunc primùm à Dauide Hœschelio A. ex Aug. Reip. Bibliotheca editi.

AVGVSTAE VINDELICORVM,
ad insigne pinus.

Cum Priuilegio Cæs. Maiest. perpetuo.

M. D C X.

Digitized by Google